AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 2004.7.14.
COM(2004) 486 végleges

2004/0155 (COD)
2004/0159 (COD)

I. kötet

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVEI

a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2000. március 20-i 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló, március 15-i 93/6/EGK 1993. tanácsi irányelv átdolgozásáról

(előterjesztő: a Bizottság)

[SEC(2004)921]

INDOKOLÁS

1. ÁLTALÁNOS MEGJEGYZÉSEK

Az EU egységes pénzügyi piaca kulcsszerepet játszik az európai gazdaság versenyképességének és a vállalatok számára a tőkeköltségek csökkentésének elősegítésében. A pénzügyi szolgáltatásokról szóló cselekvési tervben szerepel, hogy 2004-ben a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó új tőkemegfelelési szabályokról szóló irányelv készül, összhangban a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság G-10 szinten elért előrelépéseivel[1].

A G-10 Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által 1988-ban megkötött ún. Bázeli Egyezmény (Bázel I.) eredményeként több mint 100 országban fogadták el a minimális tőkekövetelményre vonatkozó előírásokat[2]. A megállapodás nagyjából egybeesett az alapvető EU-irányelvek elfogadásával (*a hitelintézetek szavatolótőkéjéről szóló, 1989. április 17-i 89/299/EGK irányelv, a hitelintézetek szolvenciamutatójáról szóló, 1989. december 18-i 89/647/EGK irányelv, amelyeket a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2000. március 20-i 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglaltak egységes szerkezetbe*).

Ezek az irányelvek a hitelintézetek azon kockázatait kezelték, amelyek a hitelnyújtásból erednek. *A befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló, 1993. március 15-i 93/6/EGK irányelv* a hitelkockázati és piaci kockázati szabályokat a befektetési vállalkozásokra is kiterjesztette.

1) Az európai előírások javításának szükségessége

Bár a hatályos szabályozás jelentősen hozzájárult a belső piac létrehozásához és a magas szintű prudenciális standardok kialakításához, különböző súlyos hiányosságok azonosíthatók.

1. A hitelkockázatok nagyvonalú becslése rendkívül laza kockázatmeghatározáshoz vezet és így aláássa az ilyen becslések megbízhatóságát.

2. Tőkearbitrázs: a piaci innovációk lehetővé tették a pénzügyi intézmények számára, hogy hatékonyan arbitrálják az eltérést a tőkének a kockázatok szerinti, intézmények által végzett saját felosztása és a minimális tőkekövetelmények között.

3. A hatékony kockázatcsökkentési eljárások elismerésének hiánya: a jelenlegi irányelvek nem biztosítják a kockázatcsökkentési eljárások megfelelő elismerését.

4. A hatályos irányelvek alapján olyan kockázatok hiányos lefedése, beleértve a működési kockázatot, amelyekre nem vonatkozik tőkekövetelmény.

---

[1] A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottságot a Tizek Csoportja (G-10) országai központi bankjainak irányítói hozták létre. Tagjait a következő országok bankfelügyeleti hatóságainak képviselői alkotják: Belgium, Kanada, Franciaország, Németország, Olaszország, Japán, Luxemburg, Hollandia, Spanyolország, Svédország, Svájc, az Egyesült Királyság és az Egyesült Államok. Az Európai Bizottság megfigyelőként vesz részt az Európai Központi Bankkal együtt.

[2] Bár az ipari országok G-10 csoportja az 1988-as egyezményt nemzetközileg tevékeny bankokra kötötte meg, mégis világszerte alkalmazták valamennyi méretű és komplexitású bankra.

5. Hiányzik a felügyeletek kötelezettsége a hitelintézetek tényleges kockázati profiljának értékelésére vonatkozóan annak megállapítására, hogy azok rendelkeznek-e az ennek a kockázati profilnak megfelelő tőkével.

6. A felügyeleti együttműködésre vonatkozó kötelezettség hiánya: a határokon egyre inkább átnyúló piacokon a hatóságok hatékony együttműködésére van szükség a határokon átnyúló tevékenységet folytató csoportok felügyelete tekintetében a szabályozási terhek csökkentése érdekében.

7. A piac megfelelő tájékoztatásának hiánya: a hatályos irányelvek nem ösztönzik a piaci szereplők megbízható tájékoztatását elősegítő piaci fegyelmet a megfelelő megalapozottságú értékelések elvégzéséhez.

8. A szabályozási keret rugalmasságának hiánya: az EU jelenlegi rendszeréből hiányzik az a fajta rugalmasság, amellyel lépést tarthatna a pénzügyi piacokon és a kockázatkezelési gyakorlat területén zajló gyors változásokkal, valamint a szabályozási és felügyeleti eszköztár javulásával.

Az új irányelv nélküli forgatókönyv

Széleskörű az egyetértés a tekintetben, hogy a jelenlegi helyzet nem fenntartható. A tőkekövetelmények továbbra sem felelnének meg a kockázatoknak, ami a prudenciális szabályok korlátozott mértékű hatékonyságát eredményezné, és növelné a fogyasztókkal szembeni kockázatot, valamint veszélyeztetné a pénzügyi stabilitást. Az egyes pénzügyi intézetek által vállalt kockázatok továbbra sem lennének teljes mértékben lefedve. Továbbra sem ösztönöznék vagy ismernék el a legújabb és leghatékonyabb kockázatkezelési módszereket, és a több tagállamban működő pénzügyi szolgáltató csoportok továbbra is ki lennének téve a többszintű szabályozás és felügyelet jelentette aránytalan terheknek. Végezetül, az EU nem lenne képes arra, hogy a jövőbeni fejődésből megfelelően hasznot húzzon, tekintettel azokra a nehézségekre, amelyeket a jelenlegi EU-szabályozási keret megfelelő gyorsaságú aktualizálása jelent. Az új bázeli tőkeegyezmény világszintű alkalmazására irányuló javaslat tekintetében az EU-ban működő pénzügyi szolgáltatási szektor jelentős hátrányba kerülne a tengerentúli versenytársakkal szemben.

2) Az irányelv alapgondolata

A Bizottság 1998. évi pénzügyi szolgáltatásokról szóló cselekvési terve szerint az EU-nak pontos, nemzetközileg is koherens, korszerű felügyeleti standardokra van szüksége. E standardoknak ezen túlmenően arányosnak kell lenniük és el kell ismerniük a kitettségek felmerülésével összefüggésben létrejövő kockázatok csökkentését, különös tekintettel a fogyasztóknak és a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott kölcsönökre. A szabályoknak vonatkozniuk kell mind a hitelintézetekre, mind a beruházási vállalkozásokra (azonos versenyfeltételek), de ugyanakkor ügyelni kell az arányosságra és teljes mértékben figyelembe kell venni az EU-ban működő pénzügyi intézmények sokféleségét.

2. KONZULTÁCIÓ ÉS HATÁSVIZSGÁLAT

a) Konzultáció az érintettekkel és az érdekcsoportokkal

A Bizottság 1999 novembere óta konzultációkat folytat az érintettekkel és az érdekcsoportokkal. E célból három konzultációs iratot adott ki 1999. XI. 22-én, 2001. II. 5-én és 2003. VII. 1-én. Az érintettekkel 2002. XI. 18-án átfogó és strukturált párbeszédet

folytatott. Konzultációs tanulmányokat tettek közzé bizonyos szakmai kérdésekről (az ingatlanokról és a fedezett kötvényekről 2003. IV. 7-én; a várható és váratlan veszteségekről 2003. XI. 23-án; a kollektív befektetési formákról 2004. II. 3-án).

Az elemzők alapvetően támogatták a projekt fő céljait. Támogatást élvez a nagyobb mértékű pénzügyi stabilitáshoz vezető fokozott kockázati érzékenység, és egyre sürgetőbbé válik a szabályok aktualizálása, a pénzügyi szolgáltatásoknál a kockázatmérés és –kezelés területén zajló jelentős változásokhoz való alkalmazkodás és az egyre kifinomultabb szabályozás és felügyeleti gyakorlat figyelembe vétele érdekében. Széleskörű támogatást élvez a Bizottságnak azon szándéka, hogy az EU tőkekeretrendszerét az új nemzetközi keretrendszerrel összhangba hozza, ahol szükséges figyelembe véve az EU jellegzetességeit.

Kevésbé komplex intézetek

Széleskörű és jelentős támogatás tapasztalható abban a vonatkozásban, hogy az új európai szabályozás valamennyi hitelintézet és befektetési szolgáltatásokat nyújtó intézmény tekintetében alkalmazandó legyen, függetlenül annak jogi természetétől és komplexitásától, Ennek révén megelőzhető „másodosztályú" intézmények kialakulása, amire jó esély lenne, ha néhány közülük kimaradna az alkalmazás köréből. Ez tükrözi azt a megközelítést, amely szerint a javasolt új keretrendszer a széleskörű alkalmazás céljának megfelelően kerül kialakításra.

Az új irányelv rugalmassága

Folyamatos, széleskörű támogatás áll a javasolt koncepció mögött, amely biztosítja, hogy az új keretrendszer tekintetbe vegye a piaci és felügyeleti innovációkat az EU pénzügyi szolgáltatási szektorában az optimális hatékonyság és versenyképesség fenntartása érdekében. Az érintettek támogatják azt a koncepciót, amely szerint a hosszú távú alapelveket és célokat a cikkekben határozzák meg, és megbízást adnak arra, hogy a részletek és a technikai rendelkezések a mellékletekben kerüljenek megállapításra. A mellékletek módosításának eljárása során biztosítani kell az érintettekkel folytatandó átfogó és eredményes konzultációt.

Befektetési vállalkozások

Jelentős változtatásokat vezettek be a befektetési vállalkozások szektorából érkező azon fenntartások kezelésére, amelyek szerint a befektetési vállalkozásokra olyan tőkekövetelmények vonatkoznak, amelyek véleményük szerint inkább a hitelintézetekre megfelelőek.

Komplexitás

Néhány válaszadó az egyszerűsítést és az előírások csökkentését emelte ki. A Bizottság világosabbá és érthetőbbé tette a szöveget. A terv vonzó lesz az olyan intézmények számára, amelyek egyszerű szabályokat kívánnak alkalmazni, illetve azok számára, amelyek fokozatosan komplexebb tőkeszabályok irányába óhajtanak elmozdulni. A javasolt új keret különböző komplexitású választási lehetőségeket és megközelítéseket kínál.

1999 óta számos, részletkérdésekkel foglalkozó konzultációra került sor. A javaslat számításba veszi az érdekelt felek, különösen a bankok és a befektetési vállalkozások részletes és hasznos észrevételeit.

b) Hatásvizsgálat

Annak érdekében, hogy megállapítsák az uniós szinten jelentkező cselekvési szükségleteket, alapos hatásvizsgálatot végeztek.

A Bázeli Bizottság kvantitatív hatástanulmányt (QIS3) tett közzé, amelyben az új bázeli javaslatoknak a bankok minimális tőkekövetelményeire gyakorolt hatásait vizsgálták, 40 ország hitelintézeteinek példája alapján. A Bizottság támogatta, hogy a Bázelben nem képviselt EU-országokra is terjesszék ki a vizsgálatot. A főbb levont következtetések szerint az új szabályok az EU hitelintézeteire vonatkozó tőkekövetelményeket a jelenlegi szinthez viszonyítva általában véve kb. 5%-kal csökkentenék. Továbbá az egyes módszerek eredményei megfelelnek a céloknak – különösen a tőkesemlegesség kombinálása olyan megfelelő ösztönzőkkel, amelyek elősegítik azt, hogy az intézmények kifinomultabb módszerek irányába mozduljanak el. Végezetül, olyan kisebb hazai hitelintézetek, amelyek az egyszerű módszert alkalmazzák, némileg alacsonyabb tőkekövetelményekkel találkoznak majd; a fejlettebb módszert alkalmazó, nemzetközileg aktív, nagyobb hitelintézetek alapvetően változatlan tőkekövetelményekkel, a fejlett módszert alkalmazó kisebb, de szakosodott és fejlett EU-hitelintézetek pedig a jelenlegihez képest jelentősen alacsonyabb tőkekövetelményekkel szembesülhetnek majd. Fontos, hogy a tőkekövetelmények csökkentésének fő forrása a lakossági portfólió, amely túlnyomórészt a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott, 1 millió euro alatti kölcsönökből, valamint lakóingatlanra bejegyzett kölcsönökből áll. A hitelintézetek tőkekövetelményeinek csökkentése ellentételezésének fő forrása elsősorban az új elemet jelentő működési kockázattal kapcsolatos tőkekövetelmény.

A barcelonai Európai Tanács kérésére a Bizottság a javasolt új tőkekövetelményeknek az EU hitelintézeteire és befektetési vállalkozásaira gyakorolt hatásait vizsgáló tanulmány[3] készítésére adott megbízást. A PricewaterhouseCoopers által készített zárójelentés pozitívan értékeli a hatásokat (csak két, a befektetési vállalkozások és a kockázati tőke területét illették kritikával, ezeket a bizottsági javaslat figyelembe vette)[4]. A főbb következtetések szerint a tőkekövetelményekre vonatkozó új keretek kedvezőek lennének az EU, valamint az EU-n belüli prudenciális szabályozás szempontjából. Az EU-hitelintézetek tőkekövetelménye ± 5 %-kal (90 milliárd euro) csökkenne, amely ± 10–12 milliárd euro éves profitnövekményben mutatkozna meg. Kisebb hitelintézetek számára nem mutatkozik hátrány, és nincsenek arra utaló jelek sem, hogy az új szabályozás forszírozná a fúziókat vagy a konszolidációt. Azáltal, hogy az irányelv alkalmazásába valamennyi hitelintézetet bevonják, az EU vállalkozásai nem kerülnek versenyhátrányba, és az az amerikai döntés, amely szerint mintegy húsz nagy hitelintézetre csak a fejlett módszert alkalmazzák, szintén nem gyakorol jelentős hatást a versenyre. Az EU-szintű hitelintézetek számára az irányelv végrehajtási költségei nem kizárólag a Bázel II-ből származnak, mivel e befektetések túlnyomó részére (akár 80 %-ára) amúgy is sor került volna, bár hosszabb időszakon át. Fontos, hogy a legtöbb EU-tagállamban az irányelv nem gyakorol negatív hatást a kis- és középvállalkozások finanszírozási lehetőségeire (a prociklikus hatások a jelenlegi szabályokhoz képest gyengébbek és kevésbé ártalmasak). A KKV-k aggályai arra vezethetők vissza, hogy a Basel II-vel kapcsolatban nem állnak rendelkezésre megfelelő szintű információk. A Basel II-nek az EU gazdaságára gyakorolt makrogazdasági hatásai csekélyek – a gazdaságban jóindulatú kínálatoldali sokk jelentkezhet, amely csökkentené a vállalkozások tőkeköltségeit és 0,07%-al növelné az EU GDP-jét. Általánosságban az új tőkekövetelmény keretrendszer a kockázati tudatosság növelésén és a kockázatkezelés javításán keresztül csökkentené a bankrendszer sérülékenységét, valamint a tőke hatékonyabb allokációján keresztül hosszútávon kedvező hatást gyakorolhat az EU gazdaságára.

---

[3] HL S 167., 2002.8.29.

[4] Elérhető a Bizottság honlapján - http://europa.eu.int/comm/internal_market/regcapital/index_en.htm

3. JOGALAP

A javaslatok a Szerződés 47. cikkének (2) bekezdésén alapulnak, amely jogalapját képezi a pénzügyi szolgáltatások belső piacának létrehozását célzó közösségi intézkedések elfogadásának. Az e célok elérését leginkább szolgáló eszköznek az irányelvet választották, amely módosítja azokat a létező irányelveket, amelyek ugyanezekkel a szakmai kérdésekkel foglalkoznak. Az irányelv rendelkezései nem lépnek túl a célok eléréséhez szükséges mértéken.

4. MEGJEGYZÉSEK A CIKKEKHEZ

A javaslatok az „átdolgozási technikát" (Intézményközi megállapodás 2002/C 77/01) alkalmazzák, amely lehetővé teszi már létező jogi aktusok jelentős módosítását anélkül, hogy önálló módosító irányelvet kellene elfogadni. Ez érthetőbbé teszi az EU-jogszabályok komplexitását és elősegíti azok könnyebb értelmezhetőségét.

Számos rendelkezésnél hajtanak végre kisebb módosításokat az irányelvek struktúrájának, szövegezésének és olvashatóságának javítása érdekében.

A. 2000/12/EK IRÁNYELV

4. cikk: Fogalommeghatározások

A 4. cikk bizonyos új, alapvető aspektus jelentésének pontosabb meghatározását és érthetőbbé tételét elősegítő fogalommeghatározást tartalmaz.

22. cikk:

A jelenlegi változat módosításával áttekinthetőbbé tették és továbbfejlesztették a hitelintézeteknek a hatékony belső kockázatkezelési rendszerek működtetésére irányuló kötelezettségét. Tekintettel az érintett hitelintézetek sokféleségére, e követelmények betartatásakor figyelemmel kell lenni az arányosság elvére. A vonatkozó technikai rendelkezések az V. mellékletben találhatók meg.

56-67. cikkek:

Itt csak néhány változtatást hajtottak végre. Bár nem célozza a „szavatolótőke" meghatározásának átdolgozását, a bázeli bizottság madridi döntésében a várható veszteségek tekintetében megjelenő módosított megközelítés következtében mégis szükség van néhány kisebb módosításra.

68-75. cikkek:

A hitelintézeteknek mindenkor megfelelő szavatolótőkével kell rendelkezniük és meg kell határozniuk annak minimális szintjét. A rendelkezések meghatározzák a követelményeknek való megfelelés módját abban az esetben, amikor a hitelintézet egy csoport tagja (megtartották, de pontosították a jelenleg a tagállamok hatóságai számára biztosított lehetőséget, hogy eltekintenek bizonyos követelményektől). E követelmények kiszámítását tisztázták a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló 1606/2002/EK rendelet bevezetésének fényében.

76-101. cikkek:

Ezek a rendelkezések a hitelkockázatra vonatkozó jelenlegi szolvenciamutató-követelmények helyébe lépnek és két módszert vezetnek be a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítására.

A sztenderd módszer (78-83. cikkek) a jelenlegi szabályozáson alapul, amelyben a kockázati súlyokat úgy határozzák meg, hogy az aktívákat és a mérlegen kívüli tételeket korlátozott számú kockázati kategóriához rendelik. A kockázati érzékenységet a hitel- és kitettségi kategóriák egész sorával növelték (79. cikk). Alacsonyabb kockázati súlyok vonatkoznak a nem jelzáloghitelt megtestesítő lakossági hitelekre (75 %) és a lakóingatlanra bejegyzett jelzáloghitelekre (35 %). 150 %-os kockázati súlyt vezetnek be a 90 napos késedelmű kölcsönökre (100 % a lakóingatlanra bejegyzett jelzáloghiteleknél). A kockázati súlyok hozzárendelésekor megengedett a hitelminősítő ügynökségek minősítéseinek alkalmazása („külső minősítés”), amennyiben azok rendelkezésre állnak (81-83. cikk). A vonatkozó technikai rendelkezések az VI. mellékletben találhatók.

A belső minősítésen alapuló módszer (84-89. cikk) lehetővé teszi, hogy a hitelintézetek alkalmazhassák a különböző hitelkockázat-kitettségeik kockázati paramétereire vonatkozó saját becsléseiket. Ezek a paraméterek képezik az előírt, 99,9 %-os megbízhatósági szintű biztonságot célzó számítások inputját. Az „alap” módszer lehetővé teszi a hitelintézetek számára, hogy alkalmazzák a nemteljesítési valószínűségre vonatkozó saját becsléseiket, miközben más kockázati tényezőkre szabályban előírt értékeket alkalmaznak. A „fejlett” módszer alapján a hitelintézetek felhasználhatják saját becsléseiket a nemteljesítéskori veszteségráta és a nemteljesítéskori kockázati kitettség meghatározásához. A hitelintézetek a kockázati paraméter értékek meghatározásához felhasználhatnak gyűjtött adatokat. Ez lehetővé teszi kisebb hitelintézetek számára, hogy kockázatérzékenyebb módszert alkalmazzanak a tőkekövetelmények kiszámításakor.

A belső minősítésen alapuló módszerhez javasolt átmeneti szabályok (85. cikk) a hitelintézetek számára rugalmasságot biztosítanak ahhoz, hogy ésszerű időkereten belül különböző üzleti tevékenységek és kockázati kitettségi kategóriák esetén az alapmódszerre vagy a fejlett belső minősítésen alapuló módszerre váltsanak. Lehetséges a részleges alkalmazás nem jelentős kockázati kitettségi kategóriák és üzleti tevékenységek esetén (a tőkekövetelmény meghatározható a sztenderd módszer szerint akkor is, ha a hitelintézet a kockázati kitettségi kategóriák meghatározására a belső minősítésen alapuló módszert alkalmazza). A javasolt irányelv méltányolja azt, hogy az egyes ügyfelek számára kialakítandó minősítési rendszer kötelezettsége potenciálisan nagy terhet jelent a kisebb hitelintézetek számára. Az ilyen kockázati kitettségi kategóriák folyamatosan történő részleges alkalmazását javasolják olyan esetekre is, amikor a hitelintézetek ilyen ügyfelekkel szembeni kitettsége jelentős (89. cikk).

A belső minősítésen alapuló módszerre vonatkozó technikai rendelkezéseket a VI. melléklet tartalmazza.

90-93. cikkek:

A szabályok meghatározzák a kockázatcsökkentő technikák közös kérdéseit és a közös kockázatok, illetve gazdasági hatások egységes kezelését. Ezek tartalmazzák a biztosítékok és garancia/hitelderivatívák nyújtóinak a jelenlegihez képest szélesebb körének elismerését. A belső minősítésen alapuló alapmódszer a pénzügyi követeléseknek és dologi biztosítékoknak

prudenciális szempontból megfelelő szintű elismerését nyújtja. A hitelintézetek számára rendelkezésre állnak alternatív módszerek, amelyek közül választhatnak a különböző összetettségi szintű módszerek között (a könnyen alkalmazható, a „kockázati súly helyettesítő” módszeren alapuló egyszerű módszer, vagy a volatilitási korrekciós tényezőket a kapott biztosíték értékére alkalmazó, átfogó módszer). A volatilitási korrekciós tényezők számítására több és kevésbé bonyolult módszerek állnak rendelkezésre (az egyszerű „felügyeleti” módszernél a volatilitási korrekciós tényezők benchmark értékeit táblázat tartalmazza; illetve a kockázatérzékenyebb, saját becslésen alapuló módszer). A vonatkozó technikai rendelkezések a VIII. mellékletben találhatók.

94-101. cikkek:

E cikkek első ízben vezetik be az értékpapírosítási tevékenységekre és befektetésekre vonatkozó tőkekövetelmények harmonizált szabályait. Ez jelentősen javítja a tőkekövetelmény szabályozást, lehetővé téve a hitelintézetek számára, hogy alkalmazzák a finanszírozási lehetőségekből, mérlegkezeléséből és az ezekhez hasonló ügyletekből származó előnyöket. A szabályok ugyanakkor hozzájárulnak ahhoz, hogy az értékpapírosítást kevésbé tekintsék a tőkearbitrázs eszközének. A vonatkozó technikai rendelkezések a IX. mellékletben találhatók.

102-105. cikkek:

Ezekben a rendelkezésekben határozzák meg a hitelintézetek működési kockázatainak fedezéséhez szükséges követelményeket. Erre háromféle módszer áll rendelkezésre. Az egyetlen jövedelemindikátoron alapuló, egyszerű módszer (alapvető mutató módszere) (103. cikk). Ez a módszer tőkepuffert nyújt a működési kockázatok ellen, anélkül hogy megkövetelné a hitelintézetektől a kockázati kitettségüket mutató, komplex és költséges saját információs rendszer kifejlesztését. Egy ennél pontosabb módszer alapját az üzletágak szolgáltatják (sztenderd módszer) (104. cikk). Ez a módszer kockázatérzékenyebb, mivel a működési kockázat tőkekövetelménye differenciáltabb, amely figyelembe veszi a különböző üzletágak relatív kockázatait. Ez a módszer elsősorban a kisebb méretű/kevésbé komplex hitelintézetek számára lehet vonzó. A fejlettebb módszereknél (fejlett mérési módszer-AMA) (105. cikk) a működési kockázat meghatározására saját mérési módszereket alkalmaznak, amelyek megfelelnek a komolyabb kockázatkezelési sztenderdeknek. Várható, hogy elsősorban a nagyobb, nemzetközileg tevékeny hitelintézetek, valamint a kisebb, specializáltabb hitelintézetek, amelyek a főbb tevékenységeikre fejlett kockázatmonitoring rendszert építettek ki, térnek át fokozatosan a fejlett mérési módszerekre. A vonatkozó technikai rendelkezések a X. mellékletben találhatók.

106-119. cikkek:

Néhány módosítás összhangba hozza a tőkekövetelményeket és a nagykockázatvállalásra vonatkozó szabályokat, különösen annak érdekében, hogy tekintetbe vegye a hitelkockázat csökkentési technikák kibővített elismerését.

123-124. cikkek:

Ezek a cikkek a bázeli bizottság tőkegyezményének második pillérével foglalkoznak. Az 51A. cikk megköveteli, hogy a hitelintézetek olyan belső eljárásokkal rendelkezzenek, amelyekkel a kockázataikat és a véleményük szerint azok lefedéséhez szükséges belső tőke nagyságát saját maguk mérhetik és kezelhetik. Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a hitelintézetek eleget tesznek-e a szervezésre és kockázatellenőrzésre vonatkozó különböző

jogszabályi kötelezettségeiknek, valamint értékelniük kell a hitelintézetek által vállalt kockázatokat (124. cikk). A felügyeleti hatóságok ezt az értékelést használják fel az ellenőrzésekben és a birtokolt szavatolótőkében fennálló gyengeségek kimutatására. A vonatkozó technikai rendelkezések a XIII. mellékletben találhatók.

125-143. cikkek:

Az EU-ban egyre jelentősebbek a határokon átnyúló üzleti tevékenységek és megfigyelhető a határokon átnyúló csoportokon belül a kockázatkezelés központosítása. Ez megköveteli az EU-n belül a nemzeti felügyeleti hatóságok közötti koordináció és együttműködés fokozását. Emiatt megerősítették a jelenleg is jól működő konszolidált alapú felügyelet szerepét. A 136. cikk a felügyeleteket olyan minimális harmonizált jogosultságokkal ruházza fel, amelyekkel az irányelv követelményeinek elégtelenségei esetén a hitelintézetektől megkövetelhetik a megfelelő intézkedések megtételét.

144. cikk:

A tagállamok hatóságainak a cikkben lefektetett minimális tájékoztatási kötelezettsége ösztönzi az irányelv megfelelő végrehajtását és biztosítja az átláthatóságot.

145-149. cikkek:

Ezek a cikkek a Bázeli Bizottság új tőkegyezményének harmadik pillérével foglalkoznak. A hitelintézetek részéről a piaci résztvevőknek szolgáltatott információ elősegíti a pénzügyi biztonságot és a stabilitást, fenntartja a versenysemlegességet, miközben tekintetbe veszi bizonyos információk érzékenységét. A 147. cikk szerint a hitelintézetek többségének az információkat legalább évente nyilvánosságra kell hozniuk – bizonyos feltételek mellett szükséges lehet az ennél gyakoribb nyilvánosságra hozatal is. A vonatkozó technikai rendelkezések a XII. mellékletben találhatók.

150. cikk:

Az irányelvnek lépést kell tartania a piaci fejlődéssel. A rugalmasság szükséges szintjét az alapvető és a technikai (különösen az irányelv mellékleteiben szereplő) szabályok közötti különbségtétel révén biztosítják, amelyeknél rövid vagy közép távon módosítások válhatnak esedékessé. A 150. cikk új technikai területekkel egészíti ki a (1989-ben bevezetett) 2000/12/EK irányelvben foglaltakat, és azt javasolja, hogy az új technikai mellékletek ugyanilyen gyorsított eljárás keretében módosíthatók legyenek.

B. A BEFEKTETÉSI VÁLLALKOZÁSOK ÉS HITELINTÉZETEK TŐKEMEGFELELÉSÉRŐL SZÓLÓ 93/6/EGK IRÁNYELV

2. cikk: Hatály

A 2. cikk meghatározza, hogy az önálló befektetési vállalkozások, a befektetési vállalkozások csoportjai és a vegyes csoportok esetében miként alkalmazandók a követelmények.

3. cikk: Fogalommeghatározások

A cikk számos új, az alapvető fogalmak jelentésének pontosabb meghatározását és jobb érthetőségét elősegítő fogalommeghatározást tartalmaz.

11. cikk: A kereskedési könyv tőkekövetelménye

A cikk a kereskedési könyv javított meghatározását tartalmazza a vonatkozó tőkekövetelmények nagyobb biztonsággal történő meghatározása, valamint a kereskedési és a banki könyv közötti lehetséges arbitrázs korlátozása céljából. A vonatkozó technikai rendelkezések a VII. mellékletben találhatók.

18-20. cikkek:

A 18. cikk előírja a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások piaci kockázatának lefedését szolgáló minimális tőkekövetelményeket. Újak a hitelderivatívák és a kollektív befektetési vállalkozások pozíciói kezelését illető, valamint a megnövekedett kockázati érzékenységet célzó egyes módosítások. A vonatkozó technikai rendelkezések az I-VII. mellékletekben találhatók. A jelenlegihez képest a 20. cikk a befektetési vállalkozásokra is kiterjeszti a hitelkockázatra és a működési kockázatra vonatkozó, a 2000/12/EK irányelvben szereplő tőkekövetelményeket. Az új hitelkockázati elemek tartalmazzák a hitelderivatívák kezelésére vonatkozó rendelkezéseket, valamint a repóügyletek és értékpapír/árufinanszírozási ügyletek kockázati kitettségének mérését szolgáló módosított intézkedést. A működési kockázat vonatkozásában jelentős módosításokra került sor, amelyek figyelembe veszik a befektetési szektor specifikus sajátosságait, biztosítva annak lehetőségét, hogy az alacsony, közepes és közepes/magas kockázati kategóriába eső befektetési vállalkozásokra továbbra is alkalmazzák a kiadásalapú tőkekövetelményt.

28. cikk: Nagykockázatvállalások

Fenntartják a jelenlegi állapotot, amelyben a hitelintézetekre és a befektetési vállalkozásokra ugyanazok a szabályok vonatkoznak a kereskedési könyv szerinti ügyletek nagykockázatvállalásait érintő módosítások függvényében. Új elemet jelent a repóügyletekre és az értékpapír/árufinanszírozási ügyletekre vonatkozó kitettség mérésének módosítása. A vonatkozó technikai rendelkezések a VI. mellékletben találhatók.

33. cikk: A pozíciók jelentési célból történő értékelése

A kereskedési könyv pozícióinak értékelésével kapcsolatos fokozott követelményeket írnak elő a prudenciális biztonság érdekében a naponta piaci áron értékelt kereskedési könyv pozícióira kialakított szabályok összefüggésében. A vonatkozó technikai rendelkezések a VII. mellékletben találhatók.

22. cikk: Konszolidált alapú követelmények

Prudenciális szempontból szigorúbb feltételek mellett fenntartják az illetékes hatóságok számára annak lehetőségét, hogy eltekinthessenek a befektetési vállalkozásokból álló csoportok esetében a konszolidált követelmények alkalmazásától.

34. cikk: Kockázatkezelés és tőkeértékelés

A 34. cikk tartalmazza a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó azon kötelezettséget (2000/12/EK irányelv 17. cikke), hogy hatékonyan működő belső ellenőrzési mechanizmusokkal rendelkezzenek. Tekintettel az érintett intézetek sokféleségére, e követelményeket arányos alapon kell betartani. A cikk a 2000/12/EK irányelv 51A. cikkének követelményét a hitelintézetekre is alkalmazza, amely szerint a kockázatok mérésére és kezelésére belső eljárásokkal, valamint a kockázatok lefedésére a véleményük szerinti

megfelelő tőkeösszeggel (belső tőke) kell rendelkezniük. Ezzel a rendelkezéssel kiegészítik a befektetési vállalkozások kockázatkezelési követelményeire vonatkozó, a 2004/39/EK irányelv értelmében érvényben levő rendelkezéseket.

37. cikk: Felügyelet

E cikk szerint a 2000/12/EK irányelv szabályai értelemszerűen befektetési vállalkozásokra is érvényesek.

42. cikk

A 2000/12/EK irányelvhez hasonlóan a 93/6/EGK irányelvnek is lépést kell tartania a piaci fejlődéssel. A szükséges rugalmasságot az alap és a (különösen a mellékletekben szereplő) technikai szabályok közötti különbségtétel biztosítja , amelyek módosítására rövid, illetve középtávon szükség lesz. Biztosítani kell, hogy a technikai mellékletek gyorsított eljárás keretében módosíthatók legyenek. A cikk a következő évek során a szabályozási gyakorlat területén várható jelentős fejleményekre való reagálás érdekében a partnerkockázat kezelésének felülvizsgálatára vonatkozó rendelkezést tartalmaz.

↓ 2000/12/EK

2004/0155 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról (átdolgozás)

⇩új szöveg

(EGT vonatkozású szöveg)

↓ 2000/12/EK (kiigazított szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésének második és harmadik mondatára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[5],

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással [6] összhangban, mivel:

↓ 2000/12/EK (1) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(1) ~~A bankok és egyéb pénzintézetek önálló vállalkozási tevékenységeivel kapcsolatos letelepedési szabadságra és szolgáltatásnyújtási szabadságra vonatkozó korlátozások megszűntetéséről szóló, 1973. június 28-i 73/183/EGK tanácsi irányelvet[7] , a hitelintézetek tevékenységének megkezdésére és folytatására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1977. december 12-i 77/780/EGK első tanácsi irányelvet[8] , a hitelintézetek szavatolótőkéjéről szóló, 1989. április 17-i 89/299/EGK tanácsi irányelvet[9] , a hitelintézetek létesítésére, üzleti tevékenységének megkezdésére és folytatására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 15-i~~

5 HL C […] .

6 Az Európai Parlament ⌦ […] ⌫ 2000. január 20-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem hirdették ki) és a Tanács ⌦ […] ⌫ 2000. március 13-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem hirdették ki).

7 ~~HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2003. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.~~

8 ~~HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2003. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.~~

9 ~~HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2003. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.~~

~~89/646/EGK második tanácsi irányelvet[10], a hitelintézetek szolvenciamutatójáról szóló, 1989. december 18-i 89/647/EGK irányelvet[11], a hitelintézetek összevont (konszolidált) alapon történő felügyeletéről szóló, 1992. április 6-i 92/30/EGK tanácsi irányelvet[12], és a hitelintézetek nagykockázatainak felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló 1992. december 21-i 92/121/EGK irányelvét[13]számos alkalommal és jelentős mértékben módosították. Az áttekinthetőség és az ésszerűség érdekében ezért az említett irányelveket egységes szerkezetbe kell foglalni.~~ ⌦ A hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2000. március 20-i 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet[14] számos alkalommal és jelentős mértékben módosították. Mivel további módosításokra van szükség, a rendeletet az áttekinthetőség érdekében át kell dolgozni. ⌫

↓ 2000/12/EK (2) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~A Szerződés értelmében a letelepedésre és a szolgáltatásnyújtásra vonatkozó minden olyan hátrányos megkülönböztetés tilos, amely vagy az állampolgárságon vagy azon a tényen alapul, hogy a vállalkozást nem letelepedett abban a tagállamban, amelyben szolgáltatásait nyújtja.~~

↓ 2000/12/EK (3) preambulumbekezdés

(2) A hitelintézeti tevékenység megkezdésének és folytatásának megkönnyítése érdekében elengedhetetlen a tagállamok hitelintézetekre vonatkozó jogszabályai között fennálló, legnagyobb akadályokat képező különbségek felszámolása.

↓ 2000/12/EK (4) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(3) Ez az irányelv nélkülözhetetlen eszközét képezi a belső piac megvalósításának~~, amelynek folyamatát az Egységes Európai Okmány, ütemtervét a Bizottság Fehér Könyve határozza meg,~~ a hitelintézeti tevékenység területén mind a letelepedés mind a pénzügyi szolgáltatások nyújtásának szabadsága szempontjából.

↓ 2000/12/EK (5) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(4) A hitelintézeti koordinációt szolgáló intézkedéseknek minden intézményre vonatkozniuk kell, mind a megtakarítások védelme, mind az ilyen intézmények közötti

---

10 ~~HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2003. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.~~

11 ~~HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2003. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.~~

12 ~~HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2003. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.~~

13 ~~HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2003. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.~~

14 HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2004/xx/EK irányelvvel módosított irányelv (HL L., […])

egyenlő versenyfeltételek megteremtése érdekében. Szükség szerint ⌦ mindazonáltal figyelembe⌫ ~~ugyanakkor megfelelően figyelembe kell venni~~ ⌦ veszik ⌫ azokat az objektív különbségeket, amelyek az intézmények alapszabályaiban és a nemzeti jogszabályok által megállapított sajátos céljaiban fennállnak.

↓ 2000/12/EK (6)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(5) Az intézkedések hatályát ezért amennyire csak lehet, ki kell szélesíteni, hogy az kiterjedjen mindazokra az intézményekre, amelyek üzleti tevékenységük keretében betétek formájában vagy egyéb módon, úgymint kötvények és más hasonló értékpapírok folyamatos kibocsátása révén visszafizetendő pénzeszközöket vesznek át a nagy nyilvánossághoz tartozó ügyfelektől, és amelyek saját számlájukra hiteleket nyújtanak. Kivételek~~et kell~~ ⌦ biztosítanak ⌫ egyes hitelintézetek esetében, amelyekre ez az irányelv nem alkalmazható. Az irányelv rendelkezései nem sérthetik az olyan különleges kiegészítő engedélyekről rendelkező nemzeti jogszabályok alkalmazását, amelyek alapján a hitelintézetek sajátos tevékenységeket folytathatnak, vagy bizonyos fajta műveleteket végezhetnek.

↓ 2000/12/EK (7)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(6) ~~Az elfogadott megközelítési mód értelmében~~ ⌦ Helyénvaló, hogy csak ⌫ az elengedhetetlen mértékű harmonizáció megvalósítása a cél, amely szükséges és elégséges ahhoz, hogy biztosítsa az engedélyek és a prudenciális felügyeleti rendszerek kölcsönös elismerését, lehetővé téve egyetlen, a Közösség egész területén érvényes engedély kiadását, valamint a székhely szerinti tagállam prudenciális felügyelete elvének alkalmazását. Ennél fogva az üzleti terv kötelező elkészítését csupán olyan tényezőnek kell tekinteni, amely lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy objektív kritériumok alkalmazásával, pontosabb ismeretek alapján döntsenek. Bizonyos fokú rugalmasságra mindazonáltal lehetőség van a hitelintézetek jogi formájával szemben támasztott követelményeket vagy a banknevek védelmét ⌦ illetően ⌫ .

⇩új szöveg

(7) mivel a javasolt intézkedések céljait tagállami szinten nem lehet kellő mértékben megvalósítani, s ezért a javasolt intézkedés léptékére és hatásaira tekintettel ezek a célok közösségi szinten jobban megvalósíthatóak, a Közösség a Szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az arányosság elvével összhangban, mint ahogy az a cikkben is kifejezésre kerül, ez az irányelv nem lépi túl a célok eléréséhez szükséges minimális mértéket.

↓ 2000/12/EK (8)
preambulumbekezdés

(8) Azonos jellegű pénzügyi követelményeket kell támasztani a hitelintézetekkel szemben a megtakarítók számára hasonló védelem, a hitelintézetek összehasonlítható csoportjai számára pedig tisztességes versenyfeltételek biztosítása érdekében. A további összehangolásig megfelelő strukturális arányszámokat kell kialakítani, amelyek a nemzeti hatóságok közötti együttműködés keretében lehetővé teszik a hasonló típusú hitelintézetek pozícióinak szokványos módszerekkel történő megfigyelését. Ennek az eljárásnak elő kell segítenie a tagállamok által létrehozott és alkalmazott mutatórendszerek fokozatos közelítését. Mindazonáltal különbséget kell tenni egyfelől az olyan mutatók között, amelyek a hitelintézetek megbízható irányítását hivatottak szolgálni, másfelől azokat, amelyeket gazdaság- és monetáris politikai célokból hoztak létre.

↓ 2000/12/EK (9)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(9) A kölcsönös elismerés és a székhely szerinti tagállam felügyeletének elvei megkövetelik, hogy a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai ne adják ki, illetve vonják vissza az engedélyt, amennyiben bizonyos tényezők, többek között az üzleti terv tartalma, a földrajzi eloszlás vagy a tényleges tevékenységek egyértelműen jelzik, hogy egy alapkezelő társaság azért választotta egy bizonyos tagállam jogrendszerét, hogy megkerülje a szigorúbb előírásokat annak a másik tagállamnak a területén, ahol tevékenységeinek nagyobb hányadát végezni szándékozik vagy végzi. A jogi személyiséggel rendelkező hitelintézet~~nek~~ abban a tagállamban ~~kell~~ ⌦ kap ⌫ engedélyt ~~kapnia~~, ahol az alapító okirat szerinti székhelye található. A jogi személyiséggel nem rendelkező hitelintézet~~nek~~ abban a tagállamban ⌦ működteti ⌫ ~~kell~~ központi irodáját ~~működtetnie~~, ahol működési engedélyt kapott. Ezen túlmenően a tagállamok~~nak~~ ⌦ előírják ⌫ ~~elő kell írniuk~~, hogy egy hitelintézet központi irodájának mindig a székhely szerinti tagállamban kell lennie, és működését is ténylegesen ott ⌦ fejti ki ⌫ ~~kell kifejtenie~~.

↓ 2000/12/EK (10)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(10) Az illetékes hatóságok nem adhatnak engedélyt, vagy nem engedélyezhetik tovább egy hitelintézet működését, ha felügyeleti feladataik hatékony gyakorlásában gátolhatják őket az intézmény és más természetes vagy jogi személyek között fennálló szoros kapcsolatok. E tekintetben a már engedélyezett hitelintézetek~~nek~~ is ⌦ megfelelnek ⌫ ~~meg kell felelniük~~ az illetékes hatóságok elvárásainak. ~~A „szoros kapcsolatok” kifejezésre ebben az irányelvben adott meghatározás a minimális jellegzetességeket állapítja meg. A tagállamokat ez nem köti meg abban, hogy azt a meghatározásban felvázoltakon kívül más helyzetekre is alkalmazzák. Kizárólag az a tény, hogy jelentős hányadát megszerezték egy társaság tőkéjének, még nem jelenti a „szoros kapcsolatok” értelmében vett részesedést, amennyiben ezt a tulajdoni~~

~~hányadot kizárólag olyan átmeneti befektetésként szerezték meg, amely az intézmény szerkezete vagy pénzügyi politikája felett nem teszi lehetővé befolyás gyakorlását.~~

↓ 2000/12/EK (11) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(11) A felügyeleti szervek felügyeleti hatásköreinek hatékony gyakorlására történő utalás az összevont (konszolidált) alapon történő felügyeleti tevékenységre vonatkozik, amelyet olyan hitelintézet felett kell gyakorolni, amely esetében a közösségi jog rendelkezései így rendelkeznek. Ilyen esetekben az engedély iránti kérelemmel megkeresett ⌦ hatóságok azonosítani tudják ⌫ ~~hatóságoknak tudniuk kell azonosítani~~ a szóban forgó hitelintézet feletti összevont (konszolidált) alapon történő felügyelet gyakorlására illetékes hatóságokat.

↓ 2000/12/EK (12) preambulumbekezdés

~~A székhely szerinti tagállam az illetékes hatóságai által engedélyezett intézményre az 5. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében, (2) bekezdésében, valamint a 7., 16., 30., 51. és 65. cikkben előírtaknál szigorúbb szabályokat is megállapíthat.~~

↓ 2000/12/EK (13) preambulumbekezdés

~~A közösségi hitelintézetek fióktelepeire vonatkozó engedélyezési kötelezettség megszüntetése szükségessé teszi a dotációs tőke eltörlését is.~~

↓ 2000/12/EK (14) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(12) ~~A kölcsönös elismerés alapján a választott megközelítési mód lehetővé teszi a~~ ⌦ A ⌫ székhely szerinti tagállamban engedélyezett hitelintézetek számára ⌦ lehetséges ⌫, hogy ⌦ fióktelepeket létesítsenek ⌫ ~~fióktelepek létesítése~~ vagy szolgáltatásnyújtás útján a Közösség egész területén az I. mellékletben felsorolt tevékenységek bármelyikét vagy mindegyikét folytassák. ~~Az említett mellékletben nem szereplő tevékenységek folytatására a Szerződésnek a letelepedés szabadságára és a szolgáltatásnyújtás szabadságára megállapított általános rendelkezései vonatkoznak.~~

↓ 2000/12/EK (15) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(13) Indokolt ~~ugyanakkor~~ kiterjeszteni a kölcsönös elismerést az I. mellékletben felsorolt tevékenységekre akkor is, ha azokat hitelintézetek leányvállalataként működő pénzügyi szervezetek végzik, feltéve, hogy az ilyen leányvállalatokra kiterjed anyavállalkozásaik összevont (konszolidált) felügyelete, és megfelelnek bizonyos szigorú feltételeknek.

↓ 2000/12/EK (16) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(14) A letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlásával összefüggésben a fogadó tagállam ⌦ megköveteli ⌫ ~~megkövetelheti~~ a székhely szerinti tagállamban nem hitelintézetként engedélyezett intézményektől, hogy megfeleljenek a saját nemzeti törvényei, illetve rendeletei egyedi rendelkezéseinek az I. mellékletben nem szereplő tevékenységek tekintetében, feltéve, hogy egyrészt a szóban forgó rendelkezések összhangban állnak a közösségi joggal és a közjó védelmét hivatottak szolgálni, másrészt, hogy az ilyen intézményekre vagy az ilyen tevékenységekre nem vonatkoznak egyenértékű szabályok a székhely szerinti tagállam törvényei vagy rendeletei szerint.

↓ 2000/12/EK (17) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(15) A ⌦ tagállamok biztosítják ⌫ ~~tagállamoknak biztosítaniuk kell~~, hogy semmi sem gátolja azt, hogy a kölcsönös elismerésben részesülő tevékenységeket ugyanolyan módon lehessen végezni, mint a székhely szerinti tagállamban, mindaddig, amíg az nem ütközik a közjó védelmét szolgáló törvényi rendelkezésekbe a fogadó tagállamban.

↓ 2000/12/EK (18) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~Szükségszerű kapcsolat áll fenn ezen irányelv célja és az egyéb közösségi jogszabályok nyomán megvalósuló tőkemozgás-liberalizáció között. A banki szolgáltatások liberalizációjával kapcsolatos intézkedéseknek minden esetben összhangban kell lenniük a tőkemozgások liberalizációját célzó intézkedésekkel.~~

↓ 2000/12/EK (19) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(16) Valamennyi tagállamban azonos tartalmú szabályokat kell alkalmazni az olyan hitelintézetek fiókjaira, amelyek központi irodája a Közösségen kívül van. ~~Jelenleg azt fontos~~ ⌦ Fontos azt ⌫ biztosítani, hogy ezek a rendelkezések ne legyenek kedvezőbbek, mint azok, amelyek a tagállamokból származó intézmények fióktelepeire vonatkoznak. ~~Le kell szögezni, hogy a~~ ⌦ A ⌫ Közösség ⌦ képes ⌫ ~~köthet~~ olyan megállapodást ⌦ kötni ⌫ harmadik országokkal, amely az említett fióktelepeknek~~, a viszonosság elvét is számításba véve,~~ a Közösség egész területén azonos elbánást biztosító szabályok alkalmazását írja elő. A harmadik országban engedélyezett hitelintézetek fióktelepei nem ⌦ élnek ⌫ ~~élhetnek~~ a Szerződés 49. cikkének második bekezdése alapján a szolgáltatásnyújtás szabadságával, vagy a letelepedés szabadságával, azon a tagállamon kívül, ahol magukat a fióktelepeket létesítették. ~~Mindazonáltal a harmadik országok joga által szabályozott társaságok által~~

~~benyújtott, leányvállalat vagy részesedésszerzés engedélyezése iránti kérelmekre olyan eljárás vonatkozik, amely annak biztosítására szolgál, hogy a közösségi hitelintézetek kölcsönös elbánásban részesüljenek a szóban forgó harmadik országokban.~~

↓ 2000/12/EK (20) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~Ezen irányelv értelmében az illetékes nemzeti hatóságok által nyújtott hitelintézeti engedélyek területi hatálya már nem csupán a nemzeti területre, hanem az egész Közösség területére kiterjed. A jelenleg érvényben lévő viszonossági klauzulák ennélfogva nem hatályosak. Ezért szükség van egy rugalmas eljárásra, amely lehetővé teszi a viszonosság közösségi alapon történő megállapítását. Ennek az eljárásnak a célja nem az, hogy elzárja a Közösség pénzpiacait, hanem inkább az, hogy mivel a Közösség nyitva szándékozik tartani pénzpiacait a világ más részei előtt, elősegítse a globális pénzpiacok liberalizációját harmadik országokban. Ebből a célból az irányelv rendelkezik a harmadik országokkal folytatandó tárgyalásokra vonatkozó eljárásokról, és, végső esetre, az új engedélykérelmek felfüggesztésével vagy az új engedélyek korlátozásával járó intézkedések meghozatalának lehetőségéről.~~

↓ 2000/12/EK (21) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(17) ~~Kívánatos, hogy~~ ~~megegyezés jöjjön létre~~ ⌦ Megegyezésre van szükség ⌫ viszonossági alapon a Közösség és harmadik országok között avégett, hogy az összevont (konszolidált) felügyelet gyakorlati megvalósítása a lehető legtágabb földrajzi területre terjedhessen ki.

↓ 2000/12/EK (22) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(18) A hitelintézetek rendezett pénzügyi helyzetének, különösen fizetőképességüknek felügyeletéért a székhely szerinti tagállam ~~illetékes hatóságai~~ felelős~~ek~~. A fogadó tagállam illetékes hatóságai ~~a likviditás~~ ⌦ az üzletágak likviditásának ⌫ és a pénzügyi ~~politika~~ ⌦ politikák ⌫ felügyeletéért ~~maradnak~~ felelősek. A piaci kockázat felügyelete~~ének~~ a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságai közötti szoros együttműködés tárgyát ⌦ képezi ⌫ ~~kell képezznie~~.

↓ 2000/12/EK (23) és (24) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(19) A belső bankpiac zavartalan működése nemcsak jogi szabályozást tesz szükségessé, hanem szoros és rendszeres együttműködést ⇨ és a szabályozási és felügyeleti gyakorlatok jelentősen javított közelítését ⇦ is a tagállamok illetékes hatóságai között. ⌦ Különösen, ⌫ ~~Az~~ ⌦ az ⌫ egyes hitelintézeteket érintő problémák megfontolása

~~céljából~~ ⇨ és a kölcsönös információcsere a 2004/5/EK bizottsági határozattal[15] felállított Európai Bankfelügyeleti Bizottságban történik ⇦.~~a bankfelügyeleti hatóságok között felállított „groupe de contact” (kapcsolattartó csoport) marad a legmegfelelőbb fórum. Ez a csoport alkalmas szerv a 28. cikkben előírt kölcsönös információcsere megvalósítására.~~ Ez a kölcsönös tájékoztatási eljárás semmi esetre sem pótolja a ~~28. cikkben megállapított~~ kétoldalú együttműködést. ~~A~~ ~~s~~Saját ellenőrzési jogkörük sérelme nélkül, ⌦ a fogadó tagállam illetékes hatóságai, szükséghelyzetben saját kezdeményezésükre, ⌫ vagy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak kezdeményezését követően folytathatják annak vizsgálatát, hogy a területükön letelepedett hitelintézetek tevékenysége megfelel-e a rájuk vonatkozó jogszabályoknak, a megbízható ügyviteli és számviteli eljárások elveinek és a kielégítő belső ellenőrzés követelményeinek.

↓ 2000/12/EK (25) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(20) Ajánlatos megengedni az információcserét az illetékes hatóságok és az olyan hatóságok vagy szervek között, amelyek rendeltetésüknél fogva elősegítik a pénzügyi rendszer stabilitásának megerősítését. A megküldött tájékoztatás bizalmas jellegének megőrzése érdekében a címzettek körét szűk korlátok között ⌦ tartják ⌫ ~~kell tartani~~.

↓ 2000/12/EK (26) és (27) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(21) Bizonyos viselkedési formák, így a csalás és a bennfentes visszaélések, befolyásolhatják a pénzügyi rendszer stabilitását, beleértve annak integritását, még akkor is, ha azok hitelintézetektől eltérő intézményeket érintenek. Meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek mellett az ~~ilyen~~ információcsere ⌦ ilyen esetekben ⌫ engedélyezett.

↓ 2000/12/EK (28) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(22) Amennyiben ki van kötve, hogy információ csak az illetékes hatóságok kifejezett egyetértésével továbbítható, adott esetben ezek a hatóságok szigorú feltételek betartásától ⌦ teszik ⌫ ~~tehetik~~ függővé hozzájárulásukat.

↓ 2000/12/EK (29) preambulumbekezdés (elfogadott)

(23) Szintén engedélyezni kell az információcserét egyfelől az illetékes hatóságok, másfelől a központi bankok és más, monetáris hatósági minőségben hasonló feladatot ellátó szervek, valamint szükség szerint a fizetési rendszerek felett gyakorolt felügyeletért felelős más hatóságok között.

---

[15] HL L 3., 2004.1.7., 28. o.

↓ 2000/12/EK (30) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(24) A hitelintézetek prudenciális felügyeletének és a hitelintézeti ügyfelek védelmének erősítése céljából ~~elő kell írni, hogy~~ a könyvvizsgáló kötelessége azonnal jelenteni az illetékes hatóságoknak, ha~~:~~ ~~amint arról ezen irányelv rendelkezik,~~ munkájának ⌦ ellátása ⌫ ~~végzése~~ során olyan tények jutnak tudomására, amelyek jelentősen befolyásolhatják a hitelintézet pénzügyi helyzetét, illetve igazgatási és számviteli szervezetét. ~~Erre a célra tekintettel kívánatos volna, hogy~~ ⌦ Ugyanebből a célból ⌫ a tagállam ⌦ is ⌫ előírja, hogy e kötelezettség minden körülmények között fennáll, amikor a könyvvizsgáló munkavégzése során ilyen tényeket tár fel olyan vállalkozásnál, amely szoros kapcsolatban áll egy hitelintézettel. A könyvvizsgálók kötelessége, amelynek értelmében az illetékes hatóságokkal szükség esetén közölniük kell a hitelintézettel kapcsolatos bizonyos tényeket, illetve döntéseket, amelyeket egy nem pénzügyi vállalatnál végzett munkájuk során tárnak fel, önmagában nem változtat a szóban forgó vállalkozásnál elvégzendő feladataik természetén, sem azon, ahogyan e feladatokat annál a vállalkozásnál el kell látniuk.

↓ 2000/12/EK (31) és (35) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~A hitelintézetek szavatolótőkéjére vonatkozó közös alapnormák kulcsfontosságú tényezői az egységes belső bankpiac megvalósításának, mivel a hitelintézetek folyamatos működőképességének és a megtakarítások védelmének biztosítását szolgálják. Ez a harmonizáció erősíti a hitelintézetek felügyeletét és hozzájárul a bankszektort érintő további koordinációhoz.~~

~~Ezeket a normákat a Közösségben engedélyezett összes hitelintézetre alkalmazni kell.~~

~~A hitelintézetek szavatolótőkéje szolgálhat az olyan veszteségek fedezésére, amelyeket nem ellensúlyoz megfelelő mértékű nyereség. A szavatolótőke fontos mérceül szolgál az illetékes hatóságok számára is, különösen a hitelintézetek fizetőképességének felmérése során és egyéb prudenciális célok érvényesítésénél.~~

~~A hitelintézetek a belső banki piacon közvetlenül versenyeznek egymással, ennélfogva a szavatolótőkére vonatkozó meghatározásoknak és normáknak egyenértékűeknek kell lenniük. Ezért a szavatolótőke összetételének meghatározására szolgáló kritériumokat nem szabad kizárólagosan a tagállamokra bízni. A közös alapnormák elfogadása a Közösség legjobb érdekeit szolgálja, amennyiben ilyen módon a verseny torzulása megakadályozható és a közösségi bankrendszer erősíthető.~~

~~A szavatolótőke ezen irányelvben megállapított meghatározása a tételek és a minősítő összegek maximális értékeit állapítja meg, az egyes tagállamok szabad belátására bízva, hogy ezeknek a tételeknek teljes körét vagy egy részét használják-e, illetve a minősítő összegekre vonatkozóan alacsonyabb küszöbértékeket fogadnak-e el.~~

↓ 2000/12/EK (36)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(25) ~~Ez~~ Aaz irányelv ⌦ szerint ⌫ ~~meghatározza~~ ⌦ meg kell határozni ⌫ a szavatolótőke bizonyos elemeire vonatkozó minősítő kritériumokat, a tagállamok ugyanakkor ⌦ szigorúbb rendelkezéseket ⌫ ~~szabadon~~ alkalmaz~~hat~~nak ~~szigorúbb rendelkezéseket~~.

↓ 2000/12/EK (37)
preambulumbekezdés

~~A kezdeti szakaszban a közös alapnormák tágabban kerülnek meghatározásra abból a célból, hogy felöleljenek minden olyan tételt, amely a különböző tagállamokban a szavatolótőke részét képezi.~~

↓ 2000/12/EK (38)

(26) A szavatolótőkét képező tételek jellegének függvényében ezen irányelv különbséget tesz az olyan tételek között, amelyek az eredeti szavatolótőkét alkotják és azok között, amelyek a járulékos szavatolótőkét képezik.

↓ 2000/12/EK (39)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(27) Annak kifejezésre juttatása érdekében, hogy a járulékos szavatolótőkét képező tételek nem ugyanolyan természetűek, mint azok, amelyek az eredeti szavatolótőkét alkotják, a szavatolótőkében foglalt járulékos tőkeelemek összege nem ⌦ haladja ⌫ ~~haladhatja~~ meg az eredeti szavatolótőkét. Ezen túlmenően, a járulékos szavatolótőke egyes bennfoglalt tételei összegszerűen nem ⌦ haladják ⌫ ~~haladhatják~~ meg az eredeti szavatolótőke összegének felét.

↓ 2000/12/EK (39)
preambulumbekezdés

(28) A verseny torzulásának elkerülése érdekében az állami hitelintézetek nem szerepeltethetik szavatolótőkéjük között a tagállamok vagy a helyi hatóságok által nekik nyújtott garanciákat.

↓ 2000/12/EK (40)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(29) Ha a felügyelet során bármikor meg kell határozni egy hitelintézeti csoport összevont (konszolidált) szavatolótőkéjének összegét, a számítást ezen irányelvnek megfelelően ⌦ végzik ⌫ ~~kell elvégezni~~.

↓ 2000/12/EK (41) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(30) A szavatolótőke ~~és a szolvenciamutató~~ kiszámítására ⇨ , a hitelintézet kockázati kitettségének való megfelelésre, ⇦ valamint a kockázatok koncentrációjának felmérésére használandó pontos számviteli módszer~~nek~~ figyelembe ⌦ veszi ⌫ ~~kell vennie~~ a bankok és más pénzügyi intézmények éves és összevont (konszolidált) beszámolójáról szóló, 1986. december 8-i 86/635/EGK tanácsi irányelv[16] rendelkezéseit, amely irányelv magában foglalja a Szerződés 44. cikke (2) bekezdésének g) pontja alapján az összevont (konszolidált) beszámolóról szóló, 1983. június 13-i 83/349/EGK tanácsi irányelv[17] rendelkezéseinek egyes kiigazításait, ⇨ vagy a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló, 2002. július 19-i 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet[18], annak függvényében, hogy melyik vonatkozik a nemzeti jogban a hitelintézetek beszámoltatására. ⇦

↓ 2000/12/EK (42) és (47) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~A szavatolótőkére vonatkozó rendelkezések annak a szélesebb nemzetközi erőfeszítésnek a részét képezik, amely a legjelentősebb országoknak a szavatolótőke megfelelésére vonatkozó hatályban lévő szabályainak közelítésére irányul.~~

~~Egy egységes belső bankpiacon az intézményeknek közvetlenül versenyre kell kelniük egymással, és a minimális arányszámmal meghatározott, a fizetőképességre vonatkozó közös normák megakadályozzák a verseny torzulását és erősítik a Közösség bankrendszerét.~~

~~A Bizottság jelentést készít, és időszakonként a szigorítás szándékával megvizsgálja a szavatolótőkére vonatkozó rendelkezéseket, hogy a szavatolótőkére vonatkozó közös meghatározás nagyobb fokú hasonlóságát érje el. Ez a hasonlóság lehetővé teszi majd a közösségi hitelintézetek szavatolótőkéinek kiegyenlítését.~~

~~A szolvenciamutatókra vonatkozó rendelkezések a bankügyi tanácsadó bizottság által végzett munka végeredményét képezik, amely bizottságnak az a feladata, hogy javaslatokat terjesszen a Bizottság elé a tagállamokban alkalmazott mutatók összehangolására.~~

~~Egy megfelelő szolvenciamutató létrehozása központi szerepet játszik a hitelintézetek felügyelete terén.~~

~~Egy olyan arányszám, amely az eszközöket és a mérlegen kívüli tételeket a hitelkockázat mértéke szerint súlyozza, különösen hasznos a mindenkori fizetőképesség mérésére.~~

[16] HL L 372., 1986.31.12., 1.o.
[17] HL L 193., 1983.7.18., 1.o. A legutóbb a ⌦ 2003/51/EK irányelvvel (HL L 178., 2003.7.17., 16. o.) ⌫ módosított irányelv.
[18] HL L 243., 2002.9.11., 1. o.

⇩új szöveg

(31) A minimális tőkekövetelmények központi szerepet játszanak a hitelintézetek felügyeletében és a felügyeleti technikák kölcsönös elismerésében. E tekintetben a minimális tőkekövetelményekre vonatkozó rendelkezéseket más, olyan sajátos jogi eszközökkel együtt kell figyelembe venni, amelyek szintén a hitelintézetekre vonatkozó alapvető felügyeleti technikák harmonizációját célozzák.

(32) A versenytorzulás megelőzése érdekében és a belső piac bankrendszerének erősítése végett helyénvaló a közös minimális tőkekövetelmények meghatározása.

(33) A megfelelő szolvencia biztosítása céljából fontos a minimális tőkekövetelmények meghatározása, amelyek a kockázati fokozatnak megfelelően súlyozzák az eszközöket és a mérlegen kívüli tételeket.

🡻 2000/12/EK (48) és (51) preambulumbekezdés

~~Ennek megfelelően a hitelkockázatnak kitett eszközökkel és mérlegen kívüli tételekkel kapcsolatos, a szavatolótőkére vonatkozó egységes normák kidolgozása lényeges elemét képezi a felügyeleti technikákkal kapcsolatos kölcsönös elismerés megvalósításának, és így a belső bankpiac teljessé tételéhez szükséges harmonizációnak.~~

~~E tekintetben a szolvenciamutatóra vonatkozó rendelkezéseket más, olyan sajátos jogi eszközökkel együtt kell figyelembe venni, amelyek szintén a hitelintézetekre vonatkozó alapvető felügyeleti technikák harmonizációját célozzák.~~

~~Egy egységes belső bankpiacon az intézményeknek közvetlenül versenyre kell kelniük egymással, és a minimális arányszámmal meghatározott, a fizetőképességre vonatkozó közös normák megakadályozzák a verseny torzulását és erősítik a Közösség bankrendszerét.~~

~~Ezen irányelv előírja, hogy a különböző pénzügyi vállalkozások által kibocsátott garanciákat különböző módon kell súlyozni. A Bizottság ennek megfelelően vállalja, hogy megvizsgálja, összességében ez az irányelv nem torzítja-e számottevően a hitelintézetek és a biztosítók közötti versenyt, és ennek a vizsgálatnak a fényében mérlegeli, hogy indokolt-e valamilyen helyreigazító intézkedést hozni.~~

⇩új szöveg

(34) Alapvető fontosságú a Közösség területén működő hitelintézetek sokféleségének figyelembe vétele a különböző kockázati érzékenységi szinteket magában foglaló és különböző komplexitási fokot igénylő hitelkockázatok lefedését szolgáló minimális tőkekövetelmények kiszámítására vonatkozó különböző módszerek biztosításával. A külső minősítések és a hitelintézeteknek az individuális hitelkockázati paraméterekre vonatkozó saját becsléseinek használata a hitelkockázati szabályok kockázati érzékenységének és prudenciális biztonságának számottevő javulását jelentik. Szükség van megfelelő ösztönzőkre, hogy a hitelintézetek a kockázatérzékenyebb módszerek alkalmazásának irányába mozduljanak el.

(35) A minimális tőkekövetelményeknek arányban kell állniuk a kockázatokkal. A követelményeknek különösen a viszonylag kismértékű, de nagyszámú kitettségekből fakadó kockázati szintek csökkentését kell tükrözniük.

(36) Fokozottan el kell ismerni a hitelkockázat-csökkentési technikákat, ugyanakkor a szabályozási keretrendszernek biztosítania kell, hogy a fizetőképességet nem ássa alá az indokolatlan elismerés.

(37) Annak biztosítása érdekében, hogy a hitelintézetek értékpapírosítási tevékenységeiből és befektetéseiből fakadó kockázatokat és kockázatcsökkentéseket megfelelő mértékben figyelembe vegyék a hitelintézetekre vonatkozó minimális tőkekövetelmények meghatározásánál, szükség van az ilyen tevékenységek és befektetések kockázatérzékenységen és prudenciális biztonságon alapuló kezelésére vonatkozó szabályok beépítésére.

↓ 2000/12/EK (52) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~A III. melléklet határozza meg, hogyan kell a mérlegen kívüli tételeket kezelni a hitelintézetek tőkekövetelményének kiszámításakor. A belső piac zavartalan működése és különösen az azonos mozgástér biztosítása érdekében a tagállamok kötelesek arra törekedni, hogy a szerződéses nettósítás megállapodásokat az illetékes hatóságaik egységesen értékeljék. A III. melléklet figyelembe veszi a bankfelügyelők nemzetközi fórumának a kétoldalú nettósítás felügyeleti elismerésére irányuló munkáját, különösen egyes tranzakciók esetében a szavatolótőkére vonatkozó követelmények nettó – és nem bruttó – összeg alapján történő kiszámításának lehetőségével kapcsolatban, feltéve, hogy vannak olyan jogilag kötelező erejű megállapodások, amelyek biztosítják, hogy a hitelkockázat a nettó összegre korlátozódik. Számos harmadik ország nemzetközi tevékenységet folytató hitelintézete és hitelintézet-csoportja számára, amelyek közösségi hitelintézetekkel versenyeznek, a szélesebb nemzetközi szinten elfogadott szabályok a tőzsdén kívüli (OTC) származékos ügyletek kifinomultabb felügyeleti kezelését eredményezik. Ez a finomodás megfelelőbb tőkefedezeti kötelezettséghez vezet, amely figyelembe veszi a felügyeleti szinten elismert szerződéses nettósítási megállapodások kockázatcsökkentő hatását a lehetséges jövőbeni hitelkockázatokra. Egyes tagállamokban az OTC származékos ügyleteknek a központi partnerként fellépő elszámolóházak által végzett elszámolása jelentős szerepet tölt be. A hitelkockázat prudenciális kezelésekor helyénvaló elismerni az ilyen elszámolás előnyeit, amelyek a hitelkockázat és a kapcsolódó, a rendszerből eredő kockázat csökkentésében jelentkeznek. Szükség van arra, hogy az elszámolóházon keresztül lebonyolított OTC származékos szerződésekből eredő jelenlegi és lehetséges jövőbeni kockázatvállalások biztosítékokkal teljes mértékben fedezve legyenek, és hogy az elszámolóház kockázatvállalásainak a bejegyzett biztosítékok piaci értékét meghaladó mértékű felhalmozódásának veszélye ki legyen zárva, annak érdekében, hogy az elszámolt OTC származékos ügyletek számára átmeneti időszakra ugyanolyan prudenciális kezelést biztosítsanak, mint a tőzsdei származékos ügyletek számára. Az illetékes hatóságok által kielégítő szintűnek ítéltnek kell lennie a kezdeti letét és a változó letét előírt mértékének, valamint a bejegyzett biztosíték által nyújtott védelem minőségének és szintjének. A tagállamokban alapított hitelintézeteknek a III. melléklet hasonló lehetőséget nyújt a kétoldalú nettósítás illetékes hatóságok általi elismerésére, és így egyenlő versenyfeltételeket biztosít a hitelintézetek számára. A szabályozás egyaránt kiegyensúlyozott és alkalmas a prudenciális~~

~~felügyeleti intézkedések hitelintézetekre való alkalmazásának további erősítésére. A tagállamok illetékes hatóságainak biztosítaniuk kell, hogy a hozzáadott összegek kiszámítása a tényleges – és nem a látszólagos – nemzeti összegekre épüljön.~~

⇩új szöveg

(38) A hitelintézetek jelentős mértékű működési kockázatot viselnek, amelynek fedezésére szavatolótőkére van szükség. Alapvető fontosságú a Közösség területén működő hitelintézetek sokféleségének figyelembe vétele a működési kockázatok lefedéséhez szükséges, a kockázatérzékenység különböző szintjeit és a komplexitás különböző fokozatait magukban foglaló minimális tőkekövetelmények meghatározását szolgáló különböző módszerek biztosítása révén. Szükség van megfelelő ösztönzőkre, hogy a hitelintézetek a kockázatérzékenyebb módszerek alkalmazásának irányába mozduljanak el. Tekintettel arra, hogy a működési kockázat mérését és kezelését szolgáló technikák még kialakulóban vannak, a szabályokat rendszeresen felül kell vizsgálni és szükség esetén aktualizálni kell. Ez vonatkozik a különböző üzletágak díjaira és a kockázatcsökkentési technikák elismerésére is.

(39) A hitelintézetek csoportjának megfelelő fizetőképessége biztosítása érdekében alapvető fontosságú, hogy a minimális tőkekövetelményeket a csoport konszolidált pénzügyi helyzete alapján alkalmazzák. Annak érdekében, hogy biztosítsák a szavatolótőkének a csoporton belüli megfelelő elosztását, valamint ahol szükséges, a megtakarítások védelmét célzó rendelkezésre állását, a minimális tőkekövetelmények a csoporton belüli önálló hitelintézetekre vonatkoznak, feltéve hogy ez a cél más módon nem érhető el hatékonyan.

🡻 2000/12/EK (53) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~A mutató ezen irányelvben előírt minimális értéke megerősíti a közösségi hitelintézetek tőkehelyzetét. A 8%-os szintet az 1988 elején hatályos tőkekövetelmények statisztikai felmérése nyomán állapították meg.~~

🡻 2000/12/EK (54) preambulumbekezdés

(40) A hitelintézetek nagykockázatainak felügyeleti ellenőrzésére vonatkozó alapvető szabályokat harmonizálni kell. A tagállamok számára ugyanakkor változatlanul lehetővé kell tenni, hogy az ezen irányelvben megfogalmazottaknál szigorúbb rendelkezéseket is elfogadhassanak.

🡻 2000/12/EK (55) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(41) A hitelintézetek kockázatvállalásainak nyomon követése és ellenőrzése a felügyelet szerves részét képezik. ~~A~~ ⌦ Emiatt a ⌫ kockázatvállalások ~~túlzott összpontosulása~~ egyetlen ügyfélre vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjára ⌦ történő túlzott összpontosulása ⌫ a veszteség kockázatának elfogadhatatlan mértékét

eredményezheti. Az ilyen helyzet a hitelintézet fizetőképességére hátrányosnak tekinthető.

↓ 2000/12/EK (56) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(42) ~~A hitelintézetek a belső bankpiacon~~ ⌦ Mivel a belső bankpiac hitelintézetei ⌫ közvetlen versenyben állnak ~~egymással~~, ~~ennél fogva~~ a megfigyelés követelményeinek a Közösség területén meg kell egyezniük. ~~Ezért a kockázatvállalások koncentrációjának meghatározására alkalmazott ismérveket közösségi szintű, jogilag kötelező szabályokban kell rendezni, és azt nem lehet teljesen a tagállamok mérlegelési jogkörébe utalni. A Közösség érdekeit ennek megfelelően közös szabályok elfogadása szolgálja leginkább, mivel ez kiküszöböli a versenyfeltételek különbözőségét, egyúttal erősíti a közösségi bankrendszert.~~

↓ 2000/12/EK (57) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(43) ~~A hitelintézetek szolvenciamutatójára vonatkozó rendelkezések tartalmazzák azoknak a hitelkockázatoknak a felsorolását, amelyeket a hitelintézetekek vállalhatnak. Ezért ezt a jegyzéket kell használni a nagykockázatok vállalásának behatárolása céljából a kockázatvállalások meghatározásához is. Ugyanakkor~~ ⇨ Miközben célszerű a nagykockázatvállalások felső határának megállapításához a kockázat fogalmának meghatározását a hitelkockázat minimális tőkekövetelményének meghatározására alapozni, addig ⇦ elviekben nem célszerű a szóban forgó rendelkezésekben megállapított kockázati súlyozásokra vagy fokokra hivatkozni. Ezek a kockázati súlyozások és fokok azzal a céllal lettek kialakítva, hogy a hitelintézetek által viselt hitelezési kockázatok fedezésére szolgáló általános fizetőképességi követelményt állítsanak fel. ~~A nagykockázatok vállalásának szabályozásával összefüggésben az a cél,~~ ⌦ Annak érdekében, ⌫ hogy korlátozva legyen a hitelintézet által egyetlen ügyfél vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportja révén elszenvedhető legnagyobb veszteség~~.~~ ~~Ezért olyan körültekintő, prudens megközelítési módot célszerű elfogadni, amelyben általános szabályként a kockázatvállalások nominális értékét veszik figyelembe,~~ ⌦ célszerű a nagykockázatok meghatározására olyan szabályokat elfogadni, amelyek figyelembe veszik a kockázatvállalás nominális értékét, a ⌫ ~~de semmilyen~~ ⌦ kockázati súlyozások ⌫ ~~at~~ ⌦ vagy fokozatok ⌫ ~~at~~ ⌦ alkalmazása nélkül ⌫ ~~nem alkalmaznak~~.

⇩új szöveg

(44) Bár kívánatos, hogy a nagykockázatokra vonatkozó rendelkezések változtatásáig a számítási követelmények limitálása érdekében megengedett legyen a hitelkockázat-csökkentés hatásainak a minimális tőkekövetelményekre megengedetthez hasonló elismerése, a hitelkockázat csökkentésére vonatkozó szabályokat a nagyszámú ügyfélnek való kitettségből fakadó, általános diverzifikált hitelkockázatok összefüggésében alakították ki. Ennek megfelelően az egyéni ügyfélnél vagy az ügyfelek csoportjánál esetlegesen felmerülő maximális veszteségek korlátozását célzó

nagykockázatok felső határainak megállapításánál az ilyen technikák hatásainak elismerése prudenciális korlátok alá esik.

↓ 2000/12/EK (58) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(45) Amikor egy hitelintézet saját anyavállalatával, vagy az anyavállalat más leányvállalatával kapcsolatban vállal kockázatot, különösen nagy elővigyázatosságra van szükség. A hitelintézetek által vállalt kockázatok ~~kezelését~~ ⌦ kezelése ⌫ teljesen önálló módon ⌦ történik ⌫ ~~kell megoldani~~, a megbízható bankirányítás elveivel összhangban, tekintet nélkül az ~~ezeken az elveken kívüli~~ egyéb megfontolásokra. ~~Ez az irányelv úgy rendelkezik, hogy~~ ~~h~~Ha a hitelintézetben közvetlenül vagy közvetve befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek befolyásukat feltehetőleg az intézmény körültekintő és megbízható irányításának rovására gyakorolják, az illetékes hatóságok megfelelő intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy véget vessenek ennek a helyzetnek. A nagykockázatok vállalásának területén egyedi ⌦ , szigorúbb korlátozásokat tartalmazó ⌫ szabályokat kell megállapítani a hitelintézet részéről saját csoportjával kapcsolatban vállalt kockázatok vonatkozásában ~~is, ezekben az esetekben szigorúbb korlátozások meghatározása indokolt, mint egyéb kockázatvállalások esetén.~~ Ugyanakkor nem szükséges ~~a szigorúbb korlátozásokat~~ ⌦ az ilyen standardokat ⌫ alkalmazni, amennyiben az anyavállalat pénzügyi holdingtársaság, vagy hitelintézet, vagy ha a többi leányvállalat olyan hitel- vagy pénzügyi intézmény illetve vállalkozás, mely kiegészítő ~~banki~~ szolgáltatásokat nyújt, feltéve, hogy minden ilyen vállalkozásra kiterjed a hitelintézet összevont (konszolidált) alapú felügyelete. ~~Ezekben az esetekben a csoport összevont (konszolidált) figyelése megfelelő szintű felügyeletet tesz lehetővé, és nem válik szükségessé szigorúbb kockázatvállalási korlátok bevezetése. Ez a megközelítés a bankcsoportokat is ösztönözni fogja arra, hogy szervezeti felépítésüket úgy alakítsák ki, hogy lehetővé váljon az összevont (konszolidált) alapú felügyeleti ellenőrzés, ami azért is kívánatos, mivel így teljesebb körű, átfogóbb megfigyelésre nyílik lehetőség.~~

⇩új szöveg

(46) A hitelintézetek biztosítják a megfelelő mennyiségű, minőségű és elosztottságú belső tőkeellátottságot a jelenlegi és az esetlegesen felmerülő kockázatok lefedésére. Ennek megfelelően a hitelintézeteknek olyan stratégiákkal és eljárásokkal kell rendelkezniük, amelyekkel értékelhetik belső tőkeellátottságukat, és megfelelő szinten tarthatják azt.

(47) Az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy a hitelintézetek jó szervezeti struktúrával és megfelelő szavatolótőkével rendelkeznek a jelenlegi vagy esetlegesen felmerülő kockázataik lefedésére.

(48) A belső bankpiac hatékony működése érdekében az Európai Bankfelügyeleti Bizottság hozzájárul ezen irányelv következetes alkalmazásához és a felügyeleti gyakorlat közelítéséhez a Közösség teljes területén.

(49) Ugyanebből az okból és annak biztosítása érdekében, hogy a több tagállamban tevékenykedő közösségi hitelintézetek ne viseljenek az egyes tagállamok illetékes hatóságainak engedélyezési és felügyeleti feladataiból fakadó, aránytalanul nagy

terheket, alapvető jelentőségű, hogy szorosabbá fűzzék az illetékes hatóságok közötti együttműködést. Ebben a vonatkozásban erősíteni kell az összevont (konszolidált) alapú felügyelet szerepét. Az Európai Bankfelügyeleti Bizottság támogatja és javítja az ilyen együttműködést.

↓ 2000/12/EK (65)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(50) A hitelintézetek összevont (konszolidált) alapú ellenőrzésének legfőképpen arra ~~kell~~ irányul~~nia~~, hogy védje a szóban forgó ⌦ hitelintézetek ⌫ ~~intézmények~~ betéteseinek érdekeit és biztosítsa a pénzügyi rendszer stabilitását.

↓ 2000/12/EK (59)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(51) Annak érdekében, hogy az összevont (konszolidált) alapú felügyelet~~et~~ hatékony legyen, azt minden bankcsoportra ⌦ alkalmazzák ⌫ ~~alkalmazni kell~~, beleértve azokat, amelyek anyavállalatai nem hitelintézetek Az illetékes hatóságok~~nak rendelkezniük kell~~ ⌦ rendelkeznek ⌫ az ilyen felügyelet ellátásához szükséges jogi eszközökkel.

↓ 2000/12/EK (60)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(52) A különböző tevékenységeket folytató olyan csoportok esetében, amelyek anyavállalatai legalább egy hitelintézetnek minősülő leányvállalatot irányítanak, az illetékes ⌦ hatóságok felmérik ⌫ ~~hatóságoknak fel kell tudniuk mérni~~ az ilyen csoporthoz tartozó hitelintézet pénzügyi helyzetét. ~~Későbbi koordinációig a tagállamok az irányelv célkitűzéseinek megvalósítása érdekében megfelelő konszolidációs módszereket írhatnak elő.~~ Az illetékes hatóságok~~nak~~ ⌦ rendelkeznek ⌫ legalább azokkal az eszközökkel ~~rendelkezniük kell~~, amelyek révén az egy csoportba tartozó valamennyi vállalkozás vonatkozásában hozzáférnek a feladatuk ellátásához szükséges információkhoz. Többféle pénzügyi tevékenységet folytató vállalkozások csoportjai esetében meg kell teremteni a különböző pénzügyi ágazatok felügyeletéért felelős hatóságok közötti együttműködést. Későbbi koordinációig a tagállamok az irányelv célkitűzéseinek megvalósítása érdekében megfelelő konszolidációs módszereket ~~írhatnak~~ ⌦ írnak ⌫ elő.

↓ 2000/12/EK (61)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(53) A tagállamok ~~ezenkívül~~ megtagadhatják vagy visszavonhatják a banki engedélyt egyes csoportstruktúrák esetén, amelyeket nem tartanak alkalmasnak a banki tevékenységek folytatására, legfőképpen azért, mert e struktúrák felügyeleti ellenőrzését nem tudják eredményesen ellátni. E tekintetben az illetékes hatóságok ⌦ rendelkeznek a

szükséges jogkörökkel ⌫ ~~ezen irányelv 7. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében, a 7. cikkének (2) bekezdésében, a 14. cikke (1) bekezdésének c) pontjában és a 16. cikkében említett jogkörökkel rendelkeznek,~~ hogy biztosíthassák a hitelintézetek megbízható és megfelelő működését.

↓ 2000/12/EK (62) és (64) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~A tagállamok az olyan struktúrával rendelkező csoportokra, amelyekre ez az irányelv nem terjed ki, egyaránt alkalmazhatnak arra alkalmas felügyeleti technikákat. Amennyiben ezek a struktúrák általánossá válnak, az irányelvet ki kell terjeszteni erre a kategóriára is.~~

~~Az összevont (konszolidált) alapú felügyeletnek ki kell terjednie az I. mellékletben felsorolt összes tevékenységre. Ennél fogva minden olyan vállalkozást, amelynek fő tevékenysége a fentiekből áll, az összevont (konszolidált) alapú felügyelet alá kell vonni. Ennek következtében a pénzügyi vállalkozások meghatározását ki kell szélesíteni, hogy az felölelje ezeket a tevékenységeket is.~~

~~A 86/635/EGK irányelv, a 83/349/EGK irányelvvel együtt felállította a hitelintézetek által közzéteendő összevont (konszolidált) beszámolókra vonatkozó konszolidációs szabályokat. Ennél fogva pontosabban meg lehet határozni az összevont (konszolidált) alapon gyakorolt prudenciális felügyelet keretében alkalmazandó módszereket.~~

⇩új szöveg

(54) A belső bankpiac hatékonyságának növelése érdekében, valamint, hogy biztosítsák a Közösség polgárai számára a szükséges mértékű átláthatóságot, szükséges, hogy az illetékes hatóságok nyilvánosságra hozzák ezen irányelv végrehajtásának módját, lehetővé téve a megfelelő összehasonlítást.

(55) Annak érdekében, hogy erősítsék a piaci fegyelmet, és ösztönözzék a hitelintézeteket piaci stratégiájuk, kockázatellenőrzésük és belső irányítói szervezetük javítására, biztosítani kell, hogy a hitelintézetek megfelelően tájékoztassák a közvéleményt.

↓ 2000/12/EK (66) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(56) Ezen irányelv, valamint a hitelintézetek tevékenységéről szóló többi irányelv által szabályozott területeken felmerülő kérdések vizsgálata szükségessé teszi az illetékes hatóságok és a Bizottság közötti együttműködést ~~egy bankügyi tanácsadó bizottság keretében,~~ különösen, ha az a szorosabb koordináció céljából folyik. ~~A tagállamok illetékes hatóságainak bankügyi tanácsadó bizottsága nem zárja ki az együttműködés egyéb formáit a hitelintézeti tevékenység megkezdését és folytatását felügyelő hatóságok között, és különösen nem zárja ki a „groupe de contact” (kapcsolattartó csoport) keretében a bankfelügyeleti hatóságok között kialakított együttműködést.~~

↓ 2000/12/EK (67) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(57) ~~Az ezen irányelvben megállapított részletes szabályok technikai módosítása időről időre szükségessé válhat, hogy a bankszektorban bekövetkezett új fejleményeket számításba vegyék. Ennek megfelelően a bankügyi tanácsadó bizottsággal történő konzultációt követően, a Szerződés által ráruházott végrehajtási jogkörök keretei között a Bizottság szükség szerint megvalósítja az ilyen módosításokat.~~ Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⌦ [19] ⌫ összhangban kell elfogadni.

⇩új szöveg

(58) A piaci zavar elkerülése és a szavatolótőke általános szintjén a folyamatosság biztosítása érdekében helyénvaló különleges átmeneti szabályozásokat hozni.

(59) A minimális tőkekövetelményekre vonatkozó szabályok kockázatérzékenysége tekintetében kívánatos annak folyamatos felülvizsgálata, hogy azok jelentős hatást gyakorolnak-e a gazdasági ciklusra. A Bizottság, figyelembe véve az Európai Központi Bank hozzájárulását, jelentést készít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezekről az aspektusokról.

↓ 2000/12/EK (68) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~Az irányelv 36. cikkének (1) bekezdése alapján a hitelfelvevők egyetemleges kötelezettségvállalásai a szövetkezeti formában vagy alapként megszervezett hitelintézetek esetében, a 34. cikk (2) bekezdés 7. pontja értelmében szavatolótőkeként kezelhetők. A dán kormány kifejezte erős érdekeltségét abban, hogy a kisszámú, szövetkezetként vagy alapként működő dán jelzálog-hitelintézetet részvénytársasággá alakítsák át. Az átalakítás megkönnyítése, illetve lehetővé tétele érdekében olyan átmeneti eltérésre van szükség, amely lehetővé teszi, hogy egyetemleges kötelezettségeik egy részét bevonják a szavatolótőkébe. Ennek az átmeneti eltérésnek nem szabad torzítaniuk a hitelintézetek közötti versenyt.~~

↓ 2000/12/EK (69) - (71) preambulumbekezdések (új szöveg)

~~A 20%-os súlyozás alkalmazása a jelzáloglevelek hitelintézeti állományaira zavarokat idézhet elő az olyan nemzeti pénzpiacon, amelyen az ilyen értékpapírok túlnyomó súllyal szerepelnek. Ebben az esetben ideiglenes intézkedések meghozatalával 10%-os kockázati súlyozás kerül alkalmazásra. Az értékpapírosítás piaca gyorsan fejlődik. Kívánatos ezért, hogy a Bizottság a tagállamokkal együtt vizsgálja meg az eszközalapú értékpapírok~~

[19] ⌦ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. ⌫

~~prudenciális kezelését és 1999. június 22-ig terjesszen elő javaslatokat a jelenlegi jogszabályok kiigazítására, annak érdekében, hogy meghatározzák az eszközalapú értékpapírok megfelelő prudenciális kezelését. Az illetékes hatóságok 50%-os súlyozást is engedélyezhetnek azokra az eszközökre, amelyeket irodákon vagy többcélú kereskedelmi helyiségeken alapított jelzálogjog biztosít 2006. december 31-ig. A jelzálogjog fedezetéül szolgáló ingatlanra szigorú értékelési kritériumokat kell alkalmazni, valamint a kereskedelmi hasznosítású ingatlanok piacán bekövetkező fejlemények figyelembevétele céljából azt rendszeresen újra kell értékelni. Az ingatlant vagy a tulajdonosnak kell birtokba vennie, vagy bérbe kell adnia. Az ingatlanfejlesztéshez nyújtott hitelek ki vannak zárva az 50%-os súlyozás alól.~~

~~(70) A nagykockázatok vállalásáról szóló rendelkezések harmonikus alkalmazásának biztosítása érdekében a tagállamok számára meg kell engedni, hogy az új korlátok alkalmazásáról két lépcsőben rendelkezzenek. A kisebb hitelintézetek esetében, minthogy a 25%-os szabály túlságosan gyors alkalmazása a hitelezési tevékenységet túl hirtelen csökkenthetné, hosszabb átmeneti időszakot lehet biztosítani.~~

~~(71) Azonfelül a hitelintézetek átszervezésére és felszámolására vonatkozó feltételek harmonizációja szintén folytatódik.~~

↓ 2000/12/EK (72) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

(60) A likviditási kockázatok felügyeletéhez szükséges rendelkezéseket a jövőben szintén ⌦ harmonizálják ⌫ ~~harmonizálni kell~~.

↓ 2000/12/EK (73) preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~Ez az irányelv nem befolyásolhatja a tagállamok kötelezettségeit az V. melléklet B. részében meghatározott végrehajtási határidőkkel kapcsolatban.~~

⇩új szöveg

(61) Ez az irányelv összhangban áll az alapvető jogokkal, valamint figyelembe veszi különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert elveket mint a közösségi jog általános elveit.

(62) Ezen irányelvnek a nemzeti jogba való átültetésére irányuló kötelesség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek tartalmán a korábbi irányelvekhez képest jelentős mértékben változtattak. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelesség az eddigi irányelvekből adódik.

(63) Ez az irányelv nem érinti a tagállamoknak a XIII. melléklet B. részében megállapított irányelvek nemzeti jogba való átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos kötelességeit,

↓ 2000/12/EK

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

⇩ új szöveg

TARTALOM	
1. CÍM	*TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK*
II. CÍM	*A HITELINTÉZETI TEVÉKENYSÉG MEGKEZDÉSÉRE ÉS FOLYTATÁSÁRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK*
III. CÍM	*A LETELEPEDÉS SZABADSÁGÁRA ÉS A SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS SZABADSÁGÁRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK*
1. szakasz	*Hitelintézetek*
2. szakasz	*Pénzügyi intézmények*
3. szakasz	*A letelepedés jogának gyakorlása*
4. szakasz	*A szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása*
5. szakasz	*A fogadó tagállam illetékes hatóságainak hatásköre*
IV. CÍM	*HARMADIK ORSZÁGOKKAL VALÓ KAPCSOLATOK*
1. szakasz	*Harmadik országbeli vállalkozásokra vonatkozó bejelentés és a piacrajutás feltételei ezekben az országokban*
2. szakasz	*Harmadik országbeli illetékes hatóságokkal való együttműködés az összevont alapú felügyelet vonatkozásában*
V. CÍM	*A PRUDENCIÁLIS FELÜGYELET ÉS A KÖZZÉTÉTEL ALAPELVEI ÉS GYAKORLATI ESZKÖZEI*
1. fejezet	*A prudenciális felügyelet alapelvei*
1. szakasz	*A székhely szerinti és a fogadó tagállam hatásköre*
2. szakasz	*Adatcsere és hivatali titoktartás*
3. szakasz	*Az éves és összevont beszámolók törvényességi ellenőrzéséért felelős személyek kötelezettségei*
4. szakasz	*Az illetékes hatóságok szankcionálási jogköre és a bírósághoz fordulás joga*
2. fejezet	*A prudenciális felügyelet gyakorlati eszközei*

1. szakasz	*Szavatolótőke*
2. szakasz	*Kockázatok elleni védelem*
1. alszakasz	*Alkalmazási fokozatok*
2. alszakasz	*A követelmények kiszámítása*
3. alszakasz	*A szavatolótőke minimális szintje*
3. szakasz	*A hitelkockázatok fedezését célzó minimális szavatolótőkére vonatkozó követelmények*
1. alszakasz	*Sztenderd módszer*
2. alszakasz	*Belső minősítésen alapuló módszer*
3. alszakasz	*Hitelkockázat csökkentés*
4. alszakasz	*Értékpapírosítás*
4. szakasz	*A működési kockázatok fedezését célzó minimális szavatolótőkére vonatkozó követelmények*
5. szakasz	*Nagykockázatvállalások*
6. szakasz	*A pénzügyi szektoron kívüli befolyásoló részesedés*
3. fejezet	*A hitelintézetek értékelési eljárása*
4. fejezet	*Az illetékes hatóságok által lefolytatott felügyelet és közzététel*
1. szakasz	*Felügyelet*
2. szakasz	*Az illetékes hatóságok általi közzététel*
5. fejezet	*A hitelintézetek általi közzététel*
VI. CÍM	*VÉGREHAJTÁSI HATÁSKÖRÖK*
VII. CÍM	*ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK*
1. fejezet	*Átmeneti rendelkezések*
2. fejezet	*Záró rendelkezések*
I. MELLÉKLET	*A kölcsönös elismerés alá tartozó tevékenységek listája*
II. MELLÉKLET	*Mérlegen kívüli tételek osztályozása*
III. MELLÉKLET	*Származtatott ügyletek kezelése*

IV. MELLÉKLET	*Származtatott ügyletek típusai*
V. MELLÉKLET	*A kockázatok szervezésének és kezelésének technikai kritériumai*
VI. MELLÉKLET	*Sztenderd módszer*
VI. MELLÉKLET 1. rész	*Kockázati súlyok*
VI. MELLÉKLET 2. rész	*Külső hitelminősítő intézmények elismerése és hitelminősítéseinek megfeleltetése*
VI. MELLÉKLET 3. rész	*A külső hitelminősítő intézmények hitelminősítéseinek használata a kockázati súlyok meghatározására*
VII. MELLÉKLET	*Belső minősítésen alapuló módszer*
VII. MELLÉKLET 1. rész	*Kockázattal súlyozott kitettségértékek és várható veszteségek*
VII. MELLÉKLET 2. rész	*PD, LGD és lejárat*
VII. MELLÉKLET 3. rész	*Kitettségérték*
VII. MELLÉKLET 4. rész	*A belső minősítésen alapuló módszer minimumkövetelményei*
VIII. MELLÉKLET	*A hitelkockázat mérséklése*
VIII. MELLÉKLET 1. rész	*Elismerhetőség*
VIII. MELLÉKLET 2. rész	*Minimumkövetelmények*
VIII. MELLÉKLET 3. rész	*A hitelkockázat mérséklés hatásainak kiszámítása*
VIII. MELLÉKLET 4. rész	*Lejárati eltérés*
VIII. MELLÉKLET 5. rész	*Hitelkockázat mérséklési technikák kombinációja a sztenderd módszer szerint*
VIII. MELLÉKLET 6. rész	*Kosarat alkalmazó hitelkockázat mérséklési technikák*
IX. MELLÉKLET	*Értékpapírosítás*

IX. MELLÉKLET 1. rész	*Fogalommeghatározások a X. melléklet alkalmazásában*
IX. MELLÉKLET 2. rész	*Jelentős mértékű hitelkockázat átruházásának elismerésére vonatkozó minimumkövetelmények, valamint az értékpapírosított kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek és várható veszteség értékeinek kiszámítása*
IX. MELLÉKLET 3. rész	*Külső hitelminősítés*
IX. MELLÉKLET 4. rész	*Kiszámítás*
X. MELLÉKLET	*Működési kockázat*
X. MELLÉKLET 1. rész	*Alapvető mutató módszere*
X. MELLÉKLET 2. rész	*Sztenderd módszer*
X. MELLÉKLET 3. rész	*Fejlett mérési módszerek*
X. MELLÉKLET 4. rész	*Különböző módszerek együttes alkalmazása*
X. MELLÉKLET 5. rész	*Veszteség kategóriák*
XI. MELLÉKLET	*Az illetékes hatóságok általi felülvizsgálat és értékelés technikai kritériumai*
XII. MELLÉKLET	*A nyilvánosságra hozatal technikai kritériumai*
XII. MELLÉKLET 1. rész	*Általános kritériumok*
XII. MELLÉKLET 2. rész	*Általános követelmények*
XII. MELLÉKLET 3. rész	*Egyes eszközök vagy módszerek alkalmazásához szükséges minősítési követelmények*
XIII. MELLÉKLET A. rész	*Hatályukat vesztett irányelvek és azok egymást követő módosításai (a 158. cikkben említettek szerint)*
XIII. MELLÉKLET B. rész	*Végrehajtási határidők (a 159. cikkben említettek szerint)*

XIV. MELLÉKLET	*Korrelációs táblázat*

↓ 2000/12/EK (kiigazított szöveg)

1. CÍM

⌦ TÁRGY, HATÁLY ÉS ⌫ FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

↓ 2000/12/EK 2. cikk (1) és (2) bekezdés (kiigazított szöveg)

1. cikk

1. Ezen irányelv a hitelintézeti tevékenység megkezdésére és folytatására ⌦ , valamint annak prudenciális felügyeletére ⌫ vonatkozik. ~~Az irányelv minden hitelintézetre alkalmazandó.~~

2. A ⌦ 39. ⌫ ~~és 52-56.~~ cikk ⌦ és az V. cím, 4. fejezet, 1. szakasz a ⌫ pénzügyi holdingtársaságokra és a vegyes tevékenységű holdingtársaságokra ~~is~~ alkalmazandó, amennyiben központi irodájuk a Közösség területén van.

3. ~~A (3) bekezdés értelmében az~~ ⌦ Az 5. cikk szerint az ⌫ irányelv hatálya alól véglegesen kizárt intézmények, a ~~25. és 52-56. cikk~~ ⌦ 39. cikk és az V. cím, 4. fejezet, 1. szakasz ⌫ alkalmazásában pénzügyi intézménynek minősülnek, kivéve mindazonáltal a tagállamok központi bankjait.

↓ 2000/12/EK 2. cikk (3) bekezdés

2.cikk

Az irányelv nem alkalmazható a következőkre:

– a tagállamok központi bankjai,

– a postai elszámolóközpontok,

– Belgiumban az „Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut”,

– Dániában a „Dansk Eksportfinansieringsfond”, a „Daanmarks Skibskreditfond” és a „Dansk Landbrugs Realkreditfond”,

– Németországban a „Kreditanstalt für Wiederaufbau”, a „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz” alapján az állami lakáspolitika szerveiként elismert vállalkozások, amelyek túlnyomórészt nem banki ügyletekkel foglalkoznak,

valamint az említett törvény értelmében non-profit lakásépítési vállalkozásként elismert vállalkozások,

– Görögországban az „Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτύξεως” (Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptyxeos), a „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion) ıs a „Ταχυδομικό Ταμιευτήριο” (Tachidromiko Tamieftirio),

– Spanyolországban az „Instituto de Crédito Oficial”,

– Franciaországban a „Caisse des dêpot et consignations”,

– Írországban a „credit unions” és a „friendly societies”,

– Olaszországban a „Cassa depositi e prestiti”,

– Hollandiában a „Netherlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, az „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, az „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering” és az „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV”,

– Ausztriában a közhasznú lakásépítési egyesületként elismert vállalkozások, valamint az „Österreichische Kontrollbank AG”,

– Portugáliában az 1986. január 1-jén létező „Caixas Económicas”, a részvénytársaságként alapítottak és a „Caixa Económica Montepio Geral” kivételével,

– Finnországban a „Teollisen yhteisyön rahasto Oy/Fonden för industrielt samarbete AB” és a „Kera Oy/Kera Ab”,

– Svédországban a „Svenska Skeppshypotekskassan”,

– az Egyesült Királyságban a „National Savings Bank”, a „Commonwealth Development Finance Company Ltd”, az „Agricultural Mortgage Corporation”, a „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd”, a „Crown Agents for overseas governments and administrations”, a „credit unions” és a „municipal banks”.

↓2003-as csatlakozási okmány

– Lettországban a »krājaizdevu sabiedrības«, a »Krājaizdevu sabiedrību likums« alapján szövetkezeti vállalkozásoknak minősülő vállalkozások, amelyek kizárólag a tagjaik részére nyújtanak pénzügyi szolgáltatásokat,<

– Litvániában »Centrinė kredito unija«-n kívüli »kredito unijos«,

– Magyarországon a »Magyar Fejlesztési Bank Rt.« és a »Magyar Export-Import Bank Rt.«,

– Lengyelországban a »Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo - Kredytowe« és a »Bank Gospodarstwa Krajowego«.

↓2004/xx/EK irányelv 3.1 pont (kiigazított szöveg)

~~4. A Bizottság, a 60. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint határoz a (3) bekezdésben szereplő felsorolás módosításáról.~~

↓ 2000/12/EK 2. cikk (5) és (6) bekezdés (kiigazított szöveg)

3.cikk

1. ~~Az olyan,~~ ⌦ Egy, vagy több, ⌫ ugyanazon tagállamban elhelyezkedő hitelintézet~~ek~~, amely~~ek~~ 1977. december 15-én az azokat felügyelő és ugyanazon tagállamban letelepedett központi szerv kapcsolt vállalkozása~~i~~ volt~~ak~~, mentesülhet~~nek~~ a ~~6. cikk~~ ⌦ 7. és 11. cikk ⌫ (1) bekezdésének~~, valamint a 8. cikk és az 59. cikk~~ követelményei alól, ha legkésőbb 1979. december 15-ig a nemzeti jogalkotás úgy rendelkezett, hogy:

(a) a központi szerv és a kapcsolt intézmények kötelezettségvállalásai egyetemleges kötelezettségeket képeznek, illetve a kapcsolt intézmények kötelezettségvállalásait a központi szerv teljes körűen garantálja,

(b) a központi szerv és az összes kapcsolt intézmény szolvenciáját és likviditását együtt, az összevont (konszolidált) beszámolók alapján ellenőrzik,

(c) a központi szerv vezetősége jogosult utasításokat adni a kapcsolt intézmények vezetőségének.

A helyi működésű hitelintézetek, amelyek 1977. december 15-e után ⌦ folyamatosan ⌫ váltak az első albekezdés szerinti központi szerv kapcsolt vállalkozásaivá, kihasználhatják az első albekezdésben megállapított feltételeket, amennyiben azok természetes módon egészítik ki a szóban forgó központi szervhez tartozó intézményhálózatot.

↓2004/xx/EK irányelv 3. cikk (2) bekezdés (kiigazított szöveg)

Olyan hitelintézetek esetében, amelyeket nem a tengertől újabban visszahódított területeken létesítettek, és amelyek nem a központi szervnek alárendelt vagy annak felelős létező intézmények feldarabolásából vagy egyesítéséből származnak, a Bizottság — a ~~60. cikk (2) bekezdésében~~ ⌦ 150. cikkben ⌫ meghatározott eljárás szerint — a második albekezdés alkalmazására vonatkozó további szabályokat állapíthat meg, beleértve az első albekezdésben előírt mentességek hatályon kívül helyezését, ha megítélése szerint a második albekezdésben megállapított rendelkezésekből hasznot húzó új intézmények kapcsolódása a központi szervhez kedvezőtlen hatással lehet a versenyre.

↓ 2000/12/EK 2. cikk (5) és (6) bekezdés (kiigazított szöveg)

2. Az a hitelintézet, amely az ~~(5)~~ ⌦ (1) ⌫ bekezdés első albekezdésében meghatározott módon kapcsolódik egy ugyanazon tagállamban található központi szervhez, szintén

mentesülhet ⌦ a 9. és 10. cikkek ⌫ ~~az 5. cikk~~ , valamint a ~~40-51. és 65. cikk~~ ⌦ V. cím, 2. fejezet, 2, 3, 4, 5 és 6 szakaszok, valamint a 3. fejezet ⌫ rendelkezései alól, feltéve, hogy a magára a központi szervre vonatkozó említett rendelkezések alkalmazásának sérelme nélkül a központi szerv és a kapcsolt intézmények által együttesen alkotott egységre ~~a fent említett~~ ⌦ azok a ⌫ rendelkezések összevont alapon vonatkoznak.

Mentesség esetén a ⌦ 16., 23., 24., 25., 26. cikk (1)-(3) bekezdések, 28. és 29-37. cikk ⌫ ~~13., 18., 19. cikk, a 20. cikk (1)-(6) bekezdése, a 21. és 22. cikk~~ a központi szerv és a kapcsolt intézmények által együttesen alkotott egységre vonatkozik.

⇩ 2000/12/EK (1) cikk (kiigazított szöveg)

4.cikk

~~Fogalommeghatározások~~

Ezen irányelv alkalmazásában a következő ⌦ meghatározások alkalmazandók: ⌫ ~~meghatározásokat kell alkalmazni:~~

⇩ 2000/28/EK 1. cikk (1) -(5) bekezdés (kiigazított szöveg)

(1) A hitelintézet ⌦ : ⌫

(a) olyan vállalkozás, amely a nyilvánosságtól betéteket vagy más visszafizetendő pénzeszközöket vesz át, valamint saját számlára hiteleket nyújt; ~~vagy~~

(b) ~~az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről szóló, 2000. szeptember 18-i~~ a ⌦ 2000/46/EK ⌫ európai parlamenti és tanácsi irányelv[20] szerinti elektronikuspénz-kibocsátó intézmény.

~~Az összevont (konszolidált) alapú felügyelet gyakorlása céljából hitelintézetnek tekintendő az első bekezdés értelmezésének megfelelő hitelintézet és minden olyan magán- vagy állami vállalkozás, amely megfelel az első bekezdésben foglalt meghatározásnak, és amelyet egy harmadik országban engedélyeztek.~~

~~A nagykockázatok vállalásának felügyelete és ellenőrzése céljából hitelintézetnek minősül az első bekezdés értelmezésének megfelelő hitelintézet, beleértve a hitelintézet harmadik országban lévő fióktelepeit, és minden olyan magán- vagy állami vállalkozás, beleértve annak fióktelepeit, amely megfelel az első bekezdésben foglalt meghatározásnak, és amelyet egy harmadik országban engedélyeztek.~~

(2) Az „engedély” olyan, a hatóságok által bármilyen formában kibocsátott ~~okirat~~⌦ okiratot jelent ⌫, amely jogot biztosít hitelintézeti tevékenység folytatására;

---

[20] HL L 275., 2000.10.27., 39. o.

(3) A „fióktelep” olyan üzletviteli ~~hely~~ ⌦ helyet jelent ⌫, amely jogilag nem önálló részét képezi egy hitelintézetnek, és amely közvetlenül bonyolítja a hitelintézeti tevékenység szerves részét képező ügyleteket vagy az ügyletek egy részét; ~~egyetlen fióktelepnek tekintendő valamennyi üzletviteli hely, amelyet ugyanabban a tagállamban létesített egy olyan hitelintézet, amelynek székhelye egy másik tagállamban van;~~

(4) Az „illetékes hatóságok” a hitelintézetek felügyeletére törvény vagy rendelet által felhatalmazott nemzeti ~~hatóságok~~ ⌦ hatóságokat jelenti ⌫;

(5) A „pénzügyi intézmény” olyan ~~vállalkozás~~ ⌦ vállalkozást jelent ⌫, amely nem hitelintézet, és amelynek fő tevékenysége tulajdoni részesedések megszerzése, vagy az I. melléklet 2-12. pontjában felsorolt tevékenységek közül egynek vagy többnek a folytatása;

⇩új szöveg

(6) „intézmények” az 5. cím 2. fejezete második és harmadik szakaszainak alkalmazásában a [96/3/EGK tanácsi irányelv 2. cikkének (3) bekezdésében[21]] meghatározott intézményeket jelenti;

🡻 2000/12/EK 1. cikk (6) -(8) bekezdés (kiigazított szöveg)

(7) A „székhely szerinti tagállam” ~~az a tagállam~~ ⌦ azt a tagállamot jelenti ⌫, amelyben a hitelintézet működését a ~~4-11~~. ⌦ 6-9. és 11-14. cikkeknek ⌫ ~~eikknek~~ megfelelően engedélyezték;

(8) A „fogadó tagállam” ~~az a tagállam~~ ⌦ azt a tagállamot jelenti ⌫, amelyben a hitelintézet fióktelepp̲el rendelkezik, vagy amelyben szolgáltatásokat nyújt;

(9) Az „ellenőrzés” az anyavállalat és leányvállalat közötti ~~kapcsolat~~ ⌦ olyan kapcsolatot jelenti ⌫, amint az a 83/349/EGK irányelv 1. cikkében meghatározásra került, vagy egy ehhez hasonló viszony̲t egy természetes vagy jogi személy és egy vállalkozás között;

🡻 2002/87/EK 29. cikk (1) bekezdés a) pont (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

(10) a „részesedés” az ⌦ 57. cikk ⌫ ~~az összevont felügyeletre vonatkozó rendelkezések, valamint a 34. cikk~~ (2) bekezdése ⌦ o) és p) pontjainak és a 71-73. cikkek valamint V. cím 4 fejezete alkalmazásban ⌫ ~~15. és 16. pontjának alkalmazásában«~~ a 78/660/EGK ⌦ tanácsi ⌫ irányelv[22] 17. cikkének első mondata szerinti részesedés, illetve egy vállalkozás szavazati jogainak vagy a tőkéjének 20%-os vagy annál nagyobb közvetlen vagy közvetett tulajdonlása;

---

[21] HL L 141., 1993.6.11., 1. o.
[22] HL L 222., 1978.14.8., 11. o.

↓ 2000/12/EK 1. cikk (10) -(13) bekezdések (kiigazított szöveg)

(11) A „befolyásoló részesedés” olyan közvetlen vagy közvetett ~~részesedés~~ ⌦ részesedést jelent ⌫ egy vállalkozásban, amely a tőke vagy a szavazati jogok legalább 10%-át képviseli, illetve amely lehetővé teszi számottevő befolyás gyakorlását ~~azon vállalkozás~~ ⌦ annak a vállalkozásnak a ⌫ vezetése felett~~, amelyben ez a részesedés fennáll~~; ⌦ ; ⌫

~~Az „induló tőke” a 34. cikk (2) bekezdésének 1. és 2. pontjában meghatározott tőke;~~

(12) Az „anyavállalat” ~~shall mean~~ ⌦ means ⌫

(a) a 83/349/EGK irányelv 1. és 2. cikkében meghatározott ⌦ anyavállalatot jelenti ⌫ ~~anyavállalat.~~

(b) ⌦ A 71-73.cikkek, az V. cím, 2. fejezet, 5. szakasz és 4. fejezet alkalmazásában ⌫ ~~Az anyavállalat az összevont (konszolidált) alapú felügyelet, illetve a nagykockázatok vállalásának ellenőrzése céljából~~ a 83/349/EGK irányelv 1. cikke (1) bekezdésének megfelelő anyavállalat, valamint minden olyan vállalkozás, amely az illetékes hatóságok megítélése szerint ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol egy másik vállalkozásra;

(13) A leányvállalat ⌦ : ⌫

(a) a 83/349/EGK irányelv 1. és 2. cikkében meghatározott ~~leányvállalat~~ ⌦ leányvállalatot jelenti. ⌫

(b) ⌦ A 71-73.cikkek, az V. cím, 2. fejezet, 5. szakasz és 4. fejezet alkalmazásában ⌫ ~~Az anyavállalat az összevont (konszolidált) alapú felügyelet, illetve a nagykockázatok vállalásának ellenőrzése céljából~~ a 83/349/EGK irányelv 1. cikke (1) bekezdésének megfelelő leányvállalat, valamint minden olyan vállalkozás, amelyre az illetékes hatóságok megítélése szerint ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol egy anyavállalat.

A leányvállalatok valamennyi leányvállalata azon vállalkozás leányvállalatának is tekintendő, amely az előbbiek eredeti anyavállalata;

⇩új szöveg

(14) „tagállami hitelintézet anyavállalat” olyan hitelintézetet jelent, amelynek hitelintézet vagy pénzügyi intézmény leányvállalata van, vagy részesedése van egy ilyen intézményben, és önmaga nem leányvállalata más, ugyanabban a tagállamban engedélyezett hitelintézetnek, vagy ugyanabban a tagállamban felállított pénzügyi holdingtársaságnak, és amelyben más, ugyanabban a tagállamban engedélyezett hitelintézetnek nincs részesedése.

(15) „tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat” olyan pénzügyi holdingtársaságot jelent, amely nem leányvállalata egy ugyanazon tagállamban engedélyezett

hitelintézetnek, vagy egy ugyanazon tagállamban felállított pénzügyi holdingtársaságnak.

(16) „EU-szintű hitelintézet anyavállalat” olyan tagállami hitelintézet anyavállalatot jelent, amely nem leányvállalata tagállamban engedélyezett hitelintézetnek, vagy tagállamban felállított pénzügyi holdingtársaságnak és amelyben más, tagállamban engedélyezett hitelintézetnek nincs részesedése;

(17) „EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat” olyan tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalatot jelent, amely nem leányvállalata tagállamban engedélyezett hitelintézetnek.

↓ 2000/12/EK 1. cikk (14) -(18) bekezdés (kiigazított szöveg)

~~Az „A zóna” magában foglalja az összes tagállamot és minden más országot, amely teljes jogú tagja a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek (OECD), valamint azokat az országokat, amelyek különleges kölcsönnyújtási megállapodásokat kötöttek a Nemzetközi Valutaalappal (IMF) az Alap általános kölcsönfelvételi egyezményével (GAB) összefüggésben. Bármely olyan ország azonban, amely átütemezi külső államadósságát, ötéves időtartamra kizáratik az A zónából.~~

~~A „B zóna” magában foglalja az összes olyan országot, amely nem tartozik az A zónába.~~

~~„A zónabeli hitelintézetek” alatt a tagállamokban a 4. cikknek megfelelően engedélyezett hitelintézeteket kell érteni, beleértve a harmadik országbeli fióktelepeiket is, valamint minden olyan magán- és állami vállalkozást, amely az 1. pont első albekezdésének meghatározása alá vonható, és amelyet, beleértve fióktelepeit is, más A zónabeli országban engedélyeztek;~~

~~„B zónabeli hitelintézet” alatt az összes olyan A zónán kívül engedélyezett magán- vagy állami vállalkozást kell érteni, amely megfelel az 1. pont első albekezdésében szereplő meghatározásnak, beleértve a Közösség területén működő fióktelepeit is;~~

~~„Nem banki szektor” a 16. és 17. pontban meghatározott hitelintézetek kivételével az összes többi hitelfelvevő, központi kormány és központi bank, regionális önkormányzat és helyi hatóság, az Európai Közösségek, az Európai Beruházási Bank (EBB) és a 19. pontban meghatározott multilaterális fejlesztési bank;~~

↓ 2004/69/EK (1) cikk

~~«Multilaterális fejlesztési bank» a Nemzetközi Újjáépítési és Fejlesztési Bank, a Nemzetközi Pénzügyi Társaság, az Amerika közi Fejlesztési Bank, az Ázsiai Fejlesztési Bank, az Afrikai Fejlesztési Bank, az Európa Tanács Letelepedési Alapja, az Északi Beruházási Bank, a Karibi Fejlesztési Bank, az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank, az Európai Beruházási Alap, az Amerika közi Beruházási Társaság és a Multilaterális Beruházásbiztosítási Ügynökség;~~

↓ 2000/12/EK 1. cikk (20) bekezdés

~~A „«maximális kockázatú», «közepes kockázatú», «közepes/alacsony kockázatú» és «alacsony kockázatú» mérlegen kívüli tételek” a 43. cikk (2) bekezdésében meghatározott és a II. mellékletben felsorolt tételek;~~

⇩új szöveg

(18) „állami szektorbeli intézmény” a központi kormányzatnak, regionális kormányoknak vagy helyi hatóságoknak felelős nem kereskedelmi közigazgatási szerveket, vagy az illetékes hatóságok szerint a regionális és helyi hatóságokkal megegyező felelősséget gyakorló hatóságokat jelenti;

↓ 2002/87/EK 29. cikk (1) bekezdés b) pont (kiigazított szöveg)

(19) »pénzügyi holdingtársaság« olyan pénzügyi ~~vállalkozás~~ ⌦ vállalkozást jelent ⌫, amelynek leányvállalatai kizárólag, vagy nagy részben hitelintézetek vagy pénzügyi vállalkozások, és a leányvállalatok közül legalább egy hitelintézet, és amely a ~~énzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i~~ 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[23] értelmében nem minősül vegyes pénzügyi holdingtársaságnak,

(20) »vegyes tevékenységű holdingtársaság«: olyan ~~anyavállalat~~ ⌦ anyavállalatot jelent ⌫, amely nem pénzügyi holdingtársaság, hitelintézet vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság a 2002/87/EK irányelv értelmében, és amelynek leányvállalatai közül legalább egy hitelintézet;

↓ 2000/12/EK 1. cikk (23) bekezdés (kiigazított szöveg)

(21) A „kiegészítő banki szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás” olyan ~~vállalkozás~~ ⌦ vállalkozást jelent ⌫, amelynek a fő tevékenysége ingatlan tulajdonlásából vagy kezeléséből, adatfeldolgozási szolgáltatásokból vagy más hasonló tevékenységből áll, amely járulékos vagy kiegészítő jellegű egy vagy több hitelintézet fő tevékenysége mellett;

⇩új szöveg

(22) „működési kockázat” a nem megfelelő vagy rosszul működő belső folyamatokból, személyekből és rendszerekből, vagy külső eseményekből eredő veszteségi kockázatot jelenti, és amely magában foglalja a jogi kockázatot;

[23] HL L 35., 2003.2.11., 1.o.

↓ 2000/12/EK 1. cikk (24) bekezdés (kiigazított szöveg)

~~A „kockázatok”, a 47., 48. és 49. cikk alkalmazásában, a 43. cikkben és a II. és IV. mellékletben említett eszközök és mérlegen kívüli tételek az ott előírt súlyozások vagy kockázati fokozatok alkalmazása nélkül; a IV. mellékletben említett kockázatokat a III. mellékletben leírt módszerek valamelyike alapján kell kiszámítani a szerződő féllel kapcsolatos kockázat szerinti súlyozás alkalmazása nélkül; az illetékes hatóságok hozzájárulásával a szavatolótőke által teljes mértékben fedezett elemek kizárhatók a kockázatvállalások meghatározásából, feltéve, hogy az ilyen tőkeelemek nem szerepelnek a szolvenciamutató vagy más olyan ellenőrző mutatók kiszámításában, amelyekről ez az irányelv és más közösségi jogszabályok rendelkeznek; a kockázati tényezők nem foglalják magukban:~~

- ~~devizaügyletek esetében azokat a kockázatvállalásokat, amelyek a szokásos elszámolási eljárás során a fizetést követő 48 órán belül merülnek fel, illetve~~

- ~~értékpapírok vásárlását vagy eladását célzó ügyletek esetében azokat a kockázatvállalásokat, amelyek a szokásos elszámolás során a fizetést vagy az értékpapírok szállítását követő – a korábbi eseménytől számított – 5 munkanapon belül merülnek fel;~~

⇩új szöveg

(23) „központi bankok” magában foglalja az Európai Központi Bankot, eltérő megjegyzés hiányában;

(24) „behajtható összegre vonatkozó kockázat” a követelés összegének az ügyfél részére nyújtott készpénz- vagy nem készpénzhiteleken keresztül történő csökkentéséből adódó kockázatot jelenti;

(25) „nemteljesítési valószínűség” az ügyfélnek egy éves időszakot meghaladó nemteljesítési valószínűségét jelenti.

(26) „veszteség” gazdasági veszteséget jelent, beleértve a lényeges diszkonthatásokat, valamint a behajtásból származó lényeges közvetlen és közvetett költségeket.

(27) „nemteljesítéskori veszteségráta”: az ügyfél részéről bekövetkező nemteljesítésből eredő veszteségnek a nemteljesítés időpontjában fennálló követelés arányában történő kifejezése.

(28) „hitelegyenértékesítési faktor”: jelenleg le nem hívott kötelezettség értékének a nemteljesítéskor lehívásra kerülő és fennálló része a jelenleg le nem hívott kötelezettség arányában kifejezve.

(29) „várható veszteség”: az ügyfél esetleges nemteljesítéséből eredő várható veszteség nagysága, vagy az egy év alatt keletkező behajtható összeg nagysága, a nemteljesítés időpontjában fennálló követelés arányában kifejezve.

(30) „hitelkockázat mérséklés”: hitelintézetek által alkalmazott eljárás a hitelintézet által viselt kitettséggel vagy kitettségekkel összefüggő hitelkockázatok csökkentésére.

(31) „előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet”: olyan hitelkockázat-mérséklési eljárás, amelynél a hitelintézet kitettségéhez kapcsolódó hitelkockázat csökkentése a hitelintézet azon jogából ered – amely szerint az ügyfél nemteljesítése, vagy az ügyféllel kapcsolatos hitelesemények beálltakor – meghatározott vagyontárgyakat vagy összegeket értékesíthet, előidézheti azok transzferálását vagy rendelkezésre bocsátását, vagy azokat visszatarthatja, vagy csökkentheti a kitettség összegét a kitettség összegének és a hitelintézettel szembeni kitettség közötti különbség szintjére, illetve a kitettséget ezzel a különbözettel helyettesítheti.

(32) „előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet”: olyan hitelkockázat mérséklési eljárás, amelynél a hitelintézet kitettségéhez kapcsolódó hitelkockázat csökkentése egy harmadik fél kötelezettségvállalásából származik, amely szerint az adós részéről bekövetkező nemteljesítéskor vagy bizonyos más hitelesemények beálltakor bizonyos összeg kifizetésére vállal kötelezettséget.

(33) „repóügylet”: a [93/6/EGK irányelv 3. cikkének m) pontjában] meghatározott „repómegállapodás” vagy „fordított repómegállapodás” meghatározása alá eső bármely ügylet.

(34) „értékpapír- és/vagy árukölcsönzés vagy kölcsönvétel”: a [93/6/EGK irányelv 3. cikkének n) pontjában] meghatározott „értékpapír- vagy árukölcsönzés” vagy „értékpapír- vagy árukölcsönvétel” meghatározása alá eső bármely ügylet.

(35) „betétjellegű okirat”: a kölcsönző hitelintézet által kibocsátott betéti okirat vagy ahhoz hasonló eszköz.

(36) „értékpapírosítás”: az alább felsorolt jellemzőkkel rendelkező ügylet vagy rendszer, amelynél a kitettséggel vagy kitettségekkel kapcsolatos hitelkockázatot több tranche-ba sorolják.

(a) az ügylet vagy rendszer keretében eszközölt kifizetések a kitettség vagy kitettségek pooljának teljesítése függvényében alakulnak;

(b) a tranche-oknak történő alárendelés határozza meg a veszteségek elosztását az ügylet vagy rendszer futamideje alatt;

(37) „hagyományos értékpapírosítás” olyan értékpapírosítást jelent, amelynél az értékpapírosított kitettségeket értékpapírokat kibocsátó speciális értékpapírosítási társaságra ruházzák át. Ez az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézettől az értékpapírosított kitettség tulajdonjogának átruházásával vagy köztes részesedésen keresztül történik. A kibocsátott értékpapírok az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézet számára nem jelentenek fizetési kötelezettséget.

(38) „szintetikus értékpapírosítás”: olyan értékpapírosítás, amelynél a tranche-ba sorolás hitelderivatívákkal vagy garanciákkal valósul meg és a kitettségek az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézet mérlegében maradnak.

(39) „tranche”: az egy vagy több kitettséghez kapcsolódó hitelkockázat szerződésben meghatározott szegmense, ahol e szegmens egy pozíciójához – figyelmen kívül hagyva az ezen vagy más szegmens pozíciói tulajdonosainak közvetlenül harmadik

felektől nyújtott hitelkockázat fedezetét – magasabb vagy alacsonyabb hitelveszteségkockázat kapcsolódik minden más ilyen szegmens azonos szintű kockázatú pozícióihoz képest.

(40) „értékpapírosított pozíció”: értékpapírosítással szembeni kitettség;

(41) „értékpapírosítást kezdeményező” az alábbiak valamelyikét jelenti:

(a) olyan vállalkozás, amely vagy önmagán vagy hozzá kapcsolódó vállalkozásokon keresztül közvetlenül, vagy közvetetten részese volt az eredeti megállapodásnak, amelyben meghatározták az adós, ill. potenciális adós kötelezettségeit vagy potenciális kötelezettségeit, és akik kitettsége az értékpapírosítás tárgyát képezi.

(b) olyan vállalkozás, amely megvásárolja egy harmadik fél kitettségeit, amelyeket bevezeti a mérlegébe, majd értékpapírosítja.

(42) „szponzor” az értékpapírosítást kezdeményezőtől különböző, harmadik felek kitettségeit felvásárló olyan hitelintézetet jelent, amely eszközfedezet melletti értékpapír kibocsátási programot vagy más értékpapírosítási sémát hoz létre és működtet.

(43) „hitelminőség javítás” szerződéses megállapodás, amely révén az értékpapírosítási pozíció hitelminősége javul a szerződéses megállapodás nélküli helyzethez képest, beleértve azokat a minőségjavításokat is, amelyeket hátrább sorolt tranche-okon és más fajta hitelkockázati fedezeteken keresztül érnek el.

(44) „speciális értékpapírosítási társaság” vagyonkezelőt vagy hitelintézetektől különböző egyéb vállalkozást jelent, amelyet egy vagy több értékpapírosítás végrehajtására hoztak létre, amelynek tevékenysége az értékpapírosítás végrehajtásához szükséges mértékre korlátozódik, amelynek struktúrájában a kezdeményező hitelintézet kötelezettségeit elválasztják a speciális értékpapírosítási társaság kötelezettségeitől, és amelynek gazdasági tulajdonosai az azzal kapcsolatos jogokat korlátlanul elzálogosíthatják vagy értékesíthetik.

↓ 2000/12/EK 1. cikk (25) -(27) bekezdés (kiigazított szöveg)

(45) A „kapcsolatban álló ügyfelek csoportja”:

(a) két vagy több természetes vagy jogi ~~személy~~ ⌦ személyt jelent ⌫, akik, vagy amelyek – az ellenkező bizonyításáig – egyetlen kockázati tényezőt képeznek, mivel egyikük közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt áll a másik vagy a többi; ~~vagy~~

(b) két vagy több természetes vagy jogi személy, akik, vagy amelyek között nincs az első francia bekezdésben ⌦ foglalt ⌫ ~~meghatározott~~ ellenőrzést jelentő kapcsolat, mégis egyetlen kockázati tényezőnek tekintendők, mivel olyan keresztkapcsolatok állnak fenn közöttük, amelyek alapján ha egyikük pénzügyi nehézségbe kerülne, a másiknak vagy a többinek valószínűleg visszafizetési gondokkal kellene megküzdenie;

(46) A „szoros kapcsolatok” olyan ~~helyzet~~ ⌦ helyzetet jelent ⌫, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személy~~t~~ ⌦ összekapcsolódik bármely következő módon ⌫ :

(a) ~~olyan~~ tulajdonosi részesedés ⌦ formájában ⌫ ~~köt össze~~, amely egy vállalkozás szavazati jogainak vagy tőkéjének 20%-os vagy azt meghaladó részben közvetlen vagy ellenőrzés útján fennálló tulajdonlása~~, vagy~~;

(b) ~~olyan~~ ellenőrzési kapcsolat ~~köt össze, amely az anyavállalat és leányvállalat között fennálló viszony a 83/349/EGK irányelv 1. cikke (1) és (2) bekezdése értelmében, az ott említett valamennyi esetet ideértve, vagy bármely természetes vagy jogi személy és egy vállalkozás közötti hasonló jellegű kapcsolat; egy leányvállalat bármely leányvállalata egyben az előbbi vállalkozások élén álló anyavállalat leányvállalatának is tekintendő.~~;

(c) ~~Olyan helyzetet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személy~~ ⌦ az a tény, hogy mindkettő vagy mindegyik ⌫ ellenőrzési kapcsolat révén tartósan kapcsolódik ugyanahhoz ⌦ a harmadik ⌫ személyhez, ~~szintén az ilyen személyek közötti szoros kapcsolatnak kell tekinteni.~~

(47) Az „elismert tőzsdék” az illetékes hatóságok által elismert ~~tőzsdék~~ ⌦ tőzsdéket jelentik ⌫, ⌦ és ⌫ amelyek ⌦ megfelelnek a következő feltételeknek ⌫ :

(a) rendszeresen működnek,

(b) a tőzsde székhely szerinti országának megfelelő hatóságai által kibocsátott vagy jóváhagyott szabályzattal rendelkeznek, amelyben meghatározzák a tőzsde működésének feltételeit, a tőzsdére jutás feltételeit, valamint azokat a feltételeket, amelyeknek az egyes szerződéseknek meg kell felelniük, mielőtt azokkal a tőzsdén ténylegesen kereskedhetnek,

(c) olyan elszámolási mechanizmussal rendelkeznek, ~~amely biztosítja~~ ⌦ amelynek révén ⌫ ~~, hogy~~ a IV. mellékletben felsorolt ügyletekre napi letéti követelmények vonatkoznak, ~~és~~ ⌦ amelyek ⌫ így az illetékes hatóságok megítélése szerint kellő biztonságot ~~nyújt~~ ⌦ nyújtanak ⌫ .

⇓ 2000/12/EK 3. cikk (kiigazított szöveg)

5. cikk

~~A betétek vagy egyéb visszafizetendő pénzeszközök nyilvánosságtól történő gyűjtésére irányuló üzletszerű tevékenység tilalma a nem hitelintézeti vállalkozások számára~~

A tagállamok megtiltják személyek vagy a hitelintézetnek nem minősülő vállalkozások számára, hogy betétgyűjtésre vagy más visszafizetendő pénzeszközök nyilvánosságtól történő gyűjtésére irányuló üzletszerű tevékenységet folytassanak.

~~Ez a tilalom~~ ⌦ Az első bekezdés ⌫ nem vonatkozik a tagállam vagy annak regionális vagy helyi hatóságai, vagy olyan nemzetközi szervezetek által folytatott betétgyűjtésre és egyéb források gyűjtésére, amelyeknek egy vagy több tagállam tagja, valamint olyan esetekre,

amelyeket nemzeti vagy közösségi jogszabályok kifejezetten szabályoznak, feltéve, hogy a szóban forgó tevékenységek a betétesek és a befektetők védelmét szolgáló és az említett esetekre alkalmazható rendeletek és szabályozók hatálya alá esnek.

↓ 2000/12/EK

II. CÍM

A HITELINTÉZETI TEVÉKENYSÉG MEGKEZDÉSÉRE ÉS FOLYTATÁSÁRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

↓ 2000/12/EK 4. cikk (kiigazított szöveg)
→1 2004/xx/EK irányelv 3.cikk

6. cikk

~~Engedélyezés~~

A tagállamok megkövetelik a hitelintézetektől, hogy tevékenységük megkezdése előtt engedélyt szerezzenek. A szóban forgó engedélyre vonatkozó követelményeket a tagállamok ~~az 5.-9. cikknek megfelelően~~ állapítják meg ⌦ a 7-9, 11 és 12. cikkek sérelme nélkül, ⌫ és tájékoztatják ezekről →1 a Bizottságot ←.

↓ 2000/12/EK 8. cikk

7. cikk

~~Üzleti terv és szervezeti felépítés~~

A tagállamok előírják, hogy az engedély iránti kérelemhez üzleti tervet kell csatolni, amely meghatározza, többek között, a folytatni kívánt üzleti tevékenység fajtáit és az intézmény szervezeti felépítését.

↓ 2000/12/EK 9. cikk

8. cikk

~~Gazdasági szükségletek~~

A tagállamok nem írhatják elő, hogy az engedély iránti kérelem vizsgálata a piac gazdasági szükségleteinek szempontjából történjen.

↓ 2000/12/EK 5. cikk (1) bekezdés

9.cikk

~~Indulótőke~~

1. A nemzeti jogszabályokban megállapított egyéb általános feltételek sérelme nélkül, az illetékes hatóságok nem adják ki az engedélyt, ha a hitelintézet nem rendelkezik elkülönített szavatolótőkével, vagy abban az esetben, ha az indulótőke nem éri el az 5 millió eurót.

↓ 2000/12/EK 1. cikk (11) bekezdés (kiigazított szöveg)

Az „induló tőke” az ~~34.~~ ⊠ 57. ⊠ cikk a) és b) ~~(2) bekezdésének 1. és 2.~~ pontjában meghatározott ~~tőke~~ ⊠ tőkéből és tartalékokból áll ⊠;

↓ 2000/12/EK 5. cikk (1) és (2) bekezdés (kiigazított szöveg)

A tagállamok határozhatnak úgy is, hogy azok a hitelintézetek, amelyek nem felelnek meg az elkülönített szavatolótőkére vonatkozó feltételeknek, és amelyek 1979. december 15-én már működtek, tovább folytathatják üzleti tevékenységüket. A tagállamok felmentést adhatnak az ilyen hitelintézetek számára a ~~6.~~ ⊠ 11. ⊠ cikk (1) bekezdésének első albekezdésében foglalt követelmény teljesítése alól.

2. ~~Mindazonáltal a~~ ⊠ A ⊠ tagállamoknak jogukban ~~áll~~ ⊠ állhat a következő feltételek mellett ⊠ engedélyt adni olyan sajátos hitelintézeti kategóriák számára, amelyeknek indulótőkéje nem éri el az (1) bekezdésben ⊠ meghatározott ⊠ ~~előírt~~ összeget. ~~Ezekben az esetekben:~~

   (a) indulótőke nem lehet kevesebb, mint 1 millió ~~euró~~ ⊠ euro ⊠ ,

   (b) az érintett tagállamok kötelesek tájékoztatni a Bizottságot azon indokaikról, amelyek alapján ~~élnek az~~ e ~~bekezdésben biztosított lehetőséggel~~ ⊠ lehetőséget gyakorolják ⊠ ,

   (c) ~~a 11. cikkben említett lista közzétételekor~~ az összes olyan hitelintézet nevét, amely nem rendelkezik az (1) bekezdésben ⊠ meghatározott ⊠ ~~előírt~~ minimális tőkével,⊠ a 14. cikkben említett felsorolásban ⊠ ilyen értelmű megjegyzéssel kell ellátni.

↓ 2000/12/EK 5. cikk (3) -(7) bekezdés (kiigazított szöveg)

10. cikk

1. A hitelintézet szavatolótőkéje nem süllyedhet ⊠ a 9. cikkben ⊠ ~~az (1) és (2) bekezdésben~~ az engedélyezés időpontjára előírt induló tőke összege alá.

2. A tagállamok határozhatnak úgy, hogy az 1993. január 1-jén már működő hitelintézetek, amelyek szavatolótőkéje nem éri el az induló tőke ⌦ 9. cikkben ⌫ ~~(1) és (2) bekezdésben~~ előírt szintjét, tovább folytathatják tevékenységüket. Ebben az esetben a hitelintézetek szavatolótőkéje nem csökkenhet az 1989. december 22-ét követően elért legmagasabb szint alá.

3. Ha a ⌦ (2) ⌫ ~~(4)~~ bekezdésben említett kategóriába tartozó hitelintézet ellenőrzését átveszi egy, az intézmény felett korábban ellenőrzést gyakorló személytől különböző természetes vagy jogi személy, ~~az intézmény~~ ⌦ a hitelintézet ⌫ szavatolótőkéjének legalább az indulótőke ⌦ 9. cikkben ⌫ ~~(1) és (2) bekezdésben előírt~~ ⌦ meghatározott ⌫ szintjét el kell érnie.

4. Bizonyos sajátos körülmények között és az illetékes hatóságok egyetértésével, ha a ⌦ (2) ⌫ ~~(4)~~ bekezdésben említett kategóriába tartozó két vagy több hitelintézet egyesül, az egyesülés révén létrejövő ~~intézmény~~ ⌦ hitelintézet ⌫ szavatolótőkéje mindaddig nem süllyedhet az egyesülés előtti ~~intézményeknek~~ ⌦ hitelintézeteknek ⌫ az egyesülés időpontjában meglévő szavatolótőkéjének összege alá, amíg ⌦ a 9. cikkben meghatározott ⌫ ~~az (1) és (2) bekezdés értelmében a~~ megfelelő szintet el nem érték.

5. Ha ⌦ az (1), (2) és (4) ⌫ ~~a (3), (4) és (6)~~ bekezdésben említett esetekben a szavatolótőke szintje lecsökkenne, az illetékes hatóságok, amennyiben a körülmények indokolják, határidőt adhatnak ~~az intézmény~~ ⌦ a hitelintézet ⌫ számára, hogy az a biztosított határidőn belül rendezze helyzetét vagy megszüntesse tevékenységét.

⇩ 2000/12/EK 6. cikk (kiigazított szöveg)

11. cikk

~~A hitelintézetek vezetősége és központi irodája~~

1. Az illetékes hatóságok csak akkor adják meg az engedélyt a hitelintézet számára, ha az intézmény üzleti tevékenységének tényleges irányítását legalább két személy végzi.

   ~~Ezenkívül a szóban forgó hatóságok nem~~ ⌦ Az illetékes hatóságok nem ⌫ adják meg az engedélyt, ha ezek a személyek nem rendelkeznek megfelelően jó hírnévvel, vagy nincs kellő tapasztalatuk ilyen feladatok ellátásához.

2. A tagállamok megkövetelik, hogy:

   (a) valamennyi, jogi személyiséggel és a rá vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező hitelintézetnek a központi irodája ugyanabban a tagállamban legyen, mint amelyikben a létesítő okirat szerinti székhelye található,

   (b) minden más hitelintézetnek abban a tagállamban kell központi irodáját fenntartani, amely számára az engedélyt kiadta, és ahol üzletszerű tevékenységét ténylegesen folytatja.

↓ 2000/12/EK 7. cikk (kiigazított szöveg)

12. cikk

~~Részvényesek és tagok~~

1. Az illetékes hatóságok mindaddig nem adnak engedélyt a hitelintézeti tevékenység megkezdésére, amíg nem kaptak tájékoztatást azoknak a részvényeseknek vagy tagoknak a személyazonosságáról, legyenek akár természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek akár közvetlenül, akár közvetve befolyásoló részesedéssel rendelkeznek, valamint az ilyen részesedések összegéről.

   E cikkel összefüggésben a befolyásoló részesedés ⌦ meghatározásához ⌫ ~~meghatározása céljából~~ a ~~88/627/EGK tanácsi~~[24] ⌦ a 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[25] ⌫ ⌦ 92. ⌫ ~~7.~~ cikkében említett szavazati jogokat kell figyelembe venni.

2. Az illetékes hatóságok megtagadják az engedély kiadását, ha, a hitelintézet megbízható és megfelelő vezetése biztosításának szükségességére tekintettel, nincsenek meggyőződve a ~~fent említett~~ részvényesek vagy tagok alkalmasságáról.

3. Ahol szoros kapcsolatok állnak fenn a hitelintézet és más természetes vagy jogi személyek között, az illetékes hatóságok csak akkor adnak engedélyt, ha ezek a kapcsolatok nem gátolják felügyeleti feladataik hatékony ellátását.

   Az illetékes hatóságok akkor is megtagadják az engedély kiadását, ha egy ~~Közösségen kívüli~~ ⌦ harmadik ⌫ ország törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, amelyek a hitelintézettel szoros kapcsolatban álló egy vagy több természetes vagy jogi személyre vonatkoznak, illetve ~~azok~~ ⌦ azon törvények, szabályozások és adminisztratív rendelkezések ⌫ végrehajtási nehézségei akadályozzák felügyeleti feladataik hatékony ellátását.

   Az illetékes hatóságok előírják a hitelintézetek számára, hogy bocsássák rendelkezésükre azokat az információkat, amelyek e bekezdésben említett feltételek teljesítésének folyamatos figyelemmel kíséréséhez szükségesek.

↓ 2000/12/EK 8. és 9. cikkek (kiigazított szöveg)

~~8~~. cikk

~~Üzleti terv és szervezeti felépítés~~

[24] ~~A Tanács 1988. december 12-i 88/627/EGK irányelve a tőzsdén jegyzett társaságokban a minősített tulajdoni részesedés megszerzésére vagy eladására vonatkozó információk közzétételéről (HL L 348. szám, 1988.12.17., 62.o.).~~

[25] HL L 184. , 2001.7.6., p. 1.

~~A tagállamok előírják, hogy az engedély iránti kérelemhez üzleti tervet kell csatolni, amely meghatározza, többek között, a folytatni kívánt üzleti tevékenység fajtáit és az intézmény szervezeti felépítését.~~

~~9~~.cikk

~~Gazdasági szükségletek~~

~~A tagállamok nem írhatják elő, hogy az engedély iránti kérelem vizsgálata a piac gazdasági szükségleteinek szempontjából történjen.~~

↓ 2000/12/EK 10. cikk (kiigazított szöveg)

13. cikk

~~Az engedély megtagadása~~

Az engedély megtagadását minden esetben indokolni kell, és a kérelmezőt a kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül, vagy, amennyiben a kérelem hiányos, a határozathoz szükséges információk elküldésétől számított hat hónapon belül tájékoztatni kell az indokokról. A határozatot a kérelem kézhezvételétől számított 12 hónapon belül mindenképpen meg kell hozni.

↓ 2000/12/EK 11. cikk (kiigazított szöveg)

14. cikk

~~A Bizottság értesítése az engedély kiadásáról~~

Minden engedély kiadásáról értesíteni kell a Bizottságot.

~~A~~ ⌦ Valamennyi hitelintézet, amelyek számára kiadták az engedélyt, ⌫ ~~hitelintézetek bekerülnek~~ ⌦ bekerül ⌫ egy jegyzékbe, ~~amelyet a~~ ⌦ A ⌫ Bizottság ~~közzétesz~~ ⌦ közzéteszi ezt a jegyzéket ⌫ az *Európai* ⌦ *Unió* ⌫ ~~Közösségek~~ *Hivatalos Lapjában*, és ~~amelyet~~ naprakész állapotban ~~tart~~ ⌦ tartja ⌫ .

↓ 2000/12/EK 12. cikk (kiigazított szöveg)

15. cikk

~~Előzetes konzultáció más tagállamok illetékes hatóságaival~~

1. ⌦ Az illetékes felügyeleti hatóságnak előzetesen ki kell kérnie a többi érintett tagállam illetékes hatóságainak véleményét ⌫ ~~olyan~~ ⌦ hitelintézet ⌫ ~~engedélyezése esetén, amely~~⌦ engedélyezésekor, a következő esetekben: ⌫

⌦ (a) az érintett hitelintézet ⌫ egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet leányvállalata~~; vagy~~

⌦ (b) az érintett hitelintézet ⌫ egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet anyavállalatának leányvállalata~~; vagy~~

⌦ (c) az érintett hitelintézet ⌫ ugyanazoknak a természetes vagy jogi személyek ellenőrzése alatt áll, mint akik, vagy amelyek ellenőrzése alatt egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet áll.

⇓ 2002/87/EK 29. cikk (2) bekezdés (kiigazított szöveg)

2. ~~Konzultációt kell folytatni~~ ⌦ Az illetékes hatóságnak, mielőtt kiadná a hitelintézetnek a működési engedélyt, konzultációt kell folytatnia ⌫ az érintett tagállamnak a biztosítóintézetek, illetve a befektetési vállalkozások felügyeletének ellátásáért felelős illetékes hatóságával~~, mielőtt működési engedélyt adnának egy olyan hitelintézetnek,~~ ⌦ a következő esetekben: ⌫ ~~amely:~~

(a) ⌦ az érintett hitelintézet ⌫ a Közösségben engedélyezett biztosítóintézet vagy befektetési vállalkozás leányvállalata; ~~vagy~~

(b) ⌦ az érintett hitelintézet ⌫ a Közösségben engedélyezett biztosítóintézet vagy befektetési vállalkozás anyavállalatának leányvállalata; ~~vagy~~

(c) ⌦ az érintett hitelintézet ⌫ a Közösségben engedélyezett biztosítóintézetet vagy befektetési vállalkozást ellenőrző természetes vagy jogi személy ellenőrzése alatt áll.

3. Az ~~első és második~~ ⌦ (1) és (2) ⌫ bekezdésben említett érintett illetékes hatóságok konzultációt folytatnak egymással az ugyanazon csoporthoz tartozó másik vállalkozás részvényeseinek alkalmasságára, valamint a vállalkozás vezetésében részt vevő igazgatóság tagjai jó hírnevének és szakmai felkészültségének értékelésére vonatkozó döntés előtt. Az illetékes hatóságoknak ⌦ ki kell cserélniük egymással ⌫ ~~kölcsönösen egymás rendelkezésére bocsátják azokat~~ a részvényesek alkalmasságára, valamint az igazgatóság tagjai jó hírnevére és szakmai felkészültségére vonatkozó információkat, amelyek fontosak lehetnek ~~a másik illetékes hatóság számára~~ egy engedély kiállításához, továbbá a működési feltételek betartásának folyamatos értékeléséhez.

⇓ 2000/12/EK 13. cikk (kiigazított szöveg)

16. cikk

~~Másik tagállamban engedélyezett hitelintézetek fióktelepei~~

A fogadó tagállamok nem írhatnak elő engedélyeztetési, illetve dotációs tőkére vonatkozó követelményeket más tagállamban engedélyezett hitelintézetek fióktelepei részére. Az ilyen fióktelepek létesítése és felügyelete ⌦ a 22., 25., 26. cikk (1) – (3) bekezdéseivel, 29-37. és 40. cikkekkel összhangban ⌫~~a 17. cikkben, a 20. cikk (6) bekezdésében, a 22. és a 26. cikkben előírt módon~~ történik.

↓ 2000/12/EK 14. cikk (kiigazított szöveg)

17. cikk

~~Az engedély visszavonása~~

1. Az illetékes hatóságok csak akkor vonhatják vissza a hitelintézetnek kiadott engedélyt, ha a szóban forgó intézmény:

   (a) 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy hat hónapnál hosszabb időre felhagyott üzletszerű tevékenységének folytatásával, amennyiben az érintett tagállam nem rendelkezett arról, hogy ezekben az esetekben az engedély érvényét veszti;

   (b) valótlan nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételével szerezte meg az engedélyt;

   (c) többé nem felel meg az engedély kiállításának alapját képező feltételeknek;

   (d) már nem rendelkezik elegendő szavatolótőkével, vagy többé már nem lehet számítani arra, hogy eleget tesz a hitelezőivel szemben fennálló kötelezettségeinek, és különösen akkor, ha már nem képes tovább szavatolni a rábízott eszközök biztonságát;

   (e) egyéb olyan esetben, amelyre vonatkozóan a nemzeti jogszabályok az engedély visszavonásáról rendelkeznek.

2. Az engedély visszavonását minden esetben indokolni kell és arról az érintetteket tájékoztatj~~ák~~ni ~~kell~~;. A~~a~~z engedély visszavonásáról értesítik a Bizottságot.

↓ 2000/12/EK 15. cikk (kiigazított szöveg)

18. cikk

~~Név~~

Tevékenységük gyakorlásához a hitelintézetek – az olyan szavak használatát szabályozó ⌦ fogadó állami ⌫ rendelkezések ellenére, mint „bank”, „takarékpénztár” vagy ~~a fogadó tagállamban előforduló~~ egyéb banki elnevezések – a Közösség egész területén ugyanazt a nevet használhatják, mint amelyet abban a tagállamban használnak, amelyben központi irodájuk található. Összetéveszthetőség bármilyen veszélye esetén a fogadó tagállam

egyértelműség céljából előírhatja, hogy a nevet egy meghatározott magyarázó résszel kell kiegészíteni.

↓ 2000/12/EK 16. cikk (1) bekezdés (kiigazított szöveg)

19. cikk

~~Befolyásoló részesedés hitelintézetben~~

1. A tagállamok megkövetelik a közvetlenül vagy közvetve befolyásoló részesedést megszerezni szándékozó természetes vagy jogi személyektől, hogy az illetékes hatóságokat előzetesen tájékoztassák, közölve a megszerezni kívánt részesedés nagyságát.

   Hasonlóképpen tájékoztatni köteles az ilyen személy az illetékes hatóságokat, ha úgy szándékozik befolyásoló részesedését növelni, hogy ezzel a tőke vagy a szavazati jogok általa birtokolt hányada elérné vagy meghaladná a 20%-ot, 33%-ot vagy 50%-ot, illetve ha ezáltal a hitelintézet a leányvállalatává válna.

   A (2) bekezdés ~~rendelkezéseinek~~ sérelme nélkül, az illetékes hatóságoknak az első ⌦ és második albekezdésekben ⌫ ~~albekezdésben~~ előírt értesítés időpontjától számítva legfeljebb három hónap áll rendelkezésre, hogy kifogást emeljenek az ilyen tervvel szemben, amennyiben, tekintettel a hitelintézet megbízható és körültekintő vezetése biztosításának szükségességére, nincsenek meggyőződve az ~~első albekezdésben említett~~ ⌦ érintett ⌫ személy alkalmasságáról. Ha az illetékes hatóságok nem emelnek kifogást ⌦ a ⌫ ~~az első albekezdésben említett~~ tervvel szemben, meghatározhatják végrehajtásának végső határidejét.

↓ 2002/87/EK 29. cikk 3. pont (kiigazított szöveg)

2. Amennyiben az (1) bekezdésben említett részesedést ⌦ megszerezni kívánó személy ⌫ egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet, biztosítóintézet vagy befektetési vállalkozás, illetve egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet, biztosítóintézet vagy befektetési vállalkozás anyavállalata vagy egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézetet, biztosítóintézetet vagy befektetési vállalkozást ellenőrző természetes vagy jogi személy szerzi meg, és amennyiben az ügylet következményeként az a ⌦ hitelintézet ⌫ ~~vállalkozás~~, amelyben a vevő részesedés megszerzésére tesz ajánlatot a vevő leányvállalatává válna, illetve a vevő ellenőrzése alá kerülne, az ügylet vizsgálatához ⌦ lefolytatandó ⌫ ~~le kell folytatni~~ a ⌦ 15. cikk ⌫ ~~12. cikkben említett~~ ⌦ szerinti ⌫ előzetes konzultáció~~t~~.

↓ 2000/12/EK 16. cikk (3) bekezdés

20. cikk

~~3.~~ Egy hitelintézetben fennálló közvetlen vagy közvetett befolyásoló részesedést elidegeníteni szándékozó természetes vagy jogi személyektől a tagállamok megkövetelik, hogy az illetékes hatóságokat előzetesen tájékoztassák, közölve az elidegeníteni kívánt részesedés nagyságát. Hasonlóképpen tájékoztatni köteles az ilyen személy az illetékes hatóságokat, amennyiben befolyásoló részesedésének olyan csökkentését tervezi, hogy a tőke vagy a szavazati jogok általa birtokolt hányada 20%, 33% vagy 50% alá süllyedne, illetve ha ezáltal a hitelintézet megszűnik a leányvállalata lenni.

↓ 2000/12/EK 16. cikk (4) -(6) bekezdés (kiigazított szöveg)

21. cikk

14. A hitelintézet~~, amint tudomására jut, tájékoztatja az illetékes hatóságokat~~ ⌦ a tudomására jutott, ⌫ a tőkéjét érintő minden olyan részesedésszerzésről, illetve -elidegenítésről, amelynek következtében a részesedés ⌦ a 19. cikk (1) bekezdésében és 20. cikkében ⌫ ~~az (1) és a (3) bekezdésben~~ említett küszöbértékeket meghaladja vagy azok alá csökken, ⌦ tájékoztatja az illetékes hatóságokat az olyan részesedésszerzésről, illetve -elidegenítésről. ⌫

A hitelintézetek továbbá évente legalább egyszer tájékoztatják az illetékes hatóságokat a befolyásoló részesedéseket birtokló részvényesek, illetve tagok nevéről és az általuk birtokolt részesedések nagyságáról, amint az például a részvényesek, illetve tagok éves közgyűlésein vagy a tőzsdén jegyzett vállalatokkal kapcsolatos rendeletek teljesítése során kapott információkból kitűnik.

25. A tagállamok megkövetelik, hogy amennyiben ⌦ a 19. cikk (1) bekezdésében ⌫ ~~az (1) bekezdésben~~ említett személyek által gyakorolt befolyás várhatóan az intézmény megbízható és körültekintő vezetésének rovására érvényesülhet, az illetékes hatóságok meghozzák a szükséges intézkedéseket az ilyen helyzet megszűntetése érdekében. Ezek az intézkedések jelenthetnek ~~például~~ ideiglenes intézkedéseket, az igazgatókkal és a vezetőkkel szemben elrendelt szankciókat, vagy az illető részvényesek vagy tagok által birtokolt részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztését.

Hasonló intézkedések alkalmazandók azokra a természetes vagy jogi személyekre, akik vagy amelyek nem teljesítik ⌦ a 19. cikk (1) bekezdésében ⌫ ~~az (1) bekezdésben~~ megállapított előzetes tájékoztatási kötelezettségüket. Ha egy tulajdoni részesedést az illetékes hatóságok kifogása ellenére szereznek meg, a tagállamok, tekintet nélkül minden egyéb meghozandó szankcióra, gondoskodnak a megfelelő szavazati jogok felfüggesztéséről, vagy a leadott szavazatok érvénytelenségéről, illetve érvénytelenítésének lehetőségéről.

36. ⌦ ⌫A befolyásoló részesedés és az e cikkben ⌦ említett, ⌫ a tulajdoni hányadra vonatkozóan megállapított többi küszöbérték meghatározásához a ~~88/627/EGK irányelv 7. cikkében~~ ⌦ 2001/34/EK irányelv 92. cikkében ⌫ említett szavazati jogokat kell figyelembe venni.

↓ 2000/12/EK 17. cikk (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

22. cikk

~~Eljárások és belső ellenőrzési mechanizmusok~~

1. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai megkövetelik, hogy minden hitelintézet~~nek megbízható igazgatási és számviteli eljárásokkal, valamint megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokkal rendelkezzen.~~⇨ megbízható vállalatirányítási rendszerrel rendelkezzen, amely áttekinthető szervezeti felépítést, egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi köröket, hatékony eljárásokat a jelenlegi vagy esetlegesen felmerülő kitettségekhez kapcsolódó kockázatok azonosítására, kezelésére, felügyeletére és jelentésére szolgáló, valamint megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokat, beleértve megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat foglal magában. ⇦

2. Az 1. cikkben említett rendszerek, eljárások és mechanizmusok átfogóak és arányosak a hitelintézet tevékenységeinek természetével, méretével és összetettségével. E tekintetben figyelembe kell venni az V. mellékletben meghatározott technikai kritériumokat.

↓ 2000/12/EK

III. CÍM

A LETELEPEDÉS SZABADSÁGÁRA ÉS A SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS SZABADSÁGÁRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

↓ 2000/12/EK (kiigazított szöveg)

⌦ 1. SZAKASZ HITELINTÉZETEK ⌫

↓ 2000/12/EK 18. cikk (kiigazított szöveg)

23. cikk

~~Hitelintézetek~~

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy területükön az I. mellékletben felsorolt tevékenységeket ⌦ a 25. cikk, a 26. cikk (1)-(3) bekezdése, a 28. cikk (1) és (2) bekezdése és a 29-37. cikkek ⌫ ~~20. cikk (1)-(6) bekezdése, a 21. cikk (1) és (2) bekezdése és a 22. cikk~~ értelmében fióktelep létesítésével vagy szolgáltatásnyújtás útján, egy másik tagállam illetékes hatóságai által engedélyezett és felügyelt bármely hitelintézet folytathassa, feltéve, hogy ezekre a tevékenységekre az engedély kiterjed.

↓ 2000/12/EK (kiigazított szöveg)

⌦ 2. SZAKASZ PÉNZÜGYI INTÉZETEK ⌫

↓ 2000/12/EK 19. cikk (1) és (3) bekezdés (kiigazított szöveg)

24. cikk

~~Pénzintézetek~~

1. A tagállamok továbbá gondoskodnak arról, hogy területükön az I. mellékletben felsorolt tevékenységeket ⌦ a 25. cikk, a 26. cikk (1)-(3) bekezdése, a 28. cikk (1) és (2) bekezdése és a 29-37. cikkek ⌫ ~~20. cikk (1)-(6) bekezdése, a 21. cikk (1) és (2) bekezdése és a 22. cikk~~ értelmében fióktelep létesítésével vagy szolgáltatásnyújtás útján folytathassa bármely, egy másik tagállamból származó pénzügyi vállalkozás, akár hitelintézet leányvállalata, akár két vagy több hitelintézet közös tulajdonában lévő leányvállalat, amelynek alapító okirata és ~~a~~Alapszabálya lehetővé teszi az említett tevékenységek folytatását, és amely megfelel a következő feltételek mindegyikének:

   (a) az anyavállalatnak vagy anyavállalatoknak hitelintézeti engedéllyel kell rendelkezni abban a tagállamban, amelynek joga a ⌦ pénzügyi intézményre ⌫ ~~leányvállalatra~~ nézve irányadó~~.~~;

   (b) a szóban forgó tevékenységeket ténylegesen ugyanannak a tagállamnak a területén kell folytatni~~.~~;

   (c) az anyavállalatnak vagy anyavállalatoknak a ⌦ pénzügyi intézmény ⌫ ~~leányvállalat~~ tőkéjében fennálló részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok 90%-át vagy annál nagyobb hányadát kell birtokolni,

   (d) az anyavállalatnak vagy anyavállalatoknak biztosítaniuk kell az illetékes hatóságokat a ⌦ pénzügyi intézmény ⌫ ~~leányvállalat~~ körültekintő vezetése felől, és a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak hozzájárulásával nyilatkozniuk kell arról, hogy egyetemlegesen garantálják a ⌦ pénzügyi intézmény ⌫ ~~leányvállalat~~ kötelezettségvállalásait,

   (e) az anyavállalat vagy az anyavállalatok mindegyikének összevont felügyeletét, az ⌦ V. cím, 4. fejezete, 1 szakaszának ⌫ ~~52-56. cikknek~~ megfelelően, különösen a szóban forgó tevékenységekre, és különösen a szolvencia ráta számítás tekintetében, a nagykockázatok ellenőrzésére és ⌦ a 120. ⌫ ~~az 50.~~

cikkben meghatározott részesedésszerzési korlátra vonatkozóan ténylegesen ki kell terjeszteni a ⌦ pénzügyi intézményre ⌫ ~~leányvállalatra~~.

E feltételek teljesülését a székhely szerinti tagállam illetékes ⌦ hatóságai ellenőrzik ⌫ ~~hatóságainak kell ellenőrizniük~~, és az megfelelésről szóló igazolást a ⌦ pénzügyi intézmény ⌫ ~~leányvállalat~~ rendelkezésére kell bocsátaniuk, amely igazolás kötelező részét képezi a ⌦ 25. és 28. cikkben ⌫ ~~20. cikk (1)-(6) bekezdésében és a 21. cikk (1) és (2) bekezdésében~~ említett értesítésnek.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a ⌦ 10. cikk (1) bekezdésének, a 19-22. cikknek, a 40. cikknek, a 42-52. cikknek és 54 ⌫ .~~az 5. cikk (3) bekezdésének és a 16., 17., 26., 28., 29., 30. és 32.~~ cikknek megfelelően biztosítják a ⌦ pénzügyi intézmény ⌫ ~~leányvállalat~~ felügyeletét.

⇓ 2000/12/EK 19. cikk(6) bekezdés (kiigazított szöveg)

2. Ha egy ⌦ az (1) bekezdés első albekezdése szerinti ⌫ ~~e cikk szerinti~~ pénzügyi vállalkozás többé nem felel meg az előírt feltételeknek, a székhely szerinti tagállam értesíti a fogadó tagállam illetékes hatóságait, és a szóban forgó ⌦ pénzügyi intézmény ⌫ ~~intézmény~~ által a fogadó tagállamban folytatott tevékenységek a fogadó tagállam jogszabályainak hatálya alá kerülnek.

⇓ 2000/12/EK 19. cikk(4) bekezdés (kiigazított szöveg)

3. Az ⌦ (1) és (2) bekezdésekben ⌫ ~~ezen cikkben~~ említett rendelkezések hasonlóképpen alkalmazandók~~:~~ ⌦ az (1) bekezdés első albekezdése szerinti pénzügyi intézmény leányvállalataira. ⌫~~a szükséges módosításokkal, a leányvállalatokra. Különösképpen a „hitelintézet" kifejezés alatt kell „a 19. cikkben megállapított feltételeknek megfelelő pénzügyi vállalkozást", az „engedély" kifejezés alatt pedig „alapító okiratot és alapszabályt" érteni.~~

⇓ 2000/12/EK 19. cikk (5) és (6) bekezdések (kiigazított szöveg)

~~A 20. cikk (3) bekezdés második albekezdése a következőképpen értendő:~~

~~„A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai közlik a leányvállalat pénzügyi vállalkozás szavatolótőkéjének összegét, valamint az anyavállalatának számító hitelintézet összevont (konszolidált) szolvenciamutatóját."~~

~~Ha egy e cikk szerinti pénzügyi vállalkozás többé nem felel meg az előírt feltételeknek, a székhely szerinti tagállam értesíti a fogadó tagállam illetékes hatóságait, és a szóban forgó intézmény által a fogadó tagállamban folytatott tevékenységek a fogadó tagállam jogszabályainak hatálya alá kerülnek.~~

⇓ 2000/12/EK (kiigazított szöveg)

⌦ 3. SZAKASZ A LETELEPEDÉS JOGÁNAK GYAKORLÁSA ⌫

↓ 2000/12/EK 20. cikk (1), (2) és (3) bekezdés (kiigazított szöveg)

25. cikk

~~A letelepedés jogának gyakorlása~~

1. Az a hitelintézet, amely egy másik tagállam területén kíván fióktelepet létesíteni, értesíti a ⊠ székhelye szerinti tagállam ⌫ ~~tagállamának~~ illetékes hatóságait.

2. A tagállamok megkövetelik minden hitelintézettől, amely fióktelepet kíván létesíteni egy másik tagállamban, hogy az (1) bekezdésben említett értesítési kötelezettségének teljesítése során a következő információkat bocsássa rendelkezésre:

   (a) a tagállam megjelölése, amelynek területén fióktelep létesítését tervezi;

   (b) üzleti terv, amely megjelöli, többek között, a folytatni kívánt tevékenységfajtákat és a fióktelep szervezeti felépítését;

   (c) az a cím a fogadó tagállamban, amelyről az iratok beszerezhetők;

   (d) a fióktelep vezetéséért felelős személyek neve.

3. Amennyiben az folytatni kívánt tevékenységeket figyelembe véve a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak nincs okuk kételkedni a hitelintézet igazgatási felépítésének és pénzügyi helyzetének megfelelő voltában, a (2) bekezdésben említett információk kézhezvételétől számított három hónapon belül közlik azokat a fogadó tagállam illetékes hatóságaival, és ennek megfelelően tájékoztatják a hitelintézetet.

   A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai közlik a hitelintézet szavatolótőkéjének összegét és szolvenciamutatóját is.

↓ 2000/12/EK 19. cikk (5) albekezdés (kiigazított szöveg)

⊠ A második albekezdéstől eltérően, a 24. cikkben megállapított esetben ⌫ „~~A~~ a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai közlik a ~~leányvállalat~~ pénzügyi vállalkozás szavatolótőkéjének összegét, valamint az anyavállalatának számító hitelintézet összevont (konszolidált) szolvenciamutatóját.”

↓ 2000/12/EK 20. cikk (3) bekezdés harmadik albekezdése

4. Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai megtagadják a (2) bekezdésben említett információk közlését a fogadó tagállam illetékes hatóságaival, a tájékoztatás megtagadását az összes információ kézhezvételétől számított három hónapon belül megindokolják az érintett hitelintézetnek.

A tájékoztatás megtagadása vagy a válasz elmulasztása esetén a székhely szerinti tagállam bíróságához lehet fordulni.

↓ 2000/12/EK 20. cikk (4) -(7) bekezdés (kiigazított szöveg)

26. cikk

14. Mielőtt a hitelintézet fióktelepe megkezdi tevékenységét, a fogadó tagállam illetékes hatóságai a ⊠ 25. cikkben ⌫ ~~(3) bekezdésben~~ említett információk kézhezvételétől számított két hónapon belül, ⊠ az 5. szakasznak ⌫ ~~a 22. cikknek~~ megfelelően előkészítik a hitelintézet felügyeletét, és szükség esetén megnevezik azokat a feltételeket, amelyeket a szóban forgó tevékenységek folytatása során a fogadó tagállamban a közjó érdekében be kell tartani.

25. A fogadó tagállam illetékes hatóságaitól származó értesítés kézhezvételekor, vagy abban az esetben, ha az (14) bekezdés által biztosított határidő anélkül telik le, hogy ilyen értesítés érkezett volna, a fióktelepet létre lehet hozni, és az megkezdheti tevékenységét.

36. Abban az esetben, ha a ⊠ 25. cikk b), c) vagy d) pontja ⌫ ~~(2) bekezdés b), c) vagy d) pontja~~ alapján közölt bármelyik adatban változás következik be, a hitelintézet legalább egy hónappal a változás végrehajtását megelőzően írásban értesíti a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságait a szóban forgó változásról, abból a célból, hogy lehetővé tegyék a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai számára, hogy a ⊠ 25. cikk ⌫ ~~(3) bekezdés~~ alapján határozatot hozzon, valamint a fogadó tagállam illetékes hatóságai számára, hogy ~~a~~ az ⊠ ezen cikk ⌫ (14) bekezdése alapján a változtatásról határozatot hozzon.

47. Azokat a fióktelepeket, amelyek 1993. január 1-jét megelőzően a fogadó tagállamok hatályos rendelkezéseivel összhangban kezdték meg tevékenységüket, úgy kell tekinteni, mintha ⊠ a 25. cikkben és ⌫ az ⊠ ezen cikk ⌫ (1) ⊠ és (2) ⌫ ~~-(5)~~ bekezdésében meghatározott eljárást alkalmazták volna rájuk. ~~A fent említett~~ ⊠ Ettől az ⌫ időponttól kezdődően ezekre a fióktelepekre ~~a (6)~~ ⊠ az ezen cikk (3) ⌫ bekezdése, valamint a ⊠ 23. cikk 2. és 5. szakasz és a 43. cikk ⌫ ~~18., 19., 22. és 29. cikk~~ szabályai vonatkoznak.

↓ 2000/12/EK 1. cikk (3) zárórendelkezés

27. cikk

egyetlen fióktelepnek tekintendő valamennyi üzletviteli hely, amelyet ugyanabban a tagállamban létesített egy olyan hitelintézet, amelynek székhelye egy másik tagállamban van~~.~~.

↓ 2000/12/EK (kiigazított szöveg)

⌦ 4. SZAKASZ A SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS SZABADSÁGÁNAK GYAKORLÁSA ⌫

↓ 2000/12/EK 21. cikk (kiigazított szöveg)

28. cikk

~~**A szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása**~~

1. Minden olyan hitelintézet, amely első alkalommal kíván a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján tevékenységet folytatni egy másik tagállam területén, értesíti székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságait azokról az I. mellékletben felsorolt tevékenységekről, amelyeket folytatni szándékozik.

2. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai az (1) bekezdésben ⌦ előírt ⌫ ~~említett~~ értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül megküldik azt a fogadó tagállam illetékes hatóságainak.

3. Ez a cikk nem érinti az 1993. január 1-jét megelőzően szolgáltatásokat nyújtó hitelintézetek által szerzett jogokat.

↓ 2000/12/EK (kiigazított szöveg)

⌦ 5. SZAKASZ A FOGADÓ TAGÁLLAM ILLETÉKES HATÓSÁGAINAK HATÁSKÖRE ⌫

↓ 2000/12/EK 22. cikk (1) bekezdés (kiigazított szöveg)

29. cikk

~~**A fogadó tagállam illetékes hatóságainak hatásköre**~~

~~1.~~A fogadó tagállamok statisztikai célokból előírhatják, hogy minden hitelintézet, amely területükön fiókteleppel rendelkezik, az érintett fogadó tagállamok illetékes hatóságainak rendszeresen beszámoljon a fogadó tagállamban folytatott tevékenységeiről.

A ⌦ 41. ⌫ ~~27.~~ cikkben rájuk rótt kötelezettségek teljesítése érdekében a fogadó tagállamok előírhatják, hogy a más tagállamokból származó hitelintézetek fióktelepei bocsássák rendelkezésre ugyanazokat az információkat, mint amelyeket ugyanebből a célból a nemzeti hitelintézetektől igényelnek.

↓ 2000/12/EK 22. cikk (2) -(4) bekezdés (kiigazított szöveg)

30. cikk

12. Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságai megállapítják, hogy egy hitelintézet, amely a területükön fiókteleppel rendelkezik vagy szolgáltatást nyújt, nem felel meg az ezen irányelvnek a fogadó tagállam illetékes hatóságainak hatásköréről szóló rendelkezései alapján a tagállamban elfogadott jogszabályoknak, ezek a hatóságok elrendelik, hogy az érintett ⌦ hitelintézet ⌫ ~~intézmény~~ szűntesse meg a jogellenes állapotot.

23. Ha az érintett hitelintézet elmulasztja a szükséges intézkedések megtételét, a fogadó tagállam illetékes hatóságai tájékoztatják erről a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a lehető leggyorsabban megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy az érintett ⌦ hitelintézet ⌫ ~~intézmény~~ véget vessen a jogellenes állapotnak. Az intézkedések természetéről tájékoztatni kell a fogadó tagállam illetékes hatóságait.

34. Ha a székhely szerinti tagállam által tett intézkedések ellenére, vagy mert az ilyen intézkedések nem bizonyulnak megfelelőnek, illetőleg nem állnak a szóban forgó tagállam rendelkezésére, ⌦ a hitelintézet ⌫ ~~az intézmény~~ továbbra is megsérti az ~~(2)~~ ⌦ (1) ⌫ bekezdésben említett, a fogadó tagállamban hatályos jogszabályokat, ez utóbbi állam a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatását követően megfelelő intézkedéseket hozhat a további szabálytalanságok elkerülése vagy megbüntetése érdekében, és szükség esetén megakadályozhatja, hogy ⌦ a hitelintézet ⌫ ~~az intézmény~~ további ügyleteket kezdeményezzen a tagállam területén. A tagállamok biztosítják, hogy területükön az intézkedésekhez szükséges jogi iratokat kikézbesítsék a hitelintézeteknek.

↓ 2000/12/EK 22. cikk (5) bekezdés (kiigazított szöveg)

31. cikk

~~5.~~ Az ~~(1)-(4) bekezdés~~ ⌦ A 29. és 30. cikk ⌫ rendelkezései nem érintik a fogadó tagállamoknak azt a jogkörét, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak a területükön elkövetett, a közjó érdekében elfogadott jogszabályokba ütköző szabálytalanságok megakadályozása vagy büntetése érdekében. Ez magában foglalja annak lehetőségét is, hogy a szabálysértő hitelintézeteket megakadályozzák abban, hogy bármilyen további ügyletet kezdeményezzenek a fogadó állam területén.

↓ 2000/12/EK 22. cikk (6) bekezdés (kiigazított szöveg)

32. cikk

~~6.~~ A ~~(3), (4) és (5) bekezdés~~ ⌦ 30. cikk (2) és (3) bekezdés, vagy a 31. cikk ⌫ alapján elfogadott, bírságot vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlátozásokat alkalmazó minden intézkedést megfelelően meg kell indokolni, és közölni kell az érintett hitelintézettel. Minden ilyen intézkedéssel szemben élni lehet a bírósághoz fordulás jogával azon tagállam bíróságánál, amelynek hatóságai azt meghozták.

↓ 2000/12/EK 22. cikk (7) bekezdés (kiigazított szöveg)

33. cikk

~~7.~~ Szükséghelyzet esetén a fogadó tagállam illetékes hatóságai a ⌦ 30. cikkben ⌫ ~~(2), (3) és (4) bekezdésben~~ előírt eljárás lefolytatását megelőzően, a betétesek, befektetők és a szolgáltatásokban részesülő egyéb személyek érdekeinek védelmében megteszik a szükséges óvintézkedéseket. A Bizottság és a többi érintett tagállam illetékes hatóságait a lehető leghamarabb tájékoztatni kell ezekről az intézkedésekről.

Az érintett tagállamok illetékes hatóságaival történő konzultációt követően a Bizottság úgy határozhat, hogy a szóban forgó tagállamnak ezeket az intézkedéseket módosítania kell, vagy azokat hatályon kívül kell helyeznie.

↓ 2000/12/EK 22. cikk (8) bekezdés (kiigazított szöveg)

34. cikk

~~8.~~A fogadó tagállamok az irányelv által rájuk ruházott hatásköröket a területükön elkövetett szabálytalanságok megakadályozását vagy büntetését célzó megfelelő intézkedések meghozatalával gyakorolhatják. Ez magában foglalja annak a lehetőségét is, hogy megakadályozzák ⌦ a hitelintézeteket ⌫ ~~az intézményeket~~ abban, hogy területükön további ügyleteket kezdeményezzenek.

↓ 2000/12/EK 22. cikk (9) bekezdés (kiigazított szöveg)

35. cikk

~~9.~~Az engedély visszavonása esetén a fogadó tagállam illetékes hatóságait tájékoztatni kell, és azok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy megvédjék a betétesek érdekeit, és megakadályozzák az érintett ⌦ hitelintézetet ⌫ ~~intézményt~~ abban, hogy további ügyleteket kezdeményezzen a területükön.

↓ 2000/12/EK 22. cikk (10) bekezdés (kiigazított szöveg)

36. cikk

~~10.~~A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azon esetek a számáról és jellegéről, amelyekben a ⊠ 25. és 26. cikk ⊠ ~~20. cikk (1)-(6) bekezdése~~ alapján elutasításra került sor, vagy amelyekben ~~e cikk (4) bekezdésének~~ ⊠ a 30. cikk (3) bekezdésének ⊠ megfelelően hoztak intézkedéseket.

↓ 2000/12/EK 22. cikk (11) bekezdés (kiigazított szöveg)

37. cikk

~~11. Ennek a cikknek egyik rendelkezése sem gátolja~~ ⊠ Ez a szakasz nem gátolja ⊠ meg azokat a hitelintézeteket, amelyeknek a központi irodája más tagállamban van, hogy szolgáltatásaikat a fogadó tagállamban az összes rendelkezésre álló kommunikációs eszköz segítségével hirdessék, betartva a közjó érdekében elfogadott, az ilyen reklámozás formájára és tartalmára nézve irányadó jogszabályokat.

↓ 2000/12/EK

IV. CÍM

HARMADIK ORSZÁGOKKAL VALÓ KAPCSOLATOK

↓ 2000/12/EK (kiigazított szöveg)

⊠ 1. SZAKASZ HARMADIK ORSZÁGBELI VÁLLALKOZÁSOKRA VONATKOZÓ BEJELENTÉS ÉS A PIACRAJUTÁS FELTÉTELEI EZEKBEN AZ ORSZÁGOKBAN ⊠

↓ 2000/12/EK 23. cikk (kiigazított szöveg)

~~Harmadik országbeli vállalkozások leányvállalatainak bejelentése és a piacrajutás feltételei ezekben az országokban~~

~~1. A tagállamok illetékes hatóságai tájékoztatják a Bizottságot és más tagállamok illetékes hatóságait:~~

~~a) olyan közvetlen vagy közvetett leányvállalat engedélyezéséről, amelynek egy vagy több anyavállalata harmadik ország joga által szabályozott;~~

b) amennyiben ilyen anyavállalat tulajdonrészt szerez egy közösségi hitelintézetben, és ezáltal ez utóbbi annak leányvállalatává válna.

Olyan közvetlen vagy közvetett leányvállalat engedélyezésekor, amelynek egy vagy több anyavállalata harmadik ország joga által szabályozott, a csoport szerkezetét is pontosan meg kell határozni abban az értesítésben, amelyet az illetékes hatóságok a 11. cikk szerint a Bizottságnak megküldenek.

2. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot minden olyan általános nehézségről, amely a hitelintézeteik harmadik országokban történő letelepedésük vagy banktevékenységük ottani folytatása során felmerült.

3. A Bizottság rendszeresen jelentést készít harmadik országok közösségi hitelintézetekkel szembeni bánásmódjáról, a (4) és (5) bekezdésben említett szempontok szerint, a letelepedéssel és a banktevékenység folytatásával, valamint a harmadik országbeli hitelintézetekben történő részesedésszerzéssel kapcsolatban. A Bizottság a jelentést a Tanácsnak a megfelelő javaslatokkal együtt nyújtja be.

4. Ha a (3) bekezdésben említett jelentések, vagy egyéb információk alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy harmadik ország a közösségi hitelintézetek számára nem biztosítja a tényleges piacrajutás lehetőségét olyan mértékben, mint amilyen mértékben a Közösség biztosítja a szóban forgó harmadik országbeli hitelintézetek tényleges piacrajutását, a Bizottság javaslatot tehet a Tanácsnak olyan mandátum megadására, amely alapján tárgyalásokat kezdeményezhet a közösségi hitelintézetek számára arányos versenylehetőségek elérése céljából. A Tanács minősített többséggel határoz.

5. Minden olyan esetben, amikor a (3) bekezdésben említett jelentések, vagy egyéb információk alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a közösségi hitelintézetek harmadik országban nem részesülnek olyan nemzeti bánásmódban, amely a hazai hitelintézetek számára elérhetőkkel azonos versenylehetőségeket kínál, és nem biztosítják a hatékony piacrajutás feltételeit, a Bizottság tárgyalásokat kezdeményezhet a helyzet orvoslása érdekében.

6. Az első albekezdésben ismertetett körülmények esetén, a tárgyalások megindításán túl, a 60. cikk (2) bekezdésben megállapított eljárásnak megfelelően arról is bármikor határozni lehet, hogy a tagállamok illetékes hatóságainak korlátoznuk kell vagy fel kell függeszteniük a határozat meghozatalának időpontjában függőben lévő, és a jövőbeni kérelmekre vonatkozó azon döntéseiket, amelyek engedélyezésre és a szóban forgó harmadik ország joghatósága alatt álló közvetlen vagy közvetett anyavállalatok részesedésszerzésére vonatkoznak. Az említett intézkedések időtartama nem haladhatja meg a három hónapot.

A három hónapos időszak lejárta előtt és a tárgyalások eredményeinek tükrében, a Tanács, a Bizottság javaslata alapján eljárva, minősített többséggel határozhat az intézkedések fenntartásáról.

6. Valahányszor a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 39. cikk (4) és (5) bekezdésében leírt helyzetek valamelyike áll fenn, kérésére a tagállamok tájékoztatják:

~~(a) minden olyan közvetlen vagy közvetett leányvállalatra vonatkozó engedély iránti kérelemről, amelynek egy vagy több anyavállalatát a szóban forgó harmadik ország joga szabályozza;~~

~~(b) ha a 16. cikknek megfelelően olyan tájékoztatást kaptak, amely szerint ilyen vállalkozás részesedést szándékozik szerezni egy közösségi hitelintézetben úgy, hogy ez utóbbi annak leányvállalatává válna.~~

~~Ez a tájékoztatási kötelezettség megszűnik, ha a harmadik országgal létrejön a megállapodás, amelyre a (4) és (5) bekezdés utal, vagy ha az (5) bekezdés második és harmadik albekezdésében említett intézkedések hatályukat vesztik.~~

~~7. Az e cikk értelmében hozott intézkedéseknek meg kell felelniük a hitelintézeti tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó, két- vagy többoldalú nemzetközi szerződések értelmében a Közösséget terhelő kötelezettségeknek.~~

~~ê 2000/12/EK 24. cikk (kiigazított szöveg)~~
➔2004/xx/EK irányelv 3.7. pont

38. cikk

~~A Közösségen kívüli székhellyel rendelkező hitelintézetek~~

1. Tevékenységük megkezdésekor vagy folytatásakor a Közösségen kívüli központi irodával rendelkező hitelintézetek fióktelepeire a tagállamok nem alkalmaznak olyan rendelkezéseket, amelyek kedvezőbb bánásmódot eredményeznek, mint amelyben azoknak a hitelintézeteknek a fióktelepei részesülnek, amelyek központi irodája a Közösségben van.

2. Az illetékes hatóságok bejelentenek a Bizottságnak és ⌦ az Európai Bankbizottságnak ⌫ minden olyan fiókengedélyt, amelyet a Közösségen kívüli központi irodával rendelkező hitelintézetek kaptak.

3. Az (1) bekezdés sérelme nélkül, ~~a Szerződésnek megfelelően~~ egy vagy több harmadik országgal kötött megállapodásokban a Bizottság hozzájárulhat olyan rendelkezések alkalmazásához, amelyek a Közösségen kívüli központi irodával rendelkező hitelintézetek fióktelepei számára, ~~a viszonosság elve alapján,~~ azonos bánásmódot biztosítanak a Közösség egész területén.

⇩ új szöveg

2. SZAKASZ

HARMADIK ORSZÁGBELI ILLETÉKES HATÓSÁGOKKAL VALÓ EGYÜTTMŰKÖDÉS AZ ÖSSZEVONT (KONSZOLIDÁLT) ALAPÚ FELÜGYELETET ILLETŐEN

↓ 2000/12/EK 25. cikk (kiigazított szöveg)

39. cikk

1. Egy tagállam kérésére vagy saját kezdeményezéséből a Bizottság javaslatot tehet a Tanácsnak tárgyalások folytatására egy vagy több harmadik országgal, hogy megállapodás szülessen az összevont (konszolidált) alapú felügyelet gyakorlásának módját illetően ⊠ az alábbiak vonatkozásában ⊠ :

   (a) olyan hitelintézetek felett, amelyek anyavállalatainak központi irodája harmadik országban van, ~~és~~

   (b) olyan harmadik országbeli hitelintézetek felett, amelyek anyavállalatainak – akár hitelintézetek, akár pénzügyi holdingtársaságok – a Közösség területén található a központi irodájuk.

2. Az első bekezdésben említett megállapodások célja különösen, hogy ~~egyaránt~~ biztosítsák ⊠ a következőket ⊠ :

   (a) hogy a tagállamok illetékes hatóságai hozzáférjenek az olyan hitelintézeteknek vagy pénzügyi holdingtársaságoknak az összevont pénzügyi helyzetük alapján történő felügyeletéhez szükséges információkhoz, amelyek a Közösség területén helyezkednek el, és amelyek hitelintézeti vagy pénzügyi vállalkozás leányvállalatokkal rendelkeznek a Közösség területén kívül, vagy részesedésük van ilyen intézményekben, és

   (b) hogy harmadik országok illetékes hatóságai hozzá tudjanak férni az olyan anyavállalatok felügyeletéhez szükséges információkhoz, amelyek központi irodája területükön található, és amelyek hitelintézeti vagy pénzügyi vállalkozás leányvállalatokkal rendelkeznek egy vagy több tagállam területén, vagy részesedésük van ilyen intézményekben.

↓ 2004/xx/EK 3. cikk (8) bekezdés

3. A Szerződés 300. cikke (1) és (2) bekezdésének sérelme nélkül, a Bizottság — az európai bankbizottság segítségével—megvizsgálja az (1) bekezdésben említett tárgyalások kimenetelét és az ebből fakadó helyzetet.

↓ 2000/12/EK

V. CÍM

↓ 2000/12/EK
⇨ új szöveg

A PRUDENCIÁLIS FELÜGYELET ÉS ⇨ A KÖZZÉTÉTEL ⇦ ALAPELVEI ÉS GYAKORLATI ESZKÖZEI

↓ 2000/12/EK

1. FEJEZET

A PRUDENCIÁLIS FELÜGYELET ALAPELVEI

⇩új szöveg

1. SZAKASZ

A SZÉKHELY SZERINTI ÉS A FOGADÓ TAGÁLLAM HATÁSKÖRE

↓ 2000/12/EK 26. cikk (kiigazított szöveg)

40. cikk

~~A székhely szerinti tagállam ellenőrzési hatásköre~~

1. A hitelintézet prudenciális felügyelete, beleértve azoknak a tevékenységeknek a felügyeletét, amelyeket a szóban forgó intézmény a ⌦ 23. és 29. ⌫~~18. és 19.~~ cikknek megfelelően végez, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak felelőssége, az ezen irányelvben foglalt olyan rendelkezések sérelme nélkül, amelyek a fogadó tagállam hatóságaira ruháznak kötelezettséget.

2. Az (1) bekezdés nem akadályozza az ezen irányelv alapján végzett összevont (konszolidált) alapú felügyeletet.

↓ 2000/12/EK 27. cikk (kiigazított szöveg)

41. cikk

~~A fogadó tagállam hatásköre~~

További egyeztetésig a fogadó tagállamok kötelezettsége marad, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaival együttműködve felügyeljék a hitelintézeti fiókok likviditását.

Az Európai Monetáris Rendszer megerősítéséhez szükséges intézkedések sérelme nélkül a fogadó tagállamok továbbra is teljes körű felelősséget viselnek azokért az intézkedésekért, amelyek monetáris politikájuk végrehajtásából következnek.

Azon az alapon, hogy a hitelintézetet másik tagállamban engedélyezték, ezek az intézkedések nem rendelkezhetnek diszkriminatív vagy korlátozó jellegű bánásmódról.

↓ 2000/12/EK 28. cikk

42. cikk

~~**Felügyeleti együttműködés**~~

Az érintett tagállamok illetékes hatóságai szorosan együttműködnek abból a célból, hogy felügyeljék az olyan hitelintézetek tevékenységeit, amelyek azon a tagállamon kívül, amelyikben központi irodájuk van, más tagállamban vagy tagállamokban is működnek, különösen fióktelepek létesítése révén. Az illetékes hatóságok kölcsönösen ellátják egymást az ilyen hitelintézetek irányítására és tulajdoni viszonyaira vonatkozó minden adattal, amely feltehetőleg megkönnyíti felügyeletüket és az engedélyezési feltételek vizsgálatát, továbbá minden olyan adattal, amely feltehetőleg megkönnyíti az intézmények figyelemmel kísérését, különös tekintettel a likviditásra, a szolvenciára, betétgaranciákra, a nagykockázatok vállalásának korlátozására, igazgatási és számviteli eljárásokra és belső ellenőrzési mechanizmusokra.

↓ 2000/12/EK 29. cikk (kiigazított szöveg)

43. cikk

~~**Másik tagállamban létesített fióktelepek helyszíni ellenőrzése**~~

1. A fogadó tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet fióktelepen keresztül folytat tevékenységet, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a fogadó tagállam illetékes hatóságainak előzetes tájékoztatását követően maguk elvégezhessék, vagy az általuk erre a célra kijelölt személyek közvetítésével végrehajtathassák a ⌦ 42. ⌫ ~~28.~~ cikkben említett információk helyszíni ellenőrzését.

2. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a fióktelepek ellenőrzése céljából szintén alkalmazhatják ⌦ a 141. cikkben ⌫ ~~az 55. cikk (7) bekezdésében~~ megállapított egyéb eljárások egyikét.

3. ~~Ez a cikk~~ ⌦ Az (1) és a (2) bekezdés ⌫ nem befolyásolja a fogadó tagállam illetékes hatóságainak azt a jogát, hogy az irányelv értelmében fennálló kötelezettségeik teljesítése érdekében helyszíni ellenőrzéseket végezzenek a területükön létesített fióktelepeken.

↓ 2000/12/EK (kiigazított szöveg)

⌦ 2. SZAKASZ ADATCSERE ÉS HIVATALAI TITOKTARTÁS ⌫

↓ 2000/12/EK 30. cikk (1) -(3) bekezdés (kiigazított szöveg)

44. cikk

~~Adatcsere és hivatali titoktartás~~

1. A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy minden olyan személy, aki az illetékes hatóságoknak dolgozik vagy dolgozott, valamint az illetékes hatóságok nevében eljáró könyvvizsgálók vagy szakértők hivatali titoktartásra kötelezettek.

   ⌦ ⌫~~Ez azt jelenti, hogy~~ Ssemmilyen bizalmas természetű információt, amely hivatali kötelezettségeik teljesítése során esetleg a tudomásukra jut, nem közölhetnek senkivel vagy semmilyen hatósággal, csak olyan összefoglaló vagy egyesített formában, amelyből az egyes ⌦ hitelintézeteket ⌫ ~~intézményeket~~ nem lehet azonosítani, a büntetőjog hatálya alá tartozó esetek kivételével.

   Mindazonáltal, ha egy hitelintézetet fizetésképtelennek nyilvánítottak, vagy kényszerfelszámolására kerül sor, az a bizalmas természetű információ, amely nem érinti a hitelintézet megmentésére irányuló kísérletekben résztvevő harmadik feleket, kiadható a polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljárás során.

2. Az (1) bekezdés nem akadályozza a különböző tagállamok illetékes hatóságait abban, hogy ezen irányelvnek és más, a hitelintézetekre vonatkozó irányelveknek megfelelően adatot cseréljenek. Az így továbbított információra is az (1) bekezdésben megjelölt hivatali titoktartási feltételek vonatkoznak.

↓ 2000/12/EK 30. cikk (4) bekezdés (kiigazított szöveg)

45. cikk

~~4.Az (1) vagy (2) bekezdés~~ ⌦ A 44. cikk ⌫ alapján bizalmas információkhoz jutó illetékes hatóságok ezt az információt kizárólag hivatali kötelességük ellátása során használhatják fel ⌦ , csak a következő célokra ⌫ :

(a) hogy ellenőrizzék a hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó feltételek betartását és megkönnyítsék az ilyen üzletszerű tevékenység elkülönített vagy összevont (konszolidált) alapú megfigyelését, különös tekintettel a likviditás, a szolvencia, a nagykockázatok vállalásának megfigyelésére, az igazgatási és számviteli eljárásokra, és a belső ellenőrzési mechanizmusokra; ~~, vagy~~

(b) szankciók alkalmazása céljából;~~, vagy~~

(c) az illetékes hatóság határozatával szembeni közigazgatási fellebbviteli eljárásban; ~~; vagy~~

(d) ~~a 33.~~ ⌦ az 55. cikk ⌫ értelmében vagy az ezen irányelvben és a hitelintézetek területén elfogadott más irányelvekben meghatározott egyedi rendelkezések értelmében kezdeményezett bírósági eljárásokban.

↓ 2000/12/EK 30. cikk (3) bekezdés (kiigazított szöveg)

46. cikk

~~3.~~ A tagállamok csak azzal a feltétellel köthetnek adatcseréről szóló együttműködési megállapodásokat harmadik országok illetékes hatóságaival, vagy ⌦ a 47. cikk és a 48. cikk (1) bekezdésében ⌫ ~~az (5) és (6) bekezdésben~~ meghatározott harmadik országbeli hatóságokkal vagy szervekkel, hogy a továbbított adatokra olyan hivatali titoktartási garanciák vonatkoznak, amelyek legalább az e cikkben említett garanciákkal egyenértékűek. A szóban forgó információcserének az említett hatóságok vagy szervek felügyeleti feladatainak ellátását kell szolgálnia.

Amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, nem továbbítható azoknak az illetékes hatóságoknak a kifejezett hozzájárulása nélkül, amelyek a szóban forgó információt átadták, továbbá ez utóbbi esetben is kizárólag olyan célokból adható ki, amelyekhez az említett hatóságok hozzájárultak.

↓ 2000/12/EK 30. cikk (5) bekezdés (kiigazított szöveg)

47. cikk

~~5. Az (1) és (4) bekezdés~~ ⌦ A 44. cikk (1) bekezdése és a 45. cikk ⌫ nem zárja ki a tagállamon belüli információcsere lehetőségét, ha ugyanabban a tagállamban két vagy több illetékes hatóság van, valamint a tagállamok közötti információcserét az illetékes hatóságok és ⌦ az alábbiak között ⌫ :

(a) olyan hatóságok ~~között~~, amelyeket más pénzügyi intézmények és biztosítótársaságok állami felügyeletével bíztak meg, továbbá a pénzpiacok felügyeletéért felelős hatóságok ~~között~~,

(b) olyan szervek ~~között~~, amelyek a hitelintézetek felszámolási és csődeljárásában, valamint más hasonló eljárásokban vesznek részt,

(c) olyan személyek ~~között~~, akik hitelintézetek és más pénzügyi intézmények törvényben előírt könyvvizsgálatát végzik,

felügyeleti feladataik ellátása ~~és az olyan szervek tájékoztatása~~ során; ~~amelyek betétbiztosítási rendszereket működtetnek, és a továbbított információkra feladataik ellátásához van szükségük~~.

⌦ ⌫⌦ Nem zárják ki az olyan szervek tájékoztatását, ⌫ amelyek betétbiztosítási rendszereket működtetnek, és a továbbított információkra feladataik ellátásához van szükségük.

⌦ ⌫⌦ Mindkét esetben a ⌫ ~~A~~ kapott információra a ⌦ 44. cikk (1) bekezdésében ⌫ ~~az (1) bekezdésben megállapított~~⌦ meghatározott ⌫ hivatali titoktartás feltételei vonatkoznak.

↓ 2000/12/EK 30. cikk (6) és (7) bekezdés (kiigazított szöveg)

48. cikk

1~~6~~. ~~Az (1)-(4) bekezdések~~ ⌦ A 44.-46. cikkek ⌫ ellenére a tagállamok engedélyezhetik az információcserét az illetékes hatóságok ⌦ és a következő hatóságok között ⌫ :

(a) olyan hatóságok ~~között~~, amelyek a hitelintézetek felszámolásában és csődeljárásában, valamint a más hasonló eljárásokban résztvevő szervek ellenőrzéséért felelősek; ~~; vagy~~

(b) olyan hatóságok ~~között~~, amelyek ellenőrzik a biztosítótársaságok, hitelintézetek, befektetési vállalkozások és más pénzügyi vállalkozások törvény által előírt könyvvizsgálatát végző személyeket.

⌦ ⌫~~Azok~~ ⌦ Ilyen esetekben ⌫ a tagállamok~~,~~ ~~amelyek az első albekezdés rendelkezéseit alkalmazzák~~, legalább a következő feltételek teljesülését ~~megkövetelik~~ ⌦ követelik meg ⌫ :

(a) az információ az első albekezdésben említett felügyeleti feladat ellátását ⌦ kell, hogy ⌫ szolgálja~~,~~;

(b) az ezzel összefüggésben kapott információra ⌦ a 44. cikk (1) bekezdésében ⌫ ~~az első bekezdésben~~ megállapított hivatali titoktartási ⌦ feltételeket kell alkalmazni ⌫ ~~feltételek vonatkoznak~~,

(c) amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az nem továbbítható a szóban forgó tájékoztatást átadó illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül, és e hozzájárulás esetén is kizárólag abból a célból lehet továbbítani ezeket az információkat, amelyekhez az említett hatóságok hozzájárulásukat adták.

A tagállamok közlik a Bizottsággal és a többi tagállammal azoknak a hatóságoknak a nevét, amelyek e bekezdés értelmében adatokat kaphatnak.

2~~7~~. ~~Az (1)-(4) bekezdéstől~~ ⌦ A 44-46. cikkektől ⌫ függetlenül, a pénzügyi rendszer stabilitásának és integritásának erősítése céljából a tagállamok engedélyezhetik az információcserét az illetékes hatóságok és a jogszabály alapján a társasági jog megsértésének felderítéséért és kivizsgálásáért felelős hatóságok vagy szervek között.

⌦ ⌫~~Azok~~ ⌦ Ilyen esetekben ⌫ a tagállamok~~,~~ ~~amelyek az első albekezdés rendelkezéseit alkalmazzák~~, legalább a következő feltételek ⌦ teljesülését ⌫ ~~megkövetelik~~ követelik meg:

(a) az információ az első albekezdésben említett feladat ellátását szolgálja~~,~~;

(b) az ezzel összefüggésben kapott információra ⌦ a 44. cikk (1) bekezdésében ⌫ ~~az első bekezdésben~~ megállapított hivatali titoktartási ⌦ feltételeket kell alkalmazni ⌫ ~~feltételek vonatkoznak~~,

(c) amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az nem továbbítható a szóban forgó tájékoztatást átadó illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül, és e hozzájárulás esetén is kizárólag abból a célból lehet továbbítani ezeket az információkat, amelyekhez az említett hatóságok hozzájárulásukat adták.

Amennyiben egy tagállamban az első albekezdésben említett hatóságok vagy szervek felderítési vagy nyomozási feladataikat olyan személyek segítségével végzik, akiket különleges szakértelmükre tekintettel ebből a célból bíztak meg, és nem közszolgálati alkalmazottak, az első albekezdésben biztosított információcsere lehetősége rájuk is vonatkoztatható a második albekezdésben ⌦ meghatározott ⌫ ~~kikötött~~ feltételek mellett.

A ~~második albekezdés~~ harmadik ~~francia bekezdésének~~ ⌦ albekezdés ⌫ végrehajtása érdekében az első albekezdésben említett hatóságok vagy szervek közlik az információt továbbító illetékes hatóságokkal azoknak a személyeknek a nevét és pontos feladatkörét, akiknek az információt meg kell küldeni.

A tagállamok közlik a Bizottsággal és a többi tagállammal azoknak a hatóságoknak vagy szerveknek a nevét, amelyek e ⌦ cikk ⌫ ~~bekezdés~~ értelmében információt kaphatnak.

A Bizottság ~~2000. december 31-ig~~ jelentést készít az e ⌦ cikkben ⌫ ~~bekezdésben~~ szereplő rendelkezések alkalmazásáról.

⬇ 2000/12/EK 30. cikk (8) bekezdés (kiigazított szöveg)

49. cikk

~~8.~~Ez a ~~cikk~~ ⌦ szakasz ⌫ nem akadályozza az illetékes hatóságot abban, hogy ⌦ továbbítsa a feladatuk ellátását szolgáló információkat ⌫ :

(a) a központi bankoknak és más, monetáris hatósági minőségükben hasonló feladatokat ellátó szerveknek~~,~~;

(b) indokolt esetben egyéb, a fizetési rendszerek felügyeletéért felelős állami hatóságoknak.~~,~~

~~továbbítsa a feladatuk ellátását szolgáló információkat, és~~ N~~n~~em gátolhatja meg az ilyen hatóságokat vagy szerveket ~~sem~~ abban, hogy közöljék az illetékes hatóságokkal az ilyen

jellegű információkat, minthogy azokra szükségük lehet a ⌦ 45. cikk ⌫ ~~(4) bekezdés~~ céljaiból.

Az így megkapott információkra ~~az e cikkben~~ ⌦ a 44. cikk (1) bekezdésében ⌫ ~~megállapított~~ ⌦ meghatározott ⌫ hivatali titoktartási feltételek vonatkoznak.

↓ 2000/12/EK 30. cikk (9) bekezdés 1. és 2. albekezdés (kiigazított szöveg)

50. cikk

~~9. Azonkívül, az (1) és (4) bekezdésben~~ ⌦ A 44. cikk (1) bekezdésében és a 45. cikkben ⌫ említett rendelkezések ellenére, jogszabályban megállapított rendelkezések alapján a tagállamok engedélyezhetik bizonyos adatok továbbítását a központi kormányzat apparátusának más hivatali szervei felé, amelyek a hitelintézetek, pénzügyi vállalkozások, befektetési szolgáltatások és biztosítóintézetek felügyeletének jogi szabályozásáért felelősek, továbbá az ilyen szervek nevében eljáró felügyelőknek.

Az ilyen információkat azonban csak abban az esetben lehet továbbítani, ha eme prudenciális ellenőrzés miatt erre szükség van.

↓ 2000/12/EK 30. cikk (9) bekezdés harmadik albekezdése (kiigazított szöveg)

51. cikk

~~Mindazonáltal~~ ~~a~~A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy a ⌦ 44. cikk (2) bekezdése és a 47. cikk ⌫ ~~(2) és (5) bekezdés~~ alapján kapott információkat, valamint a ~~29.~~ ⌦ 43. ⌫ cikk (1) és (2) bekezdésében említett helyszíni ellenőrzés útján nyert ⌦ információkat ⌫ ~~adatokat~~ az e cikkben említett esetekben nem lehet továbbadni, csak az információt átadó illetékes hatóságok, valamint a helyszíni ellenőrzés helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak kifejezett hozzájárulásával.

↓ 2000/12/EK 30. cikk (10) bekezdés (kiigazított szöveg)

52. cikk

~~10.~~⌦ ⌫E ~~cikk~~ ⌦ szakasz ⌫ nem akadályozza ⌦ a tagállamok illetékes hatóságait ⌫ ~~az illetékes hatóságokat~~ abban, hogy ⌦ a 44-46. cikkekben ⌫ ~~az (1) és (4) bekezdésben~~ említett információt egy olyan elszámolóházzal vagy a nemzeti jogszabályok által elismert hasonló szervvel közöljék, amely klíring, illetve elszámolási szolgáltatásokat nyújt tagállamaik piacainak egyikén, amennyiben úgy ítélik meg, hogy az információ közlésére szükség van e szervek megfelelő működésének biztosításához a piaci szereplők mulasztásai vagy lehetséges mulasztásai miatt. A~~a~~z ezzel összefüggésben kapott információra ⌦ a 44.

cikk (1) bekezdésében ⌫ ~~az első bekezdésben~~ megállapított hivatali titoktartási feltételeket kell alkalmazni ~~feltételek vonatkoznak~~,

A tagállamok ugyanakkor biztosítják, hogy a ⌦ 44. cikk (2) bekezdése ⌫ ~~(2) bekezdés~~ értelmében kapott információkat az e ⌦ cikkben ⌫ ~~bekezdésben~~ meghatározott körülmények között ne lehessen felfedni az adatokat kiszolgáltató illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül.

⇩új szöveg

3. SZAKASZ

AZ ÉVES ÉS ÖSSZEVONT BESZÁMOLÓK TÖRVÉNYESSÉGI ELLENŐRZÉSÉÉRT FELELŐS SZEMÉLYEK KÖTELESSÉGE

🡻 2000/12/EK 31. cikk (kiigazított szöveg)

53. cikk

~~Az éves és összevont (konszolidált) beszámolók törvényességi ellenőrzéséért felelős személyek kötelezettségei~~

1. A tagállamok legalább azt előírják, hogy~~:~~ a 84/253/EGK ⌦ nyolcadik ⌫ tanácsi irányelv[26] értelmében engedéllyel rendelkező személy, aki a hitelintézetben a 78/660/EGK ⌦ negyedik ⌫ tanácsi irányelv[27] 51. cikkében, vagy a 83/349/EGK tanácsi irányelv 37. cikkében, illetve a 85/611/EGK ⌦ tanácsi ⌫ irányelv[28] 31. cikkében meghatározott feladatot, vagy bármely más törvény által előírt feladatot végez, köteles haladéktalanul jelenteni az illetékes hatóságoknak minden olyan, ~~az intézménnyel~~ ⌦ a hitelintézettel ⌫ kapcsolatos tényt vagy döntést, amely e feladatok teljesítése során jutott tudomására,

   (a) azoknak a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek az érdemi megsértését jelentheti, amelyek megszabják az engedélyezésre vonatkozó feltételeket, vagy amelyek kifejezetten a hitelintézeti tevékenység gyakorlását szabályozzák~~; vagy~~;

   (b) befolyásolhatja a hitelintézet folyamatos működését~~; vagy~~;

   (c) a beszámoló hitelesítésének megtagadásához vagy fenntartások kifejezéséhez vezethet.~~:~~

---

[26] HL L 126., 1984.5.12., 20.o.

[27] HL L 222., 1978.8.14., 11. o. A legutóbb a 1999/60/EK irányelvvel módosított irányelv (HL L 62., 1999.6.26., 65. o.).

[28] HL L 375., 1985.12.31., 3. o. A legutóbb a 95/26/EK irányelvvel módosított irányelv (HL L 168., 1995.7.18., 7. o.).

⌦ ⌫⌦ A tagállamok legalább biztosítják, ⌫ ~~(b)~~ hogy ez a személy hasonlóképpen köteles jelenteni minden olyan tényt ⌦ vagy ⌫ ~~és~~ döntést, amely egy, az ⌦ első albekezdésben ⌫ ~~a) pontban~~ leírt feladat végzése során olyan vállalkozásnál jut tudomására, amely az ellenőrzési viszonyból eredően szoros kapcsolatban van azzal a hitelintézettel, amelyben az illető ⌦ azt ⌫ a ~~fent említett~~ munkáját végzi.

2. Az (1) bekezdésben említett tények vagy döntések jóhiszemű közlése az illetékes hatóságokkal a 84/253/EGK irányelv értelmében felhatalmazott személyek részéről nem képezi olyan adattovábbítási és közzétételi korlátozások megszegését, amelyeket szerződés vagy törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezés ír elő, és nem vonja maga után e személyek semminemű felelősségre vonását.

↓ 2000/12/EK (kiigazított szöveg)

⌦ 4. SZAKASZ AZ ILLETÉKES HATÓSÁGOK SZANKCIONÁLÁSI JOGKÖRE ÉS A BÍRÓSÁGHOZ FORDULÁS JOGA ⌫

↓ 2000/12/EK 32. cikk (kiigazított szöveg)

54. cikk

~~Az illetékes hatóságok szankcionálási jogköre~~

Az engedélyek visszavonására irányuló eljárások és a büntetőjogi rendelkezések sérelme nélkül, a tagállamok úgy rendelkeznek, hogy saját illetékes hatóságaik azokkal a hitelintézetekkel szemben vagy azoknak a hitelintézeteknek a tevékenységét ténylegesen ellenőrző személyekkel szemben, amelyek megszegik a tevékenységük felügyeletére vagy folytatására vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, olyan bírságokat szabhatnak ki, vagy olyan intézkedéseket hozhatnak, amelyek kifejezetten a feltárt jogsértések vagy azok okainak megszüntetésére irányulnak.

↓ 2000/12/EK 33. cikk

55. cikk

~~A bírósághoz fordulás joga~~

A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézettel kapcsolatos, az ezen irányelvvel összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alapján hozott határozatok esetében érvényesüljön a bírósághoz fordulás joga. Ugyanez vonatkozik azokra az esetekre, amelyekben az engedélyezési kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül nem született határozat, noha a kérelem a hatályos rendelkezéseknek megfelelően minden szükséges információt tartalmazott.

↓ 2000/28/EK1. cikk (2) bekezdés (kiigazított szöveg)

~~*33a. cikk*~~

~~A 2000/46/EK irányelv 3. cikke a hitelintézetekre vonatkozik.~~

↓ 2000/12/EK

2. FEJEZET

A PRUDENCIÁLIS FELÜGYELET GYAKORLATI ESZKÖZEI

1. SZAKASZ

SZAVATOLÓTŐKE

↓ 2000/12/EK 34. cikk (1) bekezdés (kiigazított szöveg)

56. cikk

~~**Általános elvek**~~

~~1.~~Valahányszor egy tagállam közösségi jogszabályok végrehajtása céljából törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésben egy működő hitelintézet prudenciális felügyeletére vonatkozó rendelkezést hoz, amelyben a szavatolótőke kifejezést használja vagy annak fogalmára utalást tesz, ezt a kifejezést vagy fogalmat összhangba hozza ⌦ az 57-61. cikkekben, valamint a 63-66. cikkekben ⌫ ~~a (2), (3) és (4) bekezdésben, valamint a 35-38. cikkben~~ adott meghatározással.

↓ 2000/12/EK 34. cikk (2) bekezdés 1. albekezdés (kiigazított szöveg)

57. cikk

A ⌦ 66. ⌫ ~~38.~~ cikkben megszabott korlátozások fenntartásával, a hitelintézetek nem összevont (nem konszolidált) szavatolótőkéje a következő elemekből áll:

(~~1.~~a) a 86/635/EGK irányelv 22. cikke értelmében vett tőke, amennyiben azt befizették, hozzáadva a névértéken felüli befizetéseket, ugyanakkor kizárva a kumulált elsőbbségi részvényeket;

(~~2~~b) a 86/635/EGK irányelv 23. cikke értelmében vett tartalékok és a végső eredmény felhasználásának következtében áthozott eredmény. ~~A tagállamok csak akkor engedélyezhetik az évközi nyereség beszámítását a hivatalos döntés meghozatala előtt, ha ezt a nyereséget a kimutatások auditálásáért felelős személyek ellenőrizték, és az illetékes hatóságok számára kielégítően bebizonyosodott, hogy annak összegét a 86/635/EGK irányelvben kifejtett elveknek megfelelően állapították meg, és az mentes minden előreláthatő tehertől vagy osztaléktól;~~

(~~3~~c) a 86/635/EGK irányelv 38. cikke értelmében vett általános banki kockázatok fedezetére tartalékolt források;

(~~4~~d) a 78/660/EGK irányelv 33. cikke értelmében vett átértékelési tartalékok;

(~~5~~e) a 85/635/EGK irányelv 37. cikkének (2) bekezdése értelmében vett értékhelyesbítések;

(~~6~~f) a ~~35.~~ ⊠ 63. ⊠ cikk értelmében vett egyéb tételek;

(~~7~~g) a szövetkezeti hitelintézetek tagjainak kötelezettségvállalásai és az alapként megszervezett bizonyos intézmények hitelfelvevőinek egyetemleges kötelezettségvállalásai, amint azokat a ~~36.~~ ⊠ 64. ⊠ cikk (1) bekezdése említi;

(~~8~~h) a rögzített határidős kumulált elsőbbségi részvények és alárendelt kölcsöntőke, amint azokat a ⊠ 64. ⊠ ~~36.~~ cikk (3) bekezdése említi.

A következő tételek a ⊠ 66. ⊠ ~~38.~~ cikknek megfelelően levonandók:

(~~9~~i) a hitelintézet által birtokolt saját részvények könyv szerinti értéken;

(~~10~~j) a 86/635/EGK irányelv 4. cikk (9) bekezdése („Eszközök”) értelmében vett immateriális javak;

(k~~11~~) a folyó pénzügyi év tárgyi veszteségei;

↓ 2002/87/EK 29. cikk (4) bekezdés a) pont (kiigazított szöveg)

(l~~12~~) a tőke 10%-át meghaladó részesedések más hitelintézetekben és pénzügyi vállalkozásokban;

(m~~13~~)egy hitelintézetnek a ⊠ 63. ⊠ ~~35.~~ cikkben és a ~~36.~~ ⊠ 64. ⊠ cikk (3) bekezdésében említett alárendelt követelései és eszközei olyan hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások vonatkozásában, amelyekben a hitelintézet a tőke 10%-át meghaladó mértékű egyedi részesedéssel rendelkezik;

(n~~14~~) részesedések más hitelintézetekben és pénzügyi vállalkozásokban tőkéjük 10%-ának erejéig, a ~~35.~~ ⊠ 63. ⊠ cikkben és a ~~36.~~ ⊠ 64. ⊠ cikk (3) bekezdésében említett alárendelt követelések és eszközök az ezen albekezdésben ~~12. és 13. pontjában~~ nem említett hitelintézetek és pénzügyi

vállalkozások vonatkozásában, amennyiben az ilyen részesedések, alárendelt követelések és eszközök összege meghaladja az adott hitelintézet ezen albekezdés ~~12–16.~~ ⌦ l)-p) ⌫ pontjában említett tételek levonása előtti szavatolótőkéjének 10%-át;

(o~~15~~) ~~az 1. cikk (9)~~ ⌦ A 4. cikk (10) ⌫ bekezdése szerinti olyan részesedések, amelyekkel a hitelintézet a következő társaságokban rendelkezik:

(i) a 73/239/EGK ⌦ első tanácsi ⌫ irányelv⌦ [29] ⌫ 6. cikke, a 79/267/EGK ⌦ első tanácsi ⌫ irányelv⌦ [30] ⌫ 6. cikke, illetve a 98/78/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[31] 1. cikkének b) pontja szerinti biztosítóintézetek,

(ii) a 98/78/EK irányelv 1. cikkének c) pontja szerinti viszontbiztosító intézetek,

(iii) a 98/78/EK irányelv 1. cikkének i) pontja szerinti viszontbiztosító intézetek;

(p~~16~~) a hitelintézet érdekkörébe tartozó, ~~15.~~ o) pont szerinti vállalkozások tekintetében a hitelintézet birtokában levő alábbi tételek:

(i) a 73/239/EGK irányelv 16. cikkének (3) bekezdésében említett eszközök,

(ii) a 79/267/EGK irányelv 18. cikkének (3) bekezdésében említett eszközök.

⇩új szöveg

(q) Olyan hitelintézeteknél, amelyek a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 3. szakasz 2. alszakasza szerint határozzák meg, a VII. melléklet 1. részének 34. bekezdése szerinti számításból eredő negatív összegek és a VII. melléklet 1. részének 30. és 31. bekezdésével összhangban számított várható veszteség összegei;

(r) Azon értékpapírosítási pozícióknak a IX. melléklet 4. része szerint számított kitettségi összege, amelyek az IX. melléklet 4. része szerint 1250 %-ban részesülnek.

⇩ 2000/12/EK 34. cikk (2) bekezdés utolsó mondat (kiigazított szöveg) (új szöveg) ⇨ új szöveg

A ⌦ b) pont alkalmazásában a ⌫ tagállamok csak akkor engedélyezhetik az évközi nyereség beszámítását a hivatalos döntés meghozatala előtt, ha ezt a nyereséget a kimutatások auditálásáért felelős személyek ellenőrizték, és az illetékes hatóságok számára kielégítően bebizonyosodott, hogy annak összegét a 86/635/EGK

---

29 ⌦ HL L 228., 1973.8.16., 3. o ⌫.
30 ⌦ HL L 63., 1979.3.13., 1. o ⌫.
31 HL L 330., 1998.5.12., 1.o.

irányelvben kifejtett elveknek megfelelően állapították meg, és az mentes minden előrelátható tehertől vagy osztaléktól~~.~~.

⇨ Abban az esetben, amikor a hitelintézet az értékpapírosítás kezdeményezője, az értékpapírosított eszközökből származó jövőbeni jövedelem tőkésítéséből származó és az értékpapírosítás pozícióinak hitelminőségét javító nettó nyereségek nem képezik a (b) pontban meghatározott tétel részét. ⇦

↓ 2002/87/EK 29. cikk (4) bekezdés b) pont (kiigazított szöveg)

58. cikk

Ahol egy másik hitelintézetben, pénzügyi vállalkozásban, biztosítóintézetben, illetve viszontbiztosító intézetben vagy biztosítási holdingtársaságban lévő részesedések az érintett vállalkozás szervezeti átalakítását vagy életben tartását szolgáló pénzügyi támogatás céljából ideiglenesen vannak a hitelintézet tulajdonában, az illetékes hatóság eltekinthet az ⌦ l)-p) ⌫ ~~12–16.~~ pontban a levonásra vonatkozóan említett rendelkezések alkalmazásától.

59. cikk

Az ~~15. és a 16.~~ ⌦ o)-p) ⌫ pontban említett tételek levonásának alternatívájaként a tagállamok engedélyezhetik hitelintézeteik részére a 2002/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott 1., 2., illetve 3. módszer megfelelő alkalmazását. Az 1. módszer (Számviteli konszolidáció) csak ~~abban az esetben~~ ⌦ akkor ⌫ alkalmazható, ha az illetékes hatóság meggyőződött a konszolidáció hatálya alá vont vállalkozások integrált irányításának és belső ellenőrzésének színvonaláról. A kiválasztott módszert az idők folyamán következetesen kell alkalmazni.

60. cikk

A tagállamok rendelkezhetnek olyan módon, hogy a szavatolótőke önállóan történő számítása során a ~~3. fejezettel~~ ⌦ 4. fejezet, 1. szakaszával ⌫ összhangban összevont felügyelet, illetve a 2002/87/EK irányelvvel összhangban kiegészítő felügyelet hatálya alá vont hitelintézeteknek nem kell levonniuk az ~~12–16.~~ ⌦ l)-p) ⌫ pontban említett, a hitelintézet által összevont, illetve kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozó hitelintézetekben, pénzügyi vállalkozásokban, biztosítóintézetekben, illetve viszontbiztosító intézetekben vagy biztosítási holdingtársaságokban birtokolt tételeket.

Ezt a rendelkezést a közösség jogszabályokkal összehangolt valamennyi prudenciális szabályra alkalmazni kell.

↓ 2000/12/EK 34. cikk (3) bekezdés (kiigazított szöveg)

61. cikk

~~3.~~A szavatolótőke fogalma, úgy, ahogyan az az ~~(2) bekezdés 1.-8.~~ ⌦ 57. cikk a)-h) ⌫ pontjában meghatározásra került a tőkeelemek számának és az összegeknek a maximumát testesíti meg. Ezen elemek használata és alacsonyabb követelmények megállapítása, illetve, hogy ~~a (2) bekezdés 9.-13.~~ ⌦ az 57. cikk i)-r) ⌫ pontjában felsoroltakon kívül más elemek elhagyását is előírják-e, a tagállamok saját mérlegelésére van bízva. ~~A tagállamok mindazonáltal kötelesek fokozott konvergenciára törekedni a szavatolótőke fogalmának közös meghatározása érdekében.~~

~~Ebből a célból a Bizottság legkésőbb 1996. január 1-jéig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e cikk és a 35.-39. cikk alkalmazásáról, amelyhez adott esetben mellékelni kell az általa szükségesnek tartott módosítási javaslatokat. A Szerződés 251. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően, és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal való konzultációt követően az Európai Parlament és a Tanács legkésőbb 1998. január 1-jéig megvizsgálja a szavatolótőke meghatározását, abból a célból, hogy lehetővé váljon a közös meghatározás egységes alkalmazása.~~

↓ 2000/12/EK 34. cikk (4) bekezdés (kiigazított szöveg)

~~4.A (2) bekezdés 1.-5.~~ ⌦ Az 57.cikk a)-e) ⌫ pontjában felsorolt elemeknek a hitelintézet számára korlátlanul és azonnal hozzáférhetőnek kell lenniük, hogy rendelkezésére álljanak a kockázatok vagy veszteségek fedezéséhez, amint ezek felmerülnek. Az összeg a kiszámítás időpontjában nem tartalmazhat előre látható adókat, vagy pedig megfelelően ki kell azt igazítani, amennyiben a szóban forgó adók csökkentik az összeget, amelynek erejéig ezeket az elemeket a kockázatok vagy veszteségek fedezésére fel lehet használni.

⇩ új szöveg

62. cikk

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a szavatolótőke közös meghatározása tekintetében elért előrelépéseikről. E jelentések alapján a Bizottság, amennyiben megfelelő, legkésőbb 2009. január 1-jéig javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e cikk és a 35-39. cikkek módosítására irányuló javaslatát.

↓ 2000/12/EK 35. cikk (kiigazított szöveg)

63. cikk

~~Egyéb tőkeelemek~~

1. A szavatolótőke valamely tagállam által használt fogalma tartalmazhat egyéb elemeket is, feltéve, hogy azok jogi vagy számviteli megnevezésüktől függetlenül rendelkeznek a következő jellemzőkkel:

(a) a hitelintézet számára szabadon rendelkezésére állnak a szokásos banki kockázatok fedezése céljából, amennyiben a bevétel vagy a tőke veszteségeit még nem határozták meg;

(b) meglétük kiderül a belső számviteli nyilvántartásokból;

(c) összegüket a hitelintézet vezetősége határozza meg, független könyvvizsgálók hitelesítik, az illetékes hatóságok előtt ismert és felügyeletük alá tartozik.

2. A határozatlan futamidejű értékpapírokat és más eszközöket, amelyek megfelelnek a következő feltételeknek, szintén el lehet ismerni egyéb tőkeelemként:

(a) nem fizethetők vissza a bemutató kezdeményezésére, vagy az illetékes hatóság előzetes egyetértése nélkül;

(b) az adósság-megállapodásnak biztosítania kell a hitelintézet számára azt a lehetőséget, hogy elhalaszthassa az adósságra vonatkozó kamat megfizetését;

(c) a kölcsönt nyújtó követeléseit a hitelintézettel szemben teljes egészében alá kell rendelni az összes nem alárendelt hitelező követeléseinek;

(d) az értékpapírok kibocsátást szabályozó okiratoknak biztosítaniuk kell, hogy az adósság és a kifizetetlen kamat kiegyenlítse a veszteségeket, úgy, hogy közben a hitelintézet folytatni tudja működését;

(e) csak a teljes egészében befizetett összegek vehetők figyelembe.

Mindehhez hozzá lehet számítani az olyan kumulált elsőbbségi részvényeket, amelyeket a ~~34.~~ ⌦ 57. ⌫ cikk (2) bekezdésének ⌦ h) ⌫ ~~8.~~ pontja nem említ meg.

⇩ új szöveg

3. A kockázattal súlyozott kitettségértéket a 3. szakasz 2. alszakasza szerint számító hitelintézetekre vonatkozóan a VII. melléklet 1. részének 34. bekezdése szerinti számításból eredő pozitív összegek, a 2. alszakasz szerint számított kockázattal súlyozott kitettségérték akár 0,6 %-áig elfogadhatók egyéb tételként. E hitelintézetek tekintetében a VII. melléklet 3. szakasza 1. részének 34. bekezdésében említett számítás értékhelyesbítései és rendelkezései, valamint az 57. cikk e) pontjában említett kitettségekkel kapcsolatos értékhelyesbítések és rendelkezések csak e rendelkezéssel összhangban képezik a szavatolótőke részét. E célokból a kockázattal súlyozott kitettségértékek nem tartalmazzák azokat az összegeket, amelyeket értékpapírosítási pozícióknál 1250 %-os kockázati súllyal határoznak meg.

↓ 2000/12/EK 36. cikk (kiigazított szöveg)

64. cikk

~~A szavatolótőkére vonatkozó egyéb rendelkezések~~

1. Az ⊠ 57. cikk g) ⊠ ~~34. cikk (2) bekezdésének 7.~~ pontjában említett szövetkezeti formában létesített hitelintézetek tagjainak kötelezettségei magukban foglalják a szövetkezetek lehívatlan tőkéjét; továbbá a szóban forgó szövetkezetek tagjainak törvényes kötelezettségét, miszerint pótlólagos vissza nem térítendő befizetéseket kell teljesíteniük, ha a hitelintézetnek vesztesége keletkezik, és lehetővé kell tenni, hogy ebben az esetben e befizetéseket késedelem nélkül követelni lehessen.

   Alapként megszervezett hitelintézetek esetében a kölcsönt felvevők egyetemleges kötelezettségvállalásai ugyanúgy kezelendők, mint az előző tételek.

   Minden ilyen tétel szerepeltethető a szavatolótőke elemei között, amennyiben azok a nemzeti jogszabályok alapján az ebbe a kategóriába tartozó intézmények szavatolótőkéjébe beszámítanak.

2. A tagállamok nem szerepeltetik az állami hitelintézetek szavatolótőkéjének elemei között azokat a garanciákat, amelyeket ők maguk, vagy helyi hatóságaik nyújtanak ezeknek az intézményeknek.

3. A tagállamok vagy az illetékes hatóságok a ~~34.~~ ⊠ 57. ⊠ cikk ~~(2) bekezdésének 8.~~ ⊠ h) ⊠ pontjában említett rögzített határidős kumulált elsőbbségi részvényeket és az ugyanott említett alárendelt kölcsöntőkét beszámíthatják a szavatolótőkébe, ha fennálló kötelező erejű megállapodások alapján a hitelintézet csődje vagy felszámolása esetén ezek sorrendben az összes többi hitelező követelése után következnek és nem törleszthetők mindaddig, ameddig az összes egyéb, abban az időpontban fennálló adósságot nem rendezték.

   Az alárendelt kölcsöntőkének a következő pótlólagos kritériumoknak ~~is~~ meg kell felelnie:

   (a) kizárólag a teljesen befizetett pénzeszközök vehetők figyelembe;

   (b) az érintett kölcsönöknek legalább ötéves eredeti futamidejűeknek kell lenniük, amelynek leteltével azok visszafizethetők~~; ha az adósság lejárati ideje nincs rögzítve, csak ötéves felmondási idő kikötésével lehet visszafizetni, kivéve, ha a kölcsönöket már nem tekintik a szavatolótőke elemeinek, vagy ha az illetékes hatóságok előzetes hozzájárulása kifejezetten szükséges az idő előtti visszafizetéshez. Az illetékes hatóságok engedélyt adhatnak az ilyen kölcsönök idő előtti visszafizetésére, feltéve, hogy a kérés a kibocsátó kezdeményezésére történik és a szóban forgó hitelintézet szolvenciáját nem veszélyezteti;~~

   (c) legalább a visszafizetés időpontját megelőző utolsó öt évben fokozatosan csökkenteni kell azt a mértéket, amelynek erejéig a szavatolótőkébe beszámíthatók;

(d) a kölcsönmegállapodás nem tartalmazhat semminemű olyan záradékot, amelynek értelmében meghatározott körülmények között – kivéve a hitelintézet felszámolását – az adósság a kikötött törlesztési időpontot megelőzően visszafizetendővé válik.

↓2000/12/EK 36. cikk (3) bekezdés b) pont az első 19 szó nélkül
⇨ új szöveg

⇨ a második albekezdés b) pontjának alkalmazásában, ⇦ ha az adósság lejárati ideje nincs rögzítve, csak ötéves felmondási idő kikötésével lehet visszafizetni, kivéve, ha a kölcsönöket már nem tekintik a szavatolótőke elemeinek, vagy ha az illetékes hatóságok előzetes hozzájárulása kifejezetten szükséges az idő előtti visszafizetéshez. Az illetékes hatóságok engedélyt adhatnak az ilyen kölcsönök idő előtti visszafizetésére, feltéve, hogy a kérés a kibocsátó kezdeményezésére történik és a szóban forgó hitelintézet szolvenciáját nem veszélyezteti;

⇩új szöveg

4. A hitelintézeteknek nem kell bevonniuk a szavatolótőkébe sem az amortizált költségen mért pénzügyi eszközökből származó készpénzfedezeti ügyletek nyereségeihez vagy veszteségeihez kapcsolódó valós értékelés miatt tartalékokat, sem pedig azokat a valós értéken mért kötelezettségeikből származó nyereségeket vagy veszteségeket, amelyek a hitelintézet saját hitelképességében beállt változásokra vezethetők vissza.

↓ 2000/12/EK 37. cikk (kiigazított szöveg)

65. cikk

~~A szavatolótőke összevont (konszolidált) alapon történő kiszámítása~~

1. Amennyiben a számítást összevont (konszolidált) alapon kell elvégezni, az ⌦ 57. ⌫ ~~34.~~ cikk (2) bekezdésében felsorolt tételekkel kapcsolatos összevont összegeket ~~az 52.-56. cikkben~~ ⌦ a 4. fejezet 1. szakaszában ⌫ megállapított szabályoknak megfelelően kell felhasználni. Ezen túlmenően, a szavatolótőke kiszámítása során a következőket lehet – ha azok követelés („negatív”) tételek – összevont (konszolidált) tartalékoknak tekinteni:

(a) a 83/349/EGK irányelv 21. cikkének értelmében vett minden kisebbségi érdekeltséget, amennyiben a teljes összevonás (globális integráció) módszerét alkalmazták,

(b) a 83/349/EGK irányelv 19., 30. és 31. cikke értelmében vett első összevonási különbözetet,

(c) a konszolidált tartalékokban feltüntetett átváltási különbözetet, a 86/635/EGK irányelv 39. cikke (6) bekezdésének megfelelően,

(d) minden olyan különbözetet, amely bizonyos részesedést biztosító érdekeltségeknek a 83/349/EGK irányelv 33. cikkében leírt módszernek megfelelően történő beszámításából ered.

2. ~~Ha a fenti tételek adósság („pozitív") tételek, azokat az összevont szavatolótőke kiszámítása során le kell vonni.~~ ⌦ Ha az (1) bekezdés a)-d) pontjaiban említett tételek adósság („pozitív") tételek, azok az összevont szavatolótőke kiszámítása során levonásra kerülnek. ⌫

↓ 2000/12/EK 38. cikk (1) bekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

66. cikk

~~Levonások és határértékek~~

1. ~~A 34. cikk (2) bekezdésének 4.-8.~~ ⌦ Az 57. cikk d)-h) ⌫ pontjában említett tőkeelemekre a következő határértékek vonatkoznak:

(a) A ~~4.-8.~~ ⌦ d)-h) ⌫ pontban szereplő elemek teljes összege nem haladhatja meg az ~~1., 2. és 3.~~ ⌦ a) és b) és c) ⌫ pont elemei összege és az ~~9., 10. és 11.~~ ⌦ i)-k) ⌫ pont elemei összege különbözetének 100%-át, ⇨ valamint a q) tételben szereplő összeg 50 %-át ⇦ ;

(b) a ⌦ g)-h) ⌫ ~~7. és 8.~~ pontban szereplő elemek teljes összege nem haladhatja meg az ~~1., 2. és 3.~~ ⌦ a) és b) és c) ⌫ pont elemei összege és az ⌦ i)-k) ⌫ ~~9., 10. és 11.~~ pont elemei összege különbözetének 50%-át, ⇨valamint a q) tételben szereplő összeg 50 %-át ⇦ ;

(c) az l) ⌦ -q) ⌫ ~~12. és 13.~~ pontban szereplő elemek összege levonandó az elemek teljes összegéből.

⇩új szöveg

2. Az 57. cikk r) pontjában említett tételeket le kell vonni a cikk a)-h) pontjaiban meghatározott tételek teljes összegéből, hacsak a hitelintézet az előbbi tételeket be nem vonja a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításába a 75. cikk alkalmazásában a IX. melléklet 4. részének meghatározása szerint.

↓ 2000/12/EK 38. cikk (2) bekezdés

~~2~~3. Az illetékes hatóságok átmeneti és kivételes körülmények között engedélyezhetik a hitelintézeteknek, hogy az (1) bekezdésben megállapított határértékeket túllépjék.

↓ 2000/12/EK 39. cikk (kiigazított szöveg)

67. cikk

~~**Bizonyítás az illetékes hatóságok előtt**~~

~~A 34. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében, valamint a 35.-38. cikkben~~ ⌦ Az ebben a szakaszban ⌫ megállapított feltételek teljesítését az illetékes hatóságokat kielégítő módon kell bizonyítani.

⇩új szöveg

2. SZAKASZ

KOCKÁZAT ELLENI VÉDELEM

1. ALSZAKASZ – ALKALMAZÁSI FOKOZATOK

68. cikk

1. A hitelintézeteknek egyéni alapon meg kell felelniük a 22. és 75. cikkekben és az 5. szakaszban megállapított kötelezettségeknek.

2. Minden hitelintézetnek, amely se nem leányvállalat, se nem anyavállalat abban a tagállamban, ahol engedélyezték és felügyelik, és minden hitelintézetnek, amelyet nem vontak be a 73. cikk szerinti konszolidációba, egyéni alapon meg kell felelnie a 120. és 123. cikkekben megállapított kötelezettségeknek.

3. Minden hitelintézetnek, amely se nem leányvállalat, se nem anyavállalat, és minden hitelintézetnek, amelyet nem vontak be a 73. cikk szerinti konszolidációba, egyéni alapon meg kell felelnie az 5. fejezetben megállapított kötelezettségeknek.

69. cikk

1. A tagállamok választhatják, hogy nem alkalmazzák a 68. cikk (1) bekezdését hitelintézetek leányvállalataira akkor, ha mind a leányvállalatot, mind a hitelintézetet az érintett tagállam engedélyezte és felügyeli, és a leányvállalat annak a hitelintézetnek az összevont alapú felügyelete alatt áll, amely az anyavállalat, és a következő feltételek mindegyike teljesül, a szavatolótőkének az anyavállalat és a leányvállalatok közötti megfelelő elosztásának biztosítása érdekében:

   (a) nincsen jelenlegi vagy tervezett fizikai vagy jogi akadálya a szavatolótőke azonnali transzferálásának vagy a kötelezettségek anyavállalat általi visszafizetésének;

(b) az anyavállalat korlátlanul, kifejezetten és visszavonhatatlanul köteles a szavatolótőkét leányvállalatára átruházni, illetve annak kötelezettségeit kiegyenlíteni, vagy a leányvállalatok által okozott kockázatok elhanyagolhatók;

(c) az anyavállalat kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési folyamatai lefedik a leányvállalatot;

(d) az anyavállalatnak joga van arra, hogy kinevezze vagy eltávolítsa a leányvállalat irányító testülete tagjainak többségét.

2. A tagállamok élhetnek az (1) bekezdésben meghatározott lehetőséggel, ha az anyavállalat ugyanabban a tagállamban felállított pénzügyi holdingtársaság, mint a hitelintézet, feltéve hogy a hitelintézetekre vonatkozó ugyanazon felügyelet alá tartozik, különösen a 71. cikk (1) bekezdésében megállapított sztenderdek tekintetében.

70. cikk

Az illetékes hatóságok egyedi alapon engedélyezhetik egy tagállami hitelintézet anyavállalatai számára, hogy a 68. cikk (1) bekezdése szerinti számításaikba bevonják a Közösség területén működő leányvállalataikat, amennyiben teljesülnek a 69. cikk (1) bekezdésének a), c) és d) pontjaiban említett feltételek és a leányvállalatnak az anyavállalattal szembeni jelentős kitettségei és jelentős kötelezettségei a tagállamon belül jelennek meg.

71. cikk

1. A 68-70. cikkek sérelme nélkül a tagállami hitelintézet anyavállalatoknak a 133. cikkben előírt módon és mértékig meg kell felelniük a 75., a 120., a 123. cikkben és az 5. szakaszban meghatározott kötelezettségeknek összevont alapú pénzügyi helyzetük tekintetében.

2. A 68-70. cikkek sérelme nélkül a tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat által irányított hitelintézeteknek a 133. cikkben előírt módon és mértékig meg kell felelniük a 75., a 120., a 123. cikkben és az 5. szakaszban meghatározott kötelezettségeknek az adott pénzügyi holdingtársaság összevont alapú pénzügyi helyzete alapján.

Ha egy tagállamban egynél több hitelintézetet irányít egy pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, az első albekezdést csak arra a hitelintézetre kell alkalmazni, amelyre az összevont alapú felügyelet vonatkozik, összhangban a 125. és 126. cikkel.

72. cikk

1. Az EU-szintű hitelintézet anyavállalatoknak meg kell felelniük az 5. fejezetben meghatározott kötelezettségeknek összevont pénzügyi helyzetük viszonylatában.

Mindazonáltal jelentős leányvállalataik tekintetében egyéni, vagy szubkonszolidált alapon a XII. melléklet első részének (5) bekezdésében meghatározott információkat nyilvánosságra kell hozniuk.

2. EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat által ellenőrzött hitelintézeteknek meg kell felelniük az 5. fejezetben meghatározott kötelezettségeknek az említett pénzügyi holdingtársaságnak az összevont pénzügyi helyzete tekintetében.

Mindazonáltal jelentős leányvállalataik tekintetében egyéni vagy szubkonszolidált alapon a XII. melléklet első részének (5) bekezdésében meghatározott információkat nyilvánosságra kell hozniuk.

3. A 125-131. cikkek szerinti összevont alapú felügyeletért felelős illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy csak részben, vagy egyáltalán nem alkalmazzák az (1) és (2) bekezdéseket azokra a hitelintézetekre, amelyek egy harmadik országban székhellyel rendelkező anyavállalat összevont alapú, hasonló információszolgáltatása alá tartoznak.

↓2000/12/EK 52. cikk (3) bekezdés (kiigazított szöveg)

73. cikk

~~(6)~~(1) A tagállamok vagy a~~z~~ ~~53.~~ ⌦ 125-131. ⌫ cikk értelmében az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságok a ⌦ következő ⌫ ~~alább felsorolt~~ esetekben meghatározhatják, hogy mely hitelintézetet, pénzügyi intézményt vagy kiegészítő ~~banki~~ szolgáltatásokat végző vállalkozást, amely leányvállalat, vagy amelyben részesedéssel rendelkeznek, nem kell a konszolidációba bevonni:

(a) amennyiben ~~ha~~ az ⌦ érintett ⌫ vállalkozás~~, amelyet be kellene vonni,~~ olyan harmadik országban helyezkedik el, ahol jogi akadályai vannak a szükséges információk átadásának~~;~~;

(b) amennyiben ~~ha~~ az illetékes hatóságok álláspontja szerint az ⌦ érintett ⌫ intézmény~~; amelyet be kellene vonni,~~ a hitelintézetek ellenőrzése szempontjából csak elhanyagolható jelentőséggel bír, és ⌦ bármely esetben ⌫ ~~minden esetben~~, ha az ⌦ érintett ⌫ ~~bevonandó~~ intézmény mérlegfőösszege alacsonyabb, mint a következő két összeg közül a kisebb:

(i) 10 millió euró;

(ii) ~~vagy~~az anyavállalat, illetve a részesedést birtokló intézmény mérlegfőösszegének 1 %-a.

~~Ha több vállalkozás is megfelel a fenti szempontoknak, ezeket akkor is be kell vonni a konszolidációba, amennyiben együttesen nem mellőzhető a jelentőségük a fent említett célkitűzések szempontjából, vagy~~

(c) amennyiben ~~ha~~ az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságok álláspontja szerint az ⌦ érintett ⌫ ~~beszámítandó~~ intézmény pénzügyi helyzetének konszolidációja a hitelintézetekre vonatkozó felügyelet célkitűzései szempontjából nem lenne helyénvaló, vagy félrevezető lenne.

↓2000/12/EK 52. cikk (3) bekezdés 2. francia bekezdés, utolsó mondat (kiigazított szöveg)

Ha ⌦ az első albekezdés b) pontjában említett esetekben ⌫ több intézet teljesíti az ⌦ ott felsorolt ⌫ fenti ismérveket, akkor azokat be kell vonni a konszolidációba, amennyiben azok együttesen nem elhanyagolható jelentőséggel bírnak a ~~fent említett~~ meghatározott célkitűzések szempontjából~~, vagy~~.

⇩ új szöveg

(2) Az illetékes hatóságok előírják a leányvállalat hitelintézeteknek a 75., 120., 123. cikkben és az 5. szakaszban megállapított követelmények szubkonszolidált alapon való alkalmazását, amennyiben ezeknek a hitelintézeteknek, vagy az anyavállalatnak – amennyiben az pénzügyi holdingtársaság – egy harmadik országban olyan leányvállalata van, amely a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének (5) bekezdésében megállapított hitelintézet, pénzügyi intézmény vagy vagyonkezelő vállalat, vagy amennyiben részesedéssel rendelkeznek ilyen intézményben.

(3) Az illetékes hatóságok megkövetelik az ezen irányelv hatálya alá tartozó anyavállalatoktól és leányvállalatoktól, hogy összevont vagy szubkonszolidált alapon teljesítsék a 22. cikkben megállapított kötelezettségeket, hogy biztosítsák rendszereik, folyamataik, valamint mechanizmusaik következetességét és megfelelő integráltságát, valamint a felügyelet szempontjából releváns adatok és információk bemutathatóságát.

2. ALSZAKASZ – A KÖVETELMÉNYEK KISZÁMÍTÁSA

74. cikk

(1) Amennyiben nincsen más rendelkezés, úgy az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését azon számviteli renddel összhangban kell elvégezni, amely az 1606/2002/EK rendelet és a 86/635/EGK irányelv alapján a hitelintézetre vonatkozik.

(2) A 68–72. cikkben megállapított követelményektől eltérve az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a számításokat évente legalább kétszer elvégzik annak ellenőrzésére, hogy a hitelintézetek megfelelnek-e a 75. cikkben megállapított kötelezettségeknek.

A számításokat vagy maguk a hitelintézetek végzik, amely esetben közlik az illetékes hatóságokkal az eredményeket és bármely szükséges részadatot, vagy az illetékes hatóságok, a hitelintézetek által szolgáltatott adatok felhasználásával.

3. ALSZAKASZ – A SZAVATOLÓTŐKE MINIMUMSZINTJE

75. cikk

A 136. cikk sérelme nélkül a tagállamok megkövetelik a hitelintézetektől, hogy mindenkor akkora összegű szavatolótőkével rendelkezzenek, amely eléri legalább a következő tőkekövetelmények összegét:

a) a hitelkockázat és a behajtható összegre vonatkozó kockázat esetén az összes üzleti tevékenységük tekintetében – kivéve a kereskedési könyv szerinti üzleti tevékenységüket és a lekötött eszközeiket, amennyiben azokat [a 93/6/EGK irányelv 13. cikke (2) bekezdésének d) pontja] alapján levonták a szavatolótőkéből – a kockázattal súlyozott kitettségérték 8 százaléka, a 3. szakasszal összhangban történő számítással;

b) a kereskedési könyv szerinti üzleti tevékenységük tekintetében a pozíciókockázat, a teljesítési, a partnerkockázat és – amennyiben a 111–117. cikkben megállapított határértékeket meg lehet haladni – az e határértékeket meghaladó nagykockázatvállalások esetén a [93/6/EGK irányelv V. fejezetének 4. szakaszával] összhangban meghatározott tőkekövetelmények;

c) valamennyi üzleti tevékenységük tekintetében a devizaárfolyam-kockázat és az árukockázat esetén a [93/6/EGK irányelv 18. cikkével] összhangban meghatározott tőkekövetelmények;

d) valamennyi üzleti tevékenységük tekintetében a működési kockázat esetén a 4. szakasszal összhangban meghatározott tőkekövetelmények.

↓ 2000/12/EK (új szöveg)

~~**2. SZAKASZ**~~

~~**SZOLVENCIAMUTATÓ**~~

~~*40. cikk*~~

~~**Általános elvek**~~

~~(1) A szolvenciamutató a 41. cikkben meghatározott szavatolótőkét az összes eszköz és mérlegen kívüli tétel arányaként, a 42. cikknek megfelelően kockázattal korrigált módon fejezi ki.~~

~~(2) Azoknak a hitelintézeteknek a szolvenciamutatóit, amelyek a 83/349/EGK irányelv 1. cikke értelmében nem anyavállalatok, és nem leányvállalatai ilyen vállalkozásoknak, egyedi alapon kell kiszámítani.~~

(3) Azoknak a hitelintézeteknek a szolvenciamutatóit, amelyek anyavállalatok, az ebben az irányelvben és a 86/635/EGK irányelvben megállapított módszerek szerint összevont (konszolidált) formában kell kiszámítani.

(4) A hitelintézetnek minősülő anyavállalat engedélyezéséért és felügyeletéért felelős illetékes hatóságok előírhatják részben összevont (szubkonszolidált) vagy nem összevont mutató kiszámítását is a fenti anyavállalat és annak bármely olyan leányvállalata vonatkozásában, amely engedélyezési és felügyeleti hatáskörébe tartozik. Amennyiben a bankcsoporton belüli kielégítő tőkeallokáció ilyen megfigyelését nem valósítják meg, más intézkedéseket kell foganatosítani a cél elérése érdekében.

(5) A (2), (3) és (4) bekezdésben, valamint az 52. cikk (8) és (9) bekezdésében foglalt követelményeknek a hitelintézetek részéről történő teljesítésének sérelme nélkül az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a mutatókat legalább évente kétszer kiszámítsák, vagy maguk a hitelintézetek, amelyek az eredményeket és az összes szükséges részadatot közlik az illetékes hatóságokkal, vagy az illetékes hatóságok, a hitelintézetek által szolgáltatott adatok felhasználásával.

(6) Az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelésére a 86/635/EGK irányelvnek megfelelően kerül sor.

41. cikk

A számláló: szavatolótőke

Az ezen irányelvben meghatározott szavatolótőke képezi a szolvenciamutató számlálóját.

42. cikk

A nevező: a kockázattal korrigált eszközök és mérlegen kívüli tételek

(1) Az eszközök tételeihez a hitelkockázat százalékos súlyozással kifejezett fokozatait kell rendelni a 43. és 44., valamint kivételes esetekben a 45., 62. és 63. cikk szerint. Az egyes eszközök mérleg szerinti értékét ezután meg kell szorozni a megfelelő súllyal, a kockázattal korrigált érték előállítása céljából.

(2) A II. mellékletben felsorolt mérlegen kívüli tételek esetében kétlépcsős számítást kell alkalmazni a 43. cikk (2) bekezdésében előírt módon.

(3) A 43. cikk (3) bekezdésében említett mérlegen kívüli tételek esetében a pótlólagos szerződések lehetséges költségeit, a szerződő fél nem teljesítésének esetére, a III. mellékletben meghatározott két módszer valamelyikével kell kiszámítani. A kockázattal korrigált értékek előállításához ezeket a költségeket meg kell szorozni a 43. cikk (1) bekezdésének a szerződéses félre vonatkozó megfelelő súlyozásával, az ott meghatározott 100 %-os súly kivételével, amelyet 50 %-os súllyal kell helyettesíteni.

(4) A (2) és (3) bekezdésben említett eszközök és mérlegen kívüli tételek kockázattal korrigált értékeinek végösszege képezi a szolvenciamutató nevezőjét.

43. cikk

Kockázati súlyozás

(1) A különböző eszközkategóriákra a következő súlyozásokat kell alkalmazni, jóllehet az illetékes hatóságok saját belátásuk szerint magasabb súlyokat is megállapíthatnak:

a) Zéró súlyozás

(1) készpénzállomány és az azzal egyenértékűnek minősülő tételek;

(2) az "A" zónába tartozó központi kormányokkal és központi bankokkal szemben fennálló követeléseket megtestesítő eszköztételek;

(3) az Európai Közösségekkel szemben fennálló követeléseket megtestesítő eszköztételek;

(4) olyan követeléseket képviselő eszköztételek, amelyekre az "A" zónába tartozó központi kormányok és központi bankok, illetve az Európai Közösségek kifejezett garanciavállalása vonatkozik;

(5) a "B" zónába tartozó központi kormányokkal és központi bankokkal szemben fennálló, a hitelfelvevők nemzeti valutájában denominált és fizetett követeléseket megtestesítő eszköztételek;

(6) a garanciát vállaló és a hitelfelvevő közös nemzeti valutájában denominált és fizetett követeléseket megtestesítő eszköztételek, amelyekre a "B" zónába tartozó központi kormányok és központi bankok kifejezett garanciavállalása vonatkozik;

(7) olyan eszköztételek, amelyeket az illetékes hatóságok számára kielégítő módon fedeznek az "A" zónába tartozó központi kormányok vagy központi bankok értékpapírjaiból, vagy az Európai Közösségek által kibocsátott értékpapírokból álló biztosítékok, vagy amelyeket a hitelező intézménynél elhelyezett készpénzletét, vagy ez utóbbi által kiadott letéti igazolások, illetve az ennél elhelyezett hasonló eszközök biztosítanak;

b) 20 %-os súlyozás

(1) az Európai Beruházási Bankkal (EBB) szembeni követeléseket képviselő eszköztételek;

(2) multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni követeléseket megtestesítő eszköztételek;

(3) az EBB által kifejezetten garantált követeléseket megtestesítő eszköztételek;

(4) multilaterális fejlesztési bankok által kifejezetten garantált követeléseket képviselő eszköztételek;

(5) az "A" zónába tartozó regionális kormányokkal és helyi hatóságokkal szemben fennálló követeléseket képviselő eszköztételek, a 44. cikk figyelembevételével;

(6) – olyan követeléseket megtestesítő eszköztételek, amelyekre az "A" zónába tartozó regionális kormányok és helyi hatóságok kifejezetten garanciát vállaltak, a 44. cikk figyelembevételével;

(7) – az "A" zónabeli hitelintézetekkel szembeni követeléseket megtestesítő eszköztételek, amelyek azonban nem számítanak bele az ilyen intézmények szavatolótőkéjébe;

(8) – a "B" zónába tartozó hitelintézetekkel szemben fennálló, egyéves vagy annál rövidebb lejáratú követeléseket megtestesítő eszköztételek, az ilyen intézmények által kibocsátott olyan értékpapírok kivételével, amelyeket a szavatolótőke elemeként elismernek;

(9) – az "A" zónabeli hitelintézetek kifejezett garanciájával biztosított eszköztételek;

(10) – olyan, egyéves vagy annál rövidebb lejáratú követeléseket megtestesítő eszköztételek, amelyekre "B" zónabeli hitelintézetek kifejezett garanciát vállaltak;

(11) – olyan eszköztételek, amelyek az illetékes hatóságok megítélése szerint kielégítő módon fedezve vannak, biztosítékként az EBB által vagy multilaterális fejlesztési bankok által kibocsátott értékpapírokkal;

(12) – beszedés alatt álló készpénztételek;

e) – 50 %-os súlyozás

(1) – olyan lakóingatlanokra bejegyzett jelzáloggal – az illetékes hatóságokat meggyőző módon – teljeskörűen és hiánytalanul fedezett hitelek, amelyben a hitelfelvevő lakik vagy lakni fog, vagy amelyet bérbe ad, és – az illetékes hatóságokat meggyőző módon – finn lakásépítő társaságok részvényeivel teljeskörűen és hiánytalanul fedezett hitelek, amely társaságok a finn lakásépítési társaságokról szóló 1991. évi törvény vagy későbbi hasonló jogszabály szerint működnek, olyan lakóingatlannal kapcsolatban, amelyben a hitelfelvevő lakik, lakni fog vagy bérbe ad;

– "jelzálog-fedezetű értékpapírok", amelyeket az első albekezdésben vagy a 62. cikk (1) bekezdésében említett hitelként lehet kezelni, amennyiben az illetékes hatóságok az egyes tagállamokban hatályos jogi kereteket figyelembe véve úgy gondolják, hogy azok a hitelkockázat tekintetében egyenértékűek. Azoknak az értékpapírfajtáknak sérelme nélkül, amelyek besorolhatók ebbe az 1. pontba és meg tudnak felelni a pont feltételeinek, a "jelzálog-fedezetű értékpapírok" között fel lehet tüntetni a 93/22/EGK tanácsi irányelv melléklete "B" része, (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti eszközöket[32]. Az illetékes hatóságoknak különösen arról kell meggyőződniük, hogy

32 A Tanács 1993. május 10-i 93/22/EGK irányelve az értékpapír befektetési szolgáltatásokról (HL L 141., 1993.6.11., 27. o.). A legutóbb a 97/9/EK irányelvvel (HL L 84., 1997.03.26., 22. o.). módosított irányelv.

i. az ilyen értékpapírokat teljeskörűen és közvetlenül fedezi az olyan jelzálogok közös alapja, amelyek az első albekezdésben vagy a 62. cikk (1) bekezdésében meghatározott biztosítékokkal azonos természetűek, és teljes mértékben teljesíthetők, amint a jelzálog-fedezetű értékpapírokat létrehozzák;

ii. a jelzálog-fedezetű értékpapírokba befektetők vagy közvetlenül rendelkeznek elfogadható magas rangsorolású teherrel az alapul szolgáló jelzálogeszköz-tételeken, vagy a befektetők nevében egy meghatalmazott vagy megbízott képviselő rendelkezik ilyenekkel ugyanolyan arányban, mint amennyi értékpapírral azok rendelkeznek;

(2) előtörlesztések és esedékes, de még be nem folyt jövedelem aktív időbeli elhatárolása: ezekre az eszközökre a szerződő félre vonatkozó súlyozást kell alkalmazni, amennyiben a hitelintézet képes azt a 86/635/EGK irányelv szerint meghatározni. Ellenkező esetben, amennyiben nem képes meghatározni a szerződőfelet, 50 %-osátalánysúlyozást kell alkalmazni;

d) 100 %-os súlyozás

(1) a "B" zónába tartozó központi kormányokkal és központi bankokkal szemben fennálló követeléseket megtestesítő eszköztételek, a hitelfelvevő nemzeti valutájában denominált és fizetett tételek kivételével;

(2) a "B" zónába tartozó regionális kormányokkal vagy helyi hatóságokkal szemben fennálló követeléseket megtestesítő eszköztételek;

(3) egy évnél hosszabb lejárati idejű, a "B" zónába tartozó hitelintézetekkel szembeni követeléseket megtestesítő eszköztételek;

(4) az "A" és "B" zóna nem banki szektorával szemben fennálló követeléseket megtestesítő eszköztételek;

(5) a 86/635/EGK irányelv 4. cikkének (10) bekezdése szerinti tárgyi "eszközök";

(6) más hitelintézetekben részesedés, részvényeinek és más szavatolótőke-elemeinek tulajdonlása, amelyek nem kerülnek levonásra a hitelező intézmények szavatolótőkéjéből;

(7) minden egyéb eszköz, kivéve ha azokat levonják a szavatolótőkéből.

(2) A (3) bekezdésben nem érintett mérlegen kívüli tételeket a következőképpen kell kezelni. Először a II. mellékletben megadott kockázati csoportosítás szerint kategorizálni kell őket.A maximális kockázatú tételeket teljes értéken kell számításba venni, a közepes kockázati szintű tételeknél 50 %-os, a közepes/alacsony kockázatú tételeknél 20 %-os, míg az alacsony kockázati szintűeknél 0 %-os beszámítás érvényesül. A második lépesőben a fenti módon kiigazított mérlegen kívüli értékeket meg kell szorozni a hozzájuk tartozó szerződő félnek tulajdonítható súlyokkal, az eszköztételek (1) bekezdésben és a 44. cikkben előírt kezelésével összhangban. Eszközeladási és -visszavásárlási megállapodások, valamint közvetlen határidős vásárlások esetében a szóban forgó eszközökhöz fűződő súlyozásokat, nem pedig az ügyletben érintett ellenoldalú felekhez kapesolódó súlyozásokat kell használni. Az Európai Beruházási Alapban jegyzett, de be nem fizetett tőkerészre 20 %-os súly alkalmazható.

(3) A III. mellékletben kifejtett módszerek alkalmazandók a IV. mellékletben felsorolt mérlegen kívüli tételekre, kivéve:

– az elismert tőzsdéken kötött ügyleteket,

– a devizaügyleteket (kivéve az arannyal kapcsolatos szerződéseket), amelyeknek eredeti lejárata 14 naptári nap vagy annál rövidebb.

2006. december 31-ig a tagállamok illetékes hatóságai mentesíthetik a III. mellékletben előírt módszerek alkalmazása alól az elszámolóházakon keresztül lebonyolított tőzsdén kívüli (OTC) ügyleteket, amennyiben jogi értelemben az elszámolóház lép fel a tranzakcióban részt vevő másik szerződéses félként, és minden résztvevő napi alapon, biztosítékokkal teljeskörűen fedezi azt a kockázatot, amelyet az elszámolóháznak jelent, s ezáltal olyan védelmet nyújt, amely mind a jelenlegi, mind a potenciális jövőbeni kockázatot fedezi. Az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy a bejegyzett biztosítékok azonos szintű védelmet nyújtanak-e, mint az a hitelbiztosíték, amely megfelel az (1) bekezdés a) pontjának 7. pontjában leírtaknak, és hogy kiküszöbölték-e annak veszélyét, hogy az elszámolóház kockázatvállalásai a bejegyzett biztosítékok piaci értékét meghaladóan felhalmozódnak. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a szóban forgó lehetőség kihasználásáról.

(4) Amennyiben a mérlegen kívüli tételek kifejezett garanciákat élveznek, azokat úgy kell súlyozni, mintha nem az ügyletben részt vevő másik fél, hanem a garanciát nyújtóval kapcsolatban merültek volna fel. Ha a mérlegen kívüli ügyletekből fakadó lehetséges kockázat teljes egészében és hiánytalanul fedezett, az illetékes hatóságok megelégedésére, az (1) bekezdés a) pontjának 7. pontjában és a b) pont 11. pontjában hitelbiztosítékként elismert eszköztételek bármelyikével, 0 %-os vagy a 20 %-os súlyozást kell alkalmazni a szóban forgó hitelbiztosítéktól függően.

A tagállamok 50 %-os súlyozást is alkalmazhatnak a mérlegen kívüli tételekre, ha azok olyan kezességek vagy garanciák, amelyeknek hitelhelyettesítő jellegük van, és amelyek teljes mértékben biztosítva vannak, az illetékes hatóságok megelégedésére, az (1) bekezdés e) pont 1. pontjában megállapított feltételeknek megfelelő jelzálogokkal, amely biztosítékokra a kezes közvetlenül jogosult.

(5) Ha az eszközök és a mérlegen kívüli tételek alacsonyabb súlyozásban részesülnek az illetékes hatóságok számára elfogadható kifejezett garanciák vagy hitelbiztosíték fennállása miatt, az alacsonyabb súlyozás kizárólag arra a részre alkalmazható, amelyre garanciát vállaltak, vagy amelyet a hitelbiztosíték teljeskörűen fedez.

44. cikk

A követelések súlyozása a tagállamok regionális kormányaival vagy helyi önkormányzataival szemben fennálló követelésekre

(1) A 43. cikk (1) bekezdése b) pontjának rendelkezései ellenére, a tagállamok 0 %-os súlyozást határozhatnak meg saját regionális kormányaikra és helyi önkormányzataikra vonatkozóan, amennyiben nincs kockázatkülönbség az ez utóbbiakkal szemben és a központi kormánnyal szemben fennálló követelések között, tekintettel a regionális kormányzatok és önkormányzatok bevételképző jogköreire, valamint azokra a sajátos intézményi berendezkedésekre, amelyek következményeképpen kisebb az utóbbi szervek nem

~~teljesítésének esetőssége. Az e kritériumok szerint megállapított zéró súlyozás vonatkozik a szóban forgó regionális kormányzatokkal és helyhatóságokkal szemben fennálló követelésekre, a nevükben kötött mérlegen kívüli tételekre, továbbá azokra a másokkal szemben fennálló követelésekre és mások megbízásából felmerült mérlegen kívüli tételekre, amelyekért a regionális kormányok és helyhatóságok vállaltak kezességet, vagy fedezve vannak – az érintett illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon – az említett regionális kormányok vagy helyhatóságok által kibocsátott értékpapírokból álló hitelbiztosítékkal.~~

~~(2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, amennyiben úgy vélik, hogy az (1) bekezdésben megállapított szempontoknak megfelelően zéró súlyozás alkalmazása indokolt. A Bizottság ezt az információt közöszteti. Más tagállamok felkínálhatják az illetékes hatóságaik felügyelete alatt álló hitelintézetek számára azt a lehetőséget, hogy a zéró súlyozást alkalmazzák, ha azok a szóban forgó regionális kormányzatokkal vagy helyhatóságokkal együtt vállalkoznak üzleti tevékenységre, vagy ha azok ez utóbbiak által biztosított követeléseket birtokolnak, beleértve az értékpapír formájában fennálló hitelbiztosítékot is.~~

~~45. cikk~~

~~Egyéb súlyozás~~

~~(1) A 44. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok 20 %-os súlyozást alkalmazhatnak olyan eszköztételekre, amelyeket – az érintett illetékes hatóságok számára megnyugtató módon – az "A" zónába tartozó regionális kormányok vagy önkormányzatok által kibocsátott értékpapírokból álló biztosítékkal, vagy a hitelt nyújtó intézmény kivételével az "A" zónabeli hitelintézetnél elhelyezett betéttel, vagy az ilyen hitelintézetek által kiadott letéti jeggyel vagy más eszközzel biztosítottak.~~

~~(2) A tagállamok 10 %-os súlyozást alkalmazhatnak a székhely szerinti tagállamaikban lévő bankközi és államadósság-piacokra szakosodott, az illetékes hatóságok szigorú felügyelete mellett tevékenykedő intézményekkel szembeni követelésekre, amennyiben ezek az eszköztételek – a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak megelégedésére – teljeskörűen és hiánytalanul biztosítottak a 43. cikk (1) bekezdés a) és b) pontjában említett eszköztételek kombinációjával, amit az illetékes hatóságok megfelelő biztosítékként ismernek el.~~

~~(3) A tagállamok értesítik a Bizottságot az (1) és (2) bekezdés értelmében elfogadott minden rendelkezésről és annak indokairól. A Bizottság ezt a tájékoztatást továbbítja a tagállamoknak. A Bizottság rendszeresen megvizsgálja e rendelkezések bevezetésének következményeit, annak biztosítása érdekében, hogy azok nem eredményeznek versenytorzulásokat.~~

~~46. cikk~~

~~Adminisztratív testületek és nem üzleti jellegű vállalkozások~~

~~A 43. cikk (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában az illetékeshatóságok a regionális kormányok és helyi önkormányzatok fogalmába beleérthetnek olyan,nem üzleti alapon működőadminisztratív szerveket is, amelyek a regionális kormányoknak, helyi önkormányzatoknak vagy olyan hatóságoknak tartoznak felelősséggel, amelyek az illetékes~~

~~hatóságok véleménye szerint ugyanolyan feladatokat látnak el, mint a regionális és helyi hatóságok.~~

~~Az illetékes hatóságok a regionális kormányok és helyi önkormányzatok fogalmába az egyházakat és vallási közösségeket is beleértheti, amelyeket közjogi értelemben vett jogi személyként hoztak létre, amennyiben azok adókat szednek az őket erre feljogosító törvények értelmében. Mindazonáltal, ebben az esetben a 44. cikkben kifejtett választási lehetőség nem áll fenn.~~

~~*47. cikk*~~

~~**A szolvenciamutató értéke**~~

~~(1) A hitelintézetek állandó jelleggel kötelesek a 40. cikkben meghatározott mutató értékét legalább 8 %-on tartani.~~

~~(2) Az (1) bekezdés ellenére az illetékes hatóságok magasabb kötelező minimális értéket is előírhatnak, ha azt indokoltnak tartják.~~

~~(3) Ha a mutató 8 % alá süllyed, az illetékes hatóságok gondoskodnak arról, hogy a szóban forgó hitelintézet a lehető leggyorsabban megfelelő intézkedéseket tegyen annak érdekében, hogy a mutatót a megállapított kötelező legalacsonyabb szintre visszaállítsa.~~

⇩ új szöveg

3. SZAKASZ

HITELKOCKÁZATRA VONATKOZÓ MINIMUM SZAVATOLÓTŐKE KÖVETELMÉNYEK

76. cikk

A hitelintézeteknek a 78–83. cikkben előírt sztenderd módszert, vagy – ha azt az illetékes hatóságok a 84. cikkel összhangban engedélyezik – a 84–89. cikkben előírt belső minősítésen alapuló módszert kell alkalmazniuk a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására a 75. cikk a) pontja alkalmazása céljából.

77. cikk

E szakasz alkalmazásában a „kitettség” eszközt vagy mérlegen kívüli tételt jelent.

1. ALSZAKASZ – SZTENDERD MÓDSZER

78. cikk

(1) A (2) bekezdésre is figyelemmel egy eszköztétel kitettségi értéke annak mérleg szerinti értékével egyenlő, és egy, a II. mellékletben felsorolt mérlegen kívüli tétel kitettségi értéke értékének következő százalékával egyenlő: 100 % ha teljes kockázatú tétel, 50 % ha közepes kockázatú tétel, 20 % ha közepes/alacsony kockázatú tétel, 0 % ha alacsony kockázatú tétel. Az e bekezdés első mondatában említett mérlegen kívüli tételeket hozzá kell rendelni a II. mellékletben feltüntetett kockázati kategóriákhoz.

(2) Egy, a IV. mellékletben felsorolt származékos ügylet kitettségi értékét a III. mellékletben megadott két módszer egyikével összhangban kell meghatározni, figyelembe véve az adósságmegújítási szerződések és egyéb nettósítási megállapodások hatásait a módszerek alkalmazása céljából, a III. melléklettel összhangban.

(3) Amennyiben egy kitettség előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet tárgya, úgy az arra a tételre alkalmazandó kitettségi érték a 3. alszakasszal összhangban módosítható.

(4) Abban az esetben, amikor egy hitelintézet a pénzügyi biztosítékoknak a VIII. melléklet 3. része szerinti átfogó módszerét használja, és a kitettség olyan értékpapírok vagy áruk formájában jelentkezik, amelyeket visszavásárlási ügylet, vagy értékpapír- és árukölcsönzési, illetve kölcsönvételi ügylet keretében értékesítettek, biztosítékként jegyeztek be vagy adtak kölcsön, a kitettségi érték a 74. cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott értékpapírok vagy áruk értéke, amelyet növelni kell a VIII. melléklet 3. részének (35)–(60) bekezdésében előírt az ilyen értékpapíroknak, illetve áruknak megfelelő volatilitási kiigazítással.

79. cikk

(1) Minden egyes kitettséget hozzá kell rendelni a következő kitettségi osztályok egyikéhez:

a) központi kormányzatokkal vagy központi bankokkal szemben fennálló követelések vagy függő követelések;

b) regionális közigazgatási szervekkel vagy helyi hatóságokkal szemben fennálló követelések vagy függő követelések;

c) közigazgatási testületekkel és nem üzleti jellegű vállalkozásokkal szemben fennálló követelések vagy függő követelések;

d) multilaterális fejlesztési bankokkal szemben fennálló követelések vagy függő követelések;

e) nemzetközi szervezetekkel szemben fennálló követelések vagy függő követelések;

f) intézményekkel szemben fennálló követelések vagy függő követelések;

g) vállalatokkal szemben fennálló követelések vagy függő követelések;

h) lakossági követelések vagy függő lakossági követelések;

i) ingatlannal fedezett követelések vagy függő követelések;

j) késedelmes tételek;

k) felügyelet által kiemelten kockázatosnak minősített kategóriába tartozó tételek;

l) követelések fedezett kötvények formájában;

m) értékpapírosítási pozíciók;

n) intézményekkel és vállalatokkal szemben fennálló rövid lejáratú követelések;

o) követelések kollektív befektetési formában (CIU) való részesedés formájában;

p) egyéb tételek.

(2) Az (1) bekezdés h) pontjában említett lakossági kitettségi osztályba való besoroláshoz a kitettségnek a következő feltételeket kell teljesítenie:

a) a kitettség vagy magánszemélynek, illetve magánszemélyeknek, vagy kis- illetve közepes méretű szervezetnek való kitettség;

b) a kitettségnek jelentős számú, hasonló jellegzetességekkel bíró kitettség egyikének kell lennie, ami által lényegesen csökkennek az ilyen kölcsönnyújtáshoz kapcsolódó kockázatok;

c) az adós ügyfélnek vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának a hitelintézettel és bármely anyavállalattal és annak leányvállalataival szembeni tartozásának teljes összege, ideértve minden késedelemben szenvedő kitettséget, a hitelintézet tudomása szerint nem haladhatja meg az 1 millió eurót. A hitelintézetnek ésszerű lépéseket kell tennie, hogy megbizonyosodjon erről.

Az értékpapírok nem sorolhatók a lakossági kitettségi osztályba.

80. cikk

(1) A kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámításakor a kockázati súlyokat a VI. melléklet 1. részének rendelkezéseivel összhangban valamennyi kitettségre alkalmazni kell, ha azokat nem vonták le a szavatolótőkéből. A kockázati súlyok alkalmazásának arra a kitettségi osztályra kell alapulnia, amelyhez a kitettséget hozzárendelték, valamint – a VI. melléklet 1. részében megállapított mértékig – a hitelminőségre. A hitelminőség meghatározható a külső hitelminősítő intézetek

(KHMI) hitelminősítéseinek használatával a 81–83. cikk rendelkezéseivel összhangban vagy az exporthitel ügynökségek hitelminősítéseinek használatával, ahogy azt a VI. melléklet 1. része leírja.

(2) A kockázati súly (1) bekezdésben említett alkalmazásának céljából a kitettségi értéket meg kell szorozni az ezen alszakasszal összhangban megjelölt vagy meghatározott kockázati súllyal.

(3) Az intézményeknek való kitettségek esetén a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámításának céljából az illetékes hatóságok döntenek arról, hogy az azon állam hitelminőségén alapuló módszert alkalmazzák, amelynek joghatósága alá a hitelintézet tartozik, vagy a VI. melléklettel összhangban az ügyfél intézmény hitelminőségén alapuló módszert alkalmazzák.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben egy kitettség hitelkockázattal szemben fedezett, úgy az arra a tételre alkalmazandó kockázati súly a 3. alszakasszal összhangban módosítható.

(5) Az értékpapírosított kitettségek esetén a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a 4. alszakasszal összhangban kell kiszámítani.

(6) 100 %-os kockázati súlyt kell hozzárendelni azokhoz a kitettségekhez, amelyekre nézve ezen alszakasz nem rendelkezik másképpen a kockázattal súlyozott kitettségértékek számítását illetően.

(7) Azon kitettségek kivételével, amelyek az 57. cikk (1) bekezdésének 1–8. pontjaiban említett tételek formájában jelentkező kötelezettségeket eredményeznek, az illetékes hatóságok mentesíthetik e cikk (1) bekezdésének követelményei alól a hitelintézet azon ügyfelének való kitettségét, amely neki anyavállalata, leányvállalata vagy anyavállalatának leányvállalata, feltéve hogy teljesülnek a következő feltételek:

(a) az ügyfél intézmény vagy pénzügyi holdingtársaság, pénzügyi intézet, vagyonkezelő vállalat vagy kiegészítő szolgáltatásokat végző vállalkozás, amelyre megfelelő felügyeleti előírások vonatkoznak;

b) az ügyfél ugyanazon konszolidációba kerül teljes körű bevonásra, mint a hitelintézet;

c) az ügyfél ugyanazon kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárások alanya, mint a hitelintézet;

d) az ügyfél ugyanabban a tagállamban rendelkezik székhellyel, mint a hitelintézet;

e) a szavatolótőke haladéktalan átruházásának, illetve a kötelezettségek – a hitelintézet részére az ügyfél által történő – visszafizetésének lényeges vagy jogi akadálya nincsen és nem várható.

Ilyen esetben 0 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.

81. cikk

(1) Külső hitelminősítés csak akkor használható egy kitettség kockázati súlyának meghatározására a 80. cikkel összhangban, ha az azt nyújtó KHMI-t az illetékes hatóságok e cél tekintetében elismerték, a továbbiakban: elismert KHMI.

(2) Az illetékes hatóságok csak akkor ismerik el a KHMI-t a 80. cikk alkalmazásának céljából, ha meggyőződnek arról, hogy minősítési módszertana eleget tesz a tárgyilagosság, a függetlenség, a folyamatos felügyelet és átláthatóság követelményének, és az eredményül kapott hitelminősítések megfelelnek a hitelesség és átláthatóság követelményének. Ennek érdekében az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a VI. melléklet 2. részében ismertetett technikai kritériumokat.

(3) Ha egy tagállam illetékes hatóságai elismernek egy KHMI-t, a többi tagállam illetékes hatóságai elismerhetik azt a KHMI-t anélkül, hogy saját értékelést végeznének.

(4) Az illetékes hatóságok nyilvánosságra hozzák az elismerési folyamat magyarázatát, valamint az elismert KHMI-k jegyzékét.

82. cikk

(1) Az illetékes hatóságoknak meg kell állapítaniuk a VI. melléklet 2. részében ismertetett technikai kritériumok figyelembe vétele mellett, hogy az azon melléklet 1. részében ismertetett melyik hitelminőségi besoroláshoz kell hozzárendelni az elismert KHMI megfelelő hitelminősítéseit. Ezeknek a megállapításoknak tárgyilagosnak és következetesnek kell lenniük.

(2) Amikor egy tagállam illetékes hatóságai az (1) bekezdés alapján megállapítást tettek, a többi tagállam illetékes hatóságai elismerhetik azt a megállapítást anélkül, hogy saját megállapítást tennének.

83. cikk

(1) A hitelintézet kockázattal súlyozott kitettségértékeinek kiszámítása során a KHMI hitelminősítései használatának következetesnek és összhangban kell lennie a VI. melléklet 3. részével. A hitelminősítéseket nem szabad szelektív módon használni.

(2) A hitelintézetek megrendelésre készült hitelminősítéseket használnak. A megfelelő illetékes hatóság engedélyével azonban nem megrendelt minősítéseket is használhatnak.

2. ALSZAKASZ – BELSŐ MINŐSÍTÉSEN ALAPULÓ MÓDSZER

84. cikk

(1) Ezen alszakasszal összhangban az illetékes hatóságok engedélyezhetik a hitelintézeteknek, hogy a belső minősítésen alapuló módszer (IRB módszer) alkalmazásával számítsák ki a kockázattal súlyozott kitettségértéket. Minden egyes hitelintézet esetében külön engedélyre van szükség.

(2) Engedélyezésre csak akkor kerülhet sor, ha az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy a hitelintézetnek a hitelkockázati kitettségkezelő és minősítési rendszerei megbízhatóak, teljes körben alkalmazottak és teljesítik különösképp a következő sztenderdeket a VII. melléklet 4. részével összhangban:

a) a hitelintézet minősítési rendszerei biztosítják az adósok és ügyletek jellegzetességeinek érdemi minősítését, az érdemi kockázatmegkülönböztetést, valamint a pontos és következetes mennyiségi kockázatbecsléseket.

b) a tőkekövetelmények számítása során használt belső minősítések, a nem teljesítésre és a veszteségre tett becslések, valamint a kapcsolódó rendszerek és folyamatok alapvető szerepet játszanak a kockázatkezelési és döntéshozatali folyamatban, valamint a hitelintézet hiteljóváhagyásában, belső tőkeallokálásában és vállalatirányítási funkcióiban;

c) a hitelintézet hitelkockázat-ellenőrzési egységgel rendelkezik, amely felelős minősítési rendszereinek megfelelő függetlenségéért és illetéktelen befolyástól való mentességéért;

d) a hitelintézet valamennyi releváns adatot összegyűjti és tárolja, hogy hatékony módon támogassa hitelkockázatmérési és kezelési folyamatát;

e) a hitelintézet dokumentálja minősítési rendszereit, azok kialakításának okait és érvényesíti minősítési rendszereit.

Amennyiben egy EU-szintű hitelintézet anyavállalat és annak leányvállalatai vagy egy EU-szintű pénzügyi intézet anyavállalat és annak leányvállalatai az IRB módszert az anyavállalatra és annak leányvállalataira nézve összevont alapon alkalmazzák, az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy a VII. melléklet 4. részének minimum követelményeit az anyavállalat és annak leányvállalatai együttesen teljesítsék.

(3) Az IRB módszer alkalmazását kérelmező hitelintézetnek bizonyítania kell, hogy a szóban forgó IRB kitettségi osztályokra vonatkozóan olyan minősítési rendszereket alkalmazott az IRB módszer használatára való jogosultságot megelőző legalább három éven át, amelyek nagyjából összhangban voltak az ezen mellékletben a belső kockázat mérésének és kezelésének céljából ismertetett minimum követelményekkel. Ez a követelmény 2010. december 31-ét követően alkalmazandó.

(4) Az LGD-k (nemteljesítéskori veszteségráták) és/vagy hitelegyenértékesítési faktorok saját becsléseinek alkalmazását kérelmező hitelintézetnek bizonyítania kell, hogy az

LGD-kre és/vagy a hitelegyenértékesítési faktorokra tett saját becsléseket olyan módon becsülte és alkalmazta az LGD-k és/vagy hitelegyenértékesítési faktorok saját becsléseinek használatára való jogosultságot megelőző legalább három éven át, amely nagyjából összhangban volt az ezen mellékletben e paraméterek saját becsléseinek használatára vonatkozóan ismertetett minimum követelményekkel. Ez a követelmény 2010. december 31-ét követően alkalmazandó.

(5) Ha egy hitelintézet már nem teljesíti az ezen alszakaszban ismertetett követelményeket, köteles az illetékes hatóságnak tervet előterjeszteni, amelyből kiderül, hogy a követelményeket hamarosan ismét teljesítik, vagy pedig bizonyítania kell, hogy a nem-teljesítés következménye lényegtelen.

(6) Ha az IRB módszer alkalmazását az EU-szintű hitelintézet anyavállalat és annak leányvállalatai, vagy az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat és annak leányvállalatai tervezik, a különböző jogalanyok illetékes hatóságainak szorosan együtt kell működniük a 129–132. cikk rendelkezéseinek megfelelően.

85. cikk

(1) A 89. cikk sérelme nélkül a hitelintézetek, bármely anyavállalat és annak leányvállalatai kötelesek valamennyi kitettségre nézve az IRB módszert végrehajtani.

Az illetékes hatóságok hozzájárulásának függvényében a végrehajtás történhet lépésenként: ugyanazon üzleti egységen belül a 86. cikkben említett különböző kitettségi osztályok között, ugyanazon csoporton belül a különböző üzleti egységek között, vagy az LGD-kre vagy a hitelegyenértékesítési faktorokra vonatkozó saját becslések alkalmazásakor a vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek kockázati súlyainak kiszámítására.

A 86. cikkben említett lakossági kitettségi osztály esetén a végrehajtás történhet lépésenként a kitettségi kategóriák között, amelyeknek a VII. melléklet 1. része (9), (10) és (11) bekezdésének korrelációi felelnek meg.

(2) Az (1) bekezdésben említett végrehajtásnak ésszerű, az illetékes hatóságokkal együtt megállapított időszakon belül kell megtörténnie. A végrehajtást az illetékes hatóságok által meghatározott szigorú kikötések mellett kell elvégezni. E kikötéseknek biztosítaniuk kell azt, hogy ne használják szelektív módon az (1) bekezdés szerinti rugalmasságot azon kitettségi osztályokra vagy üzleti egységekre vonatkozó minimum tőkekövetelmények csökkentésének célzatával, amelyeket még be kell vonni az IRB módszerbe vagy az LGD-kre és a hitelegyenértékesítési faktorokra vonatkozó saját becslések használatába.

(3) A bármely kitettségi osztályra az IRB módszert használó hitelintézetek kötelesek ezzel egyidőben az IRB módszert a tőkejellegű kitettségi osztályra vonatkozóan használni.

(4) Az (1)–(3) bekezdésre és a 89. cikkre is figyelemmel azok a hitelintézetek, amelyek a 84. cikk alapján engedélyt kaptak az IRB módszer használatára, nem térhetnek vissza az 1. alszakasz használatára a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása

során, kivéve azt az esetet, amikor annak oka megfelelően alátámasztott és azt az illetékes hatóságok jóváhagyták.

(5) Az (1)–(2) bekezdésre és a 89. cikkre is figyelemmel azok a hitelintézetek, amelyek a 87. cikk (9) bekezdése alapján engedélyt kaptak az LGD-kre vagy a hitelegyenértékesítési faktorokra vonatkozó saját becslések használatára, nem térhetnek vissza a 87. cikk (8) bekezdésében említett LGD értékek és hitelegyenértékesítési faktorok használatára, kivéve azt az esetet, amikor annak oka megfelelően alátámasztott és azt az illetékes hatóságok jóváhagyták.

86. cikk

(1) Minden egyes kitettséget hozzá kell rendelni a következő kitettségi osztályok egyikéhez:

a) központi kormányzatokkal és központi bankokkal szemben fennálló követelések vagy függő követelések;

b) intézményekkel szemben fennálló követelések vagy függő követelések;

c) vállalatokkal szemben fennálló követelések vagy függő követelések;

d) lakossági követelések vagy függő lakossági követelések;

e) tőkejellegű követelések;

f) értékpapírosítási pozíciók;

g) egyéb nem hitel-kötelezettséget megtestesítő eszközök.

(2) A következő kitettségeket mint központi kormányzatoknak és központi bankoknak való kitettséget kell kezelni:

a) regionális kormányzatoknak és helyi hatóságoknak való kitettségek, amelyeket az 1. alszakasz alapján központi kormányzatoknak való kitettségként kezelnek;

b) olyan multilaterális fejlesztési bankoknak és nemzetközi szervezeteknek való kitettségek, amelyek az 1. alszakasz alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnak.

(3) A következő kitettségeket mint intézményeknek való kitettséget kell kezelni:

a) regionális kormányzatoknak és helyi hatóságoknak való kitettségek, amelyeket az 1. alszakasz alapján nem központi kormányzatoknak való kitttségként kezelnek;

b) állami szektorbeli intézményeknek való kitettségek, amelyeket az 1. alszakasz alapján intézményeknek való kitettségként kezelnek;

c) olyan multilaterális fejlesztési bankoknak való kitettségek, amelyek az 1. alszakasz alapján nem kapnak 0 %-os kockázati súlyt.

(4) Az (1) bekezdés d) pontjában említett lakossági kitettségi osztályba való besoroláshoz a kitettségeknek a következő kritériumokat kell teljesíteniük:

a) a kitettség vagy magánszemélynek, illetve magánszemélyeknek, vagy kis- illetve közepes méretű szervezetnek való kitettség, feltéve hogy ez utóbbi esetben az adós ügyfélnek vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának a hitelintézettel és bármely anyavállalattal és annak leányvállalataival szembeni tartozásának teljes összege a hitelintézet tudomása szerint – amelyek ezen állapot igazolására megelőzőleg ésszerű lépéseket kellett tennie – nem haladja meg az 1 millió EUR-t;

b) a hitelintézet ezeket kockázatkezelése során hosszabb időszakon keresztül következetesen és hasonló módon kezeli;

c) nem kezelik őket egyedileg a vállalati kitettségi osztályba tartozó kitettségekhez hasonló módon;

d) mindegyik kitettség jelentős számú hasonlóan kezelt kitettség egyikét jelenti.

(5) A következő kitettségeket részvénykitettségként kell besorolni:

a) nem hitelviszonyt megtestesítő kitettségek, amelyek a kibocsátó eszközeivel vagy jövedelmével szembeni hátrasorolt maradványkövetelést testesítenek meg;

b) hitelviszonyt megtestesítő kitettségek, amelyek gazdasági tartalma hasonló az a) pontban ismertetett kitettségekhez.

(6) A vállalati kitettségi osztályon belül a hitelintézetek mint különleges hitelezési kitettségeket külön azonosítják a következő jellegzetességekkel bíró kitettségeket:

a) a kitettség olyan szervezettel szemben áll fenn, amelyet kimondottan fizikai eszközök finanszírozására és/vagy működtetésére hoztak létre;

b) a szerződéses megállapodások a hitelezőt az eszközök és az általuk termelt jövedelem feletti jelentős mértékű ellenőrzéssel ruházzák fel;

c) a kötelezettség visszafizetésének fő forrása a finanszírozott eszközök által termelt jövedelem, nem pedig a tágabb értelemben vett kereskedelmi vállalkozás ettől független teljesítménye.

(7) Minden hitelkötelezettséget, amelyet nem rendeltek hozzá az (1) bekezdés a), b), és d)–f) pontjaiban említett kitettségi osztályokhoz, az azon bekezdés c) pontjában említett kitettségi osztályhoz kell hozzárendeleni.

(8) Az (1) bekezdés g) pontjában említett kitettségi osztályba fel kell venni a bérelt vagyontárgyak maradványértékét, ha ebben az irányelvben egyéb rendelkezések nem vonatkoznak rá.

(9) A hitelintézet által a kitettségek különböző kitettségi osztályokba való sorolásához használt módszertannak az idők folyamán megfelelőnek és következetesnek kell lennie.

87. cikk

(1) A hitelkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékeket a 86. cikk (1) bekezdésének a)–e) vagy g) pontjában említett kitettségi osztályok egyikébe tartozó kitettségek esetén a VII. melléklet 1. részének (1)–(25) bekezdéseivel összhangban kell kiszámítani, amennyiben azokat nem vonták le a szavatolótőkéből.

(2) A vásárolt követelések behajtható összegének kockázatára vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékeket a VII. melléklet 1. részének (26) bekezdése szerint kell kiszámítani.

(3) A hitelkockázattal és a behajtható összegre vonatkozó kockázattal kapcsolatos kockázattal súlyozott kitettségértékek számításának a szóban forgó kitettséggel kapcsolatos megfelelő paramétereken kell alapulnia. Ezek közé tartozik a nemteljesítés valószínűsége (PD), a nemteljesítéskori veszteségráta (LGD), a lejárat (M) és a kitettség kitettségi értéke. A PD-t és LGD-t külön és együttesen is figyelembe lehet venni, a VII. melléklet 2. részével összhangban.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve a hitelkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékeket a 86. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett kitettségi osztályba tartozó összes kitettség esetén a VII. melléklet 1. részének (15)–(24) bekezdésével összhangban kell kiszámítani az illetékes hatóságok jóváhagyása mellett. Az illetékes hatóságok csak akkor engedélyezik a hitelintézetnek a VII. melléklet 1. részének (24)–(25) bekezdésében ismertetett módszer használatát, ha a hitelintézet teljesíti a VII. melléklet 4. része (114)–(122) bekezdésének minimum követelményeit.

(5) A (3) bekezdéstől eltérve a különleges hitelezési kitettségek hitelkockázatára vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámíthatók a VII. melléklet 1. részének (5) bekezdésével összhangban. Az illetékes hatóságok útmutatást tesznek közzé arról, hogy az intézményeknek hogyan kell hozzárendelniük a kockázati súlyokat a VII. melléklet 1. részének (5) bekezdése szerinti különleges hitelezési kitettségekhez, és jóváhagyják az intézmények hozzárendelési módszertanát.

(6) A 86. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett kitettségi osztályokba tartozó kitettségek esetén a hitelintézetek a PD-kre saját becsléseket tesznek, a 84. cikkel és a VII. melléklet 4. részével összhangban.

(7) A 86. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett kitettségi osztályba tartozó kitettségek esetén a hitelintézetek az LGD-kre és a hitelegyenértékesítési faktorokra saját becsléseket tesznek, a 84. cikkel és a VII. melléklet 4. részével összhangban.

(8) A 86. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjában említett kitettségi osztályokba tartozó kitettségekre a hitelintézeteknek a VII. melléklet 2. részének (8) bekezdésében ismertetett LGD értékeket, valamint a VII. melléklet 3. része (11) bekezdésének a)–c) pontjában ismertetett hitelegyenértékesítési faktorokat kell alkalmazniuk.

(9) A (8) bekezdéstől eltérve, a 86. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjában említett kitettségi osztályokba tartozó összes kitettség esetén az illetékes hatóságok engedélyezhetik a hitelintézeteknek, hogy az LGD-kre és a hitelegyenértékesítési faktorokra saját becsléseket használjanak a 84. cikkel és a VII. melléklet (4) részével összhangban.

(10) Az értékpapírosított kitettségek és a 86. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett kitettségi osztályba tartozó kitettségek esetén a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 4. alszakasszal összhangban kell kiszámítani.

(11) Amennyiben egy kollektív befektetési formával (CIU) szembeni kitettségek teljesítik a VI. melléklet 1. részének (74)–(75) bekezdésében ismertetett kritériumokat és a hitelintézet számára ismeretesek a CIU mögöttesen meghúzódó kitettségei, a hitelintézet megvizsgálja e mögöttesen meghúzódó kitettségeket, hogy a korrigált eszközértékeket és a várható veszteség értékeket az ezen alszakaszban ismertetett módszerekkel összhangban számíthassa ki.

Amennyiben a hitelintézet nem teljesíti az ezen alszakaszban ismertetett módszerek használatának feltételeit, a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteség értékeket a következő módszerekkel összhangban kell kiszámítani:

a) a 86. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett kitettségi osztályba tartozó kitettségek esetén a VII. melléklet 1. részének (17)–(19) bekezdésében ismertetett módszer. Ha e célból a hitelintézet nem tud különbséget tenni a magán-, a tőzsdén forgalmazott és egyéb részvénykitettségek között, az érintett kitettségeket mint egyéb részvénykitettségeket kezeli.

b) minden más mögöttesen meghúzódó kitettség esetén az 1. alszakaszban ismertetett módszer, a következő módosítások mellett:

i. a kitettségeket a megfelelő kitettségi osztályhoz rendelik, a kitettségek azon hitelminőségi besorolás kockázati súlyát kapják, amely közvetlenül azon hitelminőségi besorolás felett található, amelyet a kitettséghez rendes körülmények között rendelnének;

ii. a magasabb hitelminőségi besorolású kitettségek, amelyek rendes körülmények között 150 %-os kockázati súlyt kapnának, 200 %-os kockázati súlyt kapnak.

(12) Amennyiben egy kollektív befektetési formának (CIU) való kitettségek nem teljesítik a VI. melléklet 1. részének (74)–(75) bekezdésében ismertetett kritériumokat és a hitelintézet számára nem ismeretes a CIU összes, mögöttes kitettsége, a hitelintézet megvizsgálja a mögöttes kitettségeket, és a kockázattal súlyozott kitettségértékeket, valamint a várható veszteség értékeket a VII. melléklet 1. részének (17)–(19) bekezdésében ismertetett módszerrel számítja ki. Ha e célból a hitelintézet nem tud különbséget tenni a magán-, a tőzsdei kereskedésű és egyéb részvénykitettségek között, az érintett kitettségeket mint egyéb részvénykitettségeket kezeli. E célból a nem részvénykitettséget megtestesítő kitettségeket a VII. melléklet 1. részének (17) bekezdésében ismertetett osztályok (magán-, tőzsdén forgalmazott vagy egyéb tőkerészesedések) egyikéhez kell hozzárendelni, az ismeretlen kitettségeket pedig az egyéb tőkerészesedések osztályba kell sorolni.

A fent leírt módszer alternatívájaként a hitelintézetek harmadik felet is megbízhatnak a kockázattal korrigált átlagos eszközértékeknek a CIU-k mögöttes kitettségei alapján a következő módszerek egyikével összhangban történő kiszámításával és az eredmények jelentésével, amennyiben megfelelően biztosított a számítás és a jelentés pontossága:

a) a 86. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett kitettségi osztályba tartozó kitettségek esetén a VII. melléklet 1. részének (17)–(19) bekezdésében

ismertetett módszer. Ha e célból a hitelintézet nem tud különbséget tenni a magán-, a tőzsdei kereskedésű és egyéb részvénykitettségek között, az érintett kitettségeket mint egyéb részvénykitettségeket kezeli.

b) minden más mögöttes kitettség esetén az 1. alszakaszban ismertetett módszer, a következő módosítások mellett:

i. a kitettségeket a megfelelő kitettségi osztályhoz rendelik, a kitettségek azon hitelminőségi besorolás kockázati súlyát kapják, amely közvetlenül azon hitelminőségi besorolás felett található, amelyet a kitettséghez rendesen körülmények között rendelnének;

ii. a magasabb hitelminőségi besorolású kitettségekhez, amelyek rendes körülmények között 150 %-os kockázati súlyt kapnának, 200 %-os kockázati súlyt rendelnek.

88. cikk

(1) A 86. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett kitettségi osztályok egyikébe tartozó kitettségek esetén a várható veszteség értékeket a VII. melléklet 1. részének (27)–(33) bekezdésében ismertetett módszerekkel összhangban kell kiszámítani.

(2) A várható veszteségértékek VII. melléklet 1. részének (27)–(33) bekezdésével összhangban történő kiszámításának ugyanazokra a bemeneti PD-, LGD-számadatokra, valamint valamennyi kitettség esetén a 87. cikkel összhangban a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására használt kitettségi értékre kell alapulnia.

(3) Az értékpapírosított kitettségek esetén a várható veszteségértékeket a 4. alszakasszal összhangban kell kiszámítani.

(4) A 86. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett kitettségi osztályba tartozó kitettségek esetén a várható veszteségérték nulla.

(5) A behajtható összegre vonatkozó kockázat várható veszteségértékeit a VII. melléklet 1. részének (33) bekezdésében ismertetett módszerekkel összhangban kell kiszámítani.

(6) A 87. cikk (11) és (12) bekezdésében említett kitettségek esetén a várható veszteségértékeket a VII. melléklet 1. részének (27)–(33) bekezdésében ismertetett módszerekkel összhangban kell kiszámítani.

89. cikk

(1) Az illetékes hatóságok jóváhagyásától függően azok a hitelintézetek, amelyeknek egy vagy több kitettségi osztályra nézve engedélyezett az IRB módszer használata a kockázattal súlyozott kitettségértékek és a várható veszteségértékek kiszámítása során, az 1. alszakaszt alkalmazhatják a következőkre:

a) a 86. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kitettségi osztály, amennyiben a jelentős ügyfelek száma korlátozott és a hitelintézet számára

indokolatlan terhet jelentene minősítési rendszer bevezetése ezen ügyfelekre nézve;

b) a 86. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett kitettségi osztály, amennyiben a jelentős ügyfelek száma korlátozott és a hitelintézet számára indokolatlan terhet jelentene minősítési rendszer bevezetése ezen ügyfelekre nézve;

c) kitettségek nem jelentős üzleti egységekben, valamint kitettségi osztályok, amelyek a méret és az észlelt kockázati profil tekintetében lényegtelenek;

d) a székhely szerinti tagállam központi kormányzataival, valamint azok regionális kormányzataival, helyi hatóságaival és közigazgatási testületeivel szembeni kitettségek, amennyiben:

i. külön közszabályozás miatt a kitettség tekintetében nincs különbség a központi kormányzattal szembeni kitettségek és az egyéb kitettségek között;

ii. a központi kormányzattal szembeni kitettségek az 1. alszakasz szerint a hitelminőségi besorolás 1. fokozatába tartoznak;

e) a hitelintézet olyan ügyféllel szembeni kitettségei, amely neki anyavállalata, leányvállalata vagy anyavállalatának leányvállalata, feltéve hogy az ügyfél intézmény vagy pénzügyi holdingtársaság, pénzügyi intézet, vagyonkezelő vállalat vagy kiegészítő szolgáltatásokat végző vállalkozás, amelyre megfelelő felügyeleti előírások vonatkoznak;

f) olyan szervezetekkel szembeni részvénykitettségek, amelyek hitelkötelezettségei az 1. alszakasz szerint nulla kockázati súlyt kapnak (ideértve azokat a köztámogatásban részesülő szervezeteket, amelyeknél alkalmazható a nulla kockázati súly);

g) a gazdaság meghatározott ágazatainak előmozdítására irányuló állami programok keretében felmerült olyan részvénykitettségek, amikor is a hitelintézet jelentős támogatást kap a részesedés megszerzésére, és ami magában foglalja a kormányzati felügyelet bizonyos formáját és a tőkerészesedés-befektetések megszorításait. Ez a kizárás az eredeti szavatolótőke 10 %-ának és a kiegészítő szavatolótőkének az összegére korlátozódik.

Ez a bekezdés nem akadályozza meg az egyéb tagállamok illetékes hatóságait abban, hogy engedélyezzék az 1. alszakasz szabályainak alkalmazását olyan részvénykitettségek esetében, amelyek ilyen módon történő kezelése más tagállamokban engedélyezett.

(2) A c) pont alkalmazásában lényegesnek kell tekinteni a hitelintézet részvénykitettségi osztályát, ha azok összesített értéke – figyelmen kívül hagyva a g) pontban említett, az állami programok keretében felmerült részvénykitettségeket – átlagosan az előző évhet viszonyítva meghaladja a hitelintézet szavatolótőkéje 10 %-át. Ez a határérték a hitelintézet szavatolótőkéjének 5 %-a, ha a részvénykitettségek száma 10 egyedi részesedésnél kevesebb.

3. ALSZAKASZ – HITELKOCKÁZAT-MÉRSÉKLÉS

90. cikk

Ezen alszakasz alkalmazásában a „hitelt nyújtó hitelintézmény” intézmény azt a hitelintézetet jelenti, amelyik a kérdéses kitettséggel rendelkezik, függetlenül attól, hogy az hitelből ered-e vagy sem.

91. cikk

A 78–83. cikk szerinti sztenderd módszert vagy a 84–89. cikk szerinti IRB módszert használó, de a 87–88. cikk értelmében az LGD-re és a hitelegyenértékesítési faktorokra tett saját becsléseket nem alkalmazó hitelintézetek ezen alszakasszal összhangban hitelkockázat-mérséklést érvényesíthetnek a kockázattal súlyozott kitettségértékek számítása során a 75. cikk a) pontja alkalmazásának céljából vagy adott esetben a várható veszteségértékek számításakor az 57. cikk q) pontjában és a 63. cikk (3) bekezdésében említett számítás alkalmazásának céljából.

92. cikk

(1) A hitelkockázattal szembeni fedezet biztosítására használt módszernek a hitelt nyújtó hitelintézmény által foganatosított intézkedésekkel és lépésekkel, valamint az általa végrehajtott eljárásokkal és irányvonalakkal együtt valamennyi érintett tagállamban jogi hatállyal bírónak kell lennie és végrehajtható hitelkockázat-fedezeti szabályozást kell eredményeznie.

(2) A hitelt nyújtó hitelintézmény a hitelkockázat-fedezeti szabályozás hatékonyságának biztosítására és a kapcsolódó kockázatok kezelésére megfelelő lépéseket tesz.

(3) Az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén csak olyan eszközök ismerhetők el biztosítékként, amelyek eléggé likvidek és értékük az idők során eléggé stabil ahhoz, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására használt módszerre és az engedélyezhető elismerés mértékére tekintettel megfelelő bizonyosságot biztosítsanak az elért hitelkockázat-fedezetet illetően. Csak a VIII. melléklet 1. részében ismertetett eszközök ismerhetők el.

(4) Az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén a hitelt nyújtó hitelintézménynek jogában áll időszerűen likvidálnia vagy megtartania a védelmet biztosító eszközöket az adós, vagy adott esetben a biztosíték kezelőjének nem teljesítése, fizetésképtelensége vagy csődje – vagy az ügyleti dokumentációkban ismertetett egyéb hitel-esemény – esetén. A biztosítékként használt eszközök értéke és a hitelnyújtó hitelminősítése között nem lehet aránytalanul magas a korreláció foka.

(5) Az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén csak akkor ismerhető el a kötelezettségvállalás, ha az azt nyújtó fél eléggé megbízható és a hitelkockázattal szembeni védelmet biztosító megállapodásnak valamennyi érintett tagállamban jogi hatálya van, így a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására használt módszerre és az engedélyezhető elismerés mértékére tekintettel megfelelő bizonyosság biztosított az elért hitelkockázattal szembeni

fedezetet illetően. E célból csak a VIII. melléklet 1. részében ismertetett hitelkockázattal szembeni védelmet nyújtó személyek és hitelkockázattal szembeni védelmet biztosító megállapodás típusok jöhetnek szóba.

(6) A VIII. melléklet 2. részében ismertetett minimumkövetelményeknek meg kell felelni.

93. cikk

(1) Amennyiben a 92. cikk követelményei teljesülnek, a kockázattal súlyozott kitettségértékek és adott esetben a várható veszteség értékek számítása módosítható a VIII. melléklet 3–6. részeivel összhangban.

(2) Az a kitettség, amelyre nézve hitelkockázat-mérséklés történt, nem eredményezhet magasabb kockázattal súlyozott kitettségértéket vagy várható veszteségértéket, mint az egyébként azonos kitettség, amelyre nézve nem történt hitelkockázat-mérséklés.

(3) Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségérték már figyelembe veszi a hitelkockázattal szembeni fedezetet a 78–83. vagy a 84–93. cikk alapján, úgy a hitelkockázattal szembeni fedezet a továbbiakban nem ismerhető el ezen alszakasz szerint.

4. ALSZAKASZ – ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁS

94. cikk

Amennyiben a hitelintézet olyan kitettségi osztályra nézve használja az 1. alszakaszban ismertetett sztenderd módszert a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámításakor, amelyhez a 79. cikk szerint az értékpapírosított kitettségeket rendelnék, úgy az értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékét a IX. melléklet 4. részének (6)–(35) bekezdésével összhangban számítja ki.

Minden más esetben a IX. melléklet 4. részének (36)–(74) bekezdésével összhangban számítja ki a kockázattal súlyozott kitettségértéket.

95. cikk

(1) Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézettől jelentős, értékpapírosított kitettségekből származó hitelkockázat továbbítására került sor a IX. melléklet 2. részének feltételeivel összhangban, ez a hitelintézet:

a) hagyományos értékpapírosítás esetén kizárhatja a kockázattal súlyozott kitettségértékek és adott esetben a várható veszteség értékek számításából azokat a kitettségeket, amelyeket értékpapírosított;

b) szintetikus értékpapírosítás esetén az értékpapírosított kitettségek tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és adott esetben a várható veszteségértékeket a IX. melléklet 2. részével összhangban számíthatja.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés alkalmazandó, az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézet a IX. mellékletben az értékpapírosításba bevonható pozíciókra vonatkozóan előírt kockázattal súlyozott kitettségértékeket köteles kiszámítani.

Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetnek nem sikerül jelentős mértékű hitelkockázatot továbbítania az (1) bekezdéssel összhangban, úgy egy olyan pozícióra nézve sem kell kiszámítania a kockázattal súlyozott kitettségértéket, amely szerepelhet az érintett értékpapírosításban.

96. cikk

(1) Az értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítására a kockázati súlyokat a pozíció kitettségi értékére kell alkalmazni a IX. melléklettel összhangban, a pozíció hitelminőségének alapján, amely megállapítható egy külső hitelminősítő hitelminősítésének segítségével vagy a IX. mellékletben ismertetett egyéb módon.

(2) Amennyiben az értékpapírosításban különböző tranche-okkal azembeni kitettség áll fenn, minden egyes tranche-sal szembeni kitettséget külön értékpapírosítási pozíciónak kell tekinteni. Az értékpapírosítási pozíciók esetén a hitelkockázat elleni fedezetet nyújtókat úgy kell tekinteni, hogy azok pozíciókkal rendelkeznek az értékpapírosításban. Az értékpapírosítási pozíciókhoz tartoznak az olyan értékpapírosításnak való kitettségek, amelyek származtatott kamatláb- vagy devizaügyletből származnak.

(3) Amennyiben az értékpapírosítási pozíció előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet tárgya, az arra a pozícióra alkalmazandó kockázati súlyt módosítani lehet a 90–93. cikkel összhangban, a IX. mellékletet is figyelembe véve.

(4) Az 57. cikk r) pontjára és a 66. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel a kockázattal súlyozott kitettségértéket be kell vonni a hitelintézet kockázattal súlyozott kitettségértékeinek teljes összegébe a 75. cikk a) pontja alkalmazásában.

97. cikk

(1) Külső hitelminősítő hitelbírálata csak akkor használható egy értékpapírosítási pozíció kockázati súlyának meghatározására a 96. cikkel összhangban, ha a külső hitelminősítőt az illetékes hatóságok e cél tekintetében elismerték, a továbbiakban: elismert külső hitelminősítő.

(2) Az illetékes hatóságok csak akkor ismerik el a külső hitelminősítőt az (1) bekezdés alkalmazásának céljából, ha a VI. melléklet 2. részének technikai kritériumait figyelembe véve meggyőződtek arról, hogy az megfelel a 81. cikkben megállapított követelményeknek, és az értékpapírosítás terén tanúbizonyságot tett képességeiről, amit az erőteljes piac általi elfogadottság támaszthat alá.

(3) Ha egy tagállam illetékes hatóságai elismernek egy külső hitelminősítőt az (1) bekezdés alkalmazásának céljából, a többi tagállam illetékes hatóságai elismerhetik e célból azt a külső hitelminősítőt anélkül, hogy saját értékelést végeznének.

(4) Az illetékes hatóságok nyilvánosságra hozzák az elismerési folyamat magyarázatát, valamint az elismert külső hitelminősítők listáját.

(5) Az e célra történő alkalmazáshoz az elismert külső hitelminősítő hitelminősítésének meg kell felelnie a hitelesség és átláthatóság IX. melléklet 3. részében megnevezett elveinek.

98. cikk

(1) A kockázati súlyok értékpapírosítási pozíciókra való alkalmazásának céljából az illetékes hatóságok meghatározzák, hogy a IX. mellékletben ismertetett melyik hitelminőségi besoroláshoz kell hozzárendelni az elismert külső hitelminősítő megfelelő hitelminősítéseit. Ezeknek a megállapításoknak tárgyilagosnak és következetesnek kell lenniük.

(2) Amikor egy tagállam illetékes hatóságai az (1) bekezdés alapján megállapítást tettek, a többi tagállam illetékes hatóságai elismerhetik azt a megállapítást anélkül, hogy saját megállapítást tennének.

99. cikk

A hitelintézet kockázattal súlyozott kitettségértékeinek 96. cikk szerinti kiszámítása során a külső hitelminősítő hitelminősítései használatának következetesnek kell lennie és összhangban kell állnia a IX. melléklet 3. részével. A hitelminősítéseket nem szabad szelektív módon használni.

100. cikk

(1) A lejárat előtti visszaadást lehetővé tevő záradékkal rendelkező rulírozó megállapodásból származó kitettségek értékpapírosítása esetén az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézet vagy az értékpapírosítási programot kezelő hitelintézet a IX. melléklettel összhangban kiegészítő kockázattal súlyozott kitettségértéket köteles kiszámítani azon kockázat miatt, hogy a lejárat előtti visszaadás lehetőségét biztosító kikötés alkalmazásának eredményeként emelkedhet a hitelkockázata.

(2) Ezen alkalmazásban a rulírozó megállapodásból származó kitettség olyan kitettség, amelynél az ügyfél különböző nagyságú összeget hívhat le a megállapodott értékhatáron belül, a lejárat előtti visszaadást lehetővé tevő rendelkezés pedig olyan záradék a szerződésben, amely meghatározott események bekövetkeztekor előírja a befektető pozícióinak visszafizetését a kibocsátott értékpapírok eredetileg meghatározott lejárata előtt.

(3) A feltétel és előzetes értesítés nélkül felmondható lakossági kitettségek lejárat előtti visszaadást lehetővé tevő záradékával ellátott értékpapírosítások esetén, ahol a lejárat előtti visszaadást egy olyan mennyiségi érték indítja meg, amely nem a három hónapos értékpapírosítási felárra vonatkozik, az illetékes hatóságok nagyjából a IX.

melléklet 4. részének (27)–(30) bekezdésében ismertetett módon járhatnak el, amely a feltüntetett hitelegyenértékesítési tényező meghatározásáról szól.

(4) Amennyiben egy illetékes hatóság egy adott értékpapírosítás tekintetében a (3) bekezdés szerint szándékozik eljárni, köteles mindenek előtt az összes többi tagállam érintett illetékes hatóságait tájékoztatni. Mielőtt az ilyen fajta kezelés alkalmazása részévé válik az illetékes hatóság általános eljárási módszerének, amely a szóban forgó típusú lejárat előtti visszaadást lehetővé tevő záradékot tartalmazó értékpapírosításokra vonatkozik, az illetékes hatóság konzultál a többi tagállam érintett illetékes hatóságaival és figyelembe veszi a megfogalmazott véleményeket. A szóban forgó illetékes hatóság köteles nyilvánosságra hozni a konzultáció során megfogalmazott nézeteket és az elfogadott kezelési módot.

101. cikk

(1) A befektetők potenciális vagy tényleges veszteségei csökkentésének érdekében az értékpapírosítást kezdeményező vagy az értékpapírosítási programot kezelő hitelintézet nem nyújthat segítséget az értékpapírosításhoz a szerződéses kötelezettségeit meghaladóan.

(2) Ha az értékpapírosítást kezdeményező vagy az értékpapírosítási programot kezelő hitelintézet az értékpapírosítás tekintetében nem felel meg az (1) bekezdésnek, az illetékes hatóság előírja számára, hogy valamennyi értékpapírosított kitettségre nézve legalább annyi tőkét kell tartalékolnia, mintha azokat nem értékpapírosították volna. A hitelintézet nyilvánosságra hozza, hogy szerződésen kívüli támogatást nyújtott, és ismerteti ennek a szabályozói tőkére gyakorolt hatását.

4. SZAKASZ

A MŰKÖDÉSI KOCKÁZAT MINIMUM SZAVATOLÓTŐKE-KÖVETELMÉNYEI

102. cikk

(1) Az illetékes hatóságok előírják a hitelintézetek számára, hogy szavatolótőkével rendelkezzenek a működési kockázattal szemben a 103., 104. és 105. cikkben ismertetett módszerekkel összhangban.

(2) A (4) bekezdés sérelme nélkül, a 104. cikkben ismertetett módszert használó hitelintézetek nem térhetnek vissza a 103. cikkben ismertetett módszer használatára, kivéve azt az esetet, amikor annak oka megfelelően bizonyított és azt az illetékes hatóságok jóváhagyták.

(3) A (4) bekezdés sérelme nélkül, a 105. cikkben ismertetett módszert használó hitelintézetek nem térhetnek vissza a 103. vagy 104. cikkben ismertetett módszer használatára, kivéve azt az esetet, amikor annak oka megfelelően bizonyított és azt az illetékes hatóságok jóváhagyták.

(4) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik a hitelintézeteknek a módszerek kombinált használatát, a X. melléklet 4. részével összhangban.

103. cikk

Az alapvető mutató módszere szerint a működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény a megfelelő mutató egy bizonyos százaléka a X. melléklet 1. részében ismertetett paraméterekkel összhangban.

104. cikk

(1) A sztenderd módszer szerint a hitelintézetek tevékenységeiket üzletágak szerint bontják meg, a X. melléklet 2. részében ismertetett módon.

(2) Mindegyik üzletágra nézve a hitelintézetek a működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelményt a megfelelő mutató egy bizonyos százalékaként számítják ki a X. melléklet 2. részében ismertetett paraméterekkel összhangban.

(3) Bizonyos feltételek mellett egyes üzletágakra nézve az illetékes hatóságok engedélyezhetik a hitelintézetnek egy alternatív mutatószám használatát a működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény megállapítására.

(4) A sztenderd módszer szerint a működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény az összes üzletág működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelményeinek összege.

(5) A sztenderd módszerre vonatkozó paramétereket a X. melléklet 2. része tartalmazza.

(6) A sztenderd módszert akkor használhatják a hitelintézetek, ha teljesítik a X. melléklet 2. részében ismertetett kritériumokat.

105. cikk

(1) A hitelintézetek fejlett mérési módszert használhatnak a saját, belső kockázatmérési rendszereik alapján, feltéve, hogy az illetékes hatóság kifejezetten jóváhagyja az érintett modellek használatát a szavatolótőke-követelmény kiszámítására.

(2) A hitelintézeteknek bizonyítaniuk kell az illetékes hatóságaiknak, hogy teljesítik a X. melléklet 3. részében ismertetett minősítési kritériumokat.

(3) Ha a fejlett mérési módszer alkalmazását az EU-szintű hitelintézet anyavállalat és annak leányvállalatai, vagy az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai tervezik, a különböző jogalanyok illetékes hatóságainak szorosan együtt kell működniük a 128–132. cikk rendelkezéseinek megfelelően. Az alkalmazás során figyelembe kell venni a X. melléklet 3. részében felsoroltakat.

(4) Amennyiben egy EU-szintű hitelintézet anyavállalat és annak leányvállalatai vagy egy EU-szintű pénzügyi intézet anyavállalat és annak leányvállalatai a fejlett mérési módszert az anyavállalatra és annak leányvállalataira nézve egységes alapon alkalmazzák, az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy a X. melléklet 3. részének minősítési kritériumait az anyavállalat és annak leányvállalatai együttesen teljesítsék.

↓ 2000/12/EK

~~3~~5. SZAKASZ

NAGYKOCKÁZATOK VÁLLALÁSA

↓ 2000/12/EK 1. cikk (24) bekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

106. cikk

1. a „kockázatok”, ⌦ ezen szakasz ⌫ ~~a 48., 49. és 50. cikk~~ alkalmazásában, a ⌦ 3. szakasz 1. alszakaszában ⌫ ~~43. cikkben és a II. és IV. mellékletben~~ említett ⌦ bármely eszköz ⌫ ~~eszközök~~ és mérlegen kívüli tétel~~ek~~ az ott előírt ⌦ kockázati ⌫ súlyo~~zások~~k vagy kockázati fokozatok alkalmazása nélkül;

a IV. mellékletben említett ⌦ tételekből származó kockázatokat ⌫ ~~kockázatokat~~ a III. mellékletben leírt módszerek valamelyike alapján kell kiszámítani ;

~~a szerződő féllel kapcsolatos kockázat szerinti súlyozás alkalmazása nélkül; az~~ ⌦ Az ⌫ illetékes hatóságok hozzájárulásával a szavatolótőke által teljes mértékben fedezett elemek kizárhatók a kockázatvállalások meghatározásából, feltéve hogy az ilyen tőkeelemek nem szerepelnek a ⇨ hitelintézet szavatolótőkéjében ⇦ ~~szolvenciamutató~~ ⇨ a 75. cikk alkalmazásának céljából ⇦ vagy más olyan ellenőrző mutatók kiszámításában, amelyekről ez az irányelv és más közösségi jogszabályok rendelkeznek;

(2) a kockázati tényezők nem foglalják magukban:

a) devizaügyletek esetében azokat a kockázatvállalásokat, amelyek a szokásos elszámolási eljárás során a fizetést követő 48 órán belül merülnek fel~~; illetve~~ ⌦ ; ⌫

b) értékpapírok vásárlását vagy eladását célzó ügyletek esetében azokat a kockázatvállalásokat, amelyek a szokásos elszámolás során a fizetést vagy az értékpapírok szállítását követő – a korábbi eseménytől számított – 5 munkanapon belül merülnek fel;

↓2000/12/EK 1. cikk (1) bekezdés 3. albekezdés (kiigazított szöveg)

107. cikk

~~A~~ ⌦ Ezen szakasz alkalmazásának ⌫ ~~nagykockázatok vállalásának felügyelete és ellenőrzése~~ céljából ~~hitelintézetnek minősül~~ ⌦ a „hitelintézet” fogalma a következőkre terjed ki: ⌫

a) a~~z első bekezdés értelmezésének megfelelő~~ hitelintézet, beleértve ⌦ annak ⌫ ~~a hitelintézet~~ harmadik országban lévő fióktelepeit; ~~és~~

b) minden olyan magán- vagy állami vállalkozás, beleértve annak fióktelepeit, amely megfelel ⌦ a hitelintézet ⌫ ~~az első bekezdésben foglalt~~ meghatározásának, és amelyet egy harmadik országban engedélyeztek~~.~~.

↓ 2000/12/EK 48. cikk (1) bekezdés (kiigazított szöveg) ⇨ új szöveg

108. cikk

~~A nagykockázatok vállalásának jelentése~~

~~1.~~ Egy hitelintézet esetében a kockázatvállalás egy ügyfélhez vagy az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjához kapcsolódóan akkor tekinthető nagykockázatnak, ha értéke eléri vagy meghaladja a szavatolótőke 10 %-át.

⇨ Ennek céljából az 1. szakasz értelmezhető az 57. cikk q) pontjának és a 63. cikk (3) bekezdésének tekintetbe vétele nélkül is, de azt a 66. cikk (2) bekezdése nélkül kell értelmezni. ⇦

↓2000/12/EK 48. cikk (4) bekezdés 1. albekezdés (kiigazított szöveg)

109. cikk

Az illetékes hatóságok előírják, hogy minden hitelintézetnek megbízható igazgatási és számviteli eljárásokkal, valamint megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokkal kell rendelkeznie ~~az~~ ezen irányelvvel összhangban ~~irányelvben~~ ~~meghatározott és szabályozott~~ az összes nagykockázat vállalásának és azok későbbi változásainak megállapítása és nyilvántartása céljából, valamint a kockázatvállalások figyelemmel kísérése érdekében, az egyes hitelintézetek saját kockázatkezelési stratégiájának fényében.

↓2000/12/EK 48. cikk (2) bekezdés (kiigazított szöveg)

110. cikk

~~A nagykockázatok vállalásának jelentése~~

~~2~~1. A hitelintézet ~~az (1) bekezdés szerinti~~ minden nagykockázatot bejelent az illetékes hatóságoknak.

A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy a jelentést – belátásuk szerint – az alábbi két módszer valamelyike szerint kell teljesíteni:

a) évente legalább egyszeri jelentéskészítés az összes nagykockázatról, továbbá az újonnan felmerülő összes nagykockázat vállalásáról és a már fennálló nagykockázatoknak a legutóbbi jelentéshez képest legalább 20 %-os mértékű növekedéséről beszámoló évközi jelentések készítése;

b) évente legalább négyszer jelentéskészítés az összes nagykockázatról.

↓2000/12/EK 48. cikk 3 pont (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

~~3.~~2 ⇨ Azon eset kivételével, amikor a hitelintézetek a biztosíték elismerésére vonatkozóan a 114. cikkhez folyamodnak a kitettségi érték kiszámításakor a 111. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének alkalmazása céljából ⇦, ~~N~~nem kell ~~azonban~~ beszámolni az ⇨ (1) ⇦ ~~(2)~~ bekezdésben megállapított módon a ~~49.~~ ⌦ 111. ⌫ cikk ~~(7)~~ ⇨ (3) ⇦ bekezdésének a), b), c), d), f), g) és h) pontja szerint kivételt képező kockázatvállalásokról és az~~.~~ ~~A~~ ⇨ (1) ⇦ ~~(2)~~ bekezdés ⇨ b) pontjában ⇦ ~~második francia bekezdésében~~ megállapított beszámolási gyakoriság évi két alkalomra csökkenthető a ~~49.~~ ⌦ 111. ⌫ cikk ~~(7)~~ ⇨ (3) ⇦ bekezdés e) és i) pontjában említett kockázatvállalások esetében, valamint a ~~(8), (9) és (10) bekezdésekben~~ ⇨ 115. és 116. cikkben ⇦ említett kockázatvállalásoknál.

↓2000/12/EK 48. cikk (4) bekezdés 2. albekezdés (kiigazított szöveg)

Amennyiben egy hitelintézet a ⌦ (2) ⌫ ~~(3)~~ bekezdésre hivatkozik, a mentességre okot adó esemény bekövetkezését követően legalább egy évig nyilvántartást vezet a felhozott indokokról, abból a célból, hogy az illetékes hatóságok meg tudják állapítani, hogy az indokolt-e vagy sem.

⇩ új szöveg

(3) A tagállamok előírhatják azon koncentrációs kitettségek bejelentését, amelyek a hitelintézet által igénybe vett biztosíték nyújtójával szemben állnak fenn.

↓ 2000/12/EK 49. cikk (1)–(5) bekezdés (kiigazított szöveg)
→1 2004/xx/EK 3. cikk 7. pont
⇨ új szöveg

111. cikk

~~A nagykockázatok vállalásának korlátai~~

(1) A hitelintézet nem vállalhat olyan kockázatot egy ügyfél vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportja tekintetében, amelynek értéke meghaladja a szavatolótőke 25 %-át. ⇨ Ennek, valamint ezen cikk egyéb rendelkezéseinek alkalmazása céljából az 1. szakasz értelmezhető az 57. cikk q) pontjának és a 63. cikk (3) bekezdésének tekintetbe vétele nélkül is, de mindenképpen a 66. cikk (2) bekezdése nélkül kell értelmezni. ⇦

(2) Amennyiben az ügyfél vagy az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportja a hitelintézet anyavállalata vagy leányvállalata és/vagy az említett anyavállalat egy vagy több leányvállalata, az (1) bekezdésben megállapított százalékos arányt 20 %-ra kell csökkenteni. A tagállamok ugyanakkor mentesíthetik az ilyen ügyfelekkel kapcsolatban vállalt kockázatokat a 20 %-os korlátozás alól, amennyiben más intézkedésekkel vagy eljárásokkal gondoskodnak az ilyen kockázatok különleges figyelemmel kíséréséről. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és az →1 Európai Bankbizottságot ← az ilyen intézkedések vagy eljárások tartalmáról.

(3) A hitelintézet által vállalt nagykockázatok összértéke nem haladja meg a szavatolótőke 800 %-át.

↓2000/12/EK 49. cikk 4. pont (kiigazított szöveg)

~~(4) A tagállamok az (1), (2) és (3) bekezdésben foglaltaknál szigorúbb korlátozásokat is megállapíthatnak.~~

↓2000/12/EK 49. cikk (1)–(5) bekezdés

~~(5)~~(4) A hitelintézetnek mindenkor be kell tartania az (1), (2) és (3) bekezdésben megállapított korlátozásokat kockázatvállalásaival kapcsolatban. Ha kivételes esetben a kockázatok meghaladják ezeket a korlátozásokat, ennek tényét haladéktalanul jelenteni kell az illetékes hatóságoknak, amelyek, ha a körülmények lehetővé teszik, korlátozott tartamú időt biztosítanak a hitelintézetnek a határértékek elérésére.

⇩ új szöveg

112. cikk

(1) A 113–117. cikk alkalmazásában a „garancia” magában foglalja, a 90–93. cikk alapján elismert hitelderivatívákat a hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírok kivételével.

(2) A (3) bekezdésre is figyelemmel, amelynek 113–117. cikke alapján az előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet elismerése engedélyezhető, az elismerhetőséghez teljesíteni kell az elismertségi és egyéb minimumkövetelményeket, amelyeket a 90–93. cikk ismertet a 78–83. cikk szerinti kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámításának alkalmazása céljából.

(3) Amennyiben egy hitelintézet a 114. cikk (2) bekezdését alkalmazza, a hitelkockázattal szembeni fedezet elismerésére a 84–89. cikk szerinti megfelelő követelmények vonatkoznak.

🡻2000/12/EK 49. cikk (4) és (6) bekezdés (kiigazított szöveg)

113. cikk

1. A tagállamok a ⊠ 111. ⊠ ~~75.~~ cikkben ~~(1), (2) és (3) bekezdésben~~ foglaltaknál szigorúbb korlátozásokat is megállapíthatnak.

~~6~~(2) A tagállamok teljes egészében vagy részlegesen kivonhatják a ~~75.~~ ⊠ 111. ⊠ cikk ~~az~~ (1), (2) és (3) bekezdés alkalmazása alól a hitelintézet által az anyavállalatával, annak leányvállalatával vagy saját leányvállalatával kapcsolatban vállalt kockázatokat, amennyiben ezekre a vállalatokra – ennek az irányelvnek, vagy harmadik országban hatályos egyenértékű normáknak megfelelően – kiterjed a hitelintézetre vonatkozó összevont alapú felügyelet.

🡻2000/12/EK 49. cikk (7) bekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

~~7~~3. A tagállamok teljesen vagy részlegesen kivonhatják a ⊠ 111. cikk ⊠ ~~az (1), (2) és (3) bekezdés~~ alkalmazása alól a következő kockázatokat:

(a) követeléseket megtestesítő eszköztételek ⇨ központi kormányzatokkal vagy központi bankokkal szemben, amelyek biztosíték hiányában 0 %-os kockázati súlyozást kapnának a 78–83. cikk alapján; ⇦ ~~az „A” zónába tartozó központi kormányokkal vagy központi bankokkal szemben fennálló~~

(b) követeléseket megtestesítő eszköztételek ~~az Európai Közösségekkel szemben fennálló~~ ⇨ nemzetközi szervezetekkel vagy multilaterális fejlesztési bankokkal

szemben, amelyek biztosíték hiányában 0 %-os kockázati súlyozást kapnának a 78–83. cikk alapján; ⇦

(c) olyan követeléseket megtestesítő eszköztételek, amelyeket ~~az „A” zónába tartozó központi kormányok vagy központi bankok, illetve az Európai Közösségek,~~ ⇨ központi kormányzatok, központi bankok, nemzetközi szervezetek vagy multilaterális fejlesztési bankok ⇦ kifejezett garanciái biztosítanak ⇨ , ahol a garanciát nyújtó szervezettel szembeni követelések biztosíték hiányában 0 %-os kockázati súlyozást kapnának a 78–83. cikk alapján; ⇦

(d) más olyan kockázatvállalások, amelyek ~~az „A” zónába tartozó központi kormányoknak vagy központi bankoknak, illetve az Európai Közösségeknek~~ ⇨ központi kormányzatoknak, központi bankoknak, nemzetközi szervezeteknek vagy multilaterális fejlesztési bankoknak ⇦ tulajdoníthatók, vagy amelyekért ezek az intézmények kezeskednek ⇨ , ahol biztosíték hiányában a 78–83. cikk alapján 0 %-os kockázati súlyozást kapnának az azon szervezettel szembeni követelések, amely szervezetnek a kitettség tulajdonítható vagy amely szervezet a garanciát nyújtja; ⇦

(e) ~~a „B” zónába tartozó~~ központi kormányokkal vagy központi bankokkal szemben fennálló, ⇨ a fenti a) bekezdésben nem említett ⇦ követeléseket és más kockázatvállalásokat megtestesítő eszköztételek, amelyeket a hitelfelvevők nemzeti valutájában denomináltak és – adott esetben – finanszíroznak;

(f) eszköztételek és más kockázatvállalások, amelyeket – az illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon – a~~z „A” zónába tartozó központi kormányok vagy központi bankok, által kibocsátott olyan értékpapírokból álló biztosíték, illetve az Európai Közösségek, vagy a tagállamok regionális vagy helyi hatóságai által kibocsátott olyan értékpapírok biztosítanak, amelyekre nézve a 44. cikk fizetőképességi szempontból 0 %-os súlyozást állapít meg~~⇨ nemzetközi szervezetek, multilaterális fejlesztési bankok vagy a tagállamok regionális vagy helyi hatóságai által hitelviszonyt megtestesítő értékpapír formájában kibocsátott biztosítékkal fedeznek, amely értékpapírok azok kibocsátójával szemben olyan követeléseket testesítenek meg, amelyek a 78–83. cikk szerint 0 %-os kockázati súlyt kapnának; ⇦

(g) olyan eszköztételek és más kockázatok, amelyeket – az illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon – készpénzletétből álló fedezet biztosít, amelyet a hitelt nyújtó ⌦ hitelintézetnél ⌫ ~~intézménynél~~, vagy annál a hitelintézetnél helyeztek el, amely a hitelt nyújtó intézmény anya- vagy leányvállalata;

(h) olyan eszköztételek és más kockázatvállalások, amelyeket – az illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon – letéti bizonylat formájú fedezet biztosít, amelyet a hitelt nyújtó ⌦ hitelintézet ⌫ ~~intézmény~~, vagy az a hitelintézet bocsátott ki, amely a hitelt nyújtó ⌦ hitelintézet ⌫ ~~intézmény~~ anya- vagy leányvállalata, és amelyeket valamelyiküknél helyeztek el;

(i) intézményekkel ~~hitelintézetekkel~~ szemben fennálló egyéves vagy rövidebb futamidejű követeléseket és más kockázatvállalásokat képviselő eszköztételek,

amelyek ugyanakkor nem képezik részét a szóban forgó intézmények szavatolótőkéjének;

(j) egyéves vagy rövidebb lejárati idejű olyan intézményekkel szembeni követeléseket és más kockázatvállalásokat megtestesítő eszköztételek, amelyek nem hitelintézetek, de megfelelnek a ⇨ VI. melléklet 1. részének 82. ⇦ ~~45. cikk (2)~~ bekezdésében említett feltételeknek, és amely tételek ugyanannak a bekezdésnek megfelelően biztosítottak;

(k) egyéves vagy rövidebb lejárati idejű kereskedelmi váltók és más hasonló váltók, amelyek más hitelintézetek cégaláírását viselik;

(l) ~~a 85/611/EGK irányelv 22. cikkének (4) bekezdésében meghatározott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok;~~ ⇨ a 78–83. cikkben meghatározott fedezett kötvények; ⇦

⬇2000/12/EGK (kiigazított szöveg)

(m) későbbi összehangolásig, a ⌦ 122. cikk (1) ⌫ ~~az 51. cikk (3)~~ bekezdésében említett biztosítótársaságokban birtokolt részesedések, az ilyen részesedést megszerző hitelintézet szavatolótőkéjének 40 %-áig;

(n) olyan regionális vagy központi hitelintézetekkel szemben fennálló követeléseket képviselő eszköztételek, amelyekkel a hitelt nyújtó ⌦ hitelintézet ⌫ ~~intézmény~~ a jogszabályi és alapszabályi rendelkezéseknek megfelelően hálózati kapcsolatban áll, és amelyek az említett rendelkezések alapján a hálózaton belül a készpénz-elszámolási műveletekért felelősek;

⬇ 2000/12/EK (kiigazított szöveg)

(o) olyan kockázatok, amelyeket – az illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon – az f) pontban említett értékpapíroktól különböző értékpapírokból álló fedezet biztosít;~~, feltéve hogy ezeket az értékpapírokat nem maga a hitelintézet, annak anyavállalata vagy egyik leányvállalatuk, és nem is a szóban forgó ügyfél vagy ügyfelek egymással összekapcsolódó csoportja bocsátotta ki. A biztosítékként felhasznált értékpapírokat piaci áron kell értékelni, és olyan értékkel kell bírniuk, amely meghaladja a biztosított kockázatvállalásokat, továbbá vagy a tőzsdei kereskedelemben kell részt venniük, vagy ténylegesen forgathatónak és rendszeresen jegyzettnek kell lenniük egy olyan piacon, amely elismert hivatásos szakemberek felügyelete alatt működik, és amely lehetővé teszi – a hitelintézet székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai szerint kielégítő módon – olyan objektív ár kialakítását, hogy az értékpapírok többletértéke bármikor ellenőrizhető legyen. Az előírt többletérték 100 %, de a részvények esetében 150 %, és a hitelintézetek, a tagállamok regionális vagy helyi hatóságai – kivéve a 44. cikkben említetteket – által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében, valamint az EBB és a multilaterális fejlesztési bankok által kibocsátott adóslevelek esetében 50 %. A hitelbiztosítékként felhasznált értékpapírok nem képezhetik hitelintézetek szavatolótőkéjét;~~

↓ 2000/12/EK

(p) olyan hitelek, amelyeket – az illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon – lakóingatlanra terhelt jelzálog, vagy az 1991. évi finn lakásépítő társaságokról szóló törvény szerint vagy későbbi, ezzel egyenértékű jogszabályok alapján működő finn lakásépítő társaságok részvényei biztosítanak, valamint amelyeket olyan lízingügyletek biztosítanak, amelyek alapján a bérbeadó 100 %-ban megtartja a lízingbe adott lakóingatlan tulajdonjogát, amennyiben a bérbevevő nem gyakorolta vételi opcióját – minden esetben az érintett lakóingatlan értékének 50 %-áig; ~~– Az ingatlan értékének kiszámítása – az illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon – szigorú értékelési normák alapján történik, amelyeket törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések állapítanak meg. Az értékelést évente legalább egyszer el kell végezni. E pont alkalmazásában a lakóingatlan olyan lakást jelent, amelyet a hitelfelvevő foglal el, vagy bérbe ad;~~

⇩ új szöveg

(q) a következők, amennyiben azok a 78–83. cikk szerint 50 %-os kockázati súlyt kapnának, és csak az érintett ingatlan értékének 50 %-áig:

i. irodákon vagy más üzlethelyiségekre bejegyzett jelzálogjog fedezetével, vagy olyan finn lakásépítő társaságok részvényei formájában biztosított kitettségek, amelyek az 1991. évi finn lakásépítő társaságokról szóló törvénynek vagy későbbi, azzal egyenértékű jogszabályoknak megfelelően működnek, az irodák vagy más üzlethelyiségek vonatkozásában;

ii. irodákra vagy más üzlethelyiségekre irányuló ingatlanlízing-ügyletekkel kapcsolatos kitettségek;

Az ii. pont alkalmazásának céljából a tagállamok illetékes hatóságai 2011. december 31-ig engedélyezhetik a hitelintézeteknek az érintett ingatlan értéke 100 %-ának elismerését. Az időszak végén ezt a bánásmódot felül kell vizsgálni. A tagállamok értesítik a Bizottságot, ha élnek ezzel a kedvezményes elbánással.

↓2000/12/EGK (kiigazított szöveg)

~~q~~r) a II. mellékletben említett közepes/alacsony kockázatú mérlegen kívüli tételek 50 %-a;

~~r~~s) az illetékes hatóságok egyetértésének függvényében a hitelgaranciáktól különböző garanciák, amelyek jogi vagy szabályozási alapon nyugszanak, és amelyeket a hitelintézeti jogállással rendelkező kölcsönös garanciarendszerek nyújtanak tagjaiknak, és összegükre 20 %-os súlyozás vonatkozik.

~~A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy miként használták ki ezt a választási jogot, abból a célból, hogy az ne vezessen a verseny torzulásához;~~

~~s~~t) a II. mellékletben említett alacsony kockázatú mérlegen kívüli tételek, amennyiben olyan megállapodás született az ügyféllel vagy az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával, amelynek alapján csak akkor vállalható a kockázat, ha biztosítva van, hogy az nem vezet a ⌦ 111. cikk (1)–(3) bekezdése ⌫ ~~az (1), (2) és (3) bekezdés~~ szerint érvényes határértékek túllépéséhez.

⇩ új szöveg

A g) pont alá kell sorolni a hitelintézet által kibocsátott hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírhoz kapcsolódóan kapott készpénzt, az ügyfélnek a hitelintézet által nyújtott kölcsönöket és a hitelintézetnél elhelyezett betéteket, amelyek a 90–93. cikk alapján mérlegen belüli nettósítási megállapodás tárgyát képezik.

🡻 2000/12/EK 49. cikk o) pont 2. és 3. mondat (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

⌦ Az o) pont alkalmazásának céljából a ⌫ ~~A~~ biztosítékként felhasznált értékpapírokat piaci áron kell értékelni, és olyan értékkel kell bírniuk, amely meghaladja a biztosított kockázatvállalásokat, továbbá vagy a tőzsdei kereskedelemben kell részt venniük, vagy ténylegesen forgathatónak és rendszeresen jegyzettnek kell lenniük egy olyan piacon, amely elismert hivatásos szakemberek felügyelete alatt működik, és amely lehetővé teszi – a hitelintézet székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai szerint kielégítő módon – olyan objektív ár kialakítását, hogy az értékpapírok többletértéke bármikor ellenőrizhető legyen.

Az előírt többletérték 100 %.~~, de a~~ A részvények esetében azonban 150 %, és az intézmények ~~a hitelintézetek~~, a tagállamok regionális ⌦ kormányai ⌫ vagy helyi hatóságai – kivéve ⌦ az f) alpontban ⌫ ~~a 44. cikkben~~ említetteket – által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében, valamint ~~az EBB és~~ a multilaterális fejlesztési bankok által kibocsátott adóslevelek ⇨ – kivéve azokat, amelyek a sztenderd módszer szerint 0 %-os kockázati súlyozást kapnak – ⇦ esetében 50 %. ⇨ Amennyiben a kitettség lejárata és a hitelkockázattal szembeni fedezet lejárata között eltérés van, a biztosíték nem ismerhető el. ⇦ ⌦ A hitelbiztosítékként felhasznált értékpapírok nem képezhetik hitelintézetek szavatolótőkéjét. ⌫

⌦ A p) pont alkalmazásának céljából az ⌫ ~~Az~~ ingatlan értékének kiszámítása – az illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon – szigorú értékelési normák alapján történik, amelyeket törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések állapítanak meg. Az értékelést évente legalább egyszer el kell végezni. A ⌦ p) ⌫ ~~E~~ pont alkalmazásában a lakóingatlan olyan lakást jelent, amelyet a hitelfelvevő foglal el, vagy bérbe ad~~j~~.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot ⌦ az s) pont szerint ⌫ megadott mentesítésekről ~~arról, hogy miként használták ki ezt a választási jogot,~~ abból a célból, hogy az ne vezessen a verseny torzulásához~~j~~.

⇩ új szöveg

114. cikk

(1) A (3) bekezdésre is figyelemmel, a kitettségek értékének a 111. cikk (1)–(3) bekezdésével összhangban történő kiszámítása alkalmazásának céljából a tagállamok engedélyezhetik a 90–93. cikk szerinti pénzügyi biztosítékot (összetett módszer) alkalmazó hitelintézetek vonatkozásában e hitelintézeteknek, hogy – a 113. cikk (3) bekezdésének f), g), h) és o) pontja szerint megengedett teljes vagy részleges mentesítések igénybe vételének alternatívájaként – a kitettség értékénél alacsonyabb értéket használjanak, amely azonban nem lehet alacsonyabb az ügyfélnek vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni kitettségeik teljesen kiigazított kitettségi értékeinek összegénél.

Ezen alkalmazásban a „teljesen kiigazított kitettségi érték” a 90–93. cikk szerinti, a hitelkockázat-mérséklés, a volatilitási kiigazítások és az esetleges lejárati eltérések (E*) figyelembe vételével számított értéket jelenti.

Amennyiben ezt a bekezdést egy hitelintézetre alkalmazzák, a 113. cikk (3) bekezdésének f), g), h) és o) pontjait nem lehet a szóban forgó hitelintézményre alkalmazni.

(2) A (3) bekezdésre is figyelemmel, annak a hitelintézetnek, amelynek engedélyezték a 84–89. cikk szerinti kitettségi osztály vonatkozásában az LGD-kre és hitelegyenértékesítési faktorokra vonatkozó saját becslések alkalmazását, engedélyezni lehet – amennyiben az illetékes hatóságok szerint kielégítő módon képes a pénzügyi biztosíték által a kitettségeire gyakorolt hatásoknak az egyéb LGD-vonatkozású szempontoktól elkülönített becslésére – ezen hatások figyelembe vételét a kitettségek értékének számítása során, a 113. cikk (3) bekezdésének alkalmazása céljából.

Az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük a becslések alkalmasságáról, amelyeket a hitelintézet a 111. cikk rendelkezéseinek való megfelelés céljából a kitettségi érték csökkentésére állít elő.

Amennyiben a hitelintézetnek engedélyezték a pénzügyi biztosíték hatásaira vonatkozó saját becslések használatát, úgy azt az illetékes hatóságok számára kielégítő módon, következetesen kell tennie. Ez a nagykockázatok vállalására különösképp vonatkozik.

Azoknak a hitelintézetnek, amelyeknek engedélyezték a 84–89. cikk szerinti kitettségi osztályra nézve az LGD-kre és hitelegyenértékesítési faktorokra vonatkozó saját becslések alkalmazását és amelyek kitettségeik értékét nem az első albekezdésben említett módszer használatával számítják ki, engedélyezni lehet a fenti (9) bekezdés 1. albekezdésében vagy a 113. cikk (3) bekezdésének o) pontjában ismertetett módszer használatát a kitettségek értékének kiszámítására. A hitelintézet e két módszer közül csak az egyiket használhatja.

(3) Az a hitelintézet, amelynek engedélyezték az (1) vagy (2) bekezdésben leírt módszerek használatát a kitettségek értékének kiszámítása során a 111. cikk (1)–(3) bekezdésének alkalmazása céljából, hitelkockázat-koncentrációira vonatkozóan rendszeres stressztesztet köteles végezni, amely magában foglalja az esetlegesen igénybe vett biztosíték értékesítési értékét is.

A tesztek felölelik a piaci feltételek esetleges változásaiból eredő kockázatokat, amelyek hátrányosan érinthetik a hitelintézetek szavatolótőke-megfelelését, valamint a biztosítékok válsághelyzet esetén történő értékesítéséből eredő kockázatokat.

A hitelintézet biztosítja afelől az illetékes hatóságokat, hogy az elvégzett stressztesztek megfelelők és arányosak az ilyen kockázatok értékelésére.

Amennyiben egy stressz teszt arra utal, hogy a biztosíték értékesítési értéke alacsonyabb mint amennyit a (2) vagy értelemszerűen a (3) bekezdés szerint figyelembe lehetne venni, a biztosíték figyelembe vehető értékét ennek megfelelően csökkenteni kell a kitettségek értékének kiszámításakor a 111. cikk (1)–(3) bekezdése alkalmazásának céljából.

Ezeknek a hitelintézeteknek a következőket kell bevonniuk a koncentrációs kockázat kezelésére irányuló stratégiájukba:

a) szabályzatok és eljárások azon kockázatok kezelésére, amelyek a kitettségek és azok esetleges hitelkockázattal szembeni fedezete közötti lejárati eltérésből adódnak;

b) szabályzatok és eljárások a koncentrációs kockázattal kapcsolatban, amely a hitelkockázat-mérséklő technikák alkalmazásából, és különösen a nagy, közvetett hitelkockázatokból ered (pl. amiatt, hogy a biztosítékként elfogadott értékpapírok egyetlen kibocsátótól származnak).

(4) Amennyiben a biztosíték hatásait a fenti (1) vagy (2) bekezdés feltételei szerint elismerték, a tagállamok a kitettség bármely fedezett részét kezelhetik mint a biztosíték kibocsátójának – nem az ügyfélnek – való kitettséget.

↓ 2000/12/EK 49. cikk (8)–(9) bekezdés (kiigazított szöveg) ⇨ új szöveg

115. cikk

~~(8)~~(1) ⌦ A 111. cikk (1)–(3) bekezdésének ⌫ ~~Az (1), (2) és (3) bekezdés~~ alkalmazásában a tagállamok 20 %-os súlyozást alkalmazhatnak azokra az eszköztételekre, amelyek egy tagállam regionális ⌦ kormányaival ⌫ és helyi hatóságaival szembeni követeléseket testesítenek meg, ⇨ amennyiben e követelések a 78–83. cikk alapján 20 %-os kockázati súlyt kapnának, valamint az ilyen kormányzatokkal és hatóságokkal szemben felmerülő vagy általuk biztosított egyéb kitettségekre, amelyekkel szemben a követelések a 78–83. cikk alapján 20 %-os kockázati súlyt kapnának. ⇦ ~~valamint az ilyen szervekkel szemben felmerülő vagy ilyen szervek által biztosított egyéb kockázatvállalásokra; ugyanakkor a 44. cikkben megállapított feltételek függvényében a tagállamok a súlyozási rátát 0 %-ra csökkenthetik.~~

⇨ A tagállamok azonban 0 %-ra csökkenthetik ezt a súlyozási rátát olyan eszköztételek esetében, amelyek egy tagállam regionális kormányzataival és helyi hatóságaival szembeni követeléseket testesítenek meg, amennyiben e követelések a 78–83. cikk alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnának, valamint az ilyen kormányzatokkal és hatóságokkal szemben felmerülő vagy általuk biztosított egyéb kitettségeknél, amelyekkel szemben a követelések a 78–83. cikk alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnának. ⇦

~~(9)~~(2) ~~Az (1), (2) és (3) bekezdés~~ ⊠ A 111. cikk (1)–(3) bekezdésének ⊠ alkalmazásában a tagállamok 20 %-os súlyozást alkalmazhatnak azokra, ~~a hitelintézetekkel~~ az intézményekkel szembeni követeléseket és velük kapcsolatos más kockázatvállalásokat megtestesítő eszköztételekre, amelyek futamideje több, mint 1, de nem több, mint 3 év, valamint 50 %-os súlyozást alkalmazhatnak ~~a hitelintézetekkel~~ az intézményekkel szembeni, három évnél hosszabb lejárati idejű követeléseket megtestesítő eszköztételekre, feltéve hogy ez utóbbiakat olyan adósságinstrumentumok testesítik meg, amelyeket ~~hitelintézet~~ intézmény bocsátott ki, és hogy ezek az adósságinstrumentumok – az illetékes hatóságok álláspontja szerint – hatékonyan forgathatók a hivatásos résztvevőkből álló piacon és ott napi árfolyamjegyzés alá esnek, illetve amelyek kibocsátását a kibocsátó ~~hitelintézetek~~ intézmények származása szerinti tagállam illetékes hatóságai engedélyezték. E tételek egyike sem képezheti a szavatolótőke részét.

↓2000/12/EK 49. cikk (10) bekezdés (kiigazított szöveg)

116. cikk

~~(10)~~ A ⊠ 113. cikk (3) bekezdésének i. ⊠ ~~(7) bekezdés i)~~ pontja alóli és a ⊠ 115. cikk (2) ⊠ ~~(9)~~ bekezdése alóli mentességként a tagállamok 20 %-os súlyozást alkalmazhatnak azokra az eszköztételekre, amelyek hitelintézetekkel szembeni követelést és velük kapcsolatos kockázatvállalásokat képviselnek, függetlenül azok lejárati idejétől.

↓2000/12/EK 49. cikk (11) bekezdés (kiigazított szöveg)

117. cikk

~~(11)~~(1) Amennyiben egy ügyféllel kapcsolatos kockázatot harmadik fél garantál, vagy harmadik fél által kibocsátott értékpapírból álló hitelbiztosíték biztosít a ⊠ 113. cikk (3) bekezdésének ⊠ ~~(7) bekezdés~~ o) pontjában megállapított feltételek mellett, a tagállamok:

a) kezelhetik úgy a kockázatvállalást, mint ami a ⊠ garantőrrel ⊠ ~~harmadik féllel~~, és nem az ügyféllel kapcsolatban merült fel, ~~ha a kockázatvállalást a harmadik fél – az illetékes hatóságok által kielégítőnek ítélt módon – közvetlenül és feltétel nélkül szavatolja,~~;

b) kezelhetik úgy a kockázatot, mint ami a harmadik féllel, és nem az ügyféllel kapcsolatban merült fel, ha a ⊠ 113. cikk (3) ⊠ ~~(7)~~ bekezdésének o) pontjában meghatározott kockázatvállalást hitelbiztosíték garantálja az ott megállapított feltételek alapján.

⇩ új szöveg

(2) Amennyiben a tagállamok az (1) bekezdés a) pontjában biztosított bánásmódot alkalmazzák:

a) amennyiben a garancia nem abban a valutában denominált, mint a kitettség, a garanciával fedezett kitettségi összeget a VIII. melléklet azon rendelkezéseivel összhangban kell kiszámítani, amelyek az előre nem rendelkezésre bocsátott kockázati fedezetre vonatkozó valutanem-eltérés kezeléséről szólnak;

b) a kitettség lejárati ideje és a fedezet lejárati ideje közötti eltérést a VIII. mellékletnek a lejárati eltérés kezeléséről szóló rendelkezéseivel összhangban kell kezelni;

c) a részleges fedezés elismerhető a VIII. mellékletben ismertetett bánásmóddal összhangban.

🡻2000/12/EK 49. cikk (2) bekezdés (kiigazított szöveg)

~~(12) A Bizottság jelentése alapján a Tanács legkésőbb 1999. január 1-jéig megvizsgálja a (7) bekezdés i) pontjában és a (9) és (10) bekezdésben szabályozott bankközi kockázatvállalások kezelését. A Bizottság javaslata alapján a Tanács határoz bármely végrehajtandó változásról.~~

🡻 2000/12/EK 50. cikk (4) bekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

118. cikk

~~Nagykockázatok vállalásának összevont (konszolidált) vagy nem összevont alapú felügyelete~~

~~1. Ha a hitelintézet nem anyavállalat és nem leányvállalat, a 48. és 49. cikkben, vagy bármely más, e területre vonatkozó közösségi rendelkezésben meghatározott kötelezettségek teljesítését nem összevont alapon kell ellenőrizni.~~

~~(2) Egyéb esetekben a 48. és 49. cikkben, vagy bármely más, e területre vonatkozó közösségi rendelkezésben meghatározott kötelezettségek teljesítését összevont (konszolidált) alapon kell ellenőrizni az 52-56. cikkek rendelkezései szerint.~~

~~3. A tagállamok lemondhatnak a 48. és 49. cikkben, vagy bármely más, e területre vonatkozó közösségi rendelkezésben meghatározott kötelezettségek teljesítésének egyéni vagy részben összevont (konszolidált) alapon történő ellenőrzéséről olyan hitelintézet esetében, amely mint anyavállalat összevont (konszolidált) felügyelet alá esik, valamint ilyen hitelintézet leányvállalata esetén, amely az ő engedélyezésük és felügyeletük hatálya alá tartozik, és amelyre összevont (konszolidált) ellenőrzés vonatkozik.~~

~~A tagállamok lemondanak az ilyen ellenőrzésről abban az esetben is, ha az anyavállalat olyan pénzügyi holdingtársaság, amelyet ugyanabban a tagállamban alapítottak, mint a hitelintézetet, feltéve hogy a társaságra ugyanazok az ellenőrzési szabályok vonatkoznak, mint a hitelintézetekre.~~

~~Az első és második albekezdésekben említett esetekben~~⇨ Amennyiben a 69. cikk (1) bekezdése szerint a hitelintézet mentesül az e szakaszban előírt kötelezettségek egyedi vagy

szubkonszolidált alapon való teljesítése alól, vagy a 70. cikk rendelkezéseit alkalmazzák tagállami hitelintézet anyavállalatok esetében, ⇦ intézkedéseket kell tenni a csoporton belüli megfelelő kockázatmegosztás biztosítása érdekében.

⇩ új szöveg

119. cikk

2007. december 31-ig a Bizottság jelentést teszt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen szakasz működéséről és szükség esetén javaslatokat is tesz.

🡻 2000/12/EK

6. SZAKASZ

BEFOLYÁSOLÓ RÉSZESEDÉS A PÉNZÜGYI ÁGAZATON KÍVÜL

🡻2000/12/EK 51. cikk (1)–(2) bekezdés (kiigazított szöveg)

120. cikk

~~**A nem pénzügyi befolyásoló részesedésekre vonatkozó korlátok**~~

1. Egyetlen hitelintézet sem rendelkezhet a szavatolótőkéjének 15 %-át meghaladó összegű befolyásoló részesedéssel olyan vállalkozásban, amely nem hitelintézet, nem pénzügyi intézmény, sem pedig olyan vállalkozás, amely a 86/635/EGK irányelv 43. cikke (2) bekezdése f) pontjának második albekezdésében említett tevékenységet folytat.

(2) A hitelintézet befolyásoló részesedéseinek összege olyan vállalkozásokban, amelyek nem hitelintézetek, pénzügyi intézmények vagy olyan vállalkozások, amelyek a 86/635/EGK irányelv 43. cikke (2) bekezdése f) pontjának második albekezdésében említett tevékenységeket folytatnak, nem haladhatja meg szavatolótőkéjének 60 %-át.

🡻2002/87/EK 29. cikk (5) bekezdés (kiigazított szöveg)

~~5. A tagállamoknak nem kell alkalmazniuk az (1) és (2)bekezdésben megállapított korlátokat a 73/239/EGK és a79/267/EGK irányelv szerinti biztosítóintézetekben, valaminta 98/78/EK irányelv szerinti viszontbiztosító intézetekbenbirtokolt részesedések tekintetében.~~

🡻2000/12/EK 51. cikk (4) bekezdés (kiigazított szöveg)

~~4. A pénzügyi újjászervezés vagy mentőművelet során, illetve jegyzési garanciavállalás rendes folyamatában ideiglenesen birtokolt részvények, vagy amelyeket az intézmény saját~~

~~neve alatt mások képviseletében birtokol, nem számítanak a befolyásoló részesedéshez az (1) és (2) bekezdésben megállapított határértékek kiszámítása szempontjából. Azokat a részvényeket, amelyek nem minősülnek a 86/635/EGK irányelv 35. cikkének (2) bekezdése szerinti pénzügyi befektetésnek, nem kell feltüntetni.~~

↓2000/12/EK 51. cikk (5) bekezdés

~~(5)~~(3) Az (1) és (2) bekezdésben megállapított határértékek csak kivételes körülmények között léphetők túl. Ezekben az esetekben az illetékes hatóságok azonban előírják, hogy a hitelintézetnek vagy növelnie kell szavatolótőkéjét, vagy azzal egyenértékű intézkedéseket kell tennie.

↓2000/12/EK 51. cikk (6) bekezdés (kiigazított szöveg)

~~6. A tagállamok előírhatják, hogy az illetékes hatóságoknak nem kell alkalmazniuk az (1) és (2) bekezdésben megállapított határértékeket, amennyiben úgy rendelkeznek, hogy azokat az összegeket, amelyekkel a hitelintézet befolyásoló részesedései meghaladják a szóban forgó határértékeket, 100 %-ig fedeznie kell a szavatolótőkének, és hogy ez utóbbit nem lehet figyelembe venni a szolvenciamutató kiszámítása során. Ha az (1) és (2) bekezdésben megállapított mindkét határértéket túllépték, a nagyobb összegű túllépést kell a szavatolótőkének fedeznie.~~

↓2000/12/EK 51. cikk (4) bekezdés

121. cikk

~~4.~~A pénzügyi újjászervezés vagy mentőművelet során, illetve jegyzési garanciavállalás rendes folyamatában ideiglenesen birtokolt részvények, vagy amelyeket az intézmény saját neve alatt mások képviseletében birtokol, nem számítanak a befolyásoló részesedéshez az (1) és (2) bekezdésben megállapított határértékek kiszámítása szempontjából. Azokat a részvényeket, amelyek nem minősülnek a 86/635/EGK irányelv 35. cikkének (2) bekezdése szerinti pénzügyi befektetésnek, nem kell feltüntetni.

↓2002/87/EK 29. cikk (5) bekezdés

122. cikk

~~3~~1. A tagállamoknak nem kell alkalmazniuk az (1) és (2)bekezdésben megállapított korlátokat a 73/239/EGK és a79/267/EGK irányelv szerinti biztosítóintézetekben, valamint a 98/78/EK irányelv szerinti viszontbiztosító intézetekben birtokolt részesedések tekintetében.

↓2000/12/EK 51. cikk (6) bekezdés (kiigazított szöveg)

~~6~~(2) A tagállamok előírhatják, hogy az illetékes hatóságoknak nem kell alkalmazniuk ⌦ a 120. cikk ⌫ ~~az~~ (1) és (2) bekezdésében megállapított határértékeket, amennyiben úgy rendelkeznek, hogy azokat az összegeket, amelyekkel a hitelintézet befolyásoló részesedései meghaladják a szóban forgó határértékeket, 100 %-ig fedeznie kell a szavatolótőkének, és hogy ez utóbbit nem lehet figyelembe venni a szolvenciamutató kiszámítása során. Ha a~~z~~ ⌦ 120. cikk ⌫ (1) és (2) bekezdésében megállapított mindkét határértéket túllépték, a nagyobb összegű túllépést kell a szavatolótőkének fedeznie.

⇩ új szöveg

3. FEJEZET

A HITELINTÉZETEK ÉRTÉKELÉSI FOLYAMATA

123. cikk

A hitelintézeteknek megbízható, hatékony és átfogó stratégiákkal és eljárásokkal kell rendelkezniük, amelyekkel folyamatosan értékelik és fenntartják a belső tőke azon összegét, fajtáját és felosztását, amelyet megfelelőnek tartanak az olyan jellegű és szintű kockázatok fedezésére, amelyekkel szembesülnek vagy szembesülhetnek.

E stratégiák és eljárások rendszeres belső felülvizsgálat tárgyát képezik annak érdekében, hogy átfogóak maradjanak és arányban álljanak az érintett hitelintézet tevékenységeinek természetével, mértékével és összetettségével.

↓2000/12/EK (kiigazított szöveg)

~~3~~4. FEJEZET

~~AZ ÖSSZEVONT (KONSZOLIDÁLT) ALAPÚ~~ FELÜGYELET ⌦ ÉS TÁJÉKOZTATÁS AZ ILLETÉKES HATÓSÁGOK RÉSZÉRŐL ⌫

↓ 2000/12/EK (új szöveg)
➔1 2002/87/EK 29. cikk 6. pont

~~*52. cikk*~~

~~**A hitelintézetek összevont (konszolidált) alapú felügyelete**~~

(1) Minden hitelintézetet, amelynek olyan leányvállalata van, mely hitelintézet vagy pénzügyi intézmény, vagy amely részesedéssel rendelkezik ilyen intézményekben, az 54. cikkben előírt módon és mértékben összevont (konszolidált) pénzügyi helyzete alapján kell felügyelni. Ezt a felügyeletet legalább az (5) és (6) bekezdésben említett területeken kell gyakorolni.

(2) 1 Minden hitelintézetet, amelynek az anyavállalata pénzügyi holdingtársaság, az 54. cikkben előírt módon és mértékben a pénzügyi holdingtársaság összevont (konszolidált) pénzügyi helyzete alapján kell felügyelni. Ezt a felügyeletet legalább az (5) és (6) bekezdésben említett területeken kell gyakorolni.→1 Az 54a. cikk sérelme nélkül, a pénzügyi holdingtársaság pénzügyi helyzetének konszolidálása semmilyen módon nem jelenti azt, hogy az illetékes hatóságoknak önálló felügyeleti szerepet kellene betölteniük a pénzügyi holdingtársaságok tekintetében. ←

↓2000/12/EK 52. cikk 3. pont

3. A tagállamok vagy az 53. cikk értelmében az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságok az alább felsorolt esetekben meghatározhatják, hogy mely hitelintézetet, pénzügyi intézmény vagy kiegészítő banki szolgáltatásokat végző vállalkozást, amely leányvállalat, vagy amelyben részesedéssel rendelkeznek, nem kell a konszolidációba bevonni:

– ha a vállalkozás, amelyet be kellene vonni, olyan harmadik országban helyezkedik el, ahol jogi akadályai vannak a szükséges információk átadásának,

– ha az illetékes hatóságok álláspontja szerint az intézmény, amelyet be kellene vonni, a hitelintézetek ellenőrzése szempontjából csak elhanyagolható jelentőséggel bír, és minden esetben, ha a bevonandó intézmény mérlegfőösszege alacsonyabb, mint a következő két összeg közül a kisebb: 10 millió euró, vagy az anyavállalat, illetve a részesedést birtokló intézmény mérlegfőösszegének 1 %-a. Ha több vállalkozás is megfelel a fenti szempontoknak, ezeket akkor is be kell vonni a konszolidációba, amennyiben együttesen nem mellőzhető a jelentőségük a fent említett célkitűzések szempontjából, vagy

– ha az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságok álláspontja szerint a beszámítandó intézmény pénzügyi helyzetének konszolidációja a hitelintézetekre vonatkozó felügyelet célkitűzései szempontjából nem lenne helyénvaló, vagy félrevezető lenne.

↓ 2000/12/EK 52. cikk (5)–(8) bekezdés

5. A szolvenciára és a piaci kockázatok fedezését szolgáló tőkemegfelelésre vonatkozó felügyeletet, valamint a nagykockázatok ellenőrzését összevont alapon kell gyakorolni, e cikknek és az 53-56. cikknek megfelelő módon. A tagállamok, amennyiben szükséges, intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy a pénzügyi holdingtársaságokat a (2) bekezdés szerint az összevont (konszolidált) alapú felügyelet alá vonják.

Az 51. cikk (1) és (2) bekezdésében megállapított határértékek betartását a hitelintézet összevont (konszolidált) vagy részben összevont pénzügyi helyzetének alapján kell felügyelni és ellenőrizni.

~~6. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy minden olyan intézményben, amelyre az (1) és (2) bekezdés végrehajtása során a hitelintézet felett gyakorolt összevont (konszolidált) alapú felügyelet hatóköre kiterjed, az összevont (konszolidált) alapú felügyelet szempontjából szükségesek adatok és információk szolgáltatásához megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusok álljanak rendelkezésre.~~

~~7. Az egyéb irányelvek különleges rendelkezéseinek sérelme nélkül, a tagállamok lemondhatnak az (5) bekezdésben megállapított szabályok egyéni vagy részben konszolidált alapon történő alkalmazásáról olyan hitelintézetekre vonatkozóan, amely anyavállalati minőségben felügyeletük alá tartozik, valamint az ilyen hitelintézet minden leányvállalatára vonatkozóan, amely leányvállalatok engedélyezési hatáskörükbe és felügyeletük alá tartoznak, és amelyeket az anyavállalat hitelintézet összevont (konszolidált) alapú ellenőrzésébe bevonnak. Ezzel a mentesülési joggal akkor is élni lehet, ha az anyavállalat olyan pénzügyi holdingtársaság, amelynek a központi irodája ugyanabban a tagállamban van, mint a hitelintézet, feltéve hogy ugyanannak a felügyeletnek a hatálya alá tartozik, mint amelyet a hitelintézetek felett gyakorolnak, és különösen az (5) bekezdésben megállapított szabályok vonatkoznak rá.~~

~~Az első albekezdésben meghatározott mindkét esetben intézkedést kell hozni annak érdekében, hogy a tőke megfelelő elosztása a bankcsoporton belül biztosítva legyen.~~

~~Ha az illetékes hatóságok ezeket a szabályokat egyedileg alkalmazzák ezekre a hitelintézetekre, a szavatolótőke kiszámítása céljából a 3. cikk (2) bekezdése utolsó albekezdésének rendelkezéseit alkalmazhatják.~~

~~8. Amennyiben egy hitelintézetet, amelynek az anyavállalata is hitelintézet, egy másik tagállamban engedélyeztek, és ott található, az engedélyt biztosító illetékes hatóságok az (5) bekezdésben megállapított szabályokat erre az intézményre egyedileg, vagy arra alkalmas esetben részben konszolidált alapon alkalmazzák.~~

↓ 2000/12/EK 52. cikk 9. pont (kiigazított szöveg) →$_1$ 2004/xx/EK 3. cikk 9. pont

~~9. A (8) bekezdés előírásai ellenére, a hitelintézetnek minősülő anyavállalat leányvállalatának engedélyezéséért felelős illetékes hatóságok – kétoldalú megállapodás útján – átruházhatják felügyeleti kötelezettségüket azokra az illetékes hatóságokra, amelyek az anyavállalatot engedélyezték és felügyelik, oly módon, hogy vállalják a felelősséget a leányvállalat ennek az irányelvnek megfelelő felügyeletéért. A Bizottságot folyamatosan tájékoztatni kell az ilyen megállapodások fennállásáról és tartalmáról.~~ →$_1$ ~~Az érintett illetékes hatóság továbbítja az ilyen információkat a többi tagállam illetékes hatóságainak.~~ ←

⇩ új szöveg

1. SZAKASZ – FELÜGYELET

124. cikk

1. A XI. mellékletben ismertetett technikai kritériumok figyelembe vételével az illetékes hatóságok felülvizsgálják azokat a szabályozásokat, stratégiákat, eljárásokat és mechanizmusokat, amelyeket a hitelintézetek ezen irányelv betartására hoztak létre, és értékelik azokat a kockázatokat, amelyekkel a hitelintézetek szembesülnek vagy szembesülhetnek.

(2) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés alkalmazási köre megegyezik ezen irányelv követelményeinek alkalmazási körével.

(3) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés alapján az illetékes hatóságok meghatározzák, hogy a hitelintézetek által alkalmazott szabályozások, stratégiák, eljárások és mechanizmusok valamint az általuk tartalékolt szavatolótőke biztosítják-e kockázataik fedezetét és megbízható kezelését.

(4) Az illetékes hatóságok meghatározzák az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés gyakoriságát és intenzitását, figyelembe véve az érintett hitelintézet tevékenységeinek rendszerszempontú jelentőségét, természetét, mértékét és összetettségét. A felülvizsgálatot és az értékelést legalább éves gyakorisággal kell frissíteni.

(5) Az illetékes hatóságok által végzett felülvizsgálat és értékelés kiterjed a hitelintézeteknek a nem kereskedelemből származó kamatlábkockázatnak való kitettségére is. Intézkedések válnak szükségessé azon intézmények esetében, amelyek gazdasági értéke szavatolótőkéjük több mint 20 %-ával csökken a kamatlábak hirtelen és váratlan változásának eredményeként, amelynek a mértékét az illetékes hatóságok írják elő és amely a hitelintézetekre nézve egységes.

🡻2000/12/EK 53. cikk (1) és (2) bekezdés első albekezdés (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

125. cikk

~~**Az összevont (konszolidált) alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságok**~~

(1) Amennyiben az anyavállalat ⇨ tagállami ⇦ hitelintézet ⇨ anyavállalat vagy egy EU-szintű hitelintézet anyavállalat ⇦, az összevont (konszolidált) alapú felügyeletet azok az illetékes hatóságok gyakorolják felette, amelyek a ~~4.~~ ⌦ 6. ⌫ cikk alapján engedélyezték.

(2) Amennyiben a hitelintézet anyavállalata ⇨ tagállami ⇦ pénzügyi holdingtársaság ⇨ anyavállalat vagy egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat ⇦, az összevont (konszolidált) alapú felügyeletet azok az illetékes hatóságok gyakorolják felette, amelyek a hitelintézetet a ~~4.~~ ⌦ 6. ⌫ cikk alapján engedélyezték.

↓2000/12/EK 53. cikk (2) bekezdés második és harmadik albekezdés és (3) bekezdés (kiigazított szöveg) ⇨ új szöveg

126. cikk

~~(3)~~(1) ~~Mindazonáltal, ha~~ Amennyiben két vagy több tagállamban engedélyezett hitelintézetek anyavállalata ugyanaz a ⇨ tagállami ⇦ pénzügyi holdingtársaság ⇨ anyavállalat vagy ugyanaz az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat ⇦, az összevont (konszolidált) alapú felügyeletet annak a hitelintézetnek az illetékes hatóságai gyakorolják, amelyet abban a tagállamban engedélyeztek, ahol a pénzügyi holdingtársaságot alapították.

~~Ha egyik hitelintézeti leányvállalatot sem abban a tagállamban engedélyezték, ahol a pénzügyi holdingtársaságot alapították, az érintett tagállamok illetékes hatóságainak (köztük annak a tagállamnak az illetékes hatóságainak is, ahol a pénzügyi holdingtársaságot alapították), egyezségre kell törekedniük annak megállapítása céljából, hogy ki gyakorolja közülük az összevont (konszolidált) alapú felügyeletet. Ilyen megállapodás hiányában az összevont (konszolidált) alapú felügyeletet azok az illetékes hatóságok gyakorolják, amelyek a legnagyobb mérlegfőösszegű hitelintézetet engedélyezték; amennyiben ez az adat egyforma, az összevont alapú felügyeletet a 4. cikkben említett engedélyt elsőként kiadó illetékes hatóságok gyakorolják.~~

~~3. Az érintett illetékes hatóságok közös megegyezéssel eltekinthetnek a (2) bekezdés első és második albekezdésében megállapított szabályoktól.~~

⇩ új szöveg

Amennyiben két vagy több tagállamban engedélyezett hitelintézetek anyavállalatai között egynél több pénzügyi holdingtársaság van, és annak székhelyei különböző tagállamokban vannak és e tagállamok mindegyikében található hitelintézet, az összevont alapú felügyeletet annak a hitelintézetnek az illetékes hatóságai gyakorolják, amelynek a mérlegfőösszege a legnagyobb.

(2) Amennyiben egynél több, a Közösségben engedélyezett hitelintézet anyavállalata ugyanaz a pénzügyi holdingtársaság és e hitelintézetek egyike sem engedélyezett a pénzügyi holdingtársaság létrehozásának helye szerinti tagállamban, az összevont alapú felügyeletet az az illetékes hatóság gyakorolja, amely a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező hitelintézetet engedélyezte, amelyet ezen irányelv alkalmazásában az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat ellenőrzése alatt állónak kell tekinteni.

↓2000/12/EK 53. cikk (4) bekezdés

~~(4) A (2) bekezdés harmadik albekezdésében és a (3) bekezdésben említett megállapodásokban rendelkezni kell az együttműködés formáiról és az információk átadására vonatkozó eljárásokról, úgy, hogy azok elősegítsék az összevont (konszolidált) alapú felügyelet céljainak elérését.~~

⇩ új szöveg

(3) Egyedi esetekben az illetékes hatóságok közös megegyezéssel eltekinthetnek az (1) és (2) bekezdésben említett kritériumok alkalmazásától, ha – figyelembe véve a hitelintézeteket és a különböző országokban folytatott tevékenységeik viszonylagos jelentőségét – azok alkalmazása nem lenne megfelelő, és az összevont alapú felügyelet gyakorlására egy másik illetékes hatóságot jelölhetnek ki. Ezekben az esetekben az illetékes hatóságok határozatuk meghozatala előtt lehetőséget biztosítanak az EU-szintű hitelintézet anyavállalatnak, vagy az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatnak vagy a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező hitelintézetnek a határozattal kapcsolatos véleményének kinyilvánítására.

(4) Az illetékes hatóságok értesítik a Bizottságot a (3) bekezdés hatálya alá tartozó megegyezésről.

↓2000/12/EK 52. cikk (2) bekezdés utolsó mondat (kiigazított szöveg) ⇨ új szöveg

127. cikk

(1) ⇨ A tagállamok, amennyiben szükséges, intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy a pénzügyi holdingtársaságokat az összevont alapú felügyelet alá vonják. A 135. cikk sérelme nélkül ⇦ a pénzügyi holdingtársaság pénzügyi helyzetének konszolidációja semmi esetre sem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságok ⌦ önálló ⌫ felügyeleti feladatokat kötelesek betölteni a ~~az önálló~~ pénzügyi holdingtársasággal kapcsolatban.

↓2000/12/EK 52. cikk (4) bekezdés (kiigazított szöveg)

~~(4)~~(2) Amennyiben a tagállam illetékes hatóságai egy hitelintézeti leányvállalatot a ~~(3) bekezdés második és harmadik francia bekezdésében~~ ⌦ 73. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában ⌫ szabályozott esetek alapján nem vonnak az összevont (konszolidált) alapú felügyelet alá, annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, amelyben a hitelintézeti leányvállalat van, kérhetnek olyan információkat az anyavállalattól, amelyek megkönnyíthetik a szóban forgó hitelintézet felügyeletét.

↓2000/12/EK 52. cikk (10) bekezdés (kiigazított szöveg)

~~(10)~~(3) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy az összevont (konszolidált) alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságaik ⊠ a 137. ⊠ ~~az 55.~~ cikkben említett információt kérhetnek az összevont(konszolidált) alapú felügyeleti hatáskörbe nem tartozó hitelintézet vagy pénzügyi holdingtársaság leányvállalataitól. Ebben az esetben az információktovábbítására és hitelesítésére az e cikkben megállapítotteljárásokat kell alkalmazni.

↓2000/12/EK 53. cikk (5) bekezdés (kiigazított szöveg)

128. cikk

~~(5)~~Amennyiben egy tagállamban több illetékes hatóság foglalkozik a hitelintézetek és pénzügyi intézmények prudenciális felügyeletével, a tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket az ilyen hatóságok munkájának összehangolására.

⇩ új szöveg

129. cikk

1. Az EU-szintű hitelintézet anyavállalatok és az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok által ellenőrzött hitelintézetek összevont alapú felügyeletének gyakorlásáért felelős illetékes hatóság a következő feladatokat végzi el:

   a) felügyelet gyakorlása és értékelése a 71. cikkben, a 72. cikk (1) bekezdésében, a 72. cikk (2) bekezdésében és a 73. cikk (3) bekezdésében megállapított követelmények betartásának;

   b) a tárgyra vonatkozó, valamint a lényeges információk gyűjtésének és továbbításának összehangolása normális körülmények között és rendkívüli helyzetek esetén;

   c) a felügyeleti tevékenységek tervezése és összehangolása normális körülmények között és rendkívüli helyzetek esetén, a 124. cikk szerinti tevékenységek vonatkozásában is a bevont illetékes hatóságokkal együttműködve, valamint a 43. és 141. cikk vonatkozásában.

(2) A 84. cikk (1) bekezdésében, a 87. cikk (9) bekezdésében és a 105. cikkben említett engedélykérelmek esetén, amelyeket egy EU-szintű hitelintézet anyavállalat és annak leányvállalatai, vagy egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai együttesen nyújtottak be, az illetékes hatóságok folyamatos konzultáció keretében együttműködnek annak megállapítására, hogy megadják-e a kért engedélyt, valamint hogy meghatározzák az ilyen engedélyek esetleges feltételeit.

Az első albekezdésben említett kérelmet csak az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságnak kell benyújtani.

Az illetékes hatóságok legfeljebb hat hónapon belül együttesen határozatot hoznak a kérelemről, és ezt egyetlen dokumentumban teszik közzé. Ezt a dokumentumot a kérelmező rendelkezésére kell bocsátani. Amennyiben nem hoznak hat hónapon belül határozatot, az (1) bekezdésben említett illetékes hatóság egymaga határoz a kérelemről.

130. cikk

1. Amennyiben olyan válsághelyzet áll elő, amely potenciálisan veszélyezteti a pénzügyi rendszer stabilitását, ideértve annak integritását, az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságok – az V. cím 1. fejezetének 2. szakaszára is figyelemmel – haladéktalanul riasztják a 49. cikk a) pontjában és az 50. cikkben említett hatóságokat. Ez a kötelezettség vonatkozik valamennyi, a 125. és 126. cikk szerint egy meghatározott csoport felügyeletéért felelős hatóságra, és a 129. cikk (1) bekezdésében megnevezett illetékes hatóságra.

(2) Az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságnak, amikor olyan információkra van szüksége, amelyeket egy másik illetékes hatóságnak már rendelkezésre bocsátottak, amikor csak lehet, ehhez a hatósághoz kell fordulnia, hogy elkerülhető legyen a felügyeletben érintett különféle hatóságok duplán történő tájékoztatása.

131. cikk

A hatékony felügyelet kialakítására és megkönnyítésére az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóság és a többi illetékes hatóság írásbeli koordinációs és együttműködési megállapodásokat léptet életbe.

Ezen megállapodások keretében az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóság további feladatokkal bízható meg, és meg lehet határozni a határozathozatal és a többi illetékes hatósággal való együttműködés eljárásait.

↓2000/12/EK 52. cikk (9) bekezdés (kiigazított szöveg)

A ~~(8) bekezdés előírásai ellenére, a~~ hitelintézetnek minősülő anyavállalat leányvállalatának engedélyezéséért felelős illetékes hatóságok – kétoldalú megállapodás útján – átruházhatják felügyeleti kötelezettségüket azokra az illetékes hatóságokra, amelyek az anyavállalatot engedélyezték és felügyelik, oly módon, hogy vállalják a felelősséget a leányvállalat ennek az irányelvnek megfelelő felügyeletéért. A Bizottságot folyamatosan tájékoztatni kell az ilyen megállapodások fennállásáról és tartalmáról. A Bizottság továbbítja ezeket az információkat a többi tagállam illetékes hatóságainak és a bankügyi tanácsadó bizottságnak.

⇩ új szöveg

132. cikk

(1) Az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek. Egymás rendelkezésére bocsátanak minden olyan információt, amely lényeges vagy releváns a többi hatóság ezen irányelv szerinti felügyeleti feladatai gyakorlásának szempontjából. E tekintetben az illetékes hatóságok kérésre minden releváns információt továbbítanak, saját kezdeményezésükre pedig minden lényeges információt közölnek.

Különösképp, az EU-vállalatok összevont alapú felügyeletéért felelős illetékes hatóságok biztosítják a releváns információk rendelkezésre bocsátását azon más tagállamokbeli illetékes hatóságoknak, amelyek ezen anyavállalatok leányvállalatait felügyelik. A releváns információk terjedelmének megállapításakor figyelembe kell venni ezen leányvállalatoknak az adott tagállamok pénzügyi rendszerében betöltött súlyát.

Az első albekezdésben említett lényeges információk magukba foglalják különösen a következőket:

a) egy csoport összes nagyobb hitelintézete csoportszerkezetének feltárása, valamint a csoport hitelintézeteiért felelős illetékes hatóságok azonosítása;

b) eljárások a csoporton belüli hitelintézetektől származó információk gyűjtésére és ellenőrzésére vonatkozóan;

c) kedvezőtlen fejlemények a hitelintézeteknél vagy a csoport más vállalatainál, amelyek súlyosan érinthetik a hitelintézeteket;

d) az illetékes hatóságok által ezen irányelvvel összhangban foganatosított jelentősebb szankciók és rendkívüli intézkedések, ideértve a 136. cikk szerinti pótlólagos szavatolótőke-teher előírását és a fejlett mérési módszer használata esetleges korlátozásának elrendelését a 105. cikk szerinti szavatolótőke-követelmények számításának vonatkozásában.

(2) Az EU-szintű hitelintézet anyavállalat által ellenőrzött hitelintézetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok kapcsolatba lépnek a 129. cikk (1) bekezdésében említett illetékes hatósággal, amikor olyan, az ezen irányelvben ismertetett megközelítések és módszerek alkalmazására vonatkozó információra van szükségük, amellyel az említett illetékes hatóság esetleg már rendelkezik

(3) Az érintett illetékes hatóságok határozathozatalukat megelőzően – amennyiben e határozatok a többi illetékes hatóság felügyeleti feladatainak szempontjából jelentőséggel bírnak – a következők tekintetében konzultálnak egymással:

a) olyan változások egy csoport hitelintézeteinek részvénytulajdonosi, irányítási szerkezetében vagy szervezeti felépítésében, amelyek az illetékes hatóságok jóváhagyását vagy engedélyét követelik meg;

b) az illetékes hatóságok által foganatosított jelentősebb szankciók és rendkívüli intézkedések, ideértve a 136. cikk szerinti pótlólagos szavatolótőke-teher előírását és a fejlett mérési módszer használata esetleges korlátozásának elrendelését a 105. cikk szerinti szavatolótőke-követelmények számításának vonatkozásában.

A b) pont alkalmazásának céljából az összevont alapú felügyeletért felelős illetékes hatósággal mindig konzultálni kell.

Az illetékes hatóság azonban dönthet úgy is, hogy nem folytat konzultációt sürgős esetekben vagy amennyiben a konzultáció veszélyezteti a határozatok hatékonyságát. Az illetékes hatóság ebben az esetben haladéktalanul tájékoztatja a többi illetékes hatóságot.

↓2000/12/EK 54. cikk (1) bekezdés (kiigazított szöveg)

133. cikk

~~**Az összevonás (konszolidáció) formája és mértéke**~~

(1) Az összevont alapú felügyeletért ~~gyakorlásáért~~ felelős illetékes hatóságoknak, a felügyelet céljainak elérése érdekében, ~~elő kell írniuk~~ ⌦ előírják ⌫ az összes olyan hitelintézet és pénzügyi intézmény teljes körű konszolidációját, amely egy anyavállalat leányvállalata.

Mindazonáltal ⌦ az illetékes hatóságok csak ⌫ arányos konszolidációt ⌦ követelhetnek meg ⌫ ~~lehet előírni~~ akkor, ha ~~az illetékes hatóságok megítélése~~ ⌦ megítélésük ⌫ szerint a tőkerészesedéssel rendelkező anyavállalat felelőssége erre a részesedésre korlátozódik, tekintettel a többi részvénytulajdonos vagy tag felelősségére, amelyek fizetőképessége megfelelő. A többi részvénytulajdonos és tag felelősségét egyértelműen meg kell állapítani, szükség esetén hivatalosan aláírt kötelezettségvállalások révén.

↓2002/87/EK 29. cikk (7) bekezdés a) pont

Amennyiben a vállalkozásokat a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti viszony fűzi egymáshoz, az illetékes hatóságok határozzák meg a konszolidáció módját.

↓2000/12/EK 54. cikk (2)–(3) bekezdés (kiigazított szöveg)

(2) Az összevont (konszolidált) alapú felügyeletért ~~végrehajtásáért~~ felelős illetékes hatóságoknak ~~e feladatuk ellátása érdekében elő kell írniuk~~ ⌦ előírják ⌫ a hitelintézetekben és pénzügyi intézményekben fennálló részesedések arányos konszolidációját, ha a részesedések a konszolidációba bevont intézmény és a konszolidációba nem bevont egy vagy több intézmény együttes kezelésében vannak,

amennyiben ezeknek a vállalkozásoknak a felelőssége az általuk birtokolt tőkerészesedésre korlátozódik.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben nem említett részesedések vagy tőkekapcsolatok esetében az illetékes hatóságok határozzák meg, hogy szükséges-e a konszolidáció, és ha igen, milyen formában hajtsák azt végre. Az illetékes hatóságok különösen az equity-módszer alkalmazását engedhetik meg vagy írhatják elő. Ugyanakkor ez a módszer nem jelenti az érintett vállalkozások összevont (konszolidált) alapú felügyelet alá vonását.

↓2000/12/EK 54. cikk (4) bekezdés 1. albekezdés (kiigazított szöveg)

134. cikk

~~(4)~~(1) ⌦ A 133. cikk ⌫ ~~Az (1), (2) és (3) bekezdés~~ sérelme nélkül az illetékes hatóságok határozzák meg, hogy a következő esetekben az összevonás (konszolidáció) szükséges-e, és ha igen, milyen formában:

a) amennyiben az illetékes hatóságok megítélése szerint egy hitelintézet anélkül gyakorol számottevő befolyást egy vagy több hitelintézet vagy pénzügyi intézmény felett, hogy részesedéssel vagy más tőkekapcsolatokkal rendelkezne ezekben az intézményekben;

b) amennyiben két vagy több hitelintézet vagy pénzügyi intézmény egységes vezetés alá kerül, kivéve ha ez szerződés, alapszabályi rendelkezés, vagy a társasági szerződés alapján történik.

↓2002/87/EK 29. cikk (7) bekezdés b) pont

↓2000/12/EK 54. cikk (4) bekezdés 2. albekezdés

Az illetékes hatóságok különösen a 83/349/EGK irányelv 12. cikkében előírt módszer alkalmazását engedhetik meg vagy írhatják elő. Ez a módszer mindazonáltal nem jelenti az érintett vállalkozások bevonását az összevont alapú felügyelet alá.

↓2000/12/EK 54. cikk (5) bekezdés (kiigazított szöveg) ⇨ új szöveg

~~(5)~~(2) Ha ⌦ a 125. és 126. cikk ⌫ ~~az 52. cikk (1) és (2) bekezdésének~~ értelmében összevont (konszolidált) felügyeletet kell végezni, az összevonás a kiegészítő ~~banki~~ szolgáltatásokat végző vállalkozásokra ⇨ és a 2002/87/EK irányelvben meghatározott

vagyonkezelő vállalatokra ⇦ az e cikk (1)~~–(4)~~ bekezdésében ⌦ és a 133. cikkben ⌫ megállapított esetekben és az ugyanott meghatározott módszereknek megfelelően terjed ki.

🡻2002/87/EK 29. cikk (8) bekezdés (kiigazított szöveg)

135. cikk

~~Pénzügyi holdingtársaság vezető szerve~~

A tagállamok előírják, hogy a pénzügyi holdingtársaság üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személyek jó hírnévvel és kellő szakmai tapasztalattal rendelkezzenek feladataik ellátásához.

⇩ új szöveg

136. cikk

(1) Az illetékes hatóságok az ezen irányelv követelményeit nem teljesítő bármely hitelintézetnek előírhatják, hogy idejében megtegyék a szükséges intézkedéseket és lépéseket a helyzet kezelésére.

Ennek alkalmazása céljából az illetékes hatóságok rendelkezésére álló intézkedések magukba foglalják a következőket:

a) kötelezhetik a hitelintézeteket arra, hogy a 75. cikkben meghatározott minimális szintet meghaladó szavatolótőkével rendelkezzenek;

b) megerősíthetik azokat a szabályokat és stratégiákat, amelyeket a 22. és a 123. cikk betartására hajtanak végre;

c) a szavatolótőke-követelmények vonatkozásában a hitelintézetektől különleges tartalékképzési szabályzatot vagy eszközkezelést követelhetnek meg;

d) megszoríthatják vagy korlátozhatják a hitelintézetek üzletvitelét, működését vagy hálózatát;

e) csökkenthetik a hitelintézetek tevékenységeivel, termékeivel és rendszereivel kapcsolatos kockázatot.

Ezen intézkedések hozatalakor az V. cím 1. fejezetének 2. szakaszára is figyelemmel kell lenni.

(2) Az illetékes hatóságok legalább azoknak a hitelintézeteknek írnak elő a 75. cikkben megállapított minimális szintet meghaladó külön szavatolótőke-követelményt, amelyeknél a kockázataik fedezetére és kezelésére kialakított rendelkezések, folyamatok, mechanizmusok és stratégiák elégtelenek; amennyiben egyéb intézkedések önmagukban valószínűleg nem erősítik meg azokat a rendelkezéseket megfelelő időtartamon belül.

↓2000/12/EK 55. cikk (1) bekezdés (kiigazított szöveg)

137. cikk

~~A vegyes tevékenységű holdingtársaságok és leányvállalataik által szolgáltatandó információk~~

(1) A konszolidációs módszerek további összehangolásáig a tagállamok úgy rendelkeznek, hogy amennyiben egy vagy több hitelintézet anyavállalkozása vegyes tevékenységű holdingtársaság, az ilyen hitelintézetek engedélyezéséért és felügyeletéért felelős illetékes hatóságok – a vegyes tevékenységű holdingtársaságokat és leányvállalataikat közvetlenül elérve, vagy a hitelintézeti leányvállalatokon keresztül – kötelezik azokat minden olyan információ megadására, amely fontos lehet a hitelintézeti leányvállalatok felügyelete szempontjából.

↓2000/12/EK 55. cikk (2) bekezdés (kiigazított szöveg)

(2) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy illetékes hatóságaik helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek vagy – külső ellenőr bevonásával – végeztethetnek a vegyes tevékenységű holdingtársaságoktólés leányvállalataiktól kapott információk igazolása céljából. Ha a vegyes tevékenységű holdingtársaság vagy leányvállalatainak egyike biztosítótársaság, a ⌦ 140. cikk (1) ⌫ ~~az 56. cikk (4)~~ bekezdésében megállapított eljárás szintén alkalmazható. Ha a vegyes tevékenységű holdingtársaság vagy leányvállalatainak egyike nem abban a tagállamban helyezkedik el, mint amelyben a hitelintézeti leányvállalat, az információk helyszíni ellenőrzését ⌦ a 140. cikk (1) ⌫ ~~az 56. cikk (7)~~ bekezdésben megállapított eljárás szerint kell végrehajtani.

↓2002/87/EK 29. cikk (9) bekezdés (kiigazított szöveg)

138. cikk

~~Vegyes tevékenységű holdingtársaságokkal folytatott, csoporton belüli ügyletek~~

1. Az ~~irányelv~~ V. címe 2. fejezet<u>e</u>~~ének~~ ⌦ 5. ⌫ ~~3.~~ szakasz<u>á</u>nak~~ban foglalt rendelkezések~~ sérelme nélkül, a tagállamok előírják, hogy ahol egy vagy több hitelintézet anyavállalata vegyes tevékenységű holdingtársaságnak minősül, az ezeknek a hitelintézeteknek a felügyeletéért felelős illetékes hatóságok látják el a hitelintézet és a vegyes tevékenységű holdingtársaság, illetve leányvállalatai közötti ügyletek általános felügyeletét.

(2) Az illetékes hatóságok előírják a hitelintézeteknek olyan megfelelő kockázatkezelési eljárások és belső ellenőrzési mechanizmusok, beleértve hatékony beszámolási és számviteli eljárások intézményesítését, amelyek alkalmasak a vegyes tevékenységű holdingvállalatként működő anyavállalattal, illetve annak leányvállalataival lebonyolított ügyletek meghatározására, mérésére, nyomon követésére és ellenőrzésére. Az illetékes hatóságok

előírják továbbá, hogy a hitelintézetek beszámoljanak az ezekkel a vállalkozásokkal lebonyolított jelentős ügyletekről, a ⌦ 110. ⌫ ~~48.~~ cikkben említett kivételével. Ezeket az eljárásokat és jelentős ügyleteket az illetékes hatóságok felügyelik.

Amennyiben ezek a csoporton belül ügyletek veszélyeztetik a hitelintézet pénzügyi helyzetét, az intézet felügyeletéért felelős illetékes hatóság megteszi a megfelelő intézkedéseket.

↓2000/12/EK 56. cikk (1)–(3) bekezdés (kiigazított szöveg)

139. cikk

~~Az összevont alapú felügyeletet elősegítő intézkedések~~

(1) A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy elhárítsák ⌦ azon ⌫ = az összevont (konszolidált) alapú felügyelet hatálya alá tartozó intézmények, vegyes tevékenységű holdingtársaságok és leányvállalataik, illetve ⌦ a 127. cikk (3) ⌫ ~~az 52. cikk (10)~~ bekezdése alá tartozó leányvállalatok ⌦ közötti ⌫ ~~útjában álló jogi akadályokat, hogy kieserélhessék egymás között azokat az információkat~~ = ⌦ információk cseréjének jogi akadályait ⌫, amelyek ⌦ a 124–138. ⌫ ~~az 52-55.~~ cikknek és e cikknek megfelelően a felügyelet szempontjából jelentősek.

(2) Amennyiben az anyavállalat és annak bármelyik leányvállalata, amely hitelintézet, különböző tagállamokban található, az egyes tagállamok illetékes hatóságai közlik egymással az összes fontos információt, amely lehetővé teszi vagy segíti az összevont (konszolidált) alapú felügyelet gyakorlását.

Amennyiben annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, amelyben az anyavállalat található, ⌦ a 125. és 126. ⌫ ~~az 53.~~ cikk értelmében maguk nem gyakorolnak összevont (konszolidált) alapú felügyeletet, a felügyeletért felelős illetékes hatóságok megkereshetik őket, hogy kérjék be az anyavállalattól azokat az információkat, amelyek az összevont (konszolidált) alapú felügyelet szempontjából jelentőséggel bírnak, és továbbítsák ezeket a megkereső hatóságokhoz.

(3) A tagállamok engedélyezik illetékes hatóságaik között a (2) bekezdésben említett információk cseréjét, azzal a feltétellel, hogy a pénzügyi holdingtársaságok, pénzügyi intézmények vagy kiegészítő ~~banki~~ szolgáltatásokat végző vállalkozások esetében az információk összegyűjtése vagy birtoklása semmi esetre sem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságok kötelesek felügyeleti feladatokat ellátni ezekkel az önálló intézményekkel vagy vállalkozásokkal kapcsolatban.

A tagállamok hasonlóképpen engedélyezik illetékes hatóságaiknak ⌦ a 137. ⌫ ~~az 55.~~ cikkben említett információk cseréjét azzal a feltétellel, hogy az információk összegyűjtése vagy birtoklása semmilyen módon sem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságoknak felügyeleti feladatokat kell ellátniuk a vegyes tevékenységűholdingtársaságok és olyan leányvállalataik esetében, amelyek nem hitelintézetek, vagy ⌦ a 127 cikk (3) ⌫ ~~az 52. cikk (10)~~ bekezdésének hatálya alá tartozó leányvállalatokkal kapcsolatban.

↓2000/12/EK 56. cikk (4)–(6) bekezdés (kiigazított szöveg)

140. cikk

~~(4)~~(1) Amennyiben egy hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes tevékenységű holdingtársaság egy vagy több olyan leányvállalatot ellenőriz, amely biztosítótársaság vagy egyéb engedélyköteles befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás, az illetékes hatóságok és a biztosítási vállalkozások, valamint a befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások felügyeletének közfeladatával megbízott hatóságok szorosan együttműködnek egymással. Saját feladatkörük sérelme nélkül, e hatóságok egymás rendelkezésére bocsátanak minden olyan adatot, amely feltehetőleg egyszerűsíti munkájukat, és lehetővé teszi az általuk felügyelt vállalkozások tevékenységének és átfogó pénzügyi helyzetének felügyeletét.

~~(5)~~(2) Az összevont (konszolidált) alapú felügyelet, és különösen az illetékes hatóságok közötti, ezen irányelvben szabályozott információcsere keretében kapott információkra ⌦ az V. cím 1. fejezetének 2. szakaszában ⌫ ~~a 30. cikkben~~ említett hivatali titoktartási kötelezettség vonatkozik.

~~(6)~~(3) Az összevont alapú felügyeletért felelős illetékes hatóságok listákat készítenek ⌦ a 71. ⌫ ~~az 51.~~ cikk (2) bekezdésében említett pénzügyi holdingtársaságokról. Ezeket a listákat közlik a többi tagállam illetékes hatóságaival és a Bizottsággal.

↓2000/12/EK 56. cikk (7) bekezdés (kiigazított szöveg)
→1 2002/87/EK 29. cikk 10. pont

141. cikk

~~(7)~~Ha az irányelv alkalmazása során az egyik tagállam illetékes hatóságai konkrét esetekben ellenőrizni kívánják egy másik tagállamban található hitelintézetre, pénzügyi holdingtársaságra, pénzügyi intézményre, kiegészítő ~~banki~~ szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásra, vegyes tevékenységű holdingtársaságra, ⌦ a 137. ⌫ ~~az 55.~~ cikk hatálya alá tartozó leányvállalatra vagy ⌦ a 127. (3) ⌫ ~~az 52. cikk (10)~~ bekezdésének hatálya alá tartozó leányvállalatra vonatkozó információkat, a hitelesítés elvégzése céljából ⌦ megkeresik ⌫ ~~meg kell keresniük~~ a szóban forgó másik tagállam illetékes hatóságait. A megkeresett hatóságoknak hatáskörük keretei között teljesíteni kell a kérést, oly módon, hogy a hitelesítést maguk végzik el, vagy lehetővé teszik, hogy a megkereső hatóságok végezzék el azt, vagy lehetővé teszik, hogy könyvvizsgáló vagy szakértő végezze azt el. →1 Az ellenőrzést kérő illetékes hatóság, ha kívánja, részt vehet az ellenőrzésben, amennyiben nem saját maga végzi az ellenőrzést. ←

↓2000/12/EK 56. cikk (8) bekezdés (kiigazított szöveg)

142. cikk

~~(8)~~A büntetőjogi rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az észlelt jogsértések vagy azok okainak megszüntetését célzó bírságokat vagy intézkedéseket lehessen alkalmazni azokkal a pénzügyi holdingtársaságokkal és vegyes tevékenységű holdingtársaságokkal, illetve tényleges vezetőikkel szemben, amelyek vagy akik megsértik a ⌦ 124–141. ⌫ ~~az 52-55.~~ cikk, valamint e cikk végrehajtása céljából hozott törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket. ~~Bizonyos esetekben ezek az intézkedések a bíróságok közbelépését is szükségessé tehetik.~~

Az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek egymással annak érdekében, hogy ⌦ ezek ⌫ a ~~fent említett~~ bírságok vagy intézkedések a kívánt eredménnyel járjanak, különösen abban az esetben, ha a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes tevékenységű holdingtársaság központi igazgatása vagy fő üzleti szervezete nem a cég központi irodájában található.

↓2002/87/EK 29. cikk (11) bekezdés (kiigazított szöveg)
➔1 2004/xx/EK 3. cikk 10. pont

143. cikk

~~Harmadik országbeli anyavállalatok~~

(1) Amennyiben egy hitelintézet, amelynek az anyavállalata olyan hitelintézet vagy pénzügyi holdingtársaság, amelynek székhelye ⌦ harmadik országban ⌫ ~~a Közösségen kívül~~ található, nem tartozik ⌦ a 125. és 126. ⌫ ~~az 52.~~ cikk szerinti összevont felügyelet hatálya alá, az illetékes hatóságok meggyőződnek arról, hogy a hitelintézetet olyan összevont felügyelet hatálya alá vonta-e egy harmadik országbeli illetékes hatóság, amely egyenértékű az ⌦ ezen irányelvben ⌫ ~~52. cikkben~~ megállapított elveknek megfelelő összevont felügyelettel.

Az ellenőrzést az anyavállalat, illetve a Közösségben engedélyezett vállalkozás megbízása alapján vagy saját kezdeményezésére azon illetékes hatóság végzi el, amely a ⌦ (3) ⌫ ~~negyedik~~ ~~al~~bekezdés alkalmazása esetén az összevont felügyelet ellátásáért lenne felelős. Az illetékes hatóság konzultációt folytat az egyéb érintett illetékes hatóságokkal.

(2) ➔1 A Bizottság felkérheti az Európai Bankbizottságot, hogy ← általános iránymutatással szolgáljon ~~szolgálhat~~ arról, hogy a harmadik országbeli illetékes hatóságok által gyakorolt összevont felügyelet várhatóan eléri-e az összevont felügyeletre vonatkozóan az e fejezetben meghatározott célkitűzéseket olyan hitelintézetek tekintetében, amelyek anyavállalatának székhelye ⌦ harmadik országban ⌫ ~~a Közösségen kívül~~ található. A Bizottság folyamatosan felülvizsgálja az ilyen iránymutatásokat, és figyelembe veszi az

illetékes hatóságok által alkalmazott összevont felügyeleti eljárásokban bekövetkező változásokat.

⌦ Az (1) bekezdés első ⌫ ~~A második~~ albekezdésében meghatározott ellenőrzést végző illetékes hatóság figyelembe veszi az ilyen iránymutatásokat. E célból az illetékes hatóság döntéshozatala előtt konzultációt folytat a bizottsággal.

(3) Ilyen egyenértékű felügyelet hiányában a tagállamok analógia alapján alkalmazzák a hitelintézetekre az ⌦ ezen irányelv ⌫ 52. cikkének rendelkezéseit ⌦ vagy engedélyezhetik illetékes hatóságaik részére olyan egyéb megfelelő felügyeleti eljárások alkalmazását, amelyek alkalmasak a hitelintézetek összevont felügyeletével kapcsolatos célkitűzések megvalósítására ⌫ .

~~Alternatív megoldásként a tagállamok engedélyezhetik illetékes hatóságaik részére olyan egyéb megfelelő felügyeleti eljárások alkalmazását, amelyek alkalmasak a hitelintézetek összevont felügyeletével kapcsolatos célkitűzések megvalósítására.~~

Ezeket a ⌦ felügyeleti technikákat ⌫ ~~módszereket – az egyéb érintett illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően –~~ egyeztetni kell azzal az illetékes hatósággal, amely az összevont felügyelet ellátásáért lenne felelős.

Az illetékes hatóságok előírhatják többek között a Közösségen belül székhellyel rendelkező pénzügyi holdingtársaság felállítását, és alkalmazhatják az összevont felügyeletre vonatkozó rendelkezéseket az illető pénzügyi holdingtársaság konszolidált helyzetének tekintetében is.

A ⌦ felügyeleti technikákat ⌫ ~~módszereknek~~ ⌦ úgy kell kialakítani, hogy biztosítsák ⌫ ~~biztosítaniuk kell~~ az e fejezetben az összevont felügyeletre vonatkozóan meghatározott célkitűzések elérését, és közölni kell azokat az egyéb érintett illetékes hatóságokkal, valamint a Bizottsággal.

⇩ új szöveg

2. SZAKASZ

KÖZZÉTÉTEL AZ ILLETÉKES HATÓSÁGOK ÁLTAL

144. cikk

(1) Az illetékes hatóságok a következő információkat teszik közzé:

a) a prudenciális szabályozás terén a tagállamukban elfogadott jogszabályok, rendeletek, közigazgatási előírások és általános útmutatások szövegét;

b) a közösségi jogszabályokban biztosított választási lehetőségek és mérlegelési jogkör gyakorlásának módját;

c) a 124. cikkben említett felülvizsgálat és értékelés során az általuk alkalmazott általános kritériumokat és módszertanokat;

d) az V. cím 1. fejezetének 2. szakaszában megállapított rendelkezések sérelme nélkül összesített statisztikai adatokat a prudenciális keretszabályozás alkalmazásának kulcsfontosságú vetületeiről valamennyi tagállamban.

Az első albekezdésben biztosított közzétételeknek elégségesnek kell lenniük ahhoz, hogy a különböző tagállamok illetékes hatóságai által alkalmazott megközelítéseket érdemi módon össze lehessen hasonlítani.

5. FEJEZET

KÖZZÉTÉTEL A HITELINTÉZETEK ÁLTAL

145. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásának céljából a hitelintézetek nyilvánosan közzéteszik a XII. melléklet 2. részében megállapított információkat, a 146. cikkben megállapított rendelkezésekre is tekintettel.

(2) A XII. melléklet 3. részében említett eszközöket és módszertanokat az illetékes hatóságok akkor ismerik el a 2. fejezet 3. szakaszának 2. és 3. alszakasza és a 105. cikk szerint, amennyiben a hitelintézetek nyilvánosan közzéteszik az azokban megállapított információkat.

(3) A hitelintézetek formális elveket fogadnak el az (1) és (2) bekezdésekben megállapított közzétételi követelményeknek való megfelelésre, valamint szabályzatokkal rendelkeznek közzétételeik helyénvalóságának értékelésére, ideértve azok gyakoriságát és az adatok ellenőrzését.

146. cikk

(1) A 145. cikktől eltérve az illetékes hatóságok engedélyezik a hitelintézeteknek, hogy eltekinthessenek a XII. melléklet 2. részében felsorolt egy vagy több közzétételtől, ha az érintett hitelintézet megítélése szerint az ezen közzétételekben biztosított információk nem tekinthetők lényegesnek a XII. melléklet 1. részének (1) bekezdésében meghatározott kritériumok fényében.

(2) A 145. cikktől eltérve az illetékes hatóságok engedélyezik a hitelintézeteknek, hogy eltekinthessenek a XII. melléklet 2. és 3. részében felsorolt közzétételekbe foglalt egy vagy több információk nyilvánosságra hozatalától, ha az érintett hitelintézet megítélése szerint ezek az információk titkos vagy bizalmas információkat tartalmaznak a XII. melléklet 1. részének (2) és (3) bekezdésében meghatározott kritériumok fényében.

(3) A (2) bekezdésben említett kivételes esetekben az érintett hitelintézet közzétételeiben kijelenti, hogy meghatározott információk nem kerültek közzétételre, ismerteti a közzételtől való eltekintés okát, és általánosabb információkkal szolgál a közzétételi követelmény tárgyáról.

147. cikk

(1) A hitelintézetek legalább éves gyakorisággal nyilvánosságra hozzák a 145. cikkben előírt közzétételeket. A közzétételeket a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni.

(2) A hitelintézetek azt is meghatározzák, hogy szükség van-e az (1) bekezdésben megállapítottnál gyakoribb közzétételre a XII. melléklet 1. részének (4) bekezdésében meghatározott kritériumok fényében.

148. cikk

(1) Az illetékes hatóságok engedélyezik a hitelintézeteknek, hogy a 145. cikkben megállapított közzétételi követelményeknek való eredményes megfelelésre maguk határozzák meg a megfelelő kommunikációs eszközt, a helyszínt és hogy milyen eszközzel kívánják elvégezni az adatok ellenőrzését. Amennyire csak lehetséges, valamennyi közzétételt egy kommunikációs eszközön keresztül vagy egy helyszínen kell biztosítani.

(2) A hitelintézetek által a számviteli, tőzsdei jegyzéssel kapcsolatos vagy egyéb követelményeknek megfelelően tett azonos adattartalmú közzétételek esetén a 145. cikk követelményei teljesítettnek tekinthetők. Ha a pénzügyi kimutatások nem tartalmazzák a közzétételeket, a hitelintézetek feltüntetik azok elérési helyét.

149. cikk

A 146–148. cikktől eltérve a tagállamok felhatalmazzák az illetékes hatóságokat, hogy azok a hitelintézeteket kötelezzék:

a) a XII. melléklet 2. és 3. részében említett egyes közzétételek közül egy vagy több megtételére;

b) egy vagy több közzététel éves gyakoriságnál sűrűbb nyilvánosságra hozatalára, a nyilvánosságra hozatal határidejének meghatározására;

c) arra, hogy a pénzügyi kimutatásoktól eltérő közzétételekre külön kommunikációs eszközt és helyszínt vegyenek igénybe;

d) az adatellenőrzés specifikus eszközeinek használatára olyan közzétételek esetén, amelyekre nem terjed ki a kötelező könyvvizsgálat.

↓2004/xx/EK 3. cikk 11. pont

↓ 2000/12/EK

VI. CÍM

VÉGREHAJTÁSI HATÁSKÖRÖK

↓2000/12/EK 60. cikk (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

150. cikk

~~Technikai kiigazítások~~

(1) A ~~34. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett~~, ~~jelentés~~ ⇨ Bizottság által a 62. cikk szerint előterjesztendő ⇦ – a szavatolótőkére vonatkozó – ⇨ javaslat ⇦ sérelme nélkül, a ⌦ 151. cikkben említett ⌫ ~~(2) bekezdésben szabályozott~~ eljárásnak megfelelően ⇨ módosításokat ⇦ ~~technikai kiigazításokat~~ kell elfogadni a következő területeken:

a) a meghatározások egyértelműbbé tétele az irányelv alkalmazása során a pénzpiacokon bekövetkezett változások figyelembevétele érdekében;

b) a meghatározások egyértelműbbé tétele ~~a Közösség területén~~ az irányelv egységes alkalmazásának biztosítása érdekében;

c) a terminológia egységesítése és a meghatározások átalakítása a hitelintézetekről és az azzal kapcsolatos kérdésekről szóló későbbi jogszabályoknak megfelelően;

~~az „A” zóna meghatározása az 1. cikk (14) bekezdésében,~~

~~a „multilaterális fejlesztési bankok” meghatározása az 1. cikk (19) bekezdésében,~~

d) a 2. cikkben található felsorolás módosítása,

e) ⌦ a 9. ⌫ ~~az 5.~~ cikkben előírt “indulótőke-összeg” módosítása, a gazdasági és pénzügyi területen bekövetkezett változások figyelembevétele céljából,

f) a ⌦ 23. és 24. ⌫ ~~18. és 19.~~ cikkben említett és az I. mellékletben meghatározott lista tartalmának kibővítése, illetve az abban alkalmazott terminológia módosítása, a pénzpiacokon bekövetkezett változások figyelembevétele céljából,

g) a ~~28.~~ ⌦ 42. ⌫ cikkben felsorolt területek, amelyeken az illetékes hatóságoknak információkat kell cserélniük,

h) ⇨ az 56–67. cikk módosításai a közösségi jogszabályokban megállapított számviteli sztenderdek vagy követelmények változásainak figyelembe vételére ⇦

i) ⌦ a 79. és 86. cikk kitettségi osztályai listájának ⌫ ~~43. cikkben felsorolt eszközök meghatározásának~~ módosítása, a pénzpiacokon bekövetkezett változások figyelembevétele céljából,

j) ⇨ a 79. cikk (2) bekezdésének c) pontjában és a 86. cikk (4) bekezdésének a) pontjában ismertetett összeg az inflációs hatások figyelembevétele céljából, ⇦

k) a II. és IV. mellékletben szereplő mérlegen kívüli tételek listája és besorolása, valamint kezelésük ~~42., 43. és 44. cikkben, valamint a III. mellékletben leírt mutató kiszámításakor~~ ⇨ a kitettségi értékek meghatározásakor az V. cím 2. fejezete 3. szakasza alkalmazásának céljából ⇦,

l) ⇨ az V–XII. melléklet rendelkezéseinek kiigazítása a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások – különös tekintettel az új pénzügyi termékekre – vagy a közösségi jogszabályokban megállapított számviteli sztenderdek vagy követelmények változásainak figyelembevétele céljából; ⇦

(2) ⌦ A Bizottság a következő végrehajtási intézkedéseket fogadhatja el a 151. cikk szerinti eljárással összhangban: ⌫

a) ⇨ a 124. cikk (5) bekezdésében említett kamatlábak hirtelen és váratlan változásai mértékének meghatározása, ⇦

b) a ⌦ szavatolótőke 75. ⌫ ~~47.~~ cikkben ~~előírt~~ ⌦ megállapított ⌫ ~~kötelező~~ minimum ⌦ szintjének ⌫ vagy ⌦ az V. cím fejezetének 3. szakaszában megállapított kockázati súlyok ⌫ ~~a 43. cikkben előírt súlyozás~~ ideiglenes csökkentése, sajátos körülmények figyelembevétele érdekében,

c) ⇨ a 119. cikkben említett jelentés sérelme nélkül ⇦ a ⌦ 111. ⌫ ~~49.~~ cikk ~~(5)-(10)~~ ⌦ (4) ⌫ bekezdésében, ⌦ a 113., 115. és 116. cikkben ⌫ előírt mentességek egyértelműbbé tétele,

d) ⇨ azon fő szempontok részletezése, amelyekre nézve összesített statisztikai adatokat kell közzétenni a 144. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint, ⇦

e) ⇨ a 114. cikkben előírt közzétételek formátumának, szerkezetének, tartalomjegyzékének és éves közzétételi időpontjának meghatározása. ⇦

↓2004/xx/EK 3. cikk 12. pont (kiigazított szöveg)

151. cikk

(1) A Bizottságot a 2004/10/EK bizottsági határozattal létrehozott ~~– a tagállamok megbízottaiból álló és a Bizottság képviselője által irányított –~~ európai bankbizottság segíti (a továbbiakban: bizottság).

(2) Az e ⌦ cikkre ⌫ ~~bekezdésre~~ történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. cikkében megállapított „komitológiai” eljárást kell alkalmazni a határozat 7. cikkének (3) bekezdésének és (8) cikkének megfelelően.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében megállapított időszak három hónap.

↓ 2000/12/EK

VII. CÍM

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

↓2000/12/EK 60. cikk (2) bekezdés (kiigazított szöveg)

~~*61. cikk*~~

~~**A 36. cikkel kapcsolatos átmeneti rendelkezések**~~

~~Az 1990. január 1-je előtt szövetkezeti formában vagy alapként létrehozott, és nyilvános részvénytársasággá átalakított jelzáloghitel-intézetei számára Dánia lehetővé teheti, hogy továbbra is szavatolótőkéjük között tüntessék fel tagjaiknak vagy hitelfelvevőiknek a 36. cikk (1) bekezdésében említett egyetemleges kötelezettségvállalásait, akikkel szemben fennálló követeléseket ugyanúgy kezelik, mint az említett egyetemleges kötelezettségvállalásokat, a következő korlátozások figyelembevételével:~~

~~a) az egyetemleges kötelezettségvállalás hitelfelvevőkre eső része kiszámításának alapja a 35. cikk (2) bekezdésének 1. és 2. pontjában említett tételek összege, kivonva ebből a 35. cikk (2) bekezdésének 9., 10. és 11. pontjában említett tételeket;~~

b) a számítási alap maximuma a számítás 1991. január 1-jén érvényes alapja, vagy ha későbbi időpontban történt meg az átalakítás,az abban az időpontban érvényes alapja. A számítás alapja nem lépheti túl a számítási alap maximális értékét

c) a számítási alap maximális értéke 1997. január 1-jétől a 35. cikk (2) bekezdésének 1. pontjában meghatározott módon az új tőke kibocsátásából származó bevétel felével csökken; valamint

d) a hitelfelvevők szavatolótőke közé számítandó egyetemleges kötelezettségvállalásainak maximális összege nem lehet nagyobb, mint a számítás alapjának:

50 %-a 1991-ben és 1992-ben,

45 %-a 1993-ban és 1994-ben,

40 %-a 1995-ben és 1996-ben,

35 %-a 1997-ben,

30 %-a 1998-ban,

20 %-a 1999-ben,

10 %-a 2000-ben és

0 %-a 2001. január 1-jétől.

↓ 2000/12/EK (új szöveg)

62. cikk

A 43. cikkel kapcsolatos átmeneti rendelkezések

(1) 2006. december 31-ig a tagállamok illetékes hatóságai engedélyezhetik, hogy hitelintézeteik az irodákon vagy többcélú üzlethelyiségeken alapított jelzálogjog fedezetével – véleményük szerint kielégítő módon – teljeskörűen és hiánytalanul biztosított hitelekre 50 %-os kockázati súlyozást alkalmazzanak, ha azok olyan tagállamok területén találhatóak, amelyek megengedik az 50 %-os kockázati súlyozást, a következő feltételek mellett:

i. az 50 %-os kockázati súlyozás a hitelnek arra a részére vonatkozik, amely nem haladja meg vagy az a) vagy a b) pont szerint kiszámított határértéket:

a) a szóban forgó ingatlan piaci értékének 50 %-a.

Az ingatlan piaci értékét két független árszakértőnek kell megállapítania, akik független értékeléseket végeznek a hitelszerződés megkötésekor. A hitelnek a két értékelés közül az alacsonyabb összegen kell alapulnia.

Az ingatlant legalább évente egyszer egy árszakértő újraértékeli. Azoknak a hiteleknek az esetében, amelyek nem haladják meg az 1000000 eurót és a

hitelintézet szavatolótőkéjének 5 %-át, az ingatlant legalább háromévente kell egy árszakértőnek újraértékelnie;

b) az ingatlan piaci értékének 50 %-a, vagy a jelzálog-hitelezési érték 60 %-a közül az alacsonyabb, azokban a tagállamokban, amelyek törvényi vagy rendeleti rendelkezésekben szigorú szabályokat állapítottak meg a jelzálog-hitelezési érték meghatározására vonatkozóan.

A jelzálog-hitelezési érték alatt az ingatlan olyan értékét kell érteni, amelyet az árszakértő az ingatlan jövőbeni értékesíthetőségének gondos értékelésével állapít meg, amelyben számításba veszi az ingatlan hosszú távon fenntartható szempontjait, a rendes és helyi piaci viszonyokat, az ingatlan jelenlegi használatát és megfelelő alternatív felhasználási módjait. Spekulatív elemeket nem lehet számításba venni a jelzálog-hitelezési érték megállapítása során. A jelzálog-hitelezési értéket áttekinthető és világos formában kell dokumentálni.

Legalább háromévente egyszer, vagy akkor, ha a piac több mint 10 %-ot csik, a jelzálog-hitelezési értékeket és különösen az alapjául szolgáló, az adott piac fejlődésével kapcsolatos feltételezéseket újra kell értékelni.

Az a) és b) pontban a "piaci érték" azt az árat jelenti, amelyen az ingatlant egy eladni szándékozó eladó egy független vevőnek magánjogi szerződés alapján el tudná adni az értékelés időpontjában, feltételezve, hogy az ingatlan piacra bocsátása nyilvános volt, a piaci feltételek lehetővé teszik a normális elidegenítést és az ingatlan természetének megfelelő szokásos időszak rendelkezésre áll az ügylet megtárgyalására.

ii. A 100 %-os kockázati súlyozás a hitelnek arra a részére vonatkozik, amely meghaladja az i. pontban kifejtett határértékeket.

iii. Az ingatlant vagy a tulajdonosnak kell birtokba vennie, vagy bérbe kell adnia.

Az első albekezdés nem akadályozza a saját területén magasabb kockázati súlyozást alkalmazó tagállam illetékes hatóságait abban, hogy a fentiekben meghatározott feltételek mellett lehetővé tegyék 50 %-os kockázati súlyozás alkalmazását ilyen jellegű hitelezés esetében azoknak a tagállamoknak a területén, amelyek megengedik az 50 %-os súlyozást.

A tagállamok illetékes hatóságai hitelintézeteik számára lehetővé tehetik, hogy 50 %-os kockázati súlyozást alkalmazzanak a 2000. július 21-én kinnlevő hitelekre, feltéve hogy az ebben a bekezdésben felsorolt feltételek teljesülnek. Ebben az esetben az ingatlant a fentiekben megállapított értékelési kritériumoknak megfelelően legkésőbb 2003. július 21-éig fel kell értékelni.

A 2006. december 31-ét megelőzően nyújtott hitelek esetében az 50 %-os kockázati súlyozás futamidejük végéig alkalmazandó marad, amennyiben a hitelintézet köteles betartani a szerződéses feltételeket.

2006. december 31-ig a tagállamok illetékes hatóságai engedélyezhetik hitelintézeteiknek az 50 %-os kockázati súlyozás alkalmazását a szerintük kielégítő módon, teljeskörűen és hiánytalanul, finn lakásépítő társaságok részvényei formájában biztosított hitelekre, amelyek az 1991. évi finn lakásépítő társaságokról szóló törvénynek vagy későbbi, azzal egyenértékű jogszabályoknak megfelelően működnek, feltéve hogy az ebben a bekezdésben megállapított feltételek teljesülnek.

A tagállamok értesítik a Bizottságot, ha élnek ezzel a bekezdéssel.

(2) A tagállamok 50 %-os kockázati súlyozást alkalmazhatnak olyan ingatlanlízing-ügyletekre, amelyeket 2006. december 31-ét megelőzően kötöttek meg, és amelyek a központi iroda szerinti országban található, üzleti felhasználásra szánt és törvényi rendelkezésekben szabályozott eszközökre vonatkoznak, miáltal a haszonbérbe adó teljes egészében megtartja a bérbe adott eszköz tulajdonjogát, amíg a haszonbérlő nem gyakorolja vételi jogát. A tagállamok értesítik a Bizottságot, ha élnek ezzel a bekezdéssel.

(3) A 43. cikk (3) bekezdése nem érinti az illetékes hatóságok által elismert kétoldalú adósságmegújítási szerződéseket, amelyeket az adott tagállamban a következők szerint kötöttek:

– Belgium, 1996. április 23-át megelőzően,

– Dánia, 1996. június 1-jét megelőzően,

– Németország, 1996. október 30-át megelőzően,

– Görögország, 1997. március 27-ét megelőzően,

– Spanyolország, 1997. január 7-ét megelőzően,

– Franciaország, 1996. május 30-át megelőzően,

– Írország, 1996. június 27-ét megelőzően,

– Olaszország, 1996. július 30-át megelőzően,

– Luxemburg, 1996. május 29-ét megelőzően,

– Hollandia, 1996. július 1-jét megelőzően,

– Ausztria, 1996. december 30-át megelőzően,

– Portugália, 1997. január 15-ét megelőzően,

– Finnország, 1996. augusztus 21-ét megelőzően,

– Svédország, 1996. június 1-jét megelőzően,

– Egyesült Királyság, 1996. április 30-át megelőzően.

63. cikk

A 47. cikkel kapcsolatos átmeneti rendelkezések

(1) Annak a hitelintézetnek, amely a 47. cikk (1) bekezdésében előírt kötelező 8 %-os minimális szolvenciamutatót nem érte el 1991. január 1-jéig, fokozatosan, egymást követő szakaszokon keresztül kell ezt a szintet elérnie. A hitelintézet nem engedheti meg, hogy a mutató az alá a szint alá süllyedjen, amelyet azelőtt ért el, hogy a fenti célkitűzés megvalósult

volna. Az ingadozások csak ideiglenesjellegűek lehetnek, és az illetékes hatóságok tudomására kell hozni azok okait.

↓2000/12/EK 62. cikk (2) és (3) bekezdés (kiigazított szöveg)

(2) 1993. január 1-jét követően legfeljebb 5 évig a tagállamok 10 %-os súlyozást állapíthatnak meg a 85/611/EGK irányelv 22. cikkének (4) bekezdésében meghatározott kötvények esetében, és ha szükségesnek látják, hitelintézetek tekintetében is fenntarthatják azt a piacaik működését érintő súlyos zavarok elkerülése céljából. Az ilyen kivételekről tájékoztatják a Bizottságot.

(3) 1993. január 1-jét követően legfeljebb 7 évig a 47. cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó a Görög Mezőgazdasági Bankra. Mindazonáltal ez utóbbinak a 47. cikk (1) bekezdésében előírt szintet több lépcsőben fokozatosan el kell érnie, az e cikk (1) bekezdésében leírt módszernek megfelelően.

↓2000/12/EK (kiigazított szöveg)
→1 2004/xx/EK 3. cikk 13. pont

64. cikk

A 49. cikkel kapcsolatos átmeneti rendelkezések

(1) Ha 1993. február 5-én egy hitelintézetnek már volt olyan kockázatvállalása vagy voltak olyan kockázatvállalásai, amely meghaladja, illetve amelyek meghaladják a nagykockázatokra megállapított határértéket, vagy a 49. cikkben megállapított összesített határértéket, az illetékes hatóságok előírják, hogy az érintett hitelintézet tegyen lépéseket a kockázatoknak a 49. cikkben megállapított korlátok közé szorítása érdekében.

(2) Azt a folyamatot, amelynek során az ilyen kockázatvállalást vagy kockázatvállalásokat az engedélyezett korlátok közé szorítják, olyan határidőn belül kell kialakítani, elfogadni és végrehajtani, amely az illetékes hatóságok megítélése szerint összhangban áll a hatékony és eredményes vezetés és a tisztességes verseny elveivel. Az illetékes hatóságok tájékoztatják a Bizottságot és →1 az európai bankügyi bizottságot ← az általános eljárásra vonatkozóan elfogadott ütemtervről.

(3) Hitelintézet nem tehet olyan intézkedést, amely arra vezetne, hogy az (1) bekezdésben említett kockázatvállalások meghaladják az 1993. február 5-én fennálló szinteket.

(4) A (2) bekezdés alapján igénybe vett határidő legkésőbb 2001. december 31-én lejár. A hosszabb lejáratú kockázatvállalások, amelyek esetében a hitelintézet köteles betartani a szerződéses feltételeket, lejárati idejük végéig fenntarthatók.

↓2000/12/EK 64. cikk (5)–(7) bekezdés (új szöveg)
→1 2004/xx/EK 3. cikk 13. pont

(5) 1998. december 31-ig a tagállamok 40 %-ra megemelhetik a 49. cikk (1) bekezdésében megállapított határértéket, valamint 30 %-ra a 49. cikk (2) bekezdésében megállapított felső

~~korlátot. Ezekben az esetekben és az (1)-(4) bekezdések függvényében a tárgyidőszak végén fennálló kockázatvállalások határértékek közé szorítására a 49. cikkben megállapított határidő 2001. december 31-én jár le.~~

~~(6) Kizárólag olyan hitelintézetek esetében, amelyeknek a szavatolótőkéje nem haladja meg a 7 millió eurót, a tagállamok az (5) bekezdésben megállapított határidőt öt évvel meghosszabbíthatják. Azoknak a tagállamoknak, amelyek élnek az itt említett lehetőséggel, lépéseket kell tenniük a versenytorzulások megakadályozása érdekében, és erről tájékoztatniuk kell a Bizottságot és~~ ➔1 ~~a bankügyi tanácsadó bizottságot~~ ← .

~~(7) Az (5) és (6) bekezdésben említett esetekben egy kockázatvállalás akkor tekinthető nagynak, ha értéke eléri vagy meghaladja a szavatolótőke 15 %-át.~~

↓2000/12/EK 64. cikk (8) bekezdés (kiigazított szöveg)

~~(8) 2001. december 31-ig a tagállamok a nagykockázatokról szóló jelentés tekintetében az évi kétszeres jelentéstételi gyakoriságot a 48. cikk (2) bekezdésének második francia bekezdésében említett jelentéstételi gyakoriságra válthatják.~~

↓2000/12/EK 64. cikk (9) bekezdés

~~(9) A tagállamok részben vagy egészben kivonhatják azokat a hitelintézeti kockázatvállalásokat a 49. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének alkalmazása alól, amelyek a 62. cikk (1) bekezdése szerinti, 2002. január 1-je előtt megkötött jelzáloghitelből, valamint a 62. cikk (2) bekezdésben meghatározott, 2002. január 1-je előtt kötött ingatlanlízing-ügyletből állnak; mindkét esetben a mentesítés felső határa az érintett ingatlan értékének 50 %-a.~~

~~Ugyanez az elbánás vonatkozik a finn lakásépítő társaságok részvényeivel – az illetékes hatóságokat kielégítő módon – biztosított hitelekre, amely vállalatok az 1991. évi finn lakásépítő társaságokról szóló törvénynek vagy későbbi, ezzel egyenértékű jogszabálynak megfelelően működnek, amely hitelek hasonlítanak az első albekezdésben említett jelzáloghitelekhez.~~

↓2000/12/EK 65. cikk (kiigazított szöveg)

~~*65. cikk*~~

~~A 51. cikkel kapcsolatos átmeneti rendelkezések~~

~~Azoknak a hitelintézeteknek, amelyek 1993. január 1-jén meghaladták az 51. cikk (1) és (2) bekezdésében megállapított határértékeket, 2003. január 1-jéig teljesíteniük kell azokat.~~

⇩ új szöveg

152. cikk

(1) Azok a hitelintézetek, amelyek a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a 84–89. cikkel összhangban számítják vagy a működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelményeket a 105. cikkben ismertetett módon fejlett mérési módszerekkel számítják, a 157. cikkben meghatározott időpontot követő első, második és harmadik tizenkét hónapos időszakban gondoskodnak arról, hogy a szavatolótőke folyamatosan meghaladja vagy egyenlő legyen a (2), (3) és (4) bekezdésben feltüntetett összegekkel.

(2) Az (1) bekezdésben említett első tizenkét hónapos időszakban a szavatolótőke azon összeg 95 %-ának felel meg, amennyit a hitelintézetnek a 93/6/EGK irányelv 4. cikke szerint ebben az időszakban minimálisan biztosítania kellene, mivel a 93/6/EGK irányelv és a 2000/12/EK irányelv már érvényben volt az ezen irányelv 157. cikkében említett időpont előtt.

(3) Az (1) bekezdésben említett második tizenkét hónapos időszakban a szavatolótőke azon összeg 90 %-ának felel meg, amennyit a hitelintézetnek a 93/6/EGK irányelv 4. cikke szerint ebben az időszakban minimálisan biztosítania kellene, mivel a 93/6/EGK irányelv és a 2000/12/EK irányelv már érvényben volt az ezen irányelv 157. cikkében említett időpont előtt.

(4) Az (1) bekezdésben említett harmadik tizenkét hónapos időszakban a szavatolótőke azon összeg 80 %-ának felel meg, amennyit a hitelintézetnek a 93/6/EGK irányelv 4. cikke szerint ebben az időszakban minimálisan biztosítania kellene, mivel a 93/6/EGK irányelv és a 2000/12/EK irányelv már érvényben volt az ezen irányelv 157. cikkében említett időpont előtt.

(5) Az (1)–(4) bekezdés követelményeit azon szavatolótőke-összegek alapján kell teljesíteni, amelyeket a 2000/12/EK és a 93/6/EGK irányelv szerinti szavatolótőke-számítás különbségeinek figyelembe vételére teljes mértékben kiigazítottak, mivel ezek az irányelvek már érvényben voltak az ezen irányelv 157. cikkében említett időpont előtt és elsőbbséget élveznek az ezen irányelv szerinti szavatolótőke-számítással szemben, amely a 84–89. cikk értelmében a várható és a váratlan veszteség elkülönített kezeléséből indul ki.

(6) E cikk (1)–(5) bekezdése alkalmazásának céljából a 68–73. cikket kell alkalmazni.

(7) A hitelintézetek 2007. december 31-ig az V. cím 2. fejezete 3. szakasza 1. alszakaszának – a sztenderd módszert ismertető – cikkei helyett a 2000/12/EK irányelv 42–46. cikkeit alkalmazhatják, mivel ezek a cikkek már érvényben voltak a 157. cikkben említett időpont előtt.

(8) Amennyiben élnek a (7) bekezdésben említett mérlegelési jogkörrel, a 2000/12/EK irányelv rendelkezéseinek vonatkozásában a következőket kell alkalmazni:

a) az irányelv 42–46. cikkben említett rendelkezéseit kell alkalmazni, mivel azok már érvényben voltak a 157. cikkben említett időpont előtt;

b) az irányelv 42. cikkének (1) bekezdésében említett „kockázattal korrigált érték” a „kockázattal súlyozott kitettségértéket” jelenti;

c) az irányelv 42. cikkének (2) bekezdésében bemutatott számadatokat kockázattal súlyozott kitettségértékeknek kell tekinteni;

d) a „hitelderivatívákat” fel kell venni az irányelv II. mellékletének „Teljes kockázati kategória” listájába;

e) az irányelv 43. cikkének (3) bekezdésében ismertetett bánásmódot kell alkalmazni az irányelv IV. mellékletében felsorolt derivatív eszközökre, függetlenül attól, hogy mérlegben feltüntetettek vagy mérlegen kívüliek-e, és az e melléklet szerint kiszámított számadatokat kockázattal súlyozott kitettségértékeknek kell tekinteni.

(9) Amennyiben élnek a (7) bekezdésben említett mérlegelési jogkörrel, azokkal a kitettségekkel kapcsolatban, amelyekre nézve a sztenderd módszert használják, a következőket kell alkalmazni:

a) nem kell alkalmazni az V. cím 2. fejezete 3. szakaszának 3. alszakaszát, amely a hitelkockázat-mérséklés elismerésére vonatkozik,

b) az illetékes hatóságok eltekinthetnek az V. cím 2. fejezete 3. szakasza 4. alszakaszának alkalmazásától, amely az értékpapírosítás kezelésére vonatkozik,

b) A XII. melléklet következő – a hitelintézetek számára közzétételi követelményeket előíró – rendelkezéseit nem kell alkalmazni:

i. a 2. rész (4) bekezdésének b) pontját,

ii. a 2. rész (6) bekezdését,

iii. a 2. rész (10) bekezdését.

(10) Amennyiben élnek a (7) bekezdésben említett mérlegelési jogkörrel, a működési kockázatra a 75. cikk e) pontja szerint vonatkozó tőkekövetelményt százalékosan csökkenteni kell, az alkalmazandó százalékos arány megfelel a következő két tényező arányának: a hitelintézet azon kitettségeinek értéke, amelyekre nézve a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a (7) bekezdésben említett mérlegelési jogkörnek megfelelően számítják ki, illetve a hitelintézet kitettségeinek teljes értéke.

(11) Amennyiben a hitelintézet a kockázattal súlyozott kitettségértéket valamennyi kitettségére nézve a (7) bekezdésben említett mérlegelési jogkörnek megfelelően számítja ki, alkalmazni lehet a 2000/12/EK irányelv nagykockázatvállalásra vonatkozó 48–50. cikkét, mivel ezek már érvényben voltak a 157. cikkben említett időpont előtt.

(12) Amennyiben élnek a (7) bekezdésben említett mérlegelési jogkörrel, az ezen irányelv 46–52. cikkére tett hivatkozásokat úgy kell tekinteni, mint a 2000/12/EK irányelv 42–46. cikkére tett hivatkozásokat, mivel ezek a cikkek már érvényben voltak a 157. cikkben említett időpont előtt.

153. cikk

Az illetékes hatóságok 2012. december 31-ig engedélyezhetik, hogy a területükön található irodákra vagy más üzlethelyiségekre irányuló, a VI. melléklet 1. részének (51) bekezdésében megállapított kritériumoknak megfelelő ingatlanlízing-ügyletekkel kapcsolatos kitettségekre vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításakor 50 %-os kockázati súlyozást alkalmazzanak a VI. melléklet 1. része 55–56. bekezdésének alkalmazása nélkül.

A VI. melléklet alkalmazásának céljából, amikor a késedelmes szenvedő kölcsön fedezett részét kell meghatározni, az illetékes hatóságok 2010. december 31-ig olyan biztosítékot is elismerhetnek, amely nem szerepel a 90–93. cikk szerint elismert biztosítékok között.

154. cikk

(1) A 84. cikk (3) és (4) bekezdésének rendelkezéseit 2009. december 31-étől kezdődően kell alkalmazni.

(2) A lakóingatlannal fedezett, központi kormányzatok garanciavállalásában nem részesülő valamennyi lakossági kitettségre vonatkozóan a kitettséggel súlyozott átlagos LGD 2010. december 31-ig nem lehet 10 %-nál kevesebb.

(3) 2017. december 31-ig a tagállamok illetékes hatóságai egyes – 2007. december 31-én fennálló – részvénykitettségeket mentesíthetnek az IRB módszer alól.

A mentességben részesített pozíciót az ebben az időpontban birtokolt részesedések számával, valamint az ezen részesedések birtoklásából közvetlenül eredő, pótlólagos részesedések számával kell mérni, feltéve hogy azok nem növelik a portfólióvállalatban való részesedés arányát.

Amennyiben egy részesedésszerzés növeli a tulajdoni részesedés arányát egy adott vállalatban, az eddigi részesedésarányt meghaladó részesedésre nem vonatkozik a mentesség. A mentesség azokra a részesedésekre sem vonatkozik, amelyek eredetileg mentességben részesültek, de eladták, majd visszavásárolták őket.

Az ezen átmeneti rendelkezéssel szabályozott részvénykitettségek esetén a tőkekövetelményeket az V. cím 2. fejezete 3. szakaszának 1. alszakaszával összhangban kell kiszámítani.

(4) A vállalatokkal szembeni kitettségek esetén 2011. december 31-ig valamennyi tagállam illetékes hatóságai napokban kifejezve meghatározhatják azon időszakot, amelyen túl a hatáskörükbe tartozó összes hitelintézet késedelmesnek köteles tekinti az ilyen – az adott tagállamon belül székhellyel rendelkező – ügyfelekkel szembeni kitettséget a VII. melléklet 4. részének (44) bekezdésében megfogalmazott nemteljesítési fogalommeghatározás értelmében. Ez a szám 90 és legfeljebb 180 nap közé eshet, ha a helyi körülmények azt indokolttá teszik. Az ilyen, más tagállam területén székhellyel rendelkező ügyfelekkel szembeni kitettségekre nézve az illetékes hatóságok által a késedelem tekintetében meghatározott napok száma nem haladhatja meg az érintett tagállam illetékes hatósága által meghatározott napok számát.

(5) A VII. melléklet 4. részének (66) bekezdésében említett megfigyelési időszak tekintetében a tagállamok engedélyezhetik azoknak a hitelintézeteknek, amelyeknek nem engedélyezett az LGD-kre vagy a hitelegyenértékesítési faktorokra saját becslések használata, hogy az IRB módszer alkalmazásakor – de legkésőbb 2007. december 31-én – olyan releváns adatokat használjanak, amelyek két éves időszakra terjednek ki. Ez az időszak 2010. december 31-ig minden évben egy évvel meghosszabbodik.

(6) A VII. melléklet 4. részének (71), (85) és (94) bekezdésében említett megfigyelési időszak tekintetében a tagállamok engedélyezhetik a hitelintézeteknek, hogy az IRB módszer alkalmazásakor – de legkésőbb 2007. december 31-én – olyan releváns adatokat használjanak, amelyek két éves időszakra terjednek ki. Ez az időszak 2010. december 31-ig minden évben egy évvel meghosszabbodik.

155. cikk

2012. december 31-ig a tagállamok 15 %-ot alkalmazhatnak a kereskedési és értékesítési üzletágra azon hitelintézetek vonatkozásában, amelyeknél a kereskedési és értékesítési üzletágra vonatkozó megfelelő mutató legalább 50 %-a a valamennyi üzletágra vonatkozó – a X. melléklet 2. részének (1)–(8) bekezdésével összhangban számított – megfelelő mutatók összegének.

↓ 2000/12/EK

2. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

⇩ új szöveg

156. cikk

A tagállamokkal együttműködve és az Európai Központi Bank hozzászólását is figyelembe véve a Bizottság rendszeresen figyelemmel kíséri, hogy ez az irányelv összességében véve, a [93/6EGK] irányelvvel együtt számottevő hatást gyakorol-e a gazdasági ciklusra, és ezen felülvizsgálat fényében fontolóra veszi az esetleges helyreigazító intézkedések indokoltságát.

Ezen elemzés alapján, valamint figyelembe véve az Európai Központi Bank hozzászólását, a Bizottság kétévente jelentést készít és azt az esetleges megfelelő javaslatokkal együtt előterjeszti az Európai Parlamentnek és az Európai Tanácsnak.

157. cikk

(1) A tagállamok elfogadják és közzéteszik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 4., 22., 57., 61., 62., 63., 64., 66., 68–106., 108., 110–115., 117–119., 123–127., 129–132., 133., 136., 144–149., 152–155. cikknek

és a II., III., V–XII. mellékletnek legkésőbb 2006. december 31-ig megfeleljenek. A tagállamok haladéktalanul ismertetik a Bizottsággal e rendelkezések szövegét, valamint a rendelkezések és az ezen irányelv közötti megfelelési táblázatot.

A (2) bekezdéstől eltérve ezeket a rendelkezéseket 2006. december 31-től kezdődően alkalmazniuk kell.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, hivatkoznak erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást csatolnak. A rendelkezésekben egy olyan nyilatkozatot is fel kell tüntetniük, amely szerint a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelv(ek)re való hivatkozásait az ezen irányelvre történő hivatkozásokként kell értelmezni. A tagállamok megállapítják, milyen módon kell a hivatkozást megtenni és hogyan kell a nyilatkozatot megfogalmazni.

A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(2) A tagállamok legkésőbb 2007. december 31-étől kezdődően alkalmazzák azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek a 87. cikk (9) bekezdésének és a 105. cikknek.

↓2000/12/EK 66. cikk (kiigazított szöveg)

~~*66. cikk*~~

~~**A Bizottság tájékoztatása**~~

A tagállamok közlik a Bizottsággal azokat a ⌦ nemzeti jogszabályi ⌫ ~~főbb törvényi, rendeleti és közigazgatási~~ rendelkezéseket, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

↓2000/12/EK 67. cikk (kiigazított szöveg)

158. cikk

(1) ⌦ A XV. ⌫ ~~Az V.~~ melléklet A. részében meghatározott irányelvekkel módosított ~~73/183/EGK, 77/780/EGK, 89/299/EGK, 89/646/EGK, 89/647/EGK, 92/30/EGK és 92/121/EGK irányelv~~ hatályát veszti, ⌦ a XV. ⌫ ~~az V.~~ melléklet B. részében felsorolt említett irányelvek átültetésére adott határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

(2). A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozást úgy kell értelmezni, mint erre az irányelvre történő hivatkozást, a ⌦ XVI. ⌫ ~~VI.~~ mellékletben szereplő korrelációs táblázatnak megfelelően.

↓2000/12/EK 68. cikk (kiigazított szöveg)

159. cikk

~~Végrehajtás~~

Ez az irányelv az ⊠ Európai *Unió* ⊠ ~~Európai Közösségek~~ *Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő 20. napon lép hatályba.

↓2000/12/EK 69. cikk (kiigazított szöveg)

160. cikk

~~Címzettek~~

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, […]-án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

↓ 2000/12/EK

I. MELLÉKLET

A KÖLCSÖNÖS ELISMERÉS ALÁ TARTOZÓ TEVÉKENYSÉGEK LISTÁJA

1. Betétek és más visszafizetendő pénzeszközök elfogadása

2. Hitelezés, beleértve többek között: fogyasztási hitel, jelzáloghitel, faktoring visszkereseti joggal vagy anélkül, kereskedelmi tranzakciók finanszírozása (beleértve a forfetírozást).[33]

3. Pénzügyi lízing

4. Pénzforgalmi szolgáltatások

5. Fizetőeszközök kibocsátása és kezelése (pl. hitelkártyák, utazási csekkek és bankutalványok)

6. Garanciák és kötelezettségvállalások

7. Kereskedés saját számlára vagy ügyfélszámlára a következőkkel:

a) pénzpiaci eszközök (csekkek, váltók, letéti jegyek stb.);

b) deviza;

c) tőzsdei határidős pénzügyi ügyletek és opciók;

d) árfolyam- és kamatlábügyletek;

e) átruházható értékpapírok.

8. Részvétel értékpapírok kibocsátásában és az ezzel összefüggő szolgáltatások nyújtásában

9. Tanácsadás vállalkozásoknak a tőkeszerkezetet, ipari stratégiát és az ezekhez kapcsolódó kérdéseket illetően, valamint vállalkozások egyesülésével és felvásárlásával összefüggő tanácsadás és szolgáltatások

10. Ügynöki tevékenység a bankközi piacon

11. Portfóliókezelés és tanácsadás

12. Értékpapírok letéti őrzése és kezelése

13. Hitelinformációs szolgáltatások

14. Letéti szolgáltatások

---

33 ~~Beleértve többek között: fogyasztási hitel, jelzálog-hitel, faktoring visszkereseti joggal vagy anélkül, kereskedelmi tranzakciók finanszírozása (beleértve a forfetírozást).~~

🡻2004/39/EK 68. cikk (kiigazított szöveg)

A ~~pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i~~ 2004/39/EK~~34~~ ~~európai parlamenti és tanácsi~~ irányelv I. mellékletének A. és B. szakaszában előírt szolgáltatások és tevékenységek az azon irányelv I. melléklete C. szakaszában előírt pénzügyi eszközökre történő hivatkozás esetén az ezen irányelv szerinti kölcsönös elismerés hatálya alá tartoznak

🡻 2000/12/EK

II. MELLÉKLET

🡻 2000/12/EK
⇨ új szöveg

MÉRLEGEN KÍVÜLI TÉTELEK OSZTÁLYOZÁSA

Teljes kockázati kategória:

– Hitelhelyettesítő jellegű garanciák

– ⇨ Hitelderivatívák ⇦

– Elfogadványok

– Olyan váltók forgatmányozása, amelyek nem viselik más hitelintézet nevét

– Ügyletek visszkereseti joggal

– Hitelhelyettesítő jellegű visszavonhatatlan készenléti hitellevelek

– Közvetlen határidős vásárlási megállapodások alapján megvásárolt eszközök

– Összetett határidős betétügylet (“forward forward deposits”)

– Részben kifizetett részvények és értékpapírok kifizetetlen része

– ⇨ Penziós megállapodások a 86/635/EGK irányelv 12. cikkének (3) és (5) bekezdése értelmében ⇦

– Maximális kockázatot hordozó egyéb tételek

Közepes kockázati kategória:

– Kibocsátott és igazolt okmányos akkreditívek (lásd a közepes/alacsony kockázati kategóriában is)

34 ~~HL L 145., 2004.4.30., 1. o.~~

– Jótállások és kártérítések (beleértve a pályázati, teljesítési, vám- és adóbiztosítékokat), valamint a nem hitelhelyettesítő jellegű garanciavállalások

– ~~Penziós megállapodások a 86/635/EGK irányelv 12. cikkének (3) és (5) bekezdése értelmében~~

– Hitelhelyettesítő karakterrel nem bíró visszavonhatatlan készenléti hitellevelek (“standby letters of credit”)

– Egy évet meghaladó eredeti lejáratú lehívatlan hitellehetőségek (értékpapírok megvásárlására, kölcsönzésére és garancianyújtásra vagy elfogadvány lehetőségére vonatkozó megállapodások)

– „Note issuance facilities” (NIF) és „revolving underwriting facilities” (RUF)

– Közepes kockázatot hordozó egyéb tételek ⇨ , amelyekről a Bizottságot értesítették ⇦

Közepes/alacsony kockázati kategória:

– Okmányos akkreditívek, amelyekben az alapul szolgáló szállítmány hitelbiztosítékként szolgál, valamint egyéb rövid lejáratú, likvid ügyletek

– ⇨ Egy évet nem meghaladó eredeti lejáratú, vagy olyan lehívatlan hitelkeretek (értékpapírok kölcsönzésére, megvásárlására és garancianyújtásra vagy elfogadványokra vonatkozó megállapodások), amelyek feltétel és külön felmondás nélkül nem mondhatók fel bármikor, vagy amelyeknél a hitelfelvevő hitelképességében bekövetkező romlás nem vezet automatikus felmondáshoz. ⇦

– Közepes/alacsony kockázatot hordozó egyéb tételek ⇨ , amelyekről a Bizottságot értesítették. ⇦

Alacsony kockázati kategória:

– ~~Egy évet nem meghaladó eredeti lejáratú, vagy olyan lehívatlan hitelkeretek (értékpapírok kölcsönzésére, megvásárlására és garancianyújtásra vagy elfogadványokra vonatkozó megállapodások), amelyek feltétel és külön felmondás nélkül bármikor érvényteleníthetők,~~Olyan lehívatlan hitelkeretek (értékpapírok kölcsönzésére, megvásárlására és garancianyújtásra vagy elfogadványokra vonatkozó megállapodások), amelyek feltétel és külön felmondás nélkül bármikor felbonthatók, vagy amelyeknél a hitelfelvevő hitelképességében bekövetkező romlás automatikus felbontáshoz vezet. A lakossági hitelkereteket feltétel nélkül felmondhatónak lehet tekinteni, ha a feltételek a hitelintézet számára megengedik azok teljes, a fogyasztóvédelmi és kapcsolódó szabályozás szerint megengedhető mértékben történő felmondását.

– Alacsony kockázatot hordozó egyéb tételek ⇨ , amelyekről a Bizottságot értesítették. ⇦

~~A tagállamok vállalják, hogy értesítik a Bizottságot, amint megegyeztek abban, hogy egy új mérlegen kívüli tételt vonnak be a kockázati kategóriák bármelyikének utolsó francia~~

~~bekezdése alá. Az ilyen tételek közösségi szintű végleges besorolására a 59. cikkben megállapított eljárás lebonyolítását követően kerül sor.~~

↓ 2000/12/EK

III. MELLÉKLET

↓2000/12/EK (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

A ~~**MÉRLEGEN KÍVÜLI TÉTELEK**~~ ⇨ SZÁRMAZTATOTT ÜGYLETEK ⇦KEZELÉSE

1. A MÓDSZER MEGVÁLASZTÁSA

A IV. melléklet 1. és 2. pontjában szereplő szerződések~~kel összefüggő hitelkockázatok mérésére~~ ⇨ kitettségi értékének meghatározására ⇦ a hitelintézetek az ⌦ ezen mellékletben ⌫ ~~alábbiakban~~ kifejtett módszerek közül választhatnak, az illetékes hatóságok hozzájárulásától függően. Azoknak a hitelintézeteknek, amelyeket a 93/6/EGK[~~35~~] irányelv ⌦ 33. ⌫ ~~6.~~ cikkének (1) és ⌦ (2) ⌫ bekezdése erre kötelez, ⌦ az ezen mellékletben ⌫ ~~a lentebb~~ meghatározott 1. módszert kell alkalmazniuk. A IV. melléklet 3. pontjában szereplő szerződések~~kel összefüggő hitelkockázatok mérésére~~ ⇨ kitettségi értékének meghatározására ⇦ valamennyi hitelintézetnek ⌦ az ezen mellékletben ⌫ ~~a lentebb~~ meghatározott 1. módszert kell alkalmaznia.

⇩ új szöveg

Az elismert tőzsdéken kötött ügyletek és devizaügyletek (az arannyal kapcsolatos ügyletek kivételével), amelyek eredeti lejárata 14 naptári nap vagy attól kevesebb, mentességet élveznek az ezen mellékletben ismertetett módszerek alkalmazása alól és nulla kitettségi értéket kapnak.

Az illetékes hatóságok mentesíthetik az ezen mellékletben előírt módszerek alkalmazása alól az elszámolóházakon keresztül lebonyolított tőzsdén kívüli (OTC) ügyleteket, valamint nulla kitettségi értéket rendelhetnek azokhoz, amennyiben jogi értelemben az elszámolóház lép fel a tranzakcióban részt vevő másik szerződéses félként, és minden résztvevő napi alapon, biztosítékokkal teljeskörűen fedezi azt a kitettséget, amelyet az elszámolóháznak jelent, s ezáltal olyan védelmet nyújt, amely mind a jelenlegi, mind a potenciális jövőbeni kitettséget fedezi.

A letétbe helyezett biztosítéknak:

a) jogosulnia kell a 0 %-os kockázati súlyra, vagy

b) a hitelező intézetnél elhelyezett készpénzletétnek kell lennie, vagy

---

35 ~~A Tanács 1993. március 15-i 93/6/EGK irányelve a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről (HL L 141., 1993.6.11., 1. o.). A legutóbb a 98/33/EK irányelvvel (HL L 204., 1998.7.21., 29. o.) módosított irányelv.~~

c) az utóbbi által kiadott vagy az ennél elhelyezett letéti jegyeknek vagy hasonló eszközöknek kell lennie.

Az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy kiküszöbölték annak a veszélyét, hogy az elszámolóház kitettségei meghaladják a bejegyzett biztosíték piaci értékét.

↓2000/12/EK (kiigazított szöveg)

2. MÓDSZEREK

1. módszer: a „piaci árazás" („mark to market") módszere

a) lépés a mindenkori piaci értékeknek a szerződésekhez történő kapcsolásával (mark to market) meghatározható az összes pozitív értékekkel rendelkező szerződés folyó helyettesítési költsége.

b) lépés a potenciális jövőbeni hitelkockázatot[~~36~~] kifejező szám meghatározásához ⌦ – kivéve az egyvalutás „lebegő-lebegő" kamatláb-swap ügyleteket, amelyekben csak a folyó helyettesítési költséget kell kiszámítani – ⌫ a fiktív főösszegeket, vagy az alapul szolgáló értékeket meg kell szorozni ⌦ az 1. táblázatban szereplő ⌫ ~~a következő~~ százalékos arányokkal:.

1. TÁBLÁZAT[3738]

Hátralévő futamidő[39]	Kamatlábszerződések	Devizaárfolyamokra és aranyra vonatkozó szerződések	Részvényekre vonatkozó szerződés	Nemesfém-szerződések, kivéve arany	Áru-szerződések, kivéve nemesfémek
Egy év, vagy rövidebb	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Egy évnél hosszabb, öt évnél	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %

36 ~~Kivéve az egyvalutás „lebegő-lebegő" kamatláb-swapügyleteket, amelyekben csak a folyó helyettesítési költséget kell kiszámítani.~~

37 Azokat a szerződéseket, amelyek nem tartoznak az e táblázatban szereplő öt kategóriába, a nemesfémekre nem vonatkozó áruszerződésként kell kezelni.

38 Olyan szerződések esetében, amelyekben a tőke többször cserélődik, a százalékokat meg kell szorozni a szerződés szerint még teljesítendő fennmaradó fizetések számával.

39 Olyan szerződések esetében, amelyek úgy lettek kialakítva, hogy a fennálló kockázatvállalást meghatározott fizetési időpontokat követően fedezzék, és amelyek esetében a futamidőket újra megállapítják, oly módon, hogy a szerződés piaci értéke nulla legyen a szóban forgó, meghatározott fizetési időpontokban, a hátralévő futamidő a következő megállapításig hátralévő időnek felel meg. Kamatlábszerződések esetében, amelyek e kritériumoknak eleget tesznek, és amelyek fennmaradó lejárati ideje meghaladja az egy évet, a százalék nem lehet magasabb, mint 0,5 %.

rövidebb					
Öt éven túli	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

A potenciális jövőbeni kockázatnak a b) lépés szerinti kiszámításához az illetékes hatóságok 2006. december 31-ig megengedhetik a hitelintézeteknek a következő százalékok alkalmazását az 1. táblázatban előírtak helyett, feltéve hogy az intézmények élnek a 93/6/EGK irányelv 11. cikkének a) pontjában biztosított lehetőséggel a IV. melléklet 3. pontjának b) és c) alpontja szerinti szerződések esetében.

1.a TÁBLÁZAT				
Hátralévő futamidő	Nemesfém (kivéve arany)	Nem nemesfémek	Mezőgazdasági termékek	Egyéb, beleértve energetikai termékeket
Egy év, vagy rövidebb	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Egy évnél hosszabb, öt évnél rövidebb	5 %	4 %	5 %	6 %
Öt éven túli	7,5 %	8 %	9 %	10 %

↓2000/12/EK (kiigazított szöveg)

c) lépés a folyó helyettesítési költség és a potenciális jövőbeni kockázat összegét ~~meg kell szorozni a 43. cikkben szereplő, a megfelelő szerződő felekhez rendelt kockázati súlyokkal~~ ⌦ a kitettségi értékkel egyenlő ⌫ .

↓2000/12/EK (kiigazított szöveg)

2. módszer: az "eredeti kockázatvállalás" módszere

a) lépés az egyes eszközök feltételezett főösszegét meg kell szorozni ⌦ a 2. táblázatban ⌫ ~~az alábbiakban~~ megadott százalékokkal:

2. TÁBLÁZAT		
Eredeti lejárati idő[40]	Kamatlábszerződések	Devizaárfolyamokra és aranyra vonatkozó szerződések
Egy év, vagy rövidebb	0,5 %	2 %

[40] Kamatlábszerződések esetében a hitelintézetek - az illetékes hatóságok egyetértésével - eredeti vagy fennmaradó futamidőt egyaránt választhatnak.

Egy évnél hosszabb, két évet meg nem haladó	1 %	5 %
Kiegészítő kedvezmény, minden egyes többletév után	1 %	3 %

↓ 2000/12/EK (kiigazított szöveg)
⇨ új szöveg

b) lépés az így megkapott eredeti kockázatvállalás~~t meg kell szorozni a 43. cikkben szereplő, a megfelelő szerződő felekhez rendelt kockázati súlyokkal~~ ⇨ a kitettségi értéknek felel meg ⇦.

Az 1. és 2. módszer esetében az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a számításba veendő feltételezett összeg megfelelő mércéje legyen a szerződés szerves részét képező kockázatvállalásoknak. Ha például a szerződés a pénzáramlás megtöbbszörözéséről rendelkezik, a fiktív összeget módosítani kell, a megtöbbszöröződésnek a szerződés kockázati szerkezetére gyakorolt hatásai figyelembevétele céljából.

↓2000/12/EK (kiigazított szöveg)

3. SZERZŐDÉSES NETTÓSÍTÁS (ADÓSSÁGMEGÚJÍTÁSI ÉS MÁS NETTÓSÍTÁSI MEGÁLLAPODÁSOK)

a) Az illetékes hatóságok részéről elfogadható nettósítási típusok

Ezen ⌦ szakasz ⌫ ~~3. pont~~ alkalmazásában a "szerződő másik fél" olyan entitást jelent (beleértve a természetes személyeket is), amely jogosult szerződéses nettósítási megállapodást kötni.

Az illetékes hatóságok a következő szerződéses nettósítási típusokat ismerhetik el kockázatcsökkentő jellegűeknek:

i. kétoldalú adósságmegújítási szerződések hitelintézetek és a szerződő másik fél között, amelynek alapján a kölcsönösen fennálló kötelezettségek és követelések egymással szemben automatikusan összeolvadnak, oly módon, hogy az adósságmegújítás egyetlen nettó összegethatároz meg, amely így jogilag kötelező erejű, egyetlen új szerződést képez a korábbi szerződések megszüntetésével;

ii. egyéb kétoldalú megállapodások a hitelintézet és aszerződő másik fél között.

b) Az elismerés feltételei

Azilletékes hatóságok a következő feltételekkel ismerhetik el kockázatcsökkentőnek a szerződéses nettósítást:

i. a hitelintézetnek olyan szerződéses nettósítási megállapodásban kell állnia szerződő másik féllel, amely egyetlen jogi kötelezettséget alkot, kiterjed minden benne foglalt ügyletre, oly módon, hogy a szerződő fél nem teljesítése esetén – mulasztás, csőd, felszámolás vagy más hasonló körülmények következtében – a hitelintézet kizárólag

azt az összeget követelné, illetve azzal az összeggel tartozna, amely megfelel a beszámított egyedi ügyletek pozitív és negatív piaci értékei nettó összegének;

ii. a hitelintézetnek az illetékes hatóságok rendelkezésére kellett bocsátania írásos és indokolással ellátott jogi véleményét azzal a céllal, hogy jogi kifogás esetén az illetékes bíróságok és közigazgatási hatóságok az i. pontban ismertetett esetekben megállapíthassák, hogy a hitelintézet követeléseinek és tartozásainak egyenlege az i. pontban megjelölt nettó összegre korlátozódik:

– a szerződő másik fél székhelye szerinti állam joga szerint, és ha egy vállalkozás külföldi fióktelepe érintett, annak az államnak a joga szerint is, ahol a fióktelep elhelyezkedik,

– a figyelembe vett egyedi ügyletekre nézve irányadó jog szerint, ~~valamint~~

– a szerződéses nettósítás érvénybeléptetéséhez szükséges szerződésre vagy megállapodásra nézve irányadó jog szerint;

iii. a hitelintézetnek kidolgozott eljárással kell rendelkeznie annak biztosítása céljából, hogy a szerződéses nettósítás jogi érvényességét ellenőrzés alatt tartsa a vonatkozó jogszabályok lehetséges változásainak fényében.

Az illetékes hatóságoknak meg kell győződniük arról – szükség esetén más illetékes hatóságokkal való egyeztetés után – hogy a szerződéses nettósítás jogilag érvényes az összes érintett állam joga szerint. Ha az illetékes hatóságok nincsenek meggyőződve erről, a szerződéses nettósítási megállapodást nem fogják elismerni kockázatcsökkentőnek a szerződő felek valamelyikére nézve.

Az illetékes hatóságok a szerződéses nettósítás típusai szerint kidolgozott, indokolt jogi véleményeket fogadhatnak el.

Nem ismerhető el kockázatcsökkentőként olyan szerződés, amely megengedi a nem mulasztó félnek, hogy csak korlátozott fizetéseket teljesítsen, illetve hogy egyáltalán ne fizessen a mulasztó fél fizetésképtelensége esetén, még abban az esetben sem, ha a nem teljesítő nettó hitelező (“walkaway clause”).

Az illetékes hatóságok elismerhetik kockázatcsökkentőként azokat a szerződéses nettósítási megállapodásokat, amelyek 14 naptári napos vagy annál rövidebb eredeti futamidejű devizaszerződéseket, írott opciókat vagy olyan hasonló mérlegen kívüli tételeket tartalmaznak, amelyekre ez a melléklet nem vonatkozik, mivel csupán jelentéktelen hitelkockázatot viselnek, vagy egyáltalán nem viselnek semmilyen hitelkockázatot. Ha e szerződések bevonása egy másik nettósítási megállapodásba – pozitív vagy negatív piaci értéküktől függően – a tőkekövetelmények növekedését vagy csökkentését eredményezheti, az illetékes hatóságoknak kötelezniük kell a hitelintézetet arra, hogy ezek kezelése konzisztens legyen.

c) Az elismerés hatásai

i. Adósságmegújítási szerződések

Elsősorban az adósságmegújítási szerződések által rögzített nettó egyszeri összegeket, és nem az érintett bruttó összegeket lehet súlyozni. Így, az 1. módszer alkalmazásával

– az a) lépésben a folyó helyettesítési költséget, és

– a b) lépésben a feltételezett főösszegeket vagy az alapul szolgáló értékeket

lehet megkapni az adósságmegújítási szerződést számításba vételével. A 2. módszer alkalmazásával az a) lépésben a feltételezett főösszeg számítható ki az adósságmegújítási szerződés számításba vételével; a 2. táblázat százalékértékeit alkalmazni kell.

ii. Egyéb nettósítási megállapodások

Az 1. módszer alkalmazásával:

– az a) lépésben a nettósítási megállapodásba foglalt szerződések folyó helyettesítési költségét lehet megkapni a megállapodás eredményeként adódó jelenlegi feltételezett nettó helyettesítési költség számításba vételével; abban az esetben, ha a nettósítás nettó kötelezettséghez vezet a nettó helyettesítési költséget számító hitelintézet részéről, a folyó helyettesítési költséget "0" - nak veszik,

– a b) lépésben a potenciális jövőbeni hitelkockázat mutatója minden olyan szerződésre vonatkozóan, amely szerepel a nettósítási megállapodásban, a következő egyenlet szerint csökkenthető: $PCE_{csökk} = 0,4 * PCE_{bruttó} + 0,6 * NGR * PCE_{bruttó}$

ahol			
—	$PCE_{csökk}$	=	a potenciális jövőbeni hitelkockázat mutatójának csökkentett értéke egy adott ügyféllel kötött minden olyan szerződés esetében, amelyet bevontak egy jogilag érvényes kétoldalú nettósítási megállapodásba.
—	$PCE_{bruttó}$	=	a potenciális jövőbeni hitelkockázat mutatóinak összege egy adott ügyféllel kötött minden olyan szerződés esetében, amely jogilag érvényes kétoldalú nettósítási megállapodásban szerepel, és amelyeket úgy számítanak ki, hogy a feltételezett főösszegeket megszorozzák az 1. táblázatban szereplő százalékokkal.
—	NGR	=	"nettó/bruttó arány": az illetékes hatóságok választása szerint vagy: i. külön számítás: a nettó helyettesítési költség – minden szerződésre vonatkozóan, amely jogilag érvényes kétoldalú nettósítási megállapodásban szerepel, amelyet egy adott szerződő féllel kötöttek (számláló) és a bruttó helyettesítési költség – minden szerződésre vonatkozóan, amely jogilag érvényes kétoldalú nettósítási megállapodásban szerepel, amelyet ugyanazzal a partnerrel kötöttek (nevező) hányadosa; vagy ii. összesítő számítás: a nettó helyettesítés összegének – amelyet kétoldalú alapon számítottak ki minden szerződéses félre vonatkozóan, számításba véve a jogilag érvényes kétoldalú nettósítási megállapodásban érintett szerződéseket (számláló) és a bruttó helyettesítési költséget – minden szerződésre vonatkozóan, amely jogilag érvényes kétoldalú

			nettósítási megállapodásban szerepel (nevező) hányadosa. Ha a tagállamok választási lehetőséget biztosítanak a hitelintézeteknek, a választott módszert következetesen kell alkalmazni.

A potenciális jövőbeni hitelkockázat fenti képlet szerinti kiszámítása érdekében a tökéletesen illeszkedő szerződések – amelyek a nettósítási megállapodásban szerepelnek – egyetlen szerződésként vehetők számításba, a nettó bevételeknek megfelelő feltételezett főösszeggel. A tökéletesen illeszkedő szerződések olyan határidős devizakontraktusok vagy hasonló szerződések, amelyekben a feltételezett főösszeg megfelel a pénzáramlásoknak, amennyiben a pénzáramlások ugyanabban az értékelési időpontban, részben vagy egészben ugyanabban a pénznemben válnak esedékessé.

A 2. módszer alkalmazásakor az a) lépésben

– a nettósítási megállapodásban figyelembe vett tökéletesen illeszkedő szerződések egyetlen összeggel vehetők számításba, a nettó bevételeknek megfelelő feltételezett főösszeggel. A feltételezett főösszegeket meg kell szorozni a 2. táblázatban megadott százalékokkal,

– a nettósítási megállapodásba foglalt minden más szerződés esetében, az alkalmazandó százalékok a 3. táblázatban feltüntetett mértékben csökkenthetők:

3. TÁBLÁZAT		
Eredeti lejárati idő[41]	Kamatlábszerződések	Devizaárfolyam-szerződések
Egy év, vagy rövidebb	0,35 %	1,50 %
Egy évnél hosszabb, két évet meg nem haladó	0,75 %	3,75 %
Kiegészítő kedvezmény, minden egyes többletév után	0,75 %	2,25 %

🡻 2000/12/EK

IV. MELLÉKLET

🡻 2000/12/EK
⇨ új szöveg

⇨ SZÁRMAZTATOTT ÜGYLETEK ⇦ ~~MÉRLEGEN KÍVÜLI TÉTELEK~~ TÍPUSAI

[41] Kamatlábszerződések esetében a hitelintézetek - az illetékes hatóságok egyetértésével - eredeti vagy fennmaradó futamidőt egyaránt választhatnak.

↓2000/12/EK (kiigazított szöveg)

1. Kamatlábszerződések

a) egyvalutás kamatláb swapügyletek

b) bázis swapügyletek

c) tőzsdén kívüli határidős kamatláb-megállapodások

d) tőzsdei határidős kamatlábügyletek

e) vásárolt kamatláb-opciók

f) egyéb, hasonló jellegű szerződések.

2. Devizaügyletek és arannyal kapcsolatos szerződések

a) egyvalutás kamatláb swapügyletek

b) tőzsdén kívüli határidős devizaszerződések

c) tőzsdei határidős devizaügyletek

d) megvásárolt devizaopciók

e) egyéb, hasonló jellegű szerződések

f) az a)-e) alpontban szereplőhöz hasonló jellegű, arannyal kapcsolatos szerződések.

3. Az 1. pont a)-e) alpontjához és a 2. pont a)-d) alpontjához hasonló jellegű, más báziselemeket vagy indexeket tartalmazó szerződések a következőkkel kapcsolatban:

a) részvények

b) nemesfémek, kivéve arany

c) áruk, kivéve nemesfémek

d) egyéb, hasonló jellegű szerződések. ~~b) lépés a potenciális jövőbeni hitelkockázatot kifejező szám meghatározásához[42] a fiktív főösszegeket, vagy az alapul szolgáló értékeket meg kell szorozni a következő százalékos arányokkal:~~

↑

[42] ~~Kivéve az egyvalutás „lebegő-lebegő” kamatláb swapügyleteket, amelyekben csak a folyó helyettesítési költséget kell kiszámítani.~~

⇩ új szöveg

V–XII. MELLÉKLET

[OMISSIS]

⇩ új szöveg

XIII. MELLÉKLET

A. RÉSZ

HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT IRÁNYELVEK EGYMÁST KÖVETŐ MÓDOSÍTÁSAIKKAL

(a 158. cikkben említettek szerint)

Az Európai Parlament és a Tanács 2000. március 20-i 2000/12/EK irányelve a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról

Az Európai Parlament és a Tanács 2000. szeptember 18-i 2000/28/EK irányelve a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló 2000/12/EK irányelv módosításáról

Az Európai Parlament és a Tanács 2002. december 16-i 2002/87/EK irányelve a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, 79/267/EGK, 92/49/EGK, 92/96/EGK, 93/6/EGK és 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról

Csak a 29. cikk 1. pontjának a) és b) pontja, a 29. cikk 2. pontja, a 29. cikk 4. pontjának a) és b) pontja, a 29. cikk 5. pontja, a 29. cikk 6. pontja, a 29. cikk 7. pontjának a) és b) pontja, a 29. cikk 8. pontja, a 29. cikk 9. pontja, a 29. cikk 10. pontja, a 29. cikk 11. pontja

Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 2004/39/EK irányelve a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK, és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, valamint a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, és a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

Csak a 68. cikk

A Bizottság 2004. április 27-i 2004/69/EK irányelve a „multilaterális fejlesztési bankok” fogalommeghatározása tekintetében a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról (EGT vonatkozású szöveg)

Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 2004/39/EK irányelve a 73/239/EGK, 85/611/EGK, 91/675/EGK, 92/49/EGK, 93/6/EGK és 94/19/EK tanácsi irányelvek, valamint a 98/78/EK, 2000/12/EK, 2001/34/EK, 2002/83/EK és 2002/87/EK irányelvek módosításáról,

a pénzügyi szolgáltatásokkal foglalkozó bizottság új szervezeti felépítése kialakításának céljából.

Csak a 3. cikk

HATÁLYON KÍVÜL NEM HELYEZETT MÓDOSÍTÁSOK

2003 évi csatlakozási okmány

B. RÉSZ

VÉGREHAJTÁSI HATÁRIDŐK

(a 158. cikkben említettek szerint)

Irányelv		Végrehajtási határidő
2000/12/EK irányelv		-----
2000/28/EK irányelv		2002.4.27
2002/87/EK irányelv		2004.8.11.
2004/39/EK irányelv		Még nem ismert
2004/69/EK irányelv		2004.6.30.
2004/xx/EK irányelv		Még nem ismert

XIV. MELLÉKLET

KORRELÁCIÓS TÁBLA

Ezen irányelv	2000/12/EK irányelv	2000/28/EK irányelv	2001/87/EK irányelv	2004/69/EK irányelv	2004/xx/EK irányelv
1. cikk	2. cikk (1) és (2) bekezdés				
2. cikk (1) bekezdés	2. cikk (3) bekezdés				
	Csatlakozási okmány				
2. cikk (2) bekezdés	2. cikk (4) bekezdés				
3. cikk	2. cikk (5) és (6) bekezdés				
3. cikk (1) bekezdés utolsó mondat					3. cikk 2. pont
4. cikk 1. pont (1) bekezdés	1. cikk (1) bekezdés				
4. cikk 1. pont (2)-(5) bekezdés		1. cikk (2)-(5) bekezdés			
4. cikk 1. pont (7)-(9) bekezdés		1. cikk (6)-(8) bekezdés			
4. cikk 1. pont (10) bekezdés			29. cikk 1. pont a) alpont		
4. cikk 1. pont (11)-(14) bekezdés	1. cikk (10), (12) és (13) bekezdés				
4. cikk 1. pont (21) és (22) bekezdés			29. cikk 1. pont b) alpont		
4. cikk 1. pont (23) bekezdés	1. cikk (23) bekezdés				
4. cikk 1. pont (45)-(47) bekezdés	1. cikk (25)-(27) bekezdés				
4. cikk 2. pont	1. cikk (1) bekezdés második albekezdés				
5. cikk	3. cikk				
6. cikk	4. cikk				

7. cikk	8. cikk	
8. cikk	9. cikk	
9. cikk (1) bekezdés	5. cikk (1) bekezdés és 1. cikk (11) bekezdés	
9. cikk (2) bekezdés	5. cikk (2) bekezdés	
10. cikk	5. cikk (3)-(7) bekezdés	
11. cikk	6. cikk	
12. cikk	7. cikk	
13. cikk	10. cikk	
14. cikk	11. cikk	
15. cikk (1) bekezdés	12. cikk	
15. cikk (2) és (3) bekezdés		29. cikk 2. pont
16. cikk	13. cikk	
17. cikk	14. cikk	
18. cikk	15. cikk	
19. cikk (1) bekezdés	16. cikk (1) bekezdés	
19. cikk (2) bekezdés		29. cikk 3. pont
20. cikk	16. cikk (3) bekezdés	
21. cikk	16. cikk (4)-(6) bekezdés	
22. cikk	17. cikk	
23. cikk	18. cikk	
24. cikk (1) bekezdés	19. cikk (1)–(3) bekezdés	
24. cikk (2) bekezdés	19. cikk (6) bekezdés	
24. cikk (3) bekezdés	19. cikk (4) bekezdés	
25. cikk (1)-(3) bekezdés	20. cikk (1)-(3) bekezdés, 1. és	

	2. albekezdés	
25. cikk (3) bekezdés	19. cikk (5) bekezdés	
25. cikk (4) bekezdés	20. cikk (3) bekezdés 3. albekezdés	
26. cikk	20. cikk (4)-(7) bekezdés	
27. cikk	1. cikk (3) bekezdés záró rendelkezés	
28. cikk	21. cikk	
29. cikk	22. cikk	
30. cikk	22. cikk (2)-(4) bekezdés	
31. cikk	22. cikk (5) bekezdés	
32. cikk	22. cikk (6) bekezdés	
33. cikk	22. cikk (7) bekezdés	
34. cikk	22. cikk (8) bekezdés	
35. cikk	22. cikk (9) bekezdés	
36. cikk	22. cikk (10) bekezdés	
37. cikk	22. cikk (11) bekezdés	
38. cikk	24. cikk	
39. cikk (1) és (2) bekezdés	25. cikk	
39. cikk (2) bekezdés		3. cikk 8. pont
40. cikk	26. cikk	
41. cikk	27. cikk	
42. cikk	28. cikk	
43. cikk	29. cikk	
44. cikk	30. cikk (1)-(3) bekezdés	

45. cikk	30. cikk (4) bekezdés	
46. cikk	30. cikk (3) bekezdés	
47. cikk	30. cikk (5) bekezdés	
48. cikk	30. cikk (6) és (7) bekezdés	
49. cikk	30. cikk (8) bekezdés	
50. cikk	30. cikk (9) bekezdés 1. és 2. albekezdés	
51. cikk	30. cikk (9) bekezdés 3. albekezdés	
52. cikk	30. cikk (10) bekezdés	
53. cikk	31. cikk	
54. cikk	32. cikk	
55. cikk	33. cikk	
56. cikk	34. cikk (1) bekezdés	
57. cikk	34. cikk (2) bekezdés 1. albekezdés	29. cikk 4. pont a) alpont
	34. cikk (1) bekezdés 2. pont utolsó mondat	
58. cikk		29. cikk 4. pont b) alpont
59. cikk		29. cikk 4. pont b) alpont
60. cikk		29. cikk 4. pont b) alpont
61. cikk	34. cikk (3) és (4) bekezdés	
63. cikk	35. cikk	
64. cikk	36. cikk	
65. cikk	37. cikk	
66. cikk (1) és (2) bekezdés	38. cikk (1) és (2) bekezdés	

67. cikk	39. cikk	
73. cikk	52. cikk (3) bekezdés	
106. cikk	1. cikk (24) bekezdés	
107. cikk	1. cikk (1) bekezdés 3. albekezdés	
108. cikk	48. cikk (1) bekezdés	
109. cikk	48. cikk (4) bekezdés 1. albekezdés	
110. cikk	48. cikk (2) bekezdéstől a (4) bekezdés 2. albekezdéséig	
111. cikk	49. cikk (1)-(5) bekezdés	
113. cikk (1)-(3) bekezdés	49. cikk (4), (6) és (7) bekezdés	
115. cikk (1) és (2) bekezdés	49. cikk (8) és (9) bekezdés	
116. cikk	49. cikk (10) bekezdés	
117. cikk	49. cikk (11) bekezdés	
118. cikk	50. cikk	
120. cikk	51. cikk (1), (2) és (5) bekezdés	
121. cikk	51. cikk (4) bekezdés	
122. cikk (1) és (2) bekezdés	51. cikk (6) bekezdés	29. cikk (5) bekezdés
125. cikk	53. cikk (1) és (2) bekezdés	
126. cikk	53. cikk (3) bekezdés	
128. cikk	53. cikk (5) bekezdés	
133. cikk (1) bekezdés	54. cikk (1) bekezdés	29. cikk (7) bekezdés a) pont
133. cikk (2) és	54. cikk (2) és	

(3) bekezdés	(3) bekezdés			
134. cikk (1) bekezdés	54. cikk (4) bekezdés 1. albekezdés			
134. cikk (2) bekezdés	54. cikk (4) bekezdés 2. albekezdés			
135. cikk		29. cikk (8) bekezdés		
137. cikk	55. cikk (1) és (2) bekezdés			
138. cikk		29. cikk (9) bekezdés		
139. cikk	56. cikk (1)-(3) bekezdés			
140. cikk	56. cikk (4)-(6) bekezdés			
141. cikk	56. cikk (7) bekezdés	29. cikk (10) bekezdés		
142. cikk	56. cikk (8) bekezdés			
143. cikk		29. cikk (11) bekezdés		3. cikk 10. pont
150. cikk	60. cikk (1) bekezdés			
151. cikk	60. cikk (2) bekezdés			3. cikk 10. pont
158. cikk	67. cikk			
159. cikk	68. cikk			
160. cikk	69. cikk			
I. melléklet	I. melléklet			
I. melléklet záró rendelkezés			68. cikk	
II. melléklet	II. melléklet			
III. melléklet	III. melléklet			
IV. melléklet	IV. melléklet			